SERXWÊBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sayı 73 / Ocak 1988 / 3.-DM

'87 ATILIMININ KAHRAMANLARI YÜKSELEN DİRENİŞ MÜCADELEMİZDE YAŞIYOR

Abdurrahman MOTOR (Salih)
Botan Cephesi
ARGK Komutanı

A. Gani ERKAN (Delil)
Mardin Cephesi
ARGK Komutanı

Ulusal Direniş Şehitlerimizle ilgili yazılar 4, 5, 6. ve 7. sayfalarda

Şırnak Çarpışmalarında H. Sayın Komutasındaki Özel Kolordu Bozguna Uğratıldı

Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelemiz 1988'de Daha Güçlü Mevziler Kazanacaktır

Kürdistan'da 1988 yılına girerken yaşanan gelişmeler, her yönüyle Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelemizin bu yılda daha güçlü mevziler kazanacağını göstermektedir. 1987 yılı boyunca hiçbir engel tanımadan yükselen ulusal direniş savaşımız karşısında, varlığını sürdürmek ve ayakta kalabilmek için çırpınan sömürgeci Türk burjuvazisinin ili. Cumhuriyeti olan 12 Eylül faşist rejimi, hangi kılıklara girerse girsin ve kendisini dışa karşı ne denli güçlü göstermeye çalışırsa çalışsın, aslında o, '88 yılına hiç de umutlu girememektedir. Çünkü halkımızın dayattığı gerilla savaşı karşısında uygulamaya koyduğu hiçbir yol ve yöntemin kendisini uzun süre ayakta tutamayacağı en açık şekilde 1987 pratiğinde ortaya çıktı.

Kürdistan, dünya ilerici insanlığını aldatmak amacıyla binbir yatan ve kurnazlık yöntemleriyle kendisini şirin göstermeye çalışan ve böylelikle tüm dünyayı "demokrasiye geçtiği"ne inandıracağını sanan faşist rejimin çirkin surahının kapalılmasına ve gizlenmesine olanak vermeyen bir alan oldu. Tabii ki tüm bunlar Parti hareketimizin gelişimi, faşizme uşaklığı meslek edinmiş onursuzlar takımının "provokasyondur, maceracılıktır" diyerek saldırdığı silahlı direnişin gelişimi ve sürekliliği sayesinde olmuştur. Daha başlangıçtan beri geçerli olan bu durum, 1987 yılında silahlı savaşımın yaygınlaşına ve büyümesine paralel olarak daha çok netlik ve belirginlik kazanmıştır. Demokrasi, insan hakları vb. kavramları ağzından eksik etmeyerek, süreti haktan görünüp kendisini Avrupa'ya kabul ettirme sevdasında olan TC'nin, emekçi sınıf ve halk düşmanı katliamcı karakteri, yine Kürdistan'daki silahlı savaşımın etkisiyle hep canlı tutulmuş ve teşhir edilmiştir. Eğer TC bugün içte olduğu gibi dışta da zorlanıyorsa, Avrupa kapılarını bunca aşındırmasına rağmen içeri kabul edilmiyorsa bunda bizim mücadelemizin rolü belirgindir.

Yine Türkiye'de bozulan istikrarı sağlayacağı iddiasıyla işbaşına gelen ve her türlü hak-hukuk kavramını ayaklar altına alarak faşizmin hukuk anlayışını egemen kılan ve bugün Evren-Özal kliği şahsında ifllasla karşı karşıya bırakılan faşist rejimin bu duruma düçürülmesinde silahlı direniş mücadelesimizin rolü ve etkisi yadsınamaz. Emekçi sınıf ve tabakaların her türlü hakları ortadan kaldırılarak dizginsiz bir baskı, zulüm ve işkence uygulaması ile istikrar sağlanmaya çalışıldı. Oysa bugün gelinen noktada ekonomik, siyasal ve askeri her alanda rejimin bunalımı daha beter derinleşti, toplumsal çelişkiler daha da büyüdü. Referandumun, erken seçim aldatmacaları ardından yeniden işbaşına getirilen II. Özal yönetiminin uygulamaları ve en başta da seçimin hemen ardından estirilen zam fır-

Devamı 2. sayfada

DEVRİMCİ YAYINCILIĞIN SEÇKİN ÖRNEĞİ SERXWEBÛN 7. YAYIN YILINA GİRİYOR

Devrimci yayıncılık ilkelerinin kararlı ve sapmaz takipçisi Serxwebûn 7. yayın yılına giriyor. Altı yıllık yayın yaşamı boyunca gerek temsil ettiği ideolojinin, Marksizm-Leninizmin güçlülüğü ve ezilen sınıflar ve halklar için yaşamdaki özünün sağlamlığı ve gerekse sesi olduğu Kürdistan Devrimi'nin haklılığı ile bölge ve dünya devrimleri açısından(i rölü ve önemi nedeniyle Serxwebûn, birçok yönüyle geniş yankılar uyandırdı ve bu süreçte küçümsenmeyecek görevler gerçekleştirdi. Ve günümüzde de Serxwebûn, Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük mücadelesinin gelişimine paralel olarak artan görevlerle karşı karşıya bulunmaktadır.

Altı yıl gibi, bir anlamda pek de uzun sayılmayacak bir sürede, sayunulan birçok tezin ve ortaya konulan birçok olgunun pratikte doğruluğunun kanıtlanması önemli bir olaydır. Böylesi durumlar, yaratıcılarına başarı ve onur bahşetmekle kalmaz yalnızca, ona duyulan güveni ve dolayısıyla onun çok geniş kitleler üzerindeki etkisini de artırır. İşte gazetenlz Serxwebûn'un birçok konuda bir otorite olarak kabul edilmesi, etki ve saygınlığının gün geçtikçe artarak yaygınlaşması bir yönüyle de buradan kaynaklanmaktadır. Değişik dönemlerde söylediği birçok husus, işaret ettiği birçok nokta, ister dost ister düşman güçler açısından olsun yapığı birçok belirleme bugün bizzat pratikte bir bir ortaya çıkmakta, kör gözlere, sağır kulaklara bile nüfuz etmekte ve Serxwebûn parlak bir biçimde doğrulanmaktadır.

Yaşamın her alanında olduğu gibi yayıncılık alanında da devrimci ilkelere bağlılık, diğer bir deyişle bilimsel-objektif bakış açısını hiçbir koşulda yitirmeme en yüce erdemliliktir. İnsanlık tarihi boyunca buna

Devamı 8. sayfada

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın değerlendirmesi:

PKK'DE STRATEJİK VE TAKTİK ÖNDERLİK SORUNU

"... İçinde bulunduğumuz dönemde önder olmak ve bu temelde devrimci görevleri gerçekleştirmek, ancak Partimiz tarafından çizilen çerçeve içinde hareket etmekle mümkün olabilir. Önderlik sorunu günümüzde en yaşamsal sorunlarımızın başında gelmektedir. Başka türden yaşam biçimlerine göz dikmek, toplumda ortalama insanın denediği yollardan birine talip olmak, aslında PKK'nin bütün yönlerden kapatılmaya çalıştığı, önderlik ve yeni yaşam tarzı olarak egemen kılmak istediği oluşumdan kopmaya neden olmaktadır... Mademki günümüzde her zamankinden daha fazla toplumun gelişimini devrimci doğrultuda işleterek onu özgürleştirme görevimiz vardır; mademki Partimiz bunun anahtarı haline gelmiş ve bu sorunu çözümleme aşamasına girişmiştir; elbette buna önderlik edecek olanlar da bu anahtarı çevireceklerdir. Bunun için anahtarı yuvasına iyice sokup gereken gücü göstereceklerve kapıları birer birer açmak için uğraşacaklardır..."

YAZISI 20. SAYFADA

1988 Yılına Girerken Türkiye'de Son Siyasal Durum ve Olası Gelişmeler Üzerine

1987 yılını geride bırakıp yeni bir mücadele yılına adım atarken, güncel siyasal durumu değerlendirmeyi gerekli görüyoruz. Son genel seçimler, hükümetin yeniden kuruluşu, TBMM'nin yeniden oluşumu ve sol'da ortaya çıkan yeni tasfiyeci olayları, bizi konuyu güncelliği içinde değerlendirerek somut sonuçlar çıkarmaya, bunların bazı özelliklerini vurgulamaya, bu temelde örgütsel sorunlarımızı ortaya koymaya ve bunu cephe ve silahlı mücadele ile bağlantılı olarak işlemeye zorluyor.

1984 yılının sonlarında tam da bu ayda, hem 15 Ağustos Atılımının sonuçlarını ve hem de 12 Eylül rejiminin durumundaki olası gelişmeleri işlemiş; 1988 yılının bir dönüm noktası ya da yeni bir evrenin başlangıcı olabileceğini belirtmiştik. Genelde emperyalist-kapitalist sistem içinde tutucu ve muhafazakar iktidarlar döneminin, 1988 yılından itibaren yerini liberal ve sosyal-demokrat hükümetlere bırakacağını, on yıllık yeni bir dönem için sistemi bu biçimde daha sağlıklı işletme kurallının bir gereği olarak böyle davranılacağını ve Türkiye'nin de bundan payını alacağını vurgulamıştık. Yine o dönemde SHP, DYP ve DSP gibi güçlerin devreye girebilecekleri açıklamıştık. Tabii gelinen bugünkü noktada daha karmaşık bir durum ortaya çıkmış bulunuyor. Bunun üzerinde durmamız gerekiyor.

12 Eylül rejiminin programı istediği ve planladığı biçimde yürümemiş, tersine kendisini zorlayan bir noktaya gelmiştir. Bu rejimin veya başka bir ifade ile ii. "Cumhuriyet"in yeni anayasa dönemi, siyasal partileri ve ideolojileri kendi içinde belli bir bütünlüğe sahiptir. 1980'lere doğru "Cumhuriyet"in geldiği nokta, ekonomiden siyasete kadar bir tıkanma ve kendini yeniden üretememedir. Bu, düzen partileri ve kurumları açısından böyle olduğu kadar, faşist ya da sol görünümlü muhalefet güçleri açısından da böyledir. Burada faşist muhalefetten bahsederken, TC'nin faşist bir devlet olmadığını söylemiyoruz. Daha ilk değerlendirmelerimizde bile, kuruluşundan itibaren TC'nin çok güçlü bir biçimde faşist özellikleri temsil ettiğini ve Kemalizmin bir ön faşizm ya da

Devamı 16. sayfada

Diyarbekir Zindanındaki PKK'li Savaş Esirlerinin Açıklaması:

BASINA VE KAMUOYUNA

Bugün mevcut siyasal gelişmelere bakıldığında, ülkemiz Kürdistan'da iç ve dış kamuoyunu yakından ilgilendiren gelişmeler yaşanmaktadır. Bu gelişmeler, Türkiye ve Kürdistan'da yaşayan, işçisinden basın mensubuna, köylüsünden siyasetle ilgilenenine kadar herkesi ilgilendirdiği gibi, uluslararası alanda da demokratından anti-faşistine, partisinden devletlere kadar herkesi ilgilendirmekte ve elbette bu gelişmeler yine iç ve dış kamuoyuna çeşitli görev ve sorumluluklar yüklemektedir. Elbette görevleri, kendisine ilericiyim, demokratım, anti-faşistim diyen, kısaca insanlığa sahip çıktığını söyleyen ve bu uğurda belli özverilere katlanabilecek insanlar yerine getirebilir. Açık ki, sorun sadece cezaevindeki siyasi tutuklulara sahip çıkma, Türkiye ve Kürdistan halkına

Devamı 9. sayfada

Parti Yaşamı - Parti Mücadelesi
BAGÊR (Kasarga) - II
YAZISI 12. SAYFADA

***

Kürdistan'da Gerilla Savaşı ve Türkiye'de Demokrasi Mücadelesinin Durumu Üzerine - V
YAZISI 24. SAYFADA

***

PKK İle 10 Yıl
YAZISI 23. SAYFADA

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşı Gerçeği, Türk Egemen Sınıflarının Katliamları ve Terörizm İddiası Üzerine — III

Terörizmin tanımı ve ortaya atılan iddialar

Terörizm terimi, şiddet kullanma ile çoğu zaman özdeşleştirilen bir terimdir. Böylesi bir tanımlama yetersiz olduğu kadar yanlıştır da. Çünkü, terörizmin tanımını şiddet kullanma ile özdeş tutmak, tarihin gelişim kanunlarının gözardı etmeyi de[illegible] demektir. İşte böylesi bir yanlışlığa düşmemek ve doğru yaklaşımı ortaya koymak önem taşımaktadır.

Bu konuda, Almanya'da yayınlanmış olan bir kitapta herkesin üzerinde hemfikir olduğu bir tanımlamanın olmadığı yazılıyor. Yalnız bu konuda araştırmaları bulunan uzmanların yaptığı bazı değerlendirmelere göre, terörizm üzerine 200'e yakın tanım yapılmıştır. Yapılan araştırmalarda da bu durumu görmek mümkün. Bu konuda yapılan tanımlamalar bir hayli fazla. Terörizmi birçok güç ve çevrenin, kendisi açısından tanımladığını görmekteyiz. Bazı güçlerin tanımlamaları birbirine yakınlıkta göstermektedir. Biz bu güçleri ortaya çıkan bu yakınlığa göre çeşitli gruplara ayırabiliriz. Ama esas

Devamı 27. sayfada

Şırnak çarpışmalarında sömürgeci "Özel Kolordu" bozguna uğratıldı

BAĞIMSIZLIK VE ÖZGÜRLÜK MÜCADELEMİZ 1988 YILINDA DAHA GÜÇLÜ MEVZİLER KAZANACAKTIR

Baştarafı 1. sayfada

tınası, yaşamı emekçi kesimler için tümüyle bir mücadele, bir savaş biçimine büründürdü. Kürdistan'daki savaşta kullanmak üzere sömürge valisi Kozakçıoğlu'nun emrine milyarlarca liralık fonlar sunulurken, beri yandan Türkiye'nin dış borç rakamlarının animası bile ürkütücü boyutlara ulaştı. Halk kurtuluş ordumuz ARGK birliklerinin saldırıları karşısında tutunabilmek için çareyi zırhlara bürünmekte bulan sömürgeci-faşist rejimin zırhlı araç alımına hız verdiği bir dönemde, bu araçların alımında ortaya çıkan yolsuzluklar ve günlerdir Türk burjuva basınında tartışılan Savunma Bakanı Vuralhan olayı rejimin çürümüşlüğünün silahlı mücadele ile ilintili bir başka yönünü göstermektedir.

Kısacası Kürdistan'da yükselen silahlı direniş mücadelesi, 12 Eylül faşist rejimi karşısında Kürdistan ve Türkiye halkları adına ve onların gerçek çıkarını savunabilecek yegane iktidar alternatifi olarak gün geçtikçe gelişmelere daha çok damgasını vurmaktadır. Bu gerçeklik, 1988 yılına güçlü bir atılımla giren ARGK birliklerinin saldırıları karşısında, faşist düşman cephede kopan ve kolay kolay da dinmeyeceğe benzeyen hırbıralardan da bir kez daha ve çok açık biçimde ortaya çıkmıştır. Son günlerde gerek içerde, gerekse dışarda yaşanan askeri-siyasi birçok olay ve gelişme bu çerçevede anlam kazanmaktadır.

ARGK Gerillaları, Faşist Rejimin İçişleri Bakanının Şırnak-Dereler Köyüne Girmesine İzin Vermedi

Özel Kolordu Komutanı Hulusi Sayın'ın Yönettiği Sömürgeci Birlikler ARGK Gerillaları Tarafından Bozguna Uğratıldı

1987 yılında askeri-siyasal ve örgütsel alanda güçlü ve başarılı atılımlar gerçekleştirerek önemli mevziler elde eden ulusal direniş hareketimiz, bu temelde 1988'e çok daha güçlü atılımlarla yürüyor. Yeni yılın daha ilk saatleriyle birlikte başlatılan gerilla hareketi ve saldırıları karşısında sömürgeci özel ordu sürüleri büyük kayıplar vermekten ve gerilemekten kurtulamıyor. Özellikle Botan, Mardin ve Hakkari alanlarından sürekli ve şiddetli çarpışma haberleri gelmektedir.

31 Aralık gecesi Şırnak-Karaboyun köyüne girmek isteyen gerilla birliklerimizin milis-çeteler tarafından engellenmek istenmesi üzerine çatışma çıkmıştır. Gerilla birlikleri karşısında tutunamayacaklarını anlayan milis-çetelerin yarı Ergun Soyer olmak üzere —bir iki de astsubay— 30 kadar kayıp vererek savaş alanından bozgun halinde dağılmışlar.

Edinilen bilgilere göre çarpışmalara katılan düşman helikopter filosundan 2'si yere almış, bunlardan düşen birisinin erkazı 10 gün kadar çarpışma alanında kalmıştır.

Bunun üzerine çok daha kalabalık sayıdaki sömürgeci birlikler, bizzat "Özel Kolordu" komutanı Hulusi Sayın komutasında bölgeye sevkedilerek operasyonlar başlatılmıştır. Ne var ki, ARGK birlikleriyle her karşılaşmasında kayıp vermekten kurtulamayan özel düşman birlikleri tam bir bozgun havası yaşamaktadırlar. Yörede çarpışmaların yer yer devam ettiği bildirilmektedir. Bu çarpışmalarda gerilla birliklerimizin kaybı olmamıştır.

1988'de en şiddetli çarpışmalara sahne olan Şırnak alanında, faşist rejimin onbinlerce güç yığmasına rağmen insiyatif ve denetim büyük oranda ARGK birliklerinin eline geçmiştir. Bunun en somut kanıtı; TC'nin İçişleri Bakanı Mustafa Kalemli'nin, Şırnak'a bağlı Dereler köyüne girmesine gerillalarımız tarafından izin verilmemesi olayıdır.

Edindiğimiz bilgilere göre olayın gelişimi şöyle olmuştur:

Silahlı kurtuluş kuvvetlerimizle sömürgeci güçler arasında yoğun ve şiddetli çarpışmaların sürdüğü Şırnak alanında, düşman saflarındaki telaş ve paniğin giderilmesi amacıyla yörede dolaşan İçişleri Bakanı Kalemli'nin programına Dereler köyü de dahil edilmiştir. Sömürgeci bakanın sözkonusu köye gideceği tarih olan 17 Ocak günü, yoğun güvenlik önlemlerine rağmen ARGK gerillaları düşman güçlerini etkisizleştirerek Dereler köyüne girmiş ve inisiyatifi ele almıştır. Pabucun pahalıya mal olacağını anlayan İçişleri Bakanı M. Kalemli köye gidememiş, geri dönmek zorunda kalmıştır. Gerillalar köyü terkettikten sonra çılgına dönmüş bir vaziyette köye giren faşist ordu sürülerinin kudurmuşcasına sağa sola ateş etmeleri üzerine, bir köylü kadını vurularak yaşamını yitirmiştir.

Olay, sömürgeci basına da -ve tabii çarpıtılmış olarak- yansımıştır. 18 Ocak tarihli Tercüman; Şırnak-Dereler'de çatışma çıktığını duyurarak, vurulan köylü kadınının ölümünden de gerillaları sorumlu tutarken, aynı tarihli Milliyet ise düşmanın acizliğini *"Bakan, kötü hava koşulları nedeniyle Dereler köyüne gidemedi"* biçiminde gizlemeye çalışmıştır. Oysa yöredeki herkes çok iyi bilmektedir ki, faşist bakan, "kötü hava koşullarından" değil, gerillanın soluğunu esinsinde hissettiği için Dereler köyüne girememiştir.

Kürdistan'ın çeşitli alanlarından gelen haberlere göre çarpışmalar yoğun biçimde sürmektedir.

Şırnak Çarpışmaları Kürdistan'da Yaşanan Gerilla Savaşının Boyutlarını Gösteriyor

Daha başlangıcında atılan bu güçlü adımla '88'in nasıl kazanacağı dosta ve düşmana gösterilirken, sömürgecilerin yüreğine her zamankinden çok korku salınmış ve Kürdistan'da yaşanan gerilla savaşının hangi boyutlara ulaştığını gözler önüne sermiştir. Düşman istediği kadar gelişmeleri gözardı etmek için çabalayıp çırpınsın, savaş içte de dışta da yaratacağı etkiyi yaratmıştır.

1987 kışında gerilla saldırılarına karşı biraz hazırlıksız yakalanan TC, bu yıl aklınca bazı yöntemler geliştirmiş, hazırlıklar yapmıştır. Şırnak'ta en yoğun çarpışmalar sürer, Özel Kolordu Komutanı Hulusi Sayın'ın komuta ettiği sömürgeci birlikler bozguna uğrarken, tüm burjuva basını da birden bire bir "Aysel yaygarası" koparttı. Sözümona "Bulgar esaretinden kurtulmuş bir Türk çocuğu" üzerine hamasi nutuklar atıldı. Olay çok gülünç boyutlara vardırılarak bir "milli olay" biçiminde nitelendirildi. Tüm toplumun üzerine dalga dalga bir şovenizm akını böylelikle yayılmaya çalışılırken, aynı zamanda ilerici insanığın dikkatleri Kürdistan üzerinden Bulgaristan'a kaydırılmış olacaktı. Burjuva basını her gün sayfalar boyu bu olayı işledi. Her var ki tekelci holdinglerin çıkarları uğruna bir karabasan gibi çöken Özal zamları nedeniyle midelerine açlık krampı giren toplumun, bu tür şoven laflara karnı toktu. Fakat burjuva basını için ne gam! O, MİT'in direktifleri doğrultusunda yayınlarını sürdürdü. 5 Ocak tarihli Milliyet, Şırnak'ta gerilla akınları önünde dağılan sömürgeci birliklerin komutanı binbaşıyı kasdederek, küçücük puntalarla "şehit toprağa verildi" diye yazarken, hemen yanına sayfanın en ırı puntolarıyla birkaç satırı üzerinden "PKK'nin bunalım yılı" diye yazmakla, Botan yenilgisinin acısını hafifletmeye çalışmaktaydı.

Yine aynı tarihlerde, *"Özel Cumhurbaşkanı olacak mı, adaylığını koyacak mı?"* tartışmalarının batı çevrelerce başlatılması hiç de tesadüfü değildi. Toplum bu tür soruntarla oyalanmaya çalışılırken, faşist rejimin yetkilileri harıl harıl çalışarak Kürdistan'daki gerilla savaşının engellenmesine ve sömürgeci ordunun yenilgilerine çözüm aramaktaydılar. '88 hemlemiz karşısında peniğe kapılan sömürge valisi faşist Kozakçıoğlu, 9 Ocak günü Kürdistan'ın en hassas illerinin vallilerini toplayarak durum değerlendirmesi yaptı. Olayı, 10 Ocak tarihinde, *"Süper Vali'den Mini Zirve"* başlığıyla duyuran Hürriyet, *"Son durum değerlendirmesi ve alınacak yeni önlemler görüşülüyor"* diye yazdı. Böylelikle yeni önlemler arayan "süper vali"nin kendisinin de önlem olmaktan çıktığı itiraf edilmiş oluyordu.

Şırnak çarpışmalarının diğer önemli bir yönünü de askeri açıdan ARGK birliklerinin gücünün kanıtlanmasında yatmaktadır. Bu gelişme, üstün bir teknikle havadan ve karadan savaşan kalabalık düşman gücüne karşı koyabilen ve onu bozguna uğratan Halk Kurtuluş Ordumuzun artık her koşulda varlığını koruyabilecek ve büyüme sağlayabilecek yeteneklie olduğunu kanıtlamıştır. Bu ise ulusal kurtuluş savaşımımızın gelişmesinde ve zafere ulaşmasında önemli bir öge, bir güvence olmaktadır.

Kürdistan'da ulusal direniş savaşının kaydetti son gelişmeler, birçok gerçeği de ortaya çıkarmasi açısından yine önem arzetmektedir. PKK hareketinin gelişiminde daha başlangıçtan itibaren yaşanan eylemliliğin ve ortaya konulan eylemlerin en önemli özelliği gerçekleri ortaya çıkarmasıdır. PKK'nin ve onunla birlikte Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin gelişim seyri gözönüne getirilecek olursa rahatlıkla görülecektir ki, ısrarla inkar edilmek istenen ve bir türlü kabul edilmek istenmeyen birçok gerçekliğimiz, deyim uygunsa kafasına vurula vurula düşmana kabul ettirilmiştir. Sadece düşman da değil, dost güçler ve dost olması gereken çevreler de birçok gerçekliğimizi, sömürgecilere ve işbirlikçilerine karşı gerçekleştirdiğimiz eylemler sonucunda kabullenmiştir. Ve daha birçok gerçeklik eylemlerimiz sonucunda ortaya çıkmıştır.

Şu çok iyi biliniyor ki, daha birkaç yıl öncesine değin üzerine ölü toprağı serpilmişcesine unutulan ve varlığı-yokluğu tartışılan Kürdistan eğer bugün uluslararası alanda bu denli tartışılıyorsa, bunda PKK eylemliliğinin rolü esas ve belirleyicidir. Bunun gibi yine faşist-sömürgeci TC'nin ne olup ne olmadığı, yani iddia ettiğinin aksine nasıl çürümüş, tükenmiş bir güç olduğu da yine en açık biçimiyle eylemlerimiz sonucunda ortaya çıkmıştır. Bir başka deyişle, Kürdistan'da savaş geliştikçe TC'nin ve işbirlikçilerinin de iptikleri pazara çıkmıştır.

İşte günümüzde de gelişen ulusal direniş savaşı ve en son '88 hamlemiz, rejimin birçok zayıflığını ve kofluğunu ortaya koymuş, kriz ve çözümsüzlüklerini gözler önüne sermiştir. Nitekim sürmekte olan ARGK saldırıları karşısında, sömürgeci özel ordu güçlerinin alınış olduğu yenilgiler ardından Türkiye'de yaşanan birçok gelişme -İstanbul-İzmir çevrelerinde olaylar, meclisteki kargaşalar vb.- süregelen benzer bir gelişmenin yeni sonuçları olmaktadır.

12 Ocak 1988 tarihinde, Mardin-Nusaybin'e bağlı Dağıçi ve Dibek köylerine baskın düzenleyen ARGK birlikleri, asıl meslekleri öğretmenlik olmadığı halde bu köylerde öğretmen olarak görevlendirilen MİT mensupları İsmet Baran ile Adem Akdeniz, köy halkı önünde yargılanarak ölüm cezasına çarptırılmış ve cezaları kurşuna dizilmek suretiyle infaz edilmiştir.

Aynı günlerde Batman merkezinde bir düşman karakolu bombalanmak suretiyle tahrip edilmiş, ancak düşmanın kayıpları hakkında elimize kesin bilgi ulaşmamıştır.

'88 Atılımı Sürerken, Faşist Rejimin Derinleşen Bunalımı, Bitmeyen Çözüm Arayışları ve Bir Kez Daha Komploculuğa Bağlanan Umutlar

Ulusal direniş savaşımız yükseltilip sömürgeciliğe ölümcül darbeler vuruldukça faşist rejimin bunalımlarının da arttığı ve derinleştiği bilinmektedir. 12 Eylül 1980'de iş başına geldiğinden bu yana faşist rejimin tüm hesapları Kürdistan zemininde ve PKK önderliğindeki devrimci direniş mücadelesi tarafından bozulmuş, günümüze kadar büyük bir zorlamayla gelebilen rejim, bugün artık tam anlamıyla bir tıkanma içerisine girerek ekonomik, sosyal ve askeri alanlarda bir adım daha atamaz hale gelmiştir.

Özellikle askeri alanda, sömürgecilerin savaşı Kürdistanlılaştırma uğruna sarfettikleri yoğun çabalara rağmen, inatla ayakta tutmaya çalıştığı milis çeteciliği, '86 ve daha çok da '87 yıllarında ölümcül darbeler almış ve gün geçtikçe faşist ordu daha çok direkt olarak ARGK birlikleri karşısında yer almak zorunda kalmıştır. Bu durum sömürgeci TC açısından hiç de arzu edilen bir durum değildi. Nitekim o, çok iyi bilmekteydi ki, böylesi bir durumda sayı ve teknik üstünlüğü ne olursa olsun, bağımsızlık ve özgürlük uğruna kahramanca şahlanan Halk Kurtuluş Ordumuz karşısında faşist ordunun yenilgisi kaçınılmazdır. TC bunun için aslında oruduyu savaştan kaçırmak amacıyla sıkıyönetimi kaldırma yoluna gitti ve gerilla koşullarına göre kontra tipi bir "özel kolordu" örgütlemesine girişti. Bugün ARGK birlikleri karşısında bu özel ordu birliklerinin de iş yapamaz ve yenilgiden kurtulamaz oldukları gerçekliği daha açık biçimde ortaya çıkmakta ve Şırnak çarpışmaları bunun en açık kanıtı olmaktadır. Dolayısıyla Kemalist-faşist rejimin esas olarak dayandığı ordu-millet efsanesi de -aslında safsatası demek daha doğru olacaktır- temelden sarsılması durumu sözkonusudur. Elbette ki bu, rejimin bünyesinde çok daha etkili kriz ve kargaşalara yol açacaktır.

İşte son günlerde mecliste yaşanan kargaşa bir yönüyle ve esas olarak Kürdistan'daki gerilla savaşının böylesine doğruda bir sonucu olmaktadır. "Kürtlerin azınlık olup olmadığı" üzerine mecliste çıkan tartışmalar üzerine Demirel, "Meclis kürsüsüne hançer saplandı" diyor. Aslında hançer ordulaşan ve cepheleşen Kürdistan halkı tarafından faşist rejimin, yani sömürgeci Türk burjuvazisinin II. Cumhuriyetinin yüreğine saplanmıştır. Burjuva basın çevreleri, "Meclis kürsüsünde bölücülük", "Meclis kurulduğundan beri böyle kara gün yaşamadı", "Yine Kürt tartışması" vb. başlıklar atarak, "Milli tepki"sini dile getirip, Kürdistan halkının eliyle tarihin çöp sepetine atılması yakın olan Lozan Antlaşmasını tozlu raflardan indirerek telaşla "Kürtlerin azınlık sayılamayacağı"nı kanıtlamaya girişti. Faşist kalemşörler çeşit çeşit teoriler ortaya atarken, sokaktaki adam bile çok iyi biliyordu ki, bu tür tartışmalar PKK önderliğindeki gerilla mücadelesinin, faşist rejimin bağrında açtığı gediklerden geçilerek yapılabilmektedir. Aksi halde, sözkonusu tartışmaya taraf olan isimler, ya da benzerleri yıllar önce de aynı çatı altında olmasına karşın neden bu tür tartışmalar yapmadıkları sorusuna ne karşılık verilecektir?

Kuşkusuz esas faktör bu olmakla birlikte, yine aynı ana kaynağın yani Kürdistan'daki gerilla savaşının dolaylı etkisinden de sözetmek mümkün. Bilindiği gibi Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi uluslararası alanda da kendisini kabul ettirerek kemalist-inkarcı politikayı kurduktan sonra, başta ABD ve Batı Almanya olmak üzere çeşitli emperyalist güçler, soruna, otonomici çözüm önerilerini daha açıktan dayatır olmuşlardır. Bunun için bazı reformist-işbirlikçi çevrelerin hazırlamakta olduğ da sır değildir. Nitekim 22 Ocak tarihli Hürriyet'te *"Yine Kürt tartışması"* başlığının hemen yanında A. Kahvecinin, *"Kaçaklar korkmadan dönebilir gelenlere her kolaylığı gösterebiliriz"* tarzındaki açıklaması salt bir tesadüf olmasa gerek. Birtakım çevrelerin bazı çözümler için hazırlanmaya çalışırdığı bu süreçte mecliste olaylara da anlam vermek fazla güç olmuyor.

TC burjuva parlamentosunda yaşanan bu karmaşa, peşpeşe süren kavgalı tartışmalı oturumlar, daha başka güncel olaylarla birlikte değerlendirildiğinde, her yönüyle tıkanma içerisinde bulunan rejimin, orduya yeni bir çağrı hazırlığı yaptığı izlenimi vermektedir. Cumhurbaşanlığı için aday isimlerinin şimdiden ortaya yeni bir çağrı hazırlığı yaptığı izlenimi, dünün Milli Güvenlik Konseyi bugünün Cumhurbaşkanı Konseyi üyeleri ile Özal arasındaki protokol tartışmaları, İstanbul-İzmir yöresinde geliştirilen bazı olayların ardından, varlığı ile yokluğu pek farkedilmeyen TİKKO adının yeniden gündeme getirilmesi, faşist Evren'in yapmış olduğu "Orduyu politikaya karıştırmasınlar" biçimindeki açıklamanın kısmi çevrelece "adresi belli olmayan uyarı" biçiminde nitelendirilmesi gibi gelişmeler bazı yönleriyle 1980 yılını anımsatmaktadır. Benzerlik bir hayli fazla da olsa unutulmamalıdır ki 1988'lerin Türkiye'si 60'lerin Türkiye'sinden çok çok farklıdır. Yeni bir askeri cuntanın rejime ne verebileceği tartışma götürür. 12 Eylül'den beri faşist generaller zaten işbaşındadır. Hatta son dönemlerde bile Cumhurbaşkanı ve Cumhurbaşkanı Konseyi üyeleri olarak yine ön plandadırlar. Kürdistan'da ise tamamen Genelkurmay söz sahibi. Ordu ordu diye en güvendikleri yapı daha dün Hulisi Sayın komutasında bozguna uğratıldı mı? Yeni bir askeri cuntanın mevcut koşullarda rejime çözüm olup olmayacağını, Şırnak çarpışmalarının sonuçlarıyla bizzat pratik cevaplamaktadır. Kürdistan'da gerilla savaşımı yaşadıkça ve geliştikçe Türkiye'de ordunun yapabilecek pek fazla bir şeyi olmadığı apaçıktır.

Bu yönleriyle düşünüldüğünde, yaşanan gelişmeler yeni bir askeri darbe hazırlığından ziyade, mevcut rejimin Kürdistan'da girişebileceği katlıamlara bir nevi zemin hazırlama olarak değerlendirmek, belki de daha akılcı olacaktır. Topkumu kargaşa ile huzursuz etmek, böylelikle faşizan uygulamalarına hakli dedirtmek ya da en azından bu uygulamalar karşısında toplumdan gelecek tepkileri azaltabilmek için de bu keşmekeşler yaratılmış olabilir.

Burada özellikle Partizan denilen ve ipleri tamamen ajan-provokatörlerin ve komploculuğun ellerinde bulunduğundan şüphe olmayan güruhun adı etrafında son günlerde yapılan yayınlara dikkat çekmek gerekmektedir. Bilindiği gibi görevlerinin en başına, Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Hareketine karşı mücadeleyi koyan bu güruhun ipleri, ajan-provokatörlerin eline geçtiğinde, kendi içindeki dürüst unsurlar çeşitli komplolarla imha edildi. 1986 sonlarında Dersim'de 8-9 kişilik gruplar halinde yaptırdan imhalar bilinmektedir.

Kandıra'daki aansasyonel eylem ardından yine birer ikişer dürüst unsurların ortadan kaldırılması ve burjuva basınında MİT'in objektifinden çıktığı barizce belli olan fotoğraflarla koparılan gürültüler, bu olayın komplocu güçlerin bir tezgahı olduğu ihtimalini güçlendirmektedir. Ve tabii tüm bu olup bitenlerin yanında, asıl görev de ihmal edilmiyor; yani faşist rejim yetkililerinin kalemlerinden çıkar sayfalar dolusu PKK'yi karalama yazıları ile "Denge Partizan" denilen yayın organları çıkıyor, ayrıca faşist basın aracılığıyla da benzer kütürnameler tekrar tekrar yayınlanıyor. Böylelikle ajan-provokatörler; dikkatleri en hassas bir dönemde Kürdistan üzerinden başka alanlara çekmek, faşist ordu sürülerine -en zayıf oldukları bir dönemde- "biz bas kaldırınları böyle üç günde yakalarız" dedirtabilecek koşullar yaratmak, kendi saflarındaki dürüst unsurları imha etmek ve Kürdistan'daki gerilla savaşı ile onun öncü gücü PKK'yi karalamakla faşist rejime esaslı bir hizmet sunmuş oldular.

Fakat içinde kıvrandığı ölümcül krizi hiçbir biçimde atlatamayacağını ve PKK önderliğinde gün geçtikçe büyüyen Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesine karşı kuramayacağını anlamış bulunan, daha doğrusu anlemak zorunda kalan faşist rejim, her zaman gündemde tuttuğu ve mücadelemize karşı çoğu kez uluslararası boyutlara vardırarak uyguladığı komploculuğu, en etkin silahı olarak yeniden gündeme getirmektedir. Fransız devletine önemli miktarda ekonomik tavizler vererek bu amaçla kendine uygun ortam yaratan TC, yeni yılın ilk günlerinde Paris'in bir köprüsü üzerinde vurulan Alman konsolosluk görevlisi olayı üzerine var gücüyle saldırıya geçti. Yalnızca bu olaydan değil, aynı günlerde İzmir yakınlarında dağa çarparak parçalanan uçaktan da PKK'yi sorumlu tuttu ve Alman devletini çok boyağı yöntemlerle kışkırtmaya koyuldu.

Faşizmin borazanı basın, MİT'in işaretiyle tam teşkilat harekete geçti. 6 Ocak tarihli Tercüman iman etmişcesine, "PKK Alman'ı vurdu" diye başlık attı ve aynı gün, "Paris'te diplomat öldürdüler, düşen uçak için sabotaj yaptık dediler", "ERNK ile Almanya'nın arası geçen yıl bozuldu" tarzındaki başlıklar altında sayfalar dolusu kışkırtıcı yalan yayın yaptı. Aynı tarihli Hürriyet, PKK'nin, "Sabotajı da, suikastı da biz yaptık" dediğini büyük bir utanmazlıkla yazarak, "Sararengiz suikast, sararengiz ihbar" başlığını attı. Aynı günün diğer gazetelerinden Milliyet, "Avrupa'da ilk Kürt cinayeti" başlığını kullanırken, Türkiye gazetesi, "PKK Almanya'ya savaş açtı" diye manşet attı. Bu tür hayasızca yayınlar günlerce sürdü.

Oysa faşist rejim yanılıyordu ve çok geçmeden de bu yanılgısını anlayacaktı. Yıllardan beri verdiği soylu mücadelesiyle PKK, dünya ilerici insanlığı nezdinde saygın bir yer, uluslararası alanda güçlü bir prestij kazanmışı. Kürdistan'da dev gibi bir mücadelenin sahibi olan PKK, öyle TC'nin basit ve adice komplolarıyla ve suçlamalarıyla sarsılacak değildi. Nitekim öldürülen kişinin cebinde ERNK imzalı bildiri konmasına ve bu bir kanıt olarak öne sürülmesine rağmen, Avrupa'nın sağcı basını bile TC'nin bu çürük iddialarını fazla ciddiye almadı. Ve "mal bulmuş mağribi" misali olaya dört elle sarılan faşist rejim, kısa sürede hayal kırıklığına uğradı.

Birçok Avrupa gazetesinde yer alan ve Alman'ın ölmeden az önce -ERNK imzalı bildiriyi kastederek-, "Yazıyı cebime koydular" sözlerini sarfetmesi, olayın bir CIA-MİT işbirliğinin ürünü olduğu savını güçlendirmektedir. Ne var ki, PKK'ye bulaştırılamayınca, çarçabuk başka nedenler içinde gürültüye getirildi ve unutuldu. Fransa devleti ise, ERNK yanlısı Kürdistanlı yurttaşlara yönelik tutumlarıyla faşist rejim için yaratılışı bu uygun ortamın karşılığını, hemen sonraki günlerde Dışişleri Bakanı Raymond'un Ankara gezisi sırasında imzalanan mali sözleşmelerle almakta gecikmedi.

Ulusal direniş mücadelemiz ve öncü gücü partimiz PKK'ye karşı birkaç yıldan beri Avrupa'da tezgahladığı komplolar gibi, bu son komplonun da -hem de çok daha erkenden- boşa çıkması, TC'yi telaşlandırdı. Yıllar öncesi tezgahlarının da açığa çıkabileceği korkusuna kapıldı. Bu bakımdan Paris komplosuyla aynı günlere denk gelen bir başka olay çoğu kişinin dikkatinden kaçmadı. TC'nin Avrupa'daki ciddi komplolarından olan Papa olayının bir tarağı daha ortadan kaldırıldı. Evet, Samet Aslan'ın Ağrı cezaevinde "intihar ettiği" duyuruldu. Oysa ailesi ve avukatları, olayın intihar değil, bir cinayet olduğunu ve Samet Aslan'ın ölümünden kısa bir süre önce savcılığa ısrarla "önemli bir konuda görüşmek istediğini belirten iki dilekçe verdiğini ve bu dilekçelerin deva dosyasında yer almadığını" söylüyorlardı.

Zira daha sonraki günlerde, Ağca davasında ilk ve ikinci sorgulamayı yapan her iki İtalyan savcı da bir ortak açıklama yaparak, "Papa olayı tanıklarının şüpheli ölümlerle ortadan kaldırıldığını -ve isim de belirterek- kalan diğer tanıkların yaşamından endişe duyduklarını" söylediler.

Bu gelişmeler gösteriyor ki, Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesi gibi haklı ve soylu bir mücadele karşısında faşist-sömürgeci TC'nin komplolar tezgahlayıp bir yerlere varması da öyle kolay olmayacak ve sonuçta bu silahı da ters teperek kaçınılmaz olarak kendi kararmış yüreğine saplanacaktır.

Ve en belirgin özelliği, gerçekleri ortaya çıkarmak olan devrimci eylemlerimiz yaygınlaştıkça, gerilla saldırıları yoğunlaşarak, en son Şırnak örneğinde görüldüğü gibi, faşist-sömürgeci ordu sürüleri bozguna uğratıldıkça, devrim ve karşıdevrim cephelerinde birçok gerçeklik daha berrak biçimde ortaya çıkacak, yaşamaya hakkı olanla olmayan ayrışacak, insanlığın yüz karası Türk faşist rejimi tarihin çöplüğüne giderken, Direniş Şehitlerimizin kanıyla sulanan Bağımsız Kürdistan, kızıl bir güneş gibi çağa ve insanlığa doğacaktır. Ve 1988, bu yolda önemli mesafelerin katedildiği, önemli mevzilerin kazanıldığı bir yıl olacaktır.

'87 ATILIMININ KAHRAMANLARI YÜKSELEN DİRENİŞ MÜCADELEMİZDE YAŞIYOR

PKK'nin Vuruş Tarzının Sembolü

DELİL YOLDAŞIN ANISI "GERİLLA ORDUSUNU İNŞA EDİN" KOMUTUDUR

PKK şehitlerinin mücadeleleri ve anılarında bizzat yazdıkları bir tarihin anlamını bütün boyutlarıyla kavrayabilmek iddiası özellikle yaşanan gün açısından mümkün değildir. İnsanlığın geçmişinden de bilinmektedir ki, özellikle devrimlerin pratikte yazdığı anların esas ürünleri yarınlarda görüldüğünden, bütün boyutlarıyla kavranabilmesi de daha çok gelecekte gerçekleşecektir demek pek hatalı yaklaşım olmasa gerek. Şüphesiz ki, bugün bu tarihin yazıcıları, yöneldikleri eylemin bilincinde olmak, nasıl bir geçmiş yıkıp, nasıl bir geleceği yaratmak durumunda olduklarını bilmek anlamında bu tarihin her anını bile özenle işlemektedirler; bu bakımdan burada, yorumu gelecek kuşaklara bırakılmış bir gerçeklikten bahsedilmek istenmemektedir. Ama tümüyle bilimi temel alan bir bilinçten örülen bu tarihi eylemin sadece Kürdistan halkı açısından da değil, bir bütün olarak dünya insanlığı açısından hangi kazanımlar uğruna olduğunu, ürün vermiş haliyle gelecek kuşaklar yaşayacağından, bu eylemin ve eylemin sahiplerinin nasıl bir onura sahip olduğunu da en gerçekçi biçimde onlar görüp teslim edeceklerdir. Kendilerine kazandırılan yaşamın nasıl tohumlandığını, nasıl kızıl bir ay ile sulanıp filizlendirildiğini belki onlar ancak belgelerden okuyup öğrenecek, ama dökülen kanın, çekilen acıların, kahramanlıkların, ihanete karşı direnişlerin intikam ruhu ve insanlığa büyük tutkunun harmanından boyvermiş bu yaşamın güzelliklerini de yine onlar göreceklerdir. İşte bugün bu yaşamın tuğla tuğla örütüşü, harcının karılışı ve inşası süreci yaşanmaktadır. Bu yaşamın harcı bugün tırnakla karılmakta, kanla sulanmaktadır. Ve artık kimse, acıdan ve gözyasından da bahsetmemekte, artık bir halk olarak yaşanılan bu eylemin nasıl bir geleceği örüdüğünü bilerek bunun coşkusunu duymaktadır. Çünkü artık kesin olan birşey vardır ki, gelecek, PKK önderliğinde savaşan Kürdistan halkınındır.

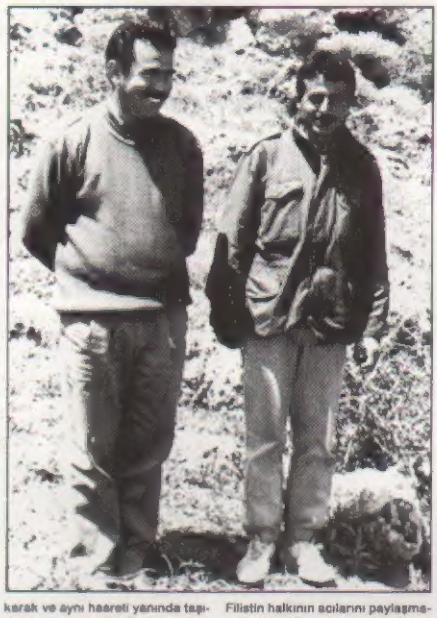

Bilincini, ruhunu, varlığını böyle bir kuruculuk görevine veren ve eyleminin bilinçli sahibi olarak bütün ustalığını kullanma kararlılığıyla savaş alanlarına koşan PKK militanlarından seçkin bir örnek olan Delil yoldaşın mücadelesi ve yaşamının anlamının derinliğiyle ortaya koyup anlatabilmek de aynı biçimde mümkün değildir. Ama onun kendisini gerçek anlamda anlattığı ve eyleminde tarihe nakşettiği de daha bugünden teslim edilmesi gereken bir gerçektir.

Delil yoldaş, 1963 yılında, Mardin'in Ömerli ilçesinde yaşayan yoksul bir köylü ailesinin çocuğu olarak dünyaya geldi. Her yoksul köylü çocuğu gibi O da, daha küçük yaşta üretime katıldı, çobanlık yaptı. Yoksulluk nedeniyle ortaokul öğrenimini yarıda bırakmak zorunda kaldı. Daha öndört yaşındayken ailesini, köyünü, yurdunu terkederek İzmir'e gider. Çünkü, milyonlarca Kürt genci gibi O da, kıraç toprağın içinde emeğinin nasıl kaybolduverdiğini görmek durumundaydı. Ama henüz emeği ve umudu yutan esas canavarı tanıma gücünde değildi. Geride bir hasret bırakarak ve aynı hasreti yanında taşıyarak, ne için olduğu bile bilinmeyen bir umutla metropolde "yeni bir yaşam" arayışına çıktı. Ondört yaşında, sahipsiz, zayıf ve enerjisine göz dikilmiş bir gençti. Arayıp bulabildiği işler, ne olduğunu söylemeye bile gerek olmayan, bilinen işlerdi. Yani, en ağır işlerde emeği ve umudu gaspedildi. Delil yoldaş, Kürt olmanın ne demek olduğunu da burada öğrendi. Yani, sömürgeci metropol, gençlik enerjisini, umudunu hoyratça yuttuğu bu gençe, aynı zamanda en horlayıcı ve aşağılayıcı yaklaşımlarıyla, ihtiyaç duyduğu bu gerçeği öğretti. Delil yoldaş, artık sadece yoksul bir işçi olarak değil, aynı zamanda ulusal kimliğinden ötürü de ezildiğini, bunların birbirinden ayrılmaz bir bütün olduğunu kendi yaşamında görüyordu. Ailesine çalışıp para göndermek için geldiği İzmir'de kendisi açıkla karşı karşıya kalmıştı, çaresiz geri döndü. Fakat İzmir dönüşü, çocukça bir heyecanla gittiği günlerdeki gibi değildi; yüreğinde ulusal ve sınıfsal kinin kıvılcımlarını duyarak gelmişti.

Enerjik ve yüreği öfkeyle dolu olan genç olarak, yaşamdan kopanıp alması gereken birşeylerin olduğunu hissediyordu. Ekonomik nedenlerin yanısıra, bir de bu nedenden dolayı köyde kalmadı; gitmeli ve genç yüreğinde bir türlü şeklini bulmayan o "yaşamı" bulmalıydı.

1982'de Lübnan alanına geldi. Yaşamını inşaat işçiliği yaparak sürdürmeye çalıştı. 1982'de Lübnan sıcak bir savaşı yaşıyordu. Gani Erkan, Filistin halkının acılı yaşamında, yüreğine hitap eden bir çağrı buluyordu. Toprağından koparılmış, vatansızlığa sürülen Filistin halkının nasıl katledilmek istendiğini görüyordu. Kendi acılı yaşamıyla kurduğu benzerlik, O'na Filistin halkının acılarını paylaşmayı gösterdi. Fazla tanıma gerağı bile duymadan, bu alanda bir örgüte katıldı. Aslında kendisine yön veren şey, kendi kimliğini bulma çabası idi. Bu süreçte İsrail'in Lübnan'ı işgali gündeme geldi. Emperyalist sistemin ve bölge gericiliğinin elbirliği ile Lübnan İsrail'in vahşetine terkedilmiş, tarihi kökleri bin yıllara varan bir halk, dünyanın gözleri önünde bir kez daha katliam sürecine alınmıştı. Ve halkları katledilirken, onun adına savaşabileceklerini iddia eden örgütler asla kabul ve affedilmeyecek bir konumun sahipleri olmuşlardı. Gani Erkan, emekçi-ezilen halkların kurtuluş savaşımına burjuvazinin önderlik edemeyeceğini de bizzat yaşayarak öğrendi. Burjuvazi ve küçükburjuvazinin evrensel özelliklerini en gerçek yansıtıcı olan politika sahnesinde ve savaş alanlarında tanıdı. Filistin örgütlerinin işgal sonrası Lübnan'ı terketme kararı almaları ile, o dönem içinde bulunduğu örgütle birlikte kendisi de Lübnan'dan çıktı. Ama, tek başına bulmadığı ve bulmak zorunda olduğunu hissettiği kendi gerçeğini aramak üzere bir çıkışı bu. Nitekim anlaştığı üç arkadaşıyla birlikte kaçarak Irak'a gittiler; ancak Irak güçlerince yakalanıp cezaevine konuldular. 20 günlük bir tutuklulukten sonra sürgün edildiler. Yunanistan'a giden Gani Erkan, buradan da FKÖ temsilciliğinin müdahalesi ile Cezayir'e gitti. 1984 Mart'ına kadar Cezayir'de kaldı. Bu alandaki yaşam onu dünya halkları ve kendi gerçekliği üzerinde daha derin düşünmeye zorladı. Yurtlarından koparılmış Filistinlilerin yaşamında tanık olduğu gerçeği yorumlayarak, bir bakıma kendi kendisini tartıştı. Yaşamın vatan topraklarıyla nasıl sıkı bir bağı olduğunu çok açık görüyordu. Bu arada eline ulaşan bazı Arapça dergilerde PKK hakkındaki haber ve yorumları okuyordu. Okuduğu bu sınırlı haberlerde bile ona vatanın sesi ulaştığından, yüreğinde sürekli büyüyen bir ilginin geliştiğini hissediyordu. Aralarında Sabri GÖZÜBÜYÜK (Hacı) yoldaşın da bulunduğu PKK'li savaş esirleri, iki yıla yaklaşık bir süre tutuldukları Ansar esir kampından Cezayir'e gönderildiklerinde, buradaki karşılaşma Gani yoldaş için aranan bir dünyanın bulunuşu anlamına geliyordu. Hacı yoldaşın engin yüreğiyle gösterdiği yaklaşımın da bunda büyük bir rolü oldu. Fakat bu karşılaşma daha tam anlamını bulmadan, PKK militanları Cezayir'den ayrıldılar. Buna rağmen Gani yoldaş, daha sonra "yoldaşım" diyeceği PKK militanlarının anlattıklarını bir çağrı ve isteklerini de bir talimat olarak benimsedi. Kendisi de onların ardından Kıbrıs'a gidip oradan Yunanistan'a geçti. Fakat Yunanistan makamlarınca yeniden Kıbrıs'a gönderildi ve oradan Güney Yemen'e gitti. Artık bütün çabası PKK'ye ulaşmak olan Gani Erkan, Ortadoğu alanına giderek burada Partiyle ilişki aradı.

1985, onun için en mutlu yıldı. PKK eğitim kamplarında artık ulaşılmaz bir çağın imkanına rağmen, çağı yakalama, ulusal, sınıfsal ve tarihsel bir kurtuluş eylemi olduğunu kavrayıp, bunu en erkenden bir yaşam biçimi haline getirmesini bilenender insanlardan biriydi. Eğitime alındığı süreç, şüphesiz ki bu kavrayışın gelişmesi ve derinleşmesinde temel bir rol oynadı. Özellikle III. Kongre hazırlık süreci, onun için, PKK ve halk gerçekliğini özümsemede temel oldu. Bütün mücadele sorunları ve örgütsel problemlerin açıkça tartışıldığı Kongre öncesi hazırlık süreci ve III. Kongre platformuna katıldı ve bu platformun özüne ulaşmaya çalıştı. Tarihin, çağın, toplumun ve kişiliklerin sosyalizmin ve insanlık değerlerinin yergisi karşısına alındığı III. Kongre gerçekliği, ona da ihtiyaç duyduğu bütün silahları vermek durumundaydı. Bir halkın kendini ve proleteryanın sınıf çıkarlarını temsil etmesinin anlamı en duru biçimiyle PKK'de yaşanıyordu. Bir halk için kaybetmenin anlamını bütün acı sonuçları ve o sonuçlara kaynaklık eden nedenleriyle Filistin halkının sahsında tanık olan Gani yoldaş, şimdi kendi öz halkının kendilerini temsil eden PKK'nin sahsında kazanan bir halk gerçekliğinin de tanığıydı. Yaşanan

kesi, halkı ve emekçi sınıflar adına yaşamanın gücünü duyuyor; kendi başına tanımlayamadığı, ama sürekli aradığı gerçeği burada buluyordu. Bu, onun için de bir kimliğe kavuşma olayı idi.

Öncaleri, mücadelesini uzaktan duyup ulaşmak istediği PKK'yi yakından tanımak, Gani Erkan'da yüksek bir bağlılık duygusuyla görevlere sahip çıkma bilincini geliştirdi. O, PKK'nin kaybedilmiş bir tarihi pratik deneyimleri üzerinde yaptığı çözümleme ve elbetteki en başta III. Kongre'den aldığı güç, onun sarsılmaz bir militan, bağımsız ve özgür geleceğin kurucu komutanı düzeyine yükseltmeye, bu konuda kendine sonsuz güven duymasına yeterliydi.

III. Kongre sonrası derin bir özümseme süreci oldu. Ama bu süreçte, yine yoğun bir sınıf mücadelesi içinde yaşandı. III. Kongre çız-

> *"Parti belki hiçbir arkadaşa sunmadığı, tanımadığı imkanları uzun süreden beri bana tanıdı ve beni o temelli yaşamdan kurtararak insanlığa, halkıma yaraycak bir devrimci militan haline getirdi. Bundan böyle, bu değerlerin hakkını vermek, pratiğe girmekle mümkündür. Taktik önderlik yapabilecek bir seviyeye geldiğimi bildirmek istiyorum. Planlama, sevk ve idarede, yani komutanlık özelliklerinde yeni dönemin çalışma tarzı olan fethçi tarzı uygulayabilecek gücü kendimde bulmaktayım. Dönemin görevleri, bizden kurucu komutanlar olmamızı istemektedir. O halde düşmana vurdukça dağıtacak, dağıtıkça yok edecek, halkı koparıp alacak, asker yaratacak, takımın gücünü nicel ve nitel olarak büyütecek, bunun üstesinde, eğitim, lojistik, sağlık, istihbarat, sabotaj, mali vb. sorunlarını çözebilecek, yaygın gerilla savaşıyla köylerde ve şehirlerde cepeheyi örgütleyebilecek temelici ve komite örgütlenmesine kavuşturacak; kısacası, düşmanın iktidarına —askeri, siyasi, ekonomik, ideolojik ve sosyal dayanaklarıyla birlikte— PKK vuruş tarzıyla vurabilecek ve yerle bir edecek, devrimin iktidarını kurabilecek komutan haline geldiğimi; başlangıçtaki, süreç içerisinde bölük komutanlığı yapabileceğimi ve bu konuda kendime sonsuz güvendiğimi, emrinize hazır olduğumu bildiririm komutanım."*
>
> **Parti Merkez Askeri Akademisi Öğrencilerinden**
> **A. Gani Erkan/Delil**
> **6.1.1987**

gisine karşı direnen proletarya dışı sınıf kişilikleri bu süreçte kaçınılmaz bir biçimde kendilerini ele verdiler. Parti, bunlardan kaynaklanan olumsuz sınıf dayatmalarıyla karşı karşıya kaldı. Yeni, bu süreç her alanda tam bir ayrışma süreci oldu. On yıl ve hatta daha da uzun bir süre "partili" adını taşımış birçokları, bu süreçte kendi sınıf kimliklerini ele vererek, Partiyi hiçbir zaman kavramadıklarını ve yaşamadıklarını pratikte ortaya koyarak Parti dışı bir konuma düşerken, Gani yoldaş, Parti içindeki kısa geçmişine rağmen Parti çizgisinin gerçek savunucusu ve uygulayıcısı olma vasfına yükseldi. PKK'li olmanın büyük onurunu hakkıyla kazandı. Bu süreçte "Parti Güvenliği" gibi bir görevle sorumlu kılınması da, bunun diğer bir kanıtıydı. Gani yoldaş, III. Kongre sonrası Parti faaliyetlerinin planlama çalışmalarına da katıldı. Mardin eyaleti faaliyet planlamasının hazırlığını yürüten komisyon içinde yer aldı.

Burada özellikle sorumlu olduğu güvenlik alanındaki çalışmalarından bahsetmek gerekir. Çünkü bu görev ve onun gereklerinin yerine getirilişi O'nun diğer özelliklerinin anlaşılmasında ele adeta bir anahtar gibidir. "Parti Güvenliği"nin her ele teslim edilemeyeceği bilinir. Bu, kelimenin kaba anlamıyla bir güven ya da güvensizlik meselesi değildir. Bir sınıf kişiliği ve tavrının temel gücüne bağlı olan bir olaydır. Yani, Parti çizgisinde somutlaşan proletaryanın sınıf çıkarlarının, ulusal kurtuluş amaçlarının ve sosyalizmin yüceliciliğinde ifadesini bulan insanlık değerlerinin temsil gücü sorunudur. Gani Erkan, böyle bir görev sahasında kendisini gerçekten kanıtlamış bir militandır. Sınıf düşmanlarına karşı acımasız, yoldaşlarına karşı sevgi dolu, yoldaşlarının yüce insanlıkla kucaklaşan bir sınıf tavrının sahibidir. Onu tanıyan herkesin bildiği, gerçekçiliği, soğukkanlılığı, sabır ve olgunluğu, acımasızlığı ve aynı zamanda derin hoşgörülüğü, her yoldaşının düşüncesine değer veren yaklaşımı, sorunlara duyguesi olamayan bakışı; açık ki bu sınıf tavrının üzerinde yükselen özellikleridir. Burada, proletaryanın, sınıf ve ulus düşmanlarına karşı proletarya diktatörlüğünün zorunu, kendi sınıf platformu ve emekçi halk kesimleri içinde ise proletarya demokrasisini uygulama tavrı vardır. Nitekim O, bu sınıf tavrına bağlı olarak, düşman oyunlarına, provokatörlere ve işbirlikçilere yaşam hakkı tanımayan bir pratiğin sahibi olurken, Parti içinde de tasfiyeciliğe, yabancı sınıf kişiliklerine karşı öz itibariyle aynı tavizsiz yaklaşımı göstermiş, ama hiçbir zaman insana güvenle yaklaşımı, hoşgörüyü yitirmemiştir; O'nda "deepot" kişiliğin izi bile yoktur. Sürekli gülen gözleri, yaşadığı bu derin ruhun dışa vurumundan başka bir şey değildi. Yani, onun yaşamında hiçbir zaman silinmeyen ifade, yaşama sevinci ve geleceğe duyduğu büyük umudun somut bir delilidir.

Gani yoldaş, militanın tanımında belirlenen özelliklerle anılmak gerekir. O, en belirgin bir yanı olarak görev bilinci ve sorumluluğunun örneğidir. Kısaca, bir görev adamıdır. Devrim ve halkı için aynı gözetmeksizin her göreve hazır olan, kendisini şu veya bu görevle sınırlamayan, komple devrimciliği esas alan ve devrimci kişiliğini bu temelde büyüten bir militandır. İlkeli bir devrimcidir. Basit dostluklara, ahbap-çavuşluğa prim vermeyen bir kişiliktir. Parti talimatlarını her koşulda uygulamayı karakter haline getirmiş bir şahsiyettir. Kurallı, disiplinli bir devrimcilik örneğidir. Kısaca, Partide ulusal, sınıfsal ve şahsi kişilik özünü yakalamayı bilmiş bir insandır.

Gani yoldaş, bir halk savaşçısı ve komutanı olarak, yüksek askerlik vasıflarına ve halk savaşı sanatına ulaşmış bir militandır. Enerjik yapısı ve kıvrak zekası onun bu alanda ne ölçüde gelişmeye aday olduğunu defalarca kanıtlamıştır. Kısacası O, Parti ve ulusal kurtuluş faaliyetlerinin her alanda aldığı görevi yerine getirebilecek bir kapasitenin sahibi idi. Kendisini her alanda halkına hizmet sunmaya hazırladı, halka sunulacak hizmeti şu veya bu görevle sınırlamadı. Hiçbir zaman elini tetikten çekmediği gibi, hiçbir zaman dilini susturmadı, enerjisini hapsetmedi.

Gani yoldaş, kaynağa dönüşün en anlamlı, en güzel sembollerinden biridir. Yaşamın ters akışı durdurulup kaynağa doğru yönelttildiği noktadan itibaren, öze dönüşü 'bir eylem-bir hayat' tezi olarak yaşayan adamdır. Ve O, bu kaynağa dönüşü en anlamlı biçimde noktalayabilmiş, vatan toprağında tarih ve halkla kucaklaşmasını bilmiş, ana kaynaktan cisimleşmiş örnek bir kılavuzdur.

Na mutlu O'nal
Ve onun ardından, onun kadar şaşmaz bir yürüyüşü gerçekleştirenlere.

Cemal YUMRU (Osman)

Her halkın tarihinde belli anlar, belli dönüm noktaları vardır. Ve bu anlar, önemli dönüm noktaları halkların geleceğinin çizilmesinde, belirlenmesinde belirleyici özelliğe sahiptirler. Teslimiyet ve yok oluş gibi. Yok oluş ve tükenmişlikten yeniden var oluş, yeniden diriliş gibi.

Halkların tarihinde böylesi kritik anlara yön veren, gelişmenin önünü liteliye çevirenler vardır bir de. Bilim onlara tarihin mimarları diyor. Ve tarih bu kahramanların tanıklığını yapıyor.

Kürdistan... Her şeyiyle çağa ve insanlığa unutturulmak istenen, yok olmayla yüzyüze getirilen bir halkın ülkesidir. Ateş, kan ve barut... İşte onun tarihinin anlamı bu üç kelimede gizlidir. Tüm dünya halklarının üzerine serpilmiş olan ölü toprağını çatlatarak yüzyılların uykusunda uyandığı ve bilimsel sosyalizmin ışığında zincirlerini tek tek kırdığı bir çağda; KAWA'nın kutsal ateşini tarihin karanlıklarından çekip alan yeni bir güç doğdu Kürdistan'ın ve Kürt insanının üstüne... Doğum sancılarıyla dünyaya gelen bir bebeğin doğuşu gibi. Kireç topraklara her sabah hüzünle doğan ama doruklardaki azametine diyecek söz olmayan güneş gibi. PKK idi adı. Özgürlüğe uzanan umudun çiçekli bahar dalı. Bir de halka, doruklara ve şafağa sevdalı bereketli topraklara düşen tohum misali. Yaraları kırk yerden kanayan halkına PKK yalnızca şöyle seslendi: Beni yaratan sensin. Ben köleliği ve ihaneti, teslimiyeti lanetleyen halkım. Tepeden tırnağa direniş, hücrelerime kadar isyanım. Gelmek dilersen benimle ayağa kalkıp yürümelisin. Ben yaşamın sıdıyım. Yaşamsa ölümde yaratılır.

Ve yürüdü Kürdistan halkı... İşçisi, köylüsü, aydını, genci, kadını, çocuğuyla... Yürüdü acı, gözyaşı, kan ve ter içinde. Her adımda toprağa düşen bir can, kazanılan yeni bir mevziyle. Kin bileniyordu kara pitrek dikenleriyle çevrili zorlu devrim yolunda. Toprağa düşen her can, çeliğe verilen su gibi harlanıyordu isyan ateşini. Acı, kan ve zulüm çemberinin ateşli cenderesinden geçip doruklara ulaşan öncüyü takipte ısrarlıydı Kürt halkı. Biricik kurtuluş umudu olan, kurtuluşun yolunu aydınlatan öncüsü PKK'ye katılmaktan, onun ardında yürümekten geçtiğini görmüştü. Ve PKK her şeyiyle unutulmak istenen bir halkın tarihini yeni baştan yazıyordu. Bu tarih, kan ve akı teriyle yazılan, şehitler ordusuyla yükselen dehşetli bir tarihti.

Kurşun kadar ağır bir havada gökgürültüsüne karışan silah sesleri arasında yarasını içinde taşıdığı, vatan toprağına henüz sıcaklığını koruyan gencecik bedeniyle karışan Cemal yoldaş, PKK'nin her Kürt insanına yaptığı çağrıya cevap veren binlerin içinde yalnızca birliydi. Son nefesine kadar elinde bırakmadığı silahını geride kalan yoldaşlarına devrederken görüyordu ölümü.

Cemal yoldaş, 1959 yılında yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Ailesinin derin yoksulluğu okumasına imkan vermemiş, ilkokulu ancak bitirmişti. Sömürgeciliğin yarattığı dayanılmaz ve kahredici yaşam koşulları, Kürt insanını yadellere, göçe zorluyordu. Yadellerde çalışıp para kazanmak ve ailesinin geçimini sağlamak için bu göç kervanına daha on dört yaşındayken Cemal yoldaş da katıldı. Daha kendi sorumluluğunu bile taşımayacak kadar küçük bir yaşta, metropollerden tortu işlerde çalışarak ağır bir sorumluluk altına giren ve hayat kavgasına atılan Cemal yoldaş, kahvehanelerde çıraklık yaparak kek lokantalarda garsonluk yaparak ailesinin geçimini temin etmenin savaşını verdi. Su nasıl çeliği sertleştiriyor, acılar nasıl insanı çelikleştiriyorsa, acımasız hayat koşulları ve sarfedilen emek ve akın teri de Cemal yoldaşı çelikleştirip olgunlaştırmıştı.

Cemal yoldaş, Antalya Orman İşletmelerinde çalıştığı bir sırada Partiyle tanıştı. Yaşama karşı duyduğu sorumluluk Onu erkenden Parti saflarında aktif görevler almasına götürdü. Kendisinin de bir emekçi oluşu işçiler arasında propaganda ve ajitasyon faaliyetlerini yerine getirmesini kolaylaştırıyordu. Ama asıl çalışma rahatlığını ona sağlayan, örnek kişiliği, olgunluğu ve davranışlarıyla yarattığı saygınlıktır. Yalnızca işçiler arasında değil şehir faaliyetlerinde de aktif görevler üstlenen ve yürüten Cemal yoldaş, 1984 Baharında yurt dışına çıkarak siyasi ve askeri eğitim gördü. Güney kamplarında gördüğü askeri ve siyasi eğitimini üstün bir başarıyla tamamlayan Cemal yoldaş, ülkeye geri dönmede oldukça ısrarlı ve sabırsız davranıyordu. Ülke topraklarında savaşmak onun başlıca tutkusuydu. Sabırsızlığının nedeni de bundandı. 1985'te Hakkari-Midyat alanında ve son olarak Darik-Kızıltepe-Viranşehir alanında savaştı. O, tüm mücadele hayatı boyunca şehir gerillacılığı sanatını en güçlü tarzda icra ederek, ajan yapılanmanın korkulu rüyası haline geldi. O, olgun, soğukkanlı, gözüpek, cesaretli ve stilganlığının yanısıra engin bir fedakarlığın da sahibiydi. Devrimci bir militanda bulunması gereken tüm özellikler Onun kişiliğinde somutlaşmıştı. İster şehirde isterse de kırda olsun, O tüm eylemlerde en ön safllarda düşmanın üzerine yürümekte bir an bile tereddüt göstermeyen bir özelliğin de sahibiydi. Mertliği ve kitlerle kaynaşmadaki rahatlığı ise O'nun diğer özellikleriydi. Ama öte yandan düşmana karşı da oldukça acımasızdı. Parti dışı saldırıların olduğu kadar Parti içindeki taktik dışılığın da emansız bir savaşçısıydı. Düşmana nası, nerede ve ne şekilde darbe vuracağını, bir sanatçı inceliğiyle ele alır, vuruşunu ona göre tayin ederdi. Partiye ve halka bağlılığın en güzel ifadesini O'nun parti değerlerine canı pahasına sahip çıkışında görmek her zaman mümkündü. Cemal yoldaş için söylenebilecek çok şey var. Ama ne var ki O, hiçbir sözle yer bırakmayacak şekilde, yarasını hep yüreğinde taşıdığı vatan toprağına akıtbğı kanıyla, o toprağa karışan bedeniyle, şehadetlik mertebesine ulaşırken, kendisi için söylenebilecek en güzel sözü söyledi. Bu noktada, biz geride kalan silah arkadaşlarına, O'nun anısından aldığı güçle savaşmak düşer. Direnerek, ölümde yaşamı yaratan ve geleceği müjdeleyenlerin anısına gösterilecek bağlılık ve saygı, ancak ve ancak onların yolunda gülemekle olur. Başka bir yol yoktur.

Sarı kı
gözlerinin nuruydun
bereketli toprağım.
Yanan bağırına
pınardın.
Öyleaine bağlıydım
sana...
Bilirim sen de bana,
bire on verdin
bire milyonlar verdin
çünkü hep.
Büyüdü
kanat gerdi şahinlerin,
boy attı buğdayların,
yedi kez öldü de dirildi
yaban güllerin.
Nasıl da kem gözle baktılar
düşmanlarımız
aramızdaki sevdaya.
Yine de kopmadık
büyüttük sevgimizi.
Sen kimdin ki
ben kimdim ki,
ayrılabilirdi bizi!
Hani sevdalandık dedim ya;
benim bana sevdalanışıma
benziyor bu.
İki ayrı nesne değilse sevdalar
nasıl ayrılırlar ki birbirinden?

Fevzi GÖNÜLTAŞ

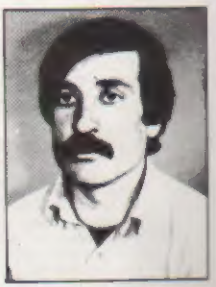

PKK önderliğinde gelişen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, dünyanın dörtbir tarafına sevrulan yoksul Kürt halkına, vatana özgürce ve özgürlük için dönüşün en güçlü silahını kazandırdığından bu yana, hiçbir yurtsever emekçi bunun cesaret veren coşkusunu yüreğinde duymamazlık edememiştir. Bin yılların susamışlığıyla anayurduna koşmuş, eline verilen özgürlük silahıyla vatanın esaret zincirlerini parçalamak için savaşmış ve bu savaşa kan vermiş emekçilerimizin sayısı, ordulaşan halk gerçekliğimizin de ilk belirtisi, ilk kanıtlarıdır.

6. 11. 1987 tarihinde Derik'in ..... köyünde düşman kuvvetleriyle girdiği çatışmada elb yoldaşıyla birlikte şehit düşen Fevzi GÖNÜLTAŞ (Sait) yoldaş, yoksul Kürt köylüsü ve emekçilerinin kurtuluşa olan özlemi, bağımsız ve özgür bir vatan uğruna elde silah savaşa koşmanın örneklerinden biridir.

Fevzi GÖNÜLTAŞ yoldaş 1960 yılında Nusaybin'in Kantar köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Fevzi GÖNÜLTAŞ yoldaşın ailesi , sömürgeciliğin ülkemizde uyguladığı sömürü politikasının sonuçlarını derinden hisseden ve yaşamın zorluklarını bütün acılarıyla yaşayan Kürdistanlı ailelerden bir tanesiydi. Köyde, başlarını sokacak ahşap bir evden başka kendilerine ait hiçbir mülkiyetleri yoktu. Bu nedenle geçimini temin etmek için Mardin'in Nusaybin kazasında çapa işlerinde çalıştı, pamuk ırgatlığı ve yarı-mevsimlik işçilik yaptı. Ancak, O da bir süre sonra maddi geçim yollarını aramak üzere milyonlarca emekçi gibi metropole gitmek zorunda kaldı. Fevzi GÖNÜLTAŞ yoldaş, yoksulluk nedeniyle ancak ilkokul ikinci sınıfa kadar okuyabilmişti.

1976 yılında evlenen Fevzi GÖNÜLTAŞ yoldaş, üç çocuk babasıydı. Bu onun sorumluluğunu daha da artırmıştı. Çocuklarının geçimini sağlamak, onlara kendince bir gelecek hazırlamak her aile reisi gibi onun da başlıca tasası idi. Bu tasa ile Lübnan'a gitti. Başta inşaat işçiliği olmak üzere en tortu işlerde çalışmadığı gündüz demeden çalıştı. Ama, çabasının sonuç vermediğini, emeğinin bir değeri olmadığını, bu yolla yoksulluk ve sefaletten kurtuluşun bir hayal olduğunu bütün acı gerçekliğiyle gördü. Bu arada 15 Ağustos eylemliği bütün dünyayı sarsan bir etkiyle yükselmişti. Fevzi yoldaş da 15 Ağustos'un kucaklaşdığı bir emekçi oldu. Kurtuluşun ailesel-kişisel değil, ancak ulusal-toplumsal alanda gerçekleşebileceğini kavradı. Ülkesi, halkı ve ailesi, çocukları, özlemini yüreğinde duyduğu köyü, yakında tanıdığı dostları için, yani gerçek kurtuluşu sağlamak için parti saflarında savaşma kararlılığıyla mücadele saflarına geldi. Partinin merkez eğitim okulunda bilinçle donandı, dünyayı, ülkesini ve kendisini daha derinden tanıdı. Bu bilinçlenme ondaki yurtseverliği daha da derinleştirdi. Parti eğitim devresinin tamamlanmasıyla bir grup yoldaşıyla birlikte Midyat alanında görevlendirildi. Ülkeye bağımsızlık ve özgürlük silahıyla donanmış olarak coşkuyla gitti. Parti okulunda gösterdiği yüksek duyarlılık, çalışkanlık ve cesareti ülkeye adımını attığı ilk anda itibaren düşman karşısında da ortaya koydu, halka, vatana, toprağa sevgisinin, onlar uğruna yaşamak ve savaşmanın seçkin bir örneği oldu.

Onun mücadele ve anısı tüm Kürdistan emekçilerine bir çağrı, düşman için ise sürekli bir korku kaynağı olacaktır.

Cesaret, Kararlılık ve Güven Kaynağı

SALİH YOLDAŞ ARGK'NİN YENİLMEZLİĞİNİN SEMBOLÜDÜR

9 Ekim günü komutasındaki gerilla birliğiyle Şırnak'ın dağlık kesiminde sömürgeci ordu birlikleriyle şiddetli bir çatışmaya giren Abdurrahman MOTOR (Salih) yoldaş, büyük cesaret, üstün komuta özelliklerini sonuna kadar kullanarak düşmana ağır kayıplar verdirdi. Birliğini düşmanın kuşatmasından çıkardıktan sonra şehit düştü.

Silah arkadaşları, düşmanın yoğun yayım ateşine rağmen, cesur komutanlarının soylu bedenini vahşi barbarların pençesine kaptırmadılar. Boyun eğmez kişiliği ile tanınan bu kahramanımızın ölü bedeninin bile tutsak edilemeyeceğini gören sömürgeci celladlar öfkeden kudurmuşa döndüler. Yoldaşımızın ölüsüne ve dirilişine ödüller koyan faşist düşman; Onun halkımızın bağrına gömülmesinin önüne geçemediler.

Salih yoldaş, her ne koşul altında olursa olsun Parti talimatlarını büyük bir moral, sebat ve disiplinle yerine getiren, silahına hakim, manevra kabiliyeti yüksek, üstün komuta özelliklere ve fetihçi ruha sahip seçkin bir komutandı. O, Parti Önderliğimizin "Kahramanlık ödülüne layık olmuş; Partimizin yiğit bir militanıydı.

Salih yoldaş Partimize yönelik her türlü yıkıcı, bozguncu, tasfiyeci, provokatif eğilim ve anlayışların amansız düşmanı; Parti çizgimizin yılmaz bir uygulayıcısıydı.

Partimizin değerli militanı Salih yoldaş, 1955 yılında Mardin-İdil ilçesinin Pınarbaşı (Ayinser) köyünde doğdu. Daha çocuk yaşta iken sömürgeci düşmanın baskı, sömürü, talan ve işkencelerini her yoksul Kürdistanlı gibi O da yaşadı. İnsanımıza reva görülen bu uygulamalar, Salih yoldaşta düşmana karşı yoğun kin, öfke ve özellikle de intikam duygularını geliştirdi. Yine diğer yandan TC'nin yaratarak körüklediği aile ve aşiretler arası kan davalarından etkilendi ve bu etki, Partimizle ilişkiye geçtiği yıllara kadar devam etti.

Salih yoldaş Partimize sunduğu bir raporunda bu etkiyi şöyle dile getiriyordu: *"Yöremizdeki kabile ve aşiret çatışmalarında ailemin rolü büyük olmuştur. Vurmuşlar, vurulmuşlar, köylerinden kovulmuşlar ve mültecilik koşullarında bazıları yaşamlarını yitirmişlerdir. Çocukluk yıllarımdan itibaren ailemin kan davası telkinleriyle büyüdüm. Sürekli silah ve intikamcılıkla eğitildim, ve yetiştirildim.*

Bunun yanısıra köyümüzün hudutta olması, yöre insanlarının kaçakçılıkla uğraşmasını bahane eden sömürgeciler, köyümüzü hedef almıştı. Sık sık köyümüzü basan askerler, çocuk, yaşlı demeden herkese tekme-tokat giriyor ve ağır işkenceler yapılıyordu. Ben de daha o yıllarda düşmanın bu uygulamalarına maruz kaldım Gerek köylüme ve gerekse bana yapılan bu hakaretlerin üzerinden uzun yıllar geçmesine rağmen halen hafızamda tazeliğini korumakta ve o anlar film şeridi gibi gözlerimin önünden geçmektedir. İşte TC'ye olan kinim kaynağını burada bulur."

Evet Salih yoldaş raporunda da dile getirdiği gibi direnişçi bir öze sahipti. Bu özü çevreleyen her türlü proletarya dışı sınıf etkilerini -Partimizle ilişkiye geçtikten sonra- büyük bir kararlılıkla yerle bir ederek Partimizin militan kişilik özelliklerini şahsında somutlaştırdı.

Bu mücadeleci yaşamı biraz daha yakından görmek gerekir: Salih yoldaş 1970 yılında aile-aşiret çatışmaları nedeniyle okulu terk etmek zorunda kaldı. Bu terk ediş

daha çocukken yoksul ailesinin geçimini sağlamak için emeğini satmanın başlangıç yılı oldu. Adana, Adapazarı, Kocaeli, Ankara gibi metropol kentlerinde gücünün çok üstünde ağır ve tortu işlerde çalışmak durumunda kaldı. Yaban ellerdeki bu zorunlu kalış, onda dayanılmaz bir vatan özlemi yaratıyordu. Bu nedenle Kürdistan'a dönerek kaçakçılık yaptı. Onun için ülke dışında kalmaktansa riskli de olsa kaçakçılık yaparak çok daha iyi idi. Kaçakçılık yaparken hududta askerlerle girdiği çatışmalarda yaralar aldı.

Siyasal yaşama önce KDP'de başladı ve sonradan buna, KAWA'da devam etti. Kısa sürede bu gibi ilkel milliyetçi ve reformist küçük-burjuva hareketlerin Kürdistan halkını bağımsızlığa götüremeyeceğini görerek PKK saflarında yer aldı.

Salih yoldaş, Partimize katılımını şöyle izah ediyordu: *"İlkel milliyetçi ve küçük-burjuva Kürt meskeli güçlerle ilişkide bulunduğum yıllarda bu hareketlerin bakışları çerçevesinde bir yandan PKK'yi eleştirirken diğer yandan da onun direnişçi pratiğine saygı ve sempati duyuyordum. Nitekim 1981 yılında partili arkadaşlarla tanıştım. Belli bir tanışma sonunda görüşlerini kabul ederek sallarına katıldım.*

"Artık benim için insanca yaşamak PKK'li olmak demekti. PKK'nin bir militanı olmak için kendimde derin bir arzu ve istek uyandırdım ve pratikte bunun gereklerini yerine getirmek için çok çalıştım. Bana bugün böyle bir yaşamı bahşeden Partimizin direnişçi hatbdır."

Salih yoldaş, 1982-84 yılları arasında sınır boylarında başarılı faaliyetlerde Partimize önemli hizmetlerde bulundu. 2. Kongre'de ülkeye yeniden dönüş için alınan kararın uygulanmasına bilfiil katıldı. İlk müfrezelerin ülkeye aktarımını sağladı. Sonradan kitle faaliyetlerine katıldı. Bulunduğu her alanda halkın saygı, sevgi ve güvenini kazandı. İnsanlarımız arasındaki birçok çelişkiye çözüm getirdi. Sorunları, Partimizin birliğini esas alan ruhu ile çözdü.

Salih yoldaş halkımızı çok iyi tanıyan, ona doğru yaklaşan, cezbedici kişiliği ile örgütleyen, ulusal kurtuluşçu hareketimize maddi ve manevi güç kaynağına dönüştüren güçlü bir halk adamıydı. O halk arasındaki sorunları halletme ve onları birleştirmede en uygun devrimci yol ve yöntemlerle sonuç almasını beceren bir yoldaşımızdı.

Salih yoldaş Partimizin çağrısı üzerine 9 Ekim 1985'te Partimizin merkez okuluna ahndı. 3. Kongre'de delege olarak yer aldı. Kongre kararlarının ülkeye aktarımı için yapılan hazırlık çalışmalarına katıldı ve bu çalışmayı şöyle değerlendiriyordu: *"Uzun bir eğitim deney ve tecrübeden sonra beklediğimiz anın heyecan ve coşkusuyla yaşıyorum. Pratiğe yürümenin son hazırlıklarının yapıldığı bu günlerde kendimi çok daha güçlü görüyor ve ülke koşullarında Partimin yapmamı emredeceği her görevi başarıyla yerine getireceğim hususunda kendime son derece güveniyor ve yeterli görüyorum. Bunun için ; PKK çizgisinin yetkin pratik uygulayıcısı olacağıma, PKK militanının onurlu ve şerefli şanına ulaşacağıma, devrime ve halka yararlı olabileceğime , Parti Önderliğine, Partiye ve şehitlere olan bağlılığımı kanıtlayacağıma, verdiğim sözün eri olduğumu ispatlayacağıma, karşıme çıkacak engelleri aşacağıma inanıyorum."*

Evet Salih yoldaş, Partimizin talimatı doğrultusunda 1987 bahar *"Özgürlüğe Yürüyüş Atılımı"* ile Botan alanında görevlendirildi.

Burada sayısız eylem gerçekleştirdi. Örgütsel planda başarılı hizmetler sundu. Düşman bu büyük komutanımızı başarısız kılmak ve hatta onu düşürmek için ailesi üzerine süreklı baskı kurdu. Ama Onun için ailesinden önce vatan ve halkı vardı. Bu nedenle O, Partiye olan güvenini, inancını, bağlılığını sürekli koruyarak coşkulu ve disiplinli çalışmalarıyla, tavizsiz ve mücadeleci kişiliğiyle düşmanın bu oyunlarına boyun eğmeyerek boşa çıkardı.

Salih yoldaş sevilen, sayılan, ciddi ve olgun bir kişiliğe sahipti. Silah arkadaşlarına sürekli güven veren, sorunların üzerine yürümede tereddütsüz, gözüpek, atılgan, enerjik, çalışkan ve fedakardı. parti yaşamında her türlü tasfiyeci, sinsi ve tehlikeli çabalara karşı daima dikkatli, duyarlı ve tetikteydi.

Bizler dava arkadaşları olarak Salih yoldaşımızın anısı önünde saygıyla eğiliyor ve onun anısını zaferde yaşatacağımıza söz veriyoruz.

Silah arkadaşları

Davut EKİNCİ (Hasan)

Hasan yoldaş, Derik ilçesine bağlı Susik köyünde 1957 yılında yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Davut EKİNCİ yoldaş, köylerinde okulun bulunmaması ve yoksulluktan dolayı ilkokul ve ortaokulu Mardin yatılı bölge okulunda okudu. Ortaokuldan sonra Dersim Öğretmen Lisesi'ni belli bir süre okuduktan sonra Siirt Eğitim Enstitüsü'nü okudu. Okul tatillerinde aile geçimine katkıda bulunmak için sömürgeci metropollerde işçilik, kendi köyünde çobanlık yaptı. Okul okuduğu 1977-78 yıllarında Partimizin geliştirdiği bağımsızlık mücadelesinden etkilenerek Parti mücadelemiz saflarına katıldı. Eğitim enstitüsünde faşistlere karşı savaşımın ön saflarında yer aldığı gibi, köy öğrencileri arasında propaganda-ajitasyon, örgütlenme çalışmalarını yürüttü. Daha okul yıllarında sömürgecilerin dikkatini çeken Davut yoldaş, 1979'da yakalanarak ağır işkencelerden geçirildi. Tutuklu bulunduğu süre içinde kararlı direnişi ile sömürgecilere herhangi bir bilgi vermeyerek serbest bırakıldı. Serbest bırakıldıktan sonra sömürgeciliğe karşı kini daha da bilenen Davut yoldaş, eğitim enstitüsünü bırakarak profesyonel devrimci faaliyetlere katılmakta karar kılıp Parti saflarında daha aktif görevler üstlendi. Derik alanında köy üst komitesi sorumluluğunu yaptığı bir sırada 1980 yılında sömürgecilerce tekrar yakalanarak tutuklandı. Diyarbakır zindanlarında tutuklu bulunduğu 1983 yılına kadar bu alanda geliştirilen zindan direnişi eylemlerinde yerini aldı. Delil yetersizliğinden tahliye edilerek sömürgecilerce askere alındı. Davut yoldaşın, yurtsever-devrimci bilinci zindan direnişi ile pekişince TC'ye askerlik yapması ve düşmana hizmet etmesi imkansızdı artık. Nitekim çok kısa bir süre sonra bir arkadaşıyla düpmanın askerliğinden kaçmayı başararak Yunanistan'a gitti.

Yunanistan'da Parti ile yeniden ilişkiye geçtikten sonra, Avrupa alanında çeşitli Parti faaliyetlerine katıldıktan sonra eğitimini tamamlayarak ülke pratiğinde devrimci faaliyetlere katılmak üzere, 1985'te Partimizin merkezi eğitim okuluna gelerek burada kısa sürede güçlü gelişmeler kaydetti. Akademi bünyesinde görülen devrimci siyasi ve askeri eğitim faaliyetlerinde önemli görevler üstlenerek hem kendi eğitimini, hem de arkadaş yapılarının eğitimine katkıda bulundu. Kampta kaldığı kısa bir süreden sonra Lübnan'da kitle çalışmalarında yer aldı ve bu alan çalışmalarında sorumluluk düzeyinde görevlerini başarıyla yerine getirerek Parti çalışmalarına önemli katkılarda bulundu.

Şehit Davut EKİNCİ yoldaş (ortada) PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş ve şehit Abdulhalim Zerey yoldaşla birlikte

1986 yazında ülke Parti faaliyetlerine katılmak üzere Mardin bölgesinde Derik-Kızıltepe-Viranşehir birliminde yer aldı. Birim içinde yönetim düzeyinde görev alan Davut yoldaş, gerek bu alan ve gerekse diğer alanlarda yapılan devrimci eylemlerde yer aldı. Ulusal kurtuluş savaşımızda 1987 Atılımının güçlü bir cephesi olan Mardin cephesinde çeteciliğe ve sömürgeciliğe karşı geliştirilen devrimci direnış eylemleri içinde aktif biçimde yer aldı.

Davut yoldaş, diğer 6 yoldaşıyla birlikte eylem sonrası düşmanın kurduğu pusuya düşerek 6 Aralık 1987 tarihinde sömürgecilere karşı son mermisine kadar kahramanca çatışarak şehit düştü.

Davut yoldaş, son derece dirayetli, sebatlı, olgun bir kişilik özellikleriyle yoldaşları ve kitleler içerisinde son derece saygınlığını kabul ettirmiş bir yoldaşımızdı. Davut yoldaşın şehit olması, halk saflarında derin bir etki yaratarak kitlelerin sömürgeciliğe karşı kin ve nefretini biledi. Davut yoldaş, yurtsever halkımızın kalbinde ve mücadelemizde yaşayacak ve manevi komutanlığını sürdürecektir.

■

Mehmet GÜLERCE (Yasin)

"Hiçbir şey bağımsızlık ve özgürlükten daha değerli olamaz..."

Evet, yıllar önce Ho Chi Minh, Vietnam halkına böyle seslenmiş ve bu şiar altında saf tutan Vietnam halkı, gerillanın güçlü vuruşuyla mücadelesini zaferle taçlandırmıştı.

Varlığı unutturulmak istenen bir halkın çağa uzanma umudu, azim ve kararlılığının ifadesi olarak doğan PKK, ulusal kurtuluş savaşını başlattığında, azgın bir sömürgeciliğin kanlı kuşatması ve ateş çemberi altında şaşmadan yoluna devam ederken; mücadelenin her adımında, her menzilinde bu sözün anlamını kanlarıyla tarihe yazan şehitlere, destansı direnişler sergileyen önder ve kahramanlara sahip olacağının da bilincindeydi. Bilincindeydi çünkü, tarih sürekli kanla, ateşle yazılmıştı.

Vietnam halkını zafere götüren Ho Chi Minh'in silah kadar etkili bu şiarı yıllar sonrasında Kürdistan'da ve PKK'nin mücadele tarihinde **"Direnmek yaşamaktır"**dan evrimleşerek **"Her şey bir parça özgür vatan toprağı için"**e ulaşmıştı. Bu şiar altında ulusal kurtuluş savaşımına katılan binlerden birisi de Mehmet GÜLERCE yoldaştı.

Mehmet yoldaş, 1965 yılında yoksul bir ailenin çocuğu olarak Amed'in Derik ilçesinde dünyaya geldi. İlk, orta ve lise tahsilini yine Derik'te yaptı. Ailesinin geçimine katkıda bulunmak amacıyla bağ, bahçe işlerinde ve kendilerine ait olan küçük bir manav dükkanının tezgahlarında çalıştı. Bu kadarıyla da yetinmeyip yaz tatillerinde Türkiye'ye gidiyor ve metropol şehirlerinde inşaatlarda, tuğla işlerinde çalışıyordu. Daha küçük yaştan itibaren bir yandan okula devam ederken, diğer yandan ailesinin geçimini temin etmek için göçmen kuşlar misali metropol kentlerinin birinden diğerine taşınması ve ağır işlerde çalışması, Mehmet yoldaşı oldukça dayanıklı kılmış; azimli ve kararlı bir özelliğin sahibi yapmıştı. Bu özelliklerinin yanısıra yaşama duyduğu sorumluluk ve duyarlılık; Kürdistan kıraç topraklarında mayasını tutmuş olan bağımsızlıkçı mücadeleye doğru sürüklenmişti. Bağımsızlıkçı hareketi 1978'lerde partileşerek yaygın eylemliliğe girdiğinde, Mehmet yoldaş da kararını vermeye çoktan hazır bulunuyordu. Partiye katılacaktı. Katıldı da. Parti saflarına katıldığı andan itibaren görevler üstlendi. Afiş asma, bildiri dağıtma, istihbarat toplama faaliyetlerinde bulundu.

12 Eylül 1980'de faşist cuntanın işbaşına gelişiyle birlikte ulusal kurtuluş mücadelesine ve Kürdistan halkına karşı azgın bir saldırı başlatması ve Partinin geri çekilme taktiğini uygulayarak yurtdışına çıkışı, Mehmet yoldaşın hareketten geçici de olsa aynı düşmesine neden olmuştu. Ama O, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini zafere götürecek tek ve yegane gücün PKK olduğuna olan inancını asla yitirmemişti. PKK'nin halka verdiği söze sahip çıkacağını biliyordu. Bundan emindi. O, faşizmin ortalığa umutsuzluk aktığı anlarda bile, bulunduğu her alanda bunu savunmaktan vazgeçmedi. Partiden uzak düşmüş, ilişkisiz kalmış olduğu halde propaganda ve ajitasyon faaliyetlerine devam etmekten geri durmadı. Ailesi onu evlendirmek, yuva sahibi yapmak istiyordu. Ama O, bunu asla kabul etmedi ve ısrarla direnerek Partinin o tarihi dönüş anını bekledi.

Ve nihayet o gün, o an gelmişti. O gün, tarihi 15 Ağustos Atılımıyla gelmişti. Adeta ölüm uykusuna yatırılan halk üzerinde, bir bombe tesiri yapan 15 Ağustos Atılımıyla Mehmet yoldaş, coşkuyla dolmuş, ruhu devrimci direniş ateşinin hayrıyla kavrulmak, her şeyiyle ona karışmak isteğiyle dolup taşmıştı. Partinin o alana müdahaleiyle birlikte, yıl 1985'i gösterdiğinde HRK birliklerinden biriyle temas kurmayı artık başarmıştır. Artık Mehmet yoldaş, mutluluğun ve coşkunun zirvesini yaşamaktadır. Legal konumda olması dolayısıyla, bildiri dağıtma, afiş asma, yayın dağıtma eylemlerini üstlenmiş ve yerine getirmiştir. Tüm Kürdistan'da olduğu gibi, adım başı bir sömürgeci askerin bulunduğu Derik'te inanılmaz bir şekilde ilçeyi baştan aşağı HRK afişleriyle süslemiştir. Yıl 1986'dır ve sömürgeci koluk kuvvetleri bu durum karşısında çılgına dönmüştür.

Ne var ki Mehmet yoldaş, sadece bu görevlerle yetinmek istemiyordu. Daha aktif görevler talep ediyordu. O, 21 Mart 1986'da büyük bir direniş sergileyerek şehit düşen MENTEŞİ direnişçileri gibi savaşmak istiyordu. Ancak, O'na bu imkanı sağlayacak olan yoldaşı o alandan ayrılmak durumunda kalınca, Mehmet yoldaş; *"Benim için bu yaşamın bir anlamı yoktur. Biliyorum ki beni yaşatan tek şey, vakit geçirmeden mücadeleye katılma arzusudur. Bunun dışında bir yaşamın anlamı yoktur. Teslimiyet ihanete direniş zafere götürür"* sözlerini sürekli tekrarlayıp durdu. İlişkisiz kaldığı 6 yıl boyunca Partiyle sürekli ilişki kurmanın yollarını aradı. Ve sonunda ARGK birliklerinden birine kuryelik yapan bir yoldaşıyla tanıştı. O'nun yakasına yapışırcasına yüreğinde saklı tutmak zorunda kaldığı isyanı haykırmak hırsını yakaladı. Mehmet yoldaş; *"Onları nerede buluyorsan bul, ben patlamaya hazır bir bombe gibiyim. Yoldaşlar dağların doruklarında özgürlüğün meşalelerini yakarlarken, ben burada böyle duramam. Ben de bütün*

Devamı 31. sayfada

M. Nuri YAŞAR (Zeki)

M. Nuri YAŞAR yoldaş, 1955 yılında Diyarbekir'e bağlı Çınar ilçesinin Ömeran köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. İlkokulu köyünde, ortaokulu Çınar'da okudu, liseye de Diyarbekir'da başladı. Fakat maddi imkansızlıklar nedeniyle okulu bırakmak zorunda kaldı. Ailesinin geçimini sağlamak amacıyla inşaatlarda çalışmaya başladı. Sebzecilik yaptı.

12 Eylül faşist cuntasının iktidara gelmesi tüm Kürdistan halkını olduğu kadar Zeki yoldaşın ailesini de oldukça olumsuz etkiledi. Yoğun bir sömürü ve talanın uygulanması, hızla artan yoksullaşma ve işsizlik, Zeki yoldaşın, geçimini artık inşaatçılık ve sebzecilikle sağlamasına elvermez olmuştu. Bundan dolayı 1982 yılında Libya'ya işçi olarak çalışmaya gitmiştir. Yaşamının sürekli baskı ve sömürü cenderesi altında geçmiş olması, O'nu, Libya'da Partiyle ilişkiye geçmeye götürmüştür. Özellikle 15 Ağustos Atılımının yarattığı olumlu etkinin bir sonucu olarak aktif bir sempatizan durumuna gelen Zeki yoldaş, aktif görevler üstlenmeye başlamıştır. Ama O, yine de bu çalışmalarını yeterli görmeyerek çalışmakta olduğu işini bırakmış ve kendini tümüyle Parti ve halka adamıştır. Kendisini böylesine soylu bir adayış, mücadelenin gereklerini yerine getirmek amacıyla ülke mücadelesine aktif olarak katılma kararını vermeye götürmüştür Zeki yoldaşı. Bunun için de, askeri ve siyasi eğitim görmek amacıyla Ortadoğu alanına gelmiştir. Yoğun bir askeri ve siyasi eğitim alan Zeki yoldaş, dönemi şöyle değerlendiriyordu:

"Önümüzdeki dönem zorlu ve çetin, bir o kadar da soylu ve şerefli olan mücadele dönemini ancak doğru bir çalışma tarzıyla kapatabiliriz. Partimiz, şehitleri, önderleri, savaş esirleri ve düşmanla kıyasıya, dişediş savaşan kahraman militanların yarattığı bunca değerlerin hizmetimize sunulmasını, kimsenin çarpur etmeye hakkı olmadığı gibi buna müsaade de edilmeyecektir. Bütün bunlara, halkımızın içinde bulunduğu zorlu durumu da eklersek, durumun daha bir önem kazandığı görülecektir."

Zeki yoldaş, yaptığı başka bir değerlendirmesinde ise, *"... Güçlü bir ledekarlık, muazzam bir bilinç ve üstün bir siyasi uyanıklık ile, döneme ve koşullara uygun bir çalışma tarzıyla gerekli örgütlülüğü yaratacak; cesaretli, doğru taktiklerle düşmanın taktiklerini boşa çıkartacak proleter devrimci konuma rahatlıkla gelinebilir. Zorunlu olarak ulaşılması gereken konum budur. Dönemin, bizden istediği konum da budur"* demekteydi.

İşte bu inançla Zeki yoldaş ülke pratiğine yönelmek, sömürgeci-faşist ve talancı TC'ye karşı savaşan yoldaşlarına kavuşmak için, daha çalıştığı dönemde Partiye sunduğu son raporunda kararlılık düzeyini şöyle vurgulamıştır:

"... Her an için en zor görevlere hazırım, son nefesime kadar da bu yolda yürüyeceğime dair tereddüt taşımıyorum... Partinin vereceği kutsal emirleri beklemekteyim."

Zeki yoldaş, Partinin kendisine sunduğu olanakları sonuna kadar değerlendirerek kendisini ülke mücadelesi için hazırladı. 1986 Ağustos'unda ülkeye giriş yaptı. Vatanına kavuşmuş olmanın verdiği sevinç, coşku ve güçle hızla pratiğe yüklendi ve önemli görevler üstlendi. Kısa sürede kitlelerin sevgi ve saygısını kazandı. Engin fedakarlığı, hoşgörüsü ve sıcakgönlülüğüyle Partiye ve halka olan sarsılmaz inancı ve bağlılığıyla örnek alınacak militan bir kişiliğe sahipti. Sürekli sözünü ettiği ve önemle üzerinde durduğu uygun çalışma tarzını tutturdu ve III. Kongre kararlarını hayata geçirmeye çalıştı. Ajan ve muhbir yapıya, devletin ekonomik kurum ve kuruluşlarına ve sömürgeci faşist TC'ye yönelik birçok eylemde yer aldı.

Ve Zeki yoldaş, 25 Ağustos 1987 tarihinde Derik'te geliştirilmek istenen çeteciliğe darbe vurmak amacıyla Derik'in Şebê köyüne düzenlenen baskında, çetelerin açtığı karşı ateş sonucu şehit düştü.

Kendinden önceki yoldaşları gibi, Zeki yoldaş da silahı elinden düşmeden görevinin başında arasından ayrılarak şehitler ordusuna katıldı. Aramızdan ayrılan yalnızca O'nun fiziki varlığıydı. Kendisi, ilkelerden taviz vermeyen militan kişiliğiyle, onurlu yaşamı ile her zaman aramızda yaşayacaktır. Ve dorukladaki, ovalardaki, şehirlerdeki silah ve mücadele arkadaşları, anısından aldıkları güçle düşmana daha sert vuruşlarla kavgaya devam edecekler. Çünkü şehitler, kavgayı harlandıran birer cevherdirler. Geride kalanlar bunun bilinciyle geleceğe yürümektedirler. Bu, özgürlüğe uzanan sürekli ama sert bir yürüyüştür... İşte, PKK'de şehitlere gösterilecek bağlılık ve saygı; bu yürüyüşü zafere ulaştırmakla mümkündür.

Mehmet İsa YILDIZ (Süleyman)

1973 yılında Ömerli'ye bağlı Kude köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen Süleyman yoldaş, ailesinin çok yoksul olması nedeniyle okula gidememişti. Bu nedenle de daha küçük yaşlardan itibaren en ağır işlerde çalışmaya başladı. Hamaliktan beton kırmacılığına kadar bütün işlerde çalıştı. Ama bu işlerin kısa süreli oluşları nedeniyle, binlerce Kürdistanlı insan gibi O da bir iş bulmak umuduyla yurtdışına çıkmaya karar verdi. Verdiği bu karar O'nu Lübnan'a götürdü. Mücadele saflarına katılıncaya kadar Lübnan'da işçi olarak çalıştı.

Bu dönemde, ülkede yükselen ulusal kurtuluş mücadelemiz yankısını duymaya duyurmuştu. Özellikle III. Kongre sonrası Mardin alanında çeteciliğe vurulan şiddetli darbeler ve yoğun eylemler Kürdistan halkını ve dostlarını sevince boğup coşturmuştu. Bu coşkuyu yaşayanlardan biri de Süleyman yoldaştı. Bu dönemde, Lübnan alanındaki Kürdistanlı işçiler arasında faaliyet yürüten PKK'lilerle tanışma olanağı bulur. ARGK gerillalarının Kürdistan'da faşist Türk sömürgeciliğine, ordu mensuplarına, çeteciliğe, hainlere karşı gerçekleştirdikleri devrimci eylemlerden etkilenir ve PKK öncülüğündeki ulusal kurtuluş mücadelesine sempati duyar. Böylelikle de Süleyman yoldaş, yıllar öncesinden özlemini çektiği ama nasıl sağlayacağını bilemediği gerçek kurtuluş yolunu Partide görür. Ve bunu, kendi açısından tarihsel bir şans olarak değerlendirir. Bu şansı en iyi şekilde nasıl değerlendireceğini düşünmeye başlar. Fakat bu düşünme fazla uzun sürmez. Süleyman yoldaş, kararını verir: Partiye, halka ve devrime daha yararlı olabilmek, onun bir neferi olabilmek yönünde.

Süleyman yoldaş, bir yandan içinde çalışırken, boş zamanlarını da hiçbir ikircikliğe kapılmaksızın Parti davasına maddi ve manevi destekler sunar, bunun uğraşısını verir. 1987 Nisan ayında Parti saflarına katılır ve **Mehsum Korkmaz Akademisi**'nde eğitim görmeye başlar. Bu süreçte, gerek Akademi'deki yaşamında birçok yönleriyle örnek alınacak davranışların ve özelliklerin sahibi olması, gerekse alçakgönüllü, olgun, disiplinli bir kişiliğin sahibi olması, canlılığı ve coşkunluğu, arkadaşlarını da etkileyen özellikleri olmuştur.

Süleyman yoldaşın yüksek bir morale sahip olması, Türk sömürgeciliğine olan kininden ve ona karşı savaşma azmi ve kararlılığından kaynaklanmaktaydı. Kısa süreli devrimci yaşamına rağmen Parti değerlerinin korunmasında gösterdiği duyarlılık, kurallara gösterdiği uyum ve dikkati, yoldaşları arasında da saygınlığının artmasına neden olmuştu. O'nun parti saflarına gelirken verdiği karar ve savaşma azmi, bir grup yoldaşıyle birlikte 1987 Kasım'ında Mardin alanında faaliyet yürütmekle görevlendirilmesine varır. Uzunca bir zamandan sonra vatana dönüş ve kutsal vatan topraklarına ayak basış, Süleyman yoldaşı oldukça mutlu kılar ve coşkusuna coşku katar. Ama ne var ki, vatan topraklarında savaşmak Süleyman yoldaş için çok kısa sürer: Bir grup arkadaşıyla birlikte eylem yapıp geri dönerlerken, düşmanın kurduğu pusuya düşerler. Çıkan çatışmada yoldaşlarıyla birlikte son nefesine kadar direnerek bağımsızlık ve özgürlük kavgasının şehitler ordusuna karışır.

Uğruna şehit düştükleri ulusal kurtuluş kavgası ise, şehitlerin manevi komutası altında devam edecektir.

DEVRİMCİ YAYINCILIĞIN SEÇKİN ÖRNEĞİ SERXWEBÛN 7. YAYIN YILINA GİRİYOR

Başlarafı 1. sayfada

büyük bir değer verilmiştir. Sahipleri yaşamı pahasına da olsa kralların, imparatorların baskılarına boyun eğmeden bilimi savundukları için birçok isim, ilkçağdan günümüze kadar yaşayabilmiş ve insanlık var oldukça da yaşayacaktır. Dünyanın yuvarlak olduğu ve döndüğünü iddia ettiği ve bu iddiası dönemin egemenlerinin çıkarlarına ters düştüğü için idam cezasına çarptırılan; kendisine bu kararı bildiren mahkemede, "Bu kararınıza rağmen dünya dönmeye devam edecek" diyen Galileo adındaki bilgin bu isimlerden sadece bir tanesidir. Erdemliliğin olduğu kadar erdemsizliğin kökeni de insanlık ve düşünce tarihinin derinliklerine, ilk çağlara dek uzanır.

Dünya klasiklerinin ilk sıralarında yer alan İngiliz yazarı Shakespeare (Şekspir)'in "Atinalı Timon" adlı yapıtında anlatılan dramatik öykü bu konuda anılmaya değer bir örnektir. İlk çağ Atina'sında yaşayan Timon çok varlıklı birisidir. Görkemli konaklarında her gün ziyafetler, şölenler verilir. Etrafında kendisini çok sevip sayan, kendisine bağlı sayısız dostları vardır. Konağı, her gün ve gece ziyafet sofralarında boy gösteren dostlarıyla dolup taşar. Fakat zamanla Timon'un işleri bozulur, tüm servetini kaybeder. Ziyafet sofraları gittikçe küçülür ve sonunda kurulamaz olur. Zamanında şölen sofrasının başında Timon'a bağlılık nutukları çeken dostları birer birer sırtını döner, görünmez olur. Maddi sıkıntılar içerisinde boğulan Timon çaresiz gururunu ayaklar altına da alsa dostlarına koşar. Ne var ki, hiçbiri dönüp Timon'un yüzüne bile bakmaz, borç para vermek şurda kalsın, kendisini tanımamazlıktan gelenler bile çıkar. Bu durum Timon'un çok ağırına gider; sarsılır, yıkılır, insanlığından nefret eder hale gelir. Ancak yüreğinde için için bir intikam ateşi yanar. Bu insanlığın yüzkarası sahte dostlardan intikam almaya karar verir ve bir plan kurar. "Timon yeniden servetine kavuştu" biçiminde bir söylenti yayar Atina'da. Konaklarda ziyafet sofralarının yeniden kurulduğunu, tüm dostlarının davetli olduğunu duyurur. O akşam yemeden tıklım tıklım olur konak. Altın tabaklarını pırıl pırıl parladığı sofra alabildiğine görkemlidir. Sofraya geçtiklerinde, daha dün kendisini tanımayan dostları, birer birer dostluk, bağlılık nutuklarıyla Timon'u övmeye başlarlar. Sıra Timon'a geldiğinde sofranın çevresinde herkes saygılı, pür-dikkat kulak kesilir. Ve Timon'un sesi çınlar: "Tabaklarınızın kapağını açın da yalayın köpekler!" Herkes şaşkınlıkla birbirine bakar, altın tabakların kapağını kaldırırlar, tabaklar bomboştur.

İlk çağdan günümüze insanlığın birçok değer yargısı değişmiştir kuşkusuz. Her dönemin toplumsal-maddi koşullarına uygun normlar, değer yargıları ortaya çıkmıştır. Fakat tarihin her döneminde, en acımasızca baskı koşullarında bile insanlık onurunu korumak, onu yüceltmek hep olumlu ve sahip olunması gereken bir özellik olarak benimsenmiştir. Çağımızda ise bu olumlu yan, sahip olunması gereken özellik tamamen bilimle, bilimsel gerçeklikle özdeşleşmiştir. Yani hangi koşul altında olursa olsun bilimi savunmak, bilimsel gerçekliğe bağlı kalmak ve gereklerini yerine getirmek insan onurunun vazgeçilmez bir gereği sayılmakta ve bu aynı zamanda yüce bir erdemlilik olarak kabul edilmektedir.

Bu açıdan bakıldığında Serxwebûn'un, yüceltilmeye layık bu insanlık değerlerinin seçkin bir temsilcisi olduğu görülecektir. Politikada "kurt kanunu"nun geçerli olduğu koşullarda ve ortamda, savunduğu düşünce sağdan ve "sol"dan uluslararası birçok gücün dizginsiz saldırılarına maruz kalmasına rağmen Serxwebûn, bilimsel-objektif bakış açısını elden bırakmayan kararlı ve vaskür tutumundan asla taviz vermemiştir. Buna karşılık sömürgeci Türk burjuva basınının bilim ve ahlak dışı özelliği, üzerinde söz söylemeye dahi gerek duyulmayacak denli açıktır, belirgindir. Faşist basın bir yana, sözümona ilerici, demokrat ve "sol"cu kesimler ile bir bilim yuvası olması gereken Türkiye üniversite çevreleri ve aydınların durumu nedir? Kürdistan gerçekliği 12 Eylül faşizminin en yetkili temsilcileri tarafından bile kabul ve itiraf edilmek zorunda kalınırken, emperyalizm bile —gerek ABD, gerekse Batı Avrupa— Kürdistan sorunu için öngürdüğü çözüm tezini açık savunur ve dayatırken, sözkonusu çevrelerin Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesi karşısındaki tavırlarının yukarıda anılan Timon'un dostlarından daha erdemli ve onurlu olduğu söylenebilir mi? Kürdistan'daki bağımsızlık mücadelesinin, yılların katı-inkarcı kemalist politikasını bile parçaladığı günümüzde, böylesi bir tutumun bilim ve demokrasi adına kapkara bir utanç lekesi olmaktan öte ne anlamı olabilir? Elbetteki böylesi bir tutumun pratik sonuçları da vardır ki, bu da, faşizmin suç ortaklığından başka bir şey değildir. Yani bilim adına, ilericilik ve solculuk adına faşizmin uygulamaları savunulmakta, hatta bu uygulamaların şu ya da bu biçimde bir aracı durumuna gelinmektedir.

Bilime, bilimsel düşünceye saldırı her çağda olmuştur. Bilimin, özgür düşüncenin gelişmesinin kendi çıkarlarına ters düştüğünü gören egemen sınıflar her çağda bu tür gelişmelerden ürkmüşler ve durdurmak istemişlerdir. Çağımızın bilimi Marksizm-Leninizme de, başta kapitalist-emperyalist sistem olmak üzere çeşitli sömürgeci güçler ve sömürücü sınıfların saldırısı benzer nedenlerden kaynaklanmaktadır. Marksizm-Leninizm ideolojisi, ezilen sınıf ve halklar elinde bir kurtuluş silahı durumuna geldikçe ve emperyalizmin bağrında öldürücü yaralar açtıkça, emperyalizmin karşı-saldırıları da çok çeşitlilik arzetmeye başlamıştır. Kimileyin azgın bir saldırı biçiminde ortaya çıkarken, bazen de sosyal-demokrasi, yeni sozyalizm, eurokomünizm vb. adlar altında çok daha sinsi ve dolayısıyla da çok daha tehlikeli kimliklere bürünmüştür.

İşte ihtilalci Marksizm-Leninizmin kararlı savunucusu Serxwebûn, bu tür güçleri yeriyerine oturttukça, bunların Türkiye ve Kürdistan'daki çeşitli kopya ve yansımalarının maskelerini alaşağı ettikçe, sözkonusu iç ve dış güçlerin saldırıları da artmaktadır. Gerek birçok emperyalist ülkenin, kendi yasalarını bile tanımayacak ölçüde Serxwebûn'un yayın ve dağıtımını engelemeye çalışmaları, gerek sözde Marksizm-Leninizm adına yola çıkan fakat esasta Marksizm-Leninizmi tahrif eden, özünden boşaltan güçlerin karalamaları ve gerekse de bunların Türkiye ve Kürdistan'daki uzantıları olan sosyal-şoven ve reformist kesimlerin faşist basına taş çıkartan azgın saldırıları bir bütünün çeşitli parçaları olarak birbirlerini tamamlamaktadır. 7. yayın yılına girerken Serxwebûn'un bu biçimde uluslararası gericiliğin bir boy hedefi durumuna gelmiş olması, O'nun, bilimsel düşüncenin gün geçtikçe etkinliği artan kararlı bir savunucusu olduğunun kanıtı olmaktadır.

Bugün ortaya koyduğu tezlerle yalnız Türk faşist sömürgecilerini ve onlara uşaklıkta yarışan taşfiyeci güçleri değil bizzat emperyalist efendilerini de ürküten gazetemiz Serxwebûn'un düzenli olarak yayın yaşamına başlaması 1982'nin başlarına denk düşmektedir. Bilindiği üzere o dönem, 12 Eylül faşist rejimi "demokrasiye geçiş" aldatmacasının yoğun hazırlıklarını yapmaktaydı. Bir yandan anayasa hazırlıklarını sürdürürken, bir yandan da yurtdışındaki solu tasfiye etme çabalarını yoğunlaştırmaktaydı. O dönemden başlayarak Serxwebûn, bir yandan 12 Eylül faşizminin gerçek yüzünü ve işkencelerini teşhir ederek, Kürdistan ve Türkiye halkları ile dünya ilerici insanlığını faşizmin aldatmacaları karşısında aydınlatır, uyarırken; bir yandan da, Kürdistan ve Türkiye adına yola çıkan ve kendilerine devrimci, sosyalist, komünist diyen güçleri faşizme karşı devrimci-direniş hattına çekerek, faşizmin dayattığı tasfiyecilik ve çürümüşlük batağına düşmemeleri için yoğun ve soylu bir çaba sarfetti.

1982'den 1987'ye kadar geçen beş yılık mücadele sürecinde olumlu ile olumsuzun ne olduğu, hangi anlayışların ezilen sınıflar ve halkların ve hangi anlayışların da faşizmin, emperyalizmin çıkarlarını temsil ettiği, direniş ve teslimiyet çizgilerinin sahiplerine neler kazandırıp neler kaybettirdiği, devrimin çıkarlarının nerede olduğu, kısacası kimin hakkı kimin haksız olduğu bizzat yaşanan pratik gelişmelerle ve birçok yönüyle ortaya çıktı. Bu süreç boyunca devrim cephesinin çıkarlarının ilkeli ve kararlı bir savunucusu olan Serxwebûn, bazı teknik zayıflıklarına ve yetersizliklerine rağmen esas olarak üzerine düşen rolü oynamıştır.

PKK önderliğinde gelişen Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesi 1987 yılına, her yönüyle güçlü bir ürüve özelliği taşıyan III. Kongre sürecinden geçerek çok görkemli bir tarzda girdi. Parti III. Kongre çizgisi temelinde partileşme sorunları, örgütsel-taktik sorunlar ve kitle sorunlarını kapsamlı bir tarzda yansıtan Serxwebûn bu yönüyle daha güçlü bir devrimci eğitim aracı oldu. '87'de Parti gerçekliğimiz, kutsal ulusal direniş mücadelemiz ve insanlığın durumu III. Kongrede netleştirilen çizgi doğrultusunda daha güçlü yansıtıldı. Yine Parti kadrolarının eğitiminde önemli bir rol oynayan, Parti militanlarını Kongre gerçekliği karşısında kendi durumlarını ortaya koyan değerlendirmeleri bu anlamlı zirveye nasıl karşılık verilmesi gerektiği hususunda yapıyı önemli oranda aydınlattı.

Ayrıca Serxwebûn, çok karmaşık gibi görünen Ortadoğu alsının çeşitli güçlerin durumunu çok net bir biçimde ortaya koyarak, Kürdistan Devrimi'nin neden Ortadoğu'da halk devrimleri çağını başlatan bir zemin olacağına kapsamlı izahlar getirdi. Bölgede yaşanan olaylar tarihsel ve güncel yanlarıyla ele alınıp bilimsel izahlara kavuşturuldu ve böylelikle Kürdistan Devrimi'nin rolü daha da belirginleşti.

PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN yoldaşın hemen her konuda Serxwebûn sayfalarında yer alan kapsamlı değerlendirmeleri, mücadelemizin her yönden önünü açan ve yol gösteren aydınlatıcı, güçlendirici özellikleriyle aynı zamanda çağdaş bilimsel düşüncenin de erdemli ve güçlü örneklerini teşkil etti. Kongre Konuşmaları, PKK Önderlik Gerçeği gibi değerlendirmeler; Dünya, bölge, Türkiye ve Kürdistan, Parti örgütlendirilmesi, silahlı mücadele, kitle çalışmaları vb. konularda derin tahliller içerirken, Parti militanlarının her yönüyle yetkinleşmeleri ve büyümeleri, bir halk önderi, bir komutan düzeyine ulaşabilmeleri için her türlü engeli aşmanın yolu ve yöntemini sunmuştur. Yine günümüzde en çok çarpıtılmak istenen ve bu konuda devrimcilik adına birçok çarpık akımın boy verdiği, kadının toplumdaki yeri ve rolü konusunda, "Kadın Hakları ve Özgürlüğü Sorunu" başlıklı değerlendirme, önemli bir ihtiyaca cevap vermiş ve konuya evrensel bir yorum getirmiştir. Ayrıca Ulusal Direniş Mücadelemizin daha birçok sorunları ve Türk sol hareketinin bol demogoji ile yüklü örgütsüz ve eylemsiz tarihi, 1987 yılı, TKP ve ortaklarının pratiklerinde açıkça görüldüğü gibi, Serxwebûn'da yazılanların pratikte doğrulanmasına çokça tanık olunan bir yıl oldu.

Bu yılda Serxwebûn bir de faşist rejimin durumunu, gelişen gerilla mücadelemiz karşısında temellerinden sarsılan sömürgeci TC'nin çürümüşlük ve çıkmazını tüm dünyanın gözleri önüne serdi. Yaşama umudu iyice tükenen faşist rejimin ayakta kalabilmek için başvurduğu "Özel Kolordu", "Olağanüstü Hal Bölge Valiliği" vb. uygulamalar ile "Referandum", "erken seçim" gibi aldatmacaların ne anlama geldiği ve neden bu köhnemiş rejimi çıkmazdan kurtaramayacağı konularına Serxwebûn'da geniş izahlar getirildi. Türkiye'de demokrasi mücadelesinin nasıl olması gerktiği, çeşitli güçler eliyle nasıl ve neden çarpıtılmaya çalışıldığı —ki bu güçler günümüzde faşizmin bir uzantısı durumundadır— ve tüm bu durumlar karşısında Türkiye devrimci hareketinin görevlerinin neler olduğunu yine en somut biçimiyle Serxwebûn ortaya koydu. Ayrıca çoğunluğu MİT'in güdümünde bulunan Türk burjuva basının iç yüzünü ortaya koyarak teşhir eden Serxwebûn, Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesi ve bu mücadelenin öncü gücü PKK hakkında faşist basında ve hatta doğrudan MİT tarafından yayınlanan bildiri ve büroçürlerle ayrı ortak dili kullanarak "sol" adına saldırıya geçen sosyal-şoven, reformist teslimiyetçi ve tasfiyecilerin de hangi güçler tarafından güdüldüğünü ortaya çıkarmıştır.

Öte yandan Bağımsızlık ve Özgürlük mücadelemizde zaferin güvencesi olan Direniş Şehitlerimizin yaşamları, mücadeleleri ve kahramanca direnişlerine yer veren Serxwebûn sayfalarının ayrı zamanda Kürdistan Devrim Tarihinin de birer parlak ve gurur verici sayfası olarak anılacağı muhakkaktır.

Önceki yıllarda olduğu gibi altıncı yayın yılına tekabül eden 1987'de de gazeteniz Serxwebûn önemli görevler gerçekleştirerek rölünü oynamıştır. Ancak bu hiç eksiksiz olmadı anlamına gelmez. Herşeyden önce, Kürdistan'da yaşanan savaşın gerçek boyutlarıyla yansıtılmasında zayıf kalındı. Özellikle 1987 ile birlikte daha da şiddetlenen ve ülkemizin dörtbir yanını saran sıcak savaş haberleri gereğince ve zamanında yansıtılamadı. Burda, savaş alanlarıyla doğrudan haberleşme koşullarının güçlüğü önemli rol oynadı. Ayrıca düşmanın TV, radyo, yazılı basın vb. araçlarla, özel savaşın önemli bir ögesi olarak yoğun bir biçimde sürdürdüğü Ulusal Direniş Hareketimizi karalama kampanyasına çok daha geniş boyutlarda karşılık verilebilecekken, ancak teknik olanaklarımızın elverdiği ölçüde bu görev gerçekleştirildi. Düşmanın TV, radyo, onlarca günlük gazete, çok çeşitli diğer teknik gücüne, sınırlı bir sayfa adedi ile ayda bir kez çıkan Serxwebûn, güçlü ve kapsamlı değerlendirmelerle karşılık verdi ve denilebilir ki, düşmanın bu teknik üstünlüğünü büyük oranda boşa çıkardı.

6. yılını geride bırakıp 7. yayın yılına başarı ile giren Serxwebûn, Kürdistan Bağımsızlık ve özgürlük Mücadelesinin gelişimine paralel olarak artan görevlerle karşı karşıya olduğunun bilincindedir. Bu görevlerin yerine getirilmesi, gerek biçim gerekse içerik olarak daha da güçlü bir düzeye varmakla mümkün olacaktır. Serxwebûn'un yeni dönem yayın programı bu gerçeklikten yola çıkılarak hazırlanmıştır. Buna göre:

En başta daha seri ve sistemli bir haberleşmeye ulaşılması ve böylelikle Kürdistan'daki durum ve savaş alanlarında yaşanan gelişmelerin daha güçlü yansıtılması esas alınacaktır. Parti ve mücadele gerçekliğimizi çeşitli yönleriyle dile getiren "Parti Yaşamı-Parti Mücadelesi" sayfası, daha da geliştirilerek sürdürülecek ve bu sayfalarda cezaevlerindeki ve dışardaki direniş pratikleri yansıtılmaya devam edilecektir. Partimiz PKK'nin 10. yılı münasebetiyle III. Kongre gerçeği temelinde devrimci pratiğimizin çeşitli taktik sorunlarını ele alan tartışan ve ağırlıklı olarak çeşitli alanlarda pratik faaliyetlerin içerisinde yer alan Parti kadrolarının yazılarından oluşacak yeni bir sayfanın yararlı olacağı inancındayız. Kuşkusuz Parti Önderliği'nin, her konuda pratiğin önünü açıcı ve aydınlatıcı değerlendirmeleri, eskiden olduğu gibi yine Serxwebûn'un en güçlü sayfaları olarak yer alacaktır. Sürecin gidişatına göre iç ve dış güncel siyasal gelişmeler konusunda çeşitli yorum ve değerlendirme sayfaları doğal olarak sürecektir. Ayrıca olanaklar ölçüsünde Dünya ve Ortadoğu'daki önemli güncel gelişmeler, çeşitli dış güçlerle röportajlar, sosyalist sistemdeki gelişmeler ve ulusal kurtuluş hareketlerinin deneyimlerini içeren dış dünya sayfasına da yer verilecektir. Bunların dışında Kürdistan ve Türkiye üzerine birçok konuda araştırma-inceleme yazıları da, yeni yayın döneminde Serxwebûn'u güçlendirecek diğer sayfalar olacaktır.

Özcesi Serxwebûn, şimdiye kadar olduğu gibi bundan sonraki yayın yaşamında da, devrimci yayıncılık ilkelerini herşeyin üstünde tutan, devrimci yayıncılık adına özde ve biçimde geliştirilmeye çalışılan her türlü yozluğa karşı ilkeli ve kararlı bir mücadele yürüten, yani Serxwebûn'u Serxwebûn yapar özelliklerini ne pahasına olursa olsun koruması ve daha da yüceltmeyi esas alacaktır. Serxwebûn, yeni dönem görevlerinin üzerine, erdemli ve onurlu bir tarzda, bilimsel-objektif bakış açısının sağlamlığı ve çağımızın bilimi Marksizm-Leninizmin ihtilalci özü temelinde yürüyecek ve kendisine atfedilen rolü oynayacaktır. Bu anlamda Serxwebûn'un her yönüyle güçlendirilmesi, kadro ve kitlelere en yoğun biçimde kavratılması ve en geniş kitlelere ulaştırılması görevi bugün herzamankinden çok önem taşımaktadır.

Diyarbakır zindanındaki PKK'li Savaş Esirlerinin Açıklaması:

BASINA VE KAMUOYUNA

Başlarafı 1. sayfada

sahip çıkma sorunu değil, insanlığa sahip çıkma ve bunun her kişi veya çevreye verdiği görevleri yerine getirme sorunudur. Yerine getirilmesi gereken insanlık borcudur.

Biz PKK'li savaş esirleri, PKK önderliğinde gelişen mücadelenin bir parçası olarak ve bu davadan dolayı burada bulunuyoruz. Bizler, sömürgeci-faşist Türk devletinin bu cezaevinde yaptığı insanlık dışı akıl almaz uygulamalara maruz kaldık. Genel olarak bugün cezaevlerinde yapılan uygulamalar aynı değildir. Ama aynı politika ve yönetmelikler gündemdedir. Kürdistan ve Türkiye'de yaşanan siyasal gelişmeler, olaylar ve uygulamalardan etkileniyoruz. Aynı politikalar içinde tutuluyoruz. Bugün Kürdistan halkına karşı katliamlar uygulanır ve bir bütün olarak halkımız yok edilmeye çalışırken, savunmasız bir durumda bulunan Kürdistan ve Türkiye halkının birer parçası olarak biz tutsakların da bu politika ve uygulamaların dışında tutulması düşünülemez.

Bu nedenle kamuoyunda israrla gizlenmeye ve çarpıtılmaya çalışılan gelişmelere, politika ve uygulamalara ana noktaları ile parmak basmada hem içerde bulunduğumuz durumun daha iyi anlaşılması, hem de sorumlu olan kişi ve çevrelerin sorumluluklarını yerine getirmesi için yarar görüyoruz.

PKK hareketi, doğuşundan günümüze kadar Kürdistan'da ulusal kurtuluş mücadelesi vermektedir. Yıllarca PKK hareketinin verdiği mücadele kamuoyundan ya gizlendi ya da "bölücü, eşkıya, üç-beş çapulcu, vatan haini, terörist vb." adlar verilerek iç ve dış kamuoyunda çarpıtıldı. Ülkemizin ve halkımızın adı ve varlığı, mücadelemizin haklılığı, hedefleri, yol ve yöntemleri, anlayışı yanlış gösterildi. Haler gösterilmekte ve her türlü iletişim araçları ile iç ve dış kamuoyunu, yanlış bilgilendirmektedirler.

PKK hareketi on yıla yakın bükülü bir direniş içinde verdiği mücadele ile kendini dosta ve düşmana kabul ettirmiş, mücadelesini tanıtmış, ülkemizin adını bile anmak istemeyenler ülke ve halk gerçeğimizi teslim etmek zorunda kalmış "üç-beş eşkıya" diyen bu TC'nin en yetkili ağızları bile Kürt gerillası, ulusal kurtuluş hareketi demek zorunda kalmış, Genelkurmaylık'tan meclise kadar en yetkili ağızlar gizli veya açık oturum veya açıklamalarla gerçeği dünya kamuoyuna açıklamak zorunda kalmış, açıkçası kendi açısından bu savaşın muhasebesini yapmıştır.

Burada Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin gelişmesini ve güncel durumunu izah edecek değiliz. Ancak ortada gün gibi duran bir gerçeklik vardır. PKK önderliğinde verilen mücadele ile halkımız, Ulusal Kurtuluş Cephesi (ERNK) içinde siyasal ve örgütsel birliğin sağlayarak mücadele vermekte, Halk Kurtuluş Ordusu (ARGK) saflarında birleşerek meşru ve haklı savaşını vermektedir. Biraz objektif bir gözle bakanlar, bu mücadelenin "sınırdan sızan birkaç eşkıya, bölücü ve çete" olmadığını, ülkenin dört bir yanını kapsadığını, Hakkari, Bitlis, Siirt, Mardin, Diyarbakır, Adıyaman, Bingöl, Dersim, Elazığ, Van, Ağrı, Kars gibi illerbasta olmak üzere, "Doğu ve Güneydoğu" olarak belirlenen Kuzey-Batı Kürdistan'ın tüm illerini kapsayan bir cephe şeklinde devam eden ulusal kurtuluş savaşı olduğunu görmekte ve zaten bu durum gizlenmeye çalışılsa da iç ve dış basın, yayın organlarında siyasal çevrelerde yer almaktadır. Türk devleti, ekonomiden politikaya, askeri gücüne kadar tüm politika ve uygulamalarının temeline Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini koymuş, onu tasfiye etmeyi hedeflemiş ve Genelkurmay Başkanının kendisi bile "tek hedef PKK" diyerek gerçeği teslim etmek zorunda kalmıştır. Bu mücadele, bırakalım "üç-beş eşkıyanın" sorunu olmayı, binlerce insanın sorunu da değildir. Kürdistan'da yüzbinlerce insan mücadelede yer almaktadır. Basın mensuplarının şunu iyi bilmeleri veya araştırmaları gerekir. Kürdistan'da operasyon yapılmadık tek bir şehir, kasaba ve köy kalmamıştır. Operasyon yapılan yerlerde en ağır baskı ve talan politikaları uygulanırken, bu alarda insanlar işkenceden geçirilmemiş, vurulmamış, tutuklanmamış veya bazıları göçe zorlanmamış mıdır? Devletin resmi ağızlarının söylediği gibi, sorun sadece "300-400 PKK canisi" sorunu olsaydı, ordusunun yarısından fazlasını Kürdistan'a sevk eder, günlük politikalarını buna göre belirler miydi? Sorun böyle basit olsaydı, NATO'nun en seçme birliklerinden oluşan, sadece halkımızın değil, Türkiye halkının ve bölge halklarının da varlığını tehdit eden ve devrimlerini imhaya yönelik olan Çevik Kuvvetler tatbikatı bu yıl yine Kürdistan'da yapılır mıydı? Resmi ağızlar bile, "günduz kılahlı, geca silahlı" derken, mücadelenin kitleler içinde kök saldığını açıkça beliımiş olmuyorlar mı? Bırakalım bunları, mahkeme dosyalarına bakıldığında 12 Eylül'den bu yana 150.000'in üstünde Kürdistanlı insan PKK davalarında tutuklanmış ve daha fazlası da polis sorgularından geçmiştir. Bu insanların kökenlerine bakıldığında (ve sadece bugün cezaevlerinde bulunanlarınkine bakıldığında) işçi, köylü, esnaf, aydın gençlik kesiminden gelen insanlar olduğu rahatlıkla görülebilecektir. Evet, bu bir halk hareketidir. Milyonlarca insanın haklı istem ve talepleri katılımları ile yükselen, sadece Kuzey-Batı Kürdistan değil, Kürdistan'ın diğer parçaları ve halkını da etkileyen, onların desteğini de sağlayan, bölge halklarının çıkarları doğrultusunda gelişen ve ilerici insanlıkta da bağlarını oluşturan ulusal kurtuluş hareketidir.

Sömürgeci Türk devletinin geliştirdiği ve birçok çevreyi etkileyen şovenizmi geliştirmeye çalışan kampanyalarına rağmen, PKK hareketinin verdiği mücadele ile Türkiye ve Kürdistan halkı arasındaki bağlar, engellemelere rağmen güçlenmektedir. Türkiye halkının kurtuluşunda Kürdistan devrimi belirleyici bir öneme sahiptir. Kürdistan'ın kurtuluşu, Türkiye halkının kurtuluş mücadelesini de etkileyecektir. Halklarımız arasında oluşturulan dostluk ve ittifakın gelişip güçlenmesiyle, sonunun yaklaşacağını gören TC, halklarımız arasında düşmanlık geliştirerek ömrünü uzatan, masum insanları suçlarına alet etmek istemesine rağmen Türkiye ve Kürdistan devrimlerinin ittifakını ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin Türkiye'de bırraktığı etkiyi yok edemedi.

Daha dün kadar mücadelemizin varlığını inkar eden ve halen tasfiye etmeye çalışan emperyalizm (ister ABD ister Batı Avrupa) eğer TC'den Kürdistan sorununa "otonomi ya da kültürel özerklik" politikasına göre yaklaşmasını ve buna göre çözümler hazırlanmasını istiyorsa, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi artık bu çevrelerin parti ve parlamentolarında gündemden düşmüyorsa, bu, mücadelemizin uluslararası alanda ulaştığı boyutları ve politik etkisini göstermektedir.

PKK önderliğinde halkımızın verdiği savaş, haklı ve meşrudur. Halkımız özgür iradesi ile bu savaşta bağımsız bir ülke ve özgür bir geleceğini yerini almaktadır. Bu, artık hiç kimsenin gizleyemeyeceği bir gerçektir.

Hiçbir halk, bağımsızlık mücadelesi vermeden insanca yaşamayı hakketmemiştir. Bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi veren her halk şehitler vermiş, esir alınan insanları olmuştur.

Bizler de bu mücadelenin birer neferi olarak, insanlığın çıkarı için bağımsız bir Kürdistan yaratma mücadelesinde yer aldığımız dönemde, işte bunun için yakalandık, işkence ve baskılara maruz kaldık, halen de "cezalara" çarptırılıyoruz.

Ancak bu savaşın kendisine göre kuralları vardır. Bu savaşın kurallarını belirleyen uluslararası anlaşmalar ve bunları denetleyen kurumlar vardır. Bunlar Birleşmiş Milletler yasalarında, Cenevre Anlaşmaları'nda, İnsan Hakları Bildirgesi'nde, Helsinki Nihai Senedi'nde, Avrupa Konseyi ve Paralamentosu ve bunun kurumlarında, savaş hukukunda mevcuttur. Bu tür anlaşmaların çoğunda TC'nin de imzası vardır. Bu uluslararası kurumlarda kendisi de yer almaktadır.

Hal böyle iken, biz tutsaklara ne bu anlaşmalarda belirlenen siyasi tutuklu veya savaş esiri muamelesi yapılmakta, ne de bir parçası olduğumuz Kürdistan ve Türkiye evlatlarına böyle yaklaşılmaktadır. Kürdistan'da verilen ulusal kurtuluş mücadesine karşın TC, dengesiz, haksız ve kuralsız bir savaş yürütmektedir. Tek bir cümle ile belirtirsek, "özel savaş politikası" hiçbir ülke tarafından doğru kabul edilmediği gibi, TC'nin imzaladığı antlaşmalarda bile bu tür politikalar ve kurallar kabul edilmemektedir. Buna rağmen TC, tam bir kuralsızlık ve kanunsuzluk içinde hareket etmektedir.

Cezaevinde bizlere hangi politikalar doğrultusunda ne gibi uygulamaların yapıldığını ve durumumuzun ne olduğunu daha evvel sizlere belirttiğimiz için değinmeye gerek görmüyoruz. Bugün ülkemiz Kürdistan'da yapılan uygulamaları ana hatlarıyla izah edersek, hem durumumuz ve biz tutsakların geleceği, hem de halkımızın durumu ve bu koşullarda onu bekleyen akıbet daha iyi anlaşılacak, sorumluluklarını yerine getirmesi gereken demokratik kamuoyu ve çevreler daha iyi aydınlatılabilecektir.

Bu nedenle biz, bugün PKK önderliğinde gelişen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşına karşı sömürgeci-faşist Türk devletinin uyguladığı ulusal imha savaşının biçimi olan özel savaşı bazı yönleri ile ve ana hatları ile izah etmeye çalışacağız.

PKK'nin kuruluş tarihi olan 1978'lerden bu yana, TC, mücadelemizin gelişmesini engellemek ve tasfiye etmek için tüm devlet aygıtları ve kuvvetleriyle beraber temel gücü olan orduyu da devreye soktu. Mücadele geliştikçe ordunun büyük gücünü Kürdistan'a aktardı. 12 Eylül 1980'den sonra ordu Kürdistan'da istediği gibi at koşturdu. Rahat bir ortamda Kürdistan halkını hallaç pamuğu gibi sağa-sola savurdu. 15 Ağustos 1984 Eruh ve Şemdinli olayları ile halkımızın PKK önderliğindeki tarihsel direnme kararlılığı yeni bir döneme girerken, sömürgeci faşizm, "bitirdim" dediği bir anda ve beklemediği bir şekilde Kürdistan Kurtuluş Güçlerini karşısında buldu. "Güneş" ve "Huzur" operasyonlarıyla harcadığı tüm çabalara ve propagandaya rağmen istediği sonucu alamadığı gibi, Kürdistan Kurtuluş Kuvvetlerinin gelişmesini de engelleyemedi. Halk savaşı karşısında hem darbe yedi, hem de halkımız üzerindeki o meşhur otoritesi sarsılarak yıpratıldı ve değinik güçlerini toparlamak zorunda kaldı. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi kitleler içinde kök salarken, sömürgeci ordu halk içindeki dayanaklarını yitirdi ve her taraftan sarıldı. 1987'ye gelindiğinde daha evvel belirlenen politikalar doğrultusunda, ordu göstermelik olarak devreden çekildi ve sıkıyönetim kaldırıldı. (!) Türk devleti tarihinde ilk olarak Kürdistan'ın dört bir yanında ve üç yıl aşkın bir süredir verilen mücadeleyi engelleyemediği gibi, kalan siyasi itibarı da gidiyor ve onun temel dayanağı olan ordusu da iç ve dış kamuoyunda teşhir oluyor, iç sorunları artıyor, Kürdistan'da çaresiz kalıyordu. Bu nedenle 1987'ye gelindiğinde "Bölge Valiliği" denilen sömürge valisi ve Sömürge Valiliğinin özel savaşlaki askeri gücü olan "Özel Kolordu" devreye sokuluyordu. Daha evvel devreye konulan "köy koruculuğu", "kontr-gerilla" örgütlenmesi ile bu örgütlenmeyi hızlandıran TC, artık Kürdistan'da özel savaş örgütlenmesine rasmen ve en "güçlü" bir şekilde son biçimlerini veriyordu.

Kürdistan'da uygulanagelen ve modern biçimde yeniden uygulamaya sokulan bu politikaların gösterdiği bir gerçeklik vardır. Siyasi olarak Kürdistan'da iflas eden sömürgeci devletin sonunu getirecek olan askeri iflasını da durdurmak ve ömrünü uzatmak, ulusal kurtuluş savaşı karşısındaki çıkmazını durdurmak için özel savaş aygıtlarını, sömürgeci savaş kurumlarını devreye soktu. Bu durum, onun Kürdistan'daki kurumlarının dağıldığının, bunu engellemek için yeni örgütlenmelere girerek ömrünü uzatmaya çalışmasının ifadesidir. Başlıca politikası, kurumları ve bunların amaçları şunlardır:

a) Bölge Valiliği: Bölge valiliği denilen şey, sömürgeci ülkelerin, kendi sömürgelerinde sosyal dayanaklarının kalmadığı ve gelişen halk hareketleri karşısında hem bu sömürge ya da eyaleti üzerinde etkinliğini sürdürmek de, yapılacak tüm katliam ve uygulamalarda devleti sorumluluktan uzak tutmak için devletin en geniş yetkilerini tanıyarak oluşturdukları, siyasal meşruluğu olmayan "sömürge valiliği"dir. Kürdistan'da sömürgeci Türk devletinin halka verseceği bir şeyi olmadığı gibi, zaten siyasal olarak teorik ve teşhir olmuştur. Devletin yerel yönetimleri (valilik, kaymakamlık vb.) Kürdistan'da savaş koşullarında işlemez hale gelmiştir. Ayrıca, yapılan tüm faşist uygulamalardan iç ve dış kamuoyu nezdinde TC sorumludur. Ve daha da teşhir olmaktadır. Bu devleti içerde halk ile, dışarda kamuoyu ile direkt yüz yüze getirmektedir. Var olan parlamentonun göstermelik olduğu zaten açığa çıkmıştır. Kürdistan'da ise bir savaş mevcuttur. Siyasi olarak tükenmiş ve meşruluğunu yitirmiş, halkımızı birbirine kırdırtan TC açısından sömürgeci imha savaşı için "ehven-i şer" misali en **uygun siyasal** örgütlenme, tepesinde parlamentodan daha yetkili ve hızlı karar çıkarabilen, savaşı yöneten, koordine edebilen Sömürge Valiliği'nin bulunduğu bir örgütlenmedir. Sömürge Valiliği ile siyasal bir çözüm getirmek değil, halkımızı imha etmeye yönelik çözümler hedeflenmektedir. Sözümona burjuva muhalefet çevrelerinin (SHP'den DYP'ye ka-

dar), "bu, hukuk devletine yakışmaz" vb. açıklamalarını da bırakalım, bunun siyasi bir geçerliliğinin, hukuki bir geçerliliğinin olmadığı ortadadır. Kürdistan'da yapılan tüm uygulama ve katliamlarda bu "Süper Vali"ye yetki tanınarak, her şeyden sorumlu tutularak, devletin tüm mali ve askeri gücü en geniş yetkilerle eline verilerek, ama iç ve dış kamuoyunca hesap sorulduğunda, bu kişi sorumlu tutulacak, devlet hakem rolü oynayacak, sözümona otoritesini ve siyasal itibarını zedelemeyecektir. Kısaca, Bölge Valiliği siyasal vali değil, sömürgeci-faşist imha savaşında Kürdistan'da askeri çözüm getirmek isteyen savaş valisidir.

b) Özel Kolordu: Kürdistan Kurtuluş Kuvvetlerine ve halkımıza hedef olan sömürgeci ordunun düzenli birlikleri, aradan geçen birkaç yıl içinde büyük darbeler yiyerek gerilla savaşı karşısında çaresiz kaldı. Ordu içinde sorunlar, kaçış ve değilmeler günden güne geldi. Uzun süreli halk savaşı karşısında gönüllü olmayan insanlardan ve halka karşı zorla oluşturulan ordunun dağılması kaçınılmazdır. NATO'nun ikinci büyük ordusu olan Türk ordusu, sayıları milyonu bulsa da hakiki bir savaş karşısında tutunamaz. Bu nedenle Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini bastırmada, katliamları vd. tüm politikaları uygulamada Kürdistan'da temel rolü ordu oynayacaktır. Ama burada da esas rolü **"Özel Kolordu"** diye nitelenen ordu oynayacaktır. Bu, azılı faşistlerden, toplumun en tortu kesimlerinden getirilerek, özel eğitimiş kişilerden, paralı askerlerden oluşan, ordunun en seçkin birliklerini kapsayacak şekilde, ama sürekliliği olacak profesyonel ordu ile Kürdistan'da katliamlar hedeflenmektedir. Savaş geliştikçe düzenli ordu dağılacak, TC bu düzenli özel ordu'yu imha savaşında temel araç olarak kullanacak ve örgütlenmesini geliştirmek isteyecektir. Diğer politikaları gibi, TC, bunun da tutmayacağını ve dağılacağını çok iyi bilmektedir. Özel Kolordu'da "Doğulu askerlerin yer alacağı" söylense de, bu gerçek değildir. Belki kendi ruhunu satmış birkaç upak, faşist ideolojiye göre eğitilerek yer alabilir, ama Kürdistan halkını yok etmek için oluşturulan böyle bir katliam politikası da tutmayacaktır. "Doğulu ve Güneydoğulu" unsurlara güvenmeyen, nöbet bile tutturmayan TC'nin bunlara güvenerek bu ordu içine alması zaten devletin kendi yaşamı ile çeliştiği gibi, mücadelemizin gerçekliği karşısında da tutunamayacak ve iflas edecektir. TC'nin amacı ömrünü uzatmaktır. Ömrünü uzatmak için de her türlü yol ve yönteme başvurarak, yarattığı kan gölünü kan deryasına çevirmektir. ABD'nin Vietnam ve benzeri yerlerde uyguladığını ve başarısız olduğunu bilen TC'nin başarısı, halkımızın kanını daha fazla dökmekten, kendisinin boğulacağı deryayı biraz daha yaratmaktan öteye geçmeyecektir.

c) Kontr-gerilla ve Özel Timler: Kürdistan Kurtuluş Kuvvetleri geliştikçe, mücadele milyonlar içinde kök saldıkça, TC düzenli ordusunun, ne en seçme birliklerinin, ne de "özel ordusunun" yeterli olmayacağını çok iyi bilmektedir. Halk mücadeleye katıldıkça devletin işbirlikçileri ve istihbarat ağı dağılmaktadır. Gerilla savaşı karşısında, onun savaş taktikleri tutmamaktadır. Devletin kendisi hedef oldukça, onun karşısında görülmeyen hedefler artmaktadır. Bir bütün olarak halk onun hedefi haline gelmektedir. Milyonu bulan ordusuna rağmen, kendisi milyonlarca insana hedef olmaktadır. Gerillanın hedefi düzenli ordudur. TC'nin bu savaşta kullanması gereken güç, savaş kuralına göre ordu olmalıdır. Ama o "kontr-gerilla" ve "özel tim"leri örgütlemektedir. Peki hedefi gerilla güçleri midir? Hayır! Karşısında bulamaz ve göremez. Bu nedenle kitleyi pasifize etmek, mücadelenin halkla bağını kesmek için siyasi ve ekonomik olarak verdiği bir şey yoktur. Tersine, halkın elinde, avucunda ne varsa talan ederek almaktadır. Onun hedefi halktır ve kontr-gerilla, özel timler, halka terör estirmek için devreye sokuldu. Devletin kendisi kontr-gerillayı geliştirerek daha fazla kan döker ve dökülmesine neden olurken düzenli ordu güçlerinin de meşru olmadığını açıkça ortaya koydu. Bu terör gruplarına "Bizim Rambolarımız" diyerek, halka gözdağı vererek, köylerde operasyon yaparak, evleri yakıp yıkarak, köy meydanlarında toplu işkenceler yaparak, evinden dışarı çıkarı kurşuna dizerek, terör ve pasifikasyon faaliyetlerini sürdürecektir. Bu politika da hiçbir ülkede tutmamıştır. TC de tutmayacağını çok iyi bilmektedir. Amacı terör estirerek, kan dökerek, toplumsal zaaf ve yaralarımızı daha da büyüterek, varlığını Kürdistan'da sürdürmek, "ölmeden önce ne kadar öldürürsem kârdır, ne kadar sömürsem mübahtır" mantığıyla hareket ederek bunu yapmaktadır. Kürdistan'ın birçok köy ve kasabasında evleri yıkmış, insanları katletmiş, terör estirmiştir.

d) Köy Korucuları: Bir devletin meşruluğu, halkı ve halkın çıkarlarını korumasından geçer. Halkın güvenliğini sağlıyorsa, birşeyler veriyorsa benimsenebilir. TC, tarihinde bunu yapmadığı gibi, bugün halkımızı yok etme planlarını çok açık ve çok kapsamlı bir şekilde yapmaktadır. Ulusal Kurtuluş siyaseti ile bilinçlenen Kürdistan halkı her gün artan sayıda mücadelede yerini aldı. Sömürgeci faşizm, yapbozu uygulamalarla çıplak kimliğini ortaya koydu. Bugün bir avuç halın dışında Kürdistan'da hiç kimse bu devletin varlığını istememekle birlikte, ona karşı mücadele etmektedir. Devletin Kürdistan'da dayanağı kalmamıştır.

Ulusal kurtuluş savaşı geliştikçe devlet, halk ile karşı karşıya geldi. Ordusu halk içinde bir istihbarattı bile toplayamaz duruma düştü. Özellikle 15 Ağustos 1984'te HRİK'nin ilanından sonra, ordusunun kurtuluş kuvvetlerine hedef olduğunu gören TC, sonunu da görmekte gecikmedi. Kısa sürede ordusunun dağılacağını, mücadelemiz karşısında tutunamayacağını anlayınca, özel savaşın en iğrenç ve en tehlikeli arasına başvurdu. Aşiretçiliğe ve mezhepçiliğe, kendisinin yarattığı toplumsal parçalanmışlığa dayanarak, mücadelenin en çok yoğunlaştığı alanlardan başlayarak, PKK hareketinin gidermeye çalıştığı halkımızın toplumsal zaafları ve genliğinden faydalanarak zorla "köy koruculuğu" sistemini geliştirdi. Bazı halın feodallerinin yanında masum Kürdistanlı insanları tehdit ve zorla, çeşitli vaatlerle yalan ve demagoji temelinde silah vererek, köy korucuları şeklinde eğiterek örgütledi. Ordusu ile kurtuluş kuvvetleri arasına köy korucularını bir siper yaparak devreye soktu. Yavuz döneminde ve "Hamidiye Alayları" döneminde olduğu gibi. Ama bu sefer, daha modern bir şekilde örgütlediği Kürdi Kürde kırdırma politikasını devreye soktu. Bundan hareketle köy korucularından bir işbirlikçimilis ordusu oluşturmayı hedefledi. Bu yolla hem kendisi geri planda kalacak ve yıpranmasını, dağılmasını engelleyecek, hem de mücadelemizin kitleselleşmesini, devrimci silahlı güçlerin gelişmesini engelleyeyi ve köy koruculuğunu bir hançer gibi halkımızın ve mücadelemizin kalbine saplamayı hedefleyecekti. Aynı zamanda sosyal zemini güçlendirmeyi, ordusuna hareket serbestliği ve istihbarat sağlamayı, kitlelerin devrime olan inançlarını zayıflatmayı hedefledi. Toplumumuzun güçlerini tahrip eder ve birbirine kırdırırken, kendi gücünü korumayı hedefledi. Bu handikapı mücadelemiz ile kendisi arasına bir zırh gibi koyarken de, çetelerin yaptığı katliamlardan mücadelemizi sorumlu tuttu. Bunlar vasıtesi ile onlarca devrimciyi ve yüzlerce insanımızı katletti.

Mücadelemiz önünde büyük bir handikap oluşturan bu sistemin tutunamayacağını TC çok iyi bilmekteydi. Elbette bu kendiliğinden dağılmazdı. Fakat bilinmelidir ki, dünyada özel savaş ve onun bir aracı olarak işbirlikçi çetelerin örgütlenmesi nefretle kınanmaktadır. Çünkü hiçbir kurala ve savaş hukukuna sığmamaktadır. Bu devlet, kendi eliyle yarattığı örgütleme ile katliam geliştirmektedir. Köy korucuları sistemi de her gün değişti darbelerle dağılmaktadır ve tutunamayacaktır. Kurtuluş Ordusunun darbeleri altında ezilecektir.

TC, Kurtuluş Ordusunun, köy korucularına vurduğu darbeleri kamuoyuna "katliam", "kadın ve çocukların vahşice katledilmesi" olarak yansıtmaktadır. Ve kendince bir kaos ortamı yaratarak kendisine siyasal puan ve hakkık payı çıkarmaya çalışmaktadır. Milyonu bulan ordusu ile kendi devlet aygıtını koruyamayan, varlığını zorla örgütleyerek, oluşturduğu işbirlikçi silahlı çetelere dayanarak sürdürmeye kalkışan bir devlet ve onun ordusu çoktan mücadelemiz karşısında işlevsiz hale gelmiş demektir. TC de bunu çok iyi bilmektedir. O bunca kanın döküleceğini bilerek bu adımını attı. Ve zaten bunun için bu örgütlemeyi de oluşturdu. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşının hedefi savunmasız insanlar değildir. Savunmasız insanlar cezaevlerinde en bariz örneği görüldüğü gibi, TC'nin hedefidir. Savaş güçleri silahlıdır ve savaş alanında yer alır. TC, ordusunu geri planda tutmaya çalışırken, silahlı köy korucularını kendi ordusunun güvenliğini sağlamak ve ordusuna öncülük etmek için oluşturdu. Köy korucuları silahlı olmalarına rağmen, onları "sivil halkı korumakta" görevlendirdi. Kendisinin açıkça yapması gereken görevi onlara verdi. Kürdistan Kurtuluş Ordusu güçleri, köy korucularını hedefleyerek dağıtacaktır. Devletin destekçilerine ve işbirlikçi olan bu güçlere yönelirken, köy korucularına yönelmektedir. Ve bunlar da silahlıdır. Bu eylemlerde kadın ve çocuklar da vuruluyorsa, bu istenmeyen durumdur ve hedef değillerdir. Birkaç bin hainin milyonlarca insanın kanını dökmesine müsaade edilemez. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi, 20 milyon insanı bu hain köy korucularına feda edemez. Bu ortamı, TC bilinçli olarak oluşturdu. Ve eğer istemeyerek de bazı insanların kanı dökülüyorsa bunun sorumlusu bu sonuçları başta da bilen sömürgeci Türk devletidir. Devrimci kurtuluş güçleri kan dökülmesini istemiyor ve dökülen kanların tek sorumlusu TC'dir. Köy koruculuğu dağılmaktadır ve yüzlerce insan silahını geri vermeseine rağmen zorla, tehditle ayakta tutulmak istenmektedir. Haksız yere kanın dökülmesi, bu insanlara zorla bir geçim aracı ve yaşam olarak dayatılmaktadır.

e) Stratejik Köyler ve Göç Politikası: Önceden tasarlanan stratejik köy politikası artık belli dönemlerden sonra uygulanmaya konulmuştur. Ulusal kurtuluş mücadelesini bastırmayan ve bunun Kürdistan'ın her alanına yansıdığını, kitleler içine kök saldığını gören sömürgeci devlet bir de bu yönü geliştirerek ve örgütlenmemizi tamamen dağıtarak ulusal imhamızı gerçekleştirmek istemektedir. Mücadelenin en çok geliştiği yerleri tespit ederek, "kalkınma, ulaşım ve hizmet için" diyerek, bu ve benzeri bahaneler altında Kürdistan insanını zorla yerinden ediyor. Üretimden koparırak mücadele ile bağlantısını kesmek istiyor. Tespit ettiği alanlarda halkı pasifize etmek ve denetim altına alabilmek için halkı belli merkezlerde yoğunlaştırıyor. Bunu, askeri güçleri ile hem halkı denetim altına almak, hem de güçlerini saldırılar karşısında koruyabilecek bir duvar örmek için yapmaktadır. Mardin, Siirt, Hakkari ve Dersim başta olmak üzere birçok ilde bu uygulanmaya konulmuştur. Amaç devrimci güçler ile halk arasındaki bağı koparmak, kendisini emniyete almaktır. Stratejik köyler yanında göç politikası da hızlandırılmıştır. Bir yandan işsizliği geliştirerek, diğer yandan yapılan operasyonlarla halkı göçe zorlayarak milyonlarca insanı Anadolu'nun belli yerlerine iskana tabi tutmaktadır. Ayrıca yüzbinlercesini Avrupa'ya, Arabistan'a sataşak ülkelerden koparmaktadır. Bu uygulamaların hemen hepsi Türk basınına ve dış basına zaten yansımaktadır. Bu politikalardan, bu imha hareketinden bir sonuç elde edilemeyeceğini TC'nin kendisi ABD'den aldığı derslerle de bilmektedir. Halk hareketleri de bu gerçeği gözlere batarcasına ortaya koymuş, bu politikaların uygulayıcıları uğranılması gereken akıbetten kurtulamamışlardır. Kürdistan o eski Kürdistan, hareket o eski hareket, öderlik o eski önderlik değildir artık.

f) Yasak Bölgeler, Emniyet Bölgeleri: Yapılan uygulamalar sadece bunlar ve aşiretçiliği, bölgecililiği, mezhepçiliği geliştirme çabaları değildir. Bunlar sadece Kuzey-Batı Kürdistan'a yapılmıyor. Bu parçada çeşitli gerekçelerle (askeri vb.) yasak bölgeler ilan edilmektedir. Bazı bölgelerde köylerde geceleri sokağa çıkma yasağı konulmakta, rastgele insanlar vurulmaktadır. Kürdistanın diğer parçaları ile ilişkiler engellenmektedir. Tampon bölgeler oluşturulmaktadır. Sınır alanlarında 10 km. genişliğinde olan güvenlik şeritleri kurulmaktadır. Sınıra yakın bölgelerde "emniyet bölgeleri" oluşturularak bu alandaki nüfus kontrol altına alınmakta, insanların ayakkabısından şekerine kadar bölgeye neyin girip çıktığının, herşeyin kontrol ve denetimi yapılmaktadır. Bundan amaç, şehirler ve bölgeler arasındaki ve Kürdistanın diğer parçaları ile olan ilişkileri engellemektir.

g) Ekonomik Politikalar, Sömürü ve Talan Politikaları: Kürdistan'da normal bir sömürü değil, tam bir talan politikası vardır. Özellikle 12 Eylül, buna yüklenilerek atlatılmaya çalışıldı. İşçiler adeta angarya şeklinde çalıştırılırken, enflasyon politikasıyla tüm kitlelerin geçim gücü yıkıldı. Küçük ve orta kesimler, bu sömürü politikası sonucu yoksul safiara itildi. Milyonlarca insanın ucuz emek gücü metropollere satıldı. Tarım ve hayvancılık yıkıma uğratıldı. Öyleki milyonlarca baş hayvan gaspedilercesine insanların elinden alındı. Kürdistan'ın her tarafında yoğun bir kapitalist gelişme hızlandırılırken, genişliğine ve derinliğine sömürü arttırıldı. Öyleki petrol ve kömür alanında rezervlerin durumu dikkate alınmadan, her türlü teknik kullanılarak "alabileceğim ne varsa alayım" mantığı ile üretim hızlandırıldı. Askeri operasyonlarda şehirlerde ve özellikle kırsal alanlarda ailelerin eşyaları talan edilip dağıtılırken, yükte hafif, pahada ağır ziynet vb. eşyalara el konularak savaş halinde görülen "kamulaştırmaya (!)" gidildi. Hayvanlar zorla kestirilerek, yiyeceklere el konularak ordunun ikşesi bir de bu yolla temine çalışıldı. Sürülerle başhayvan operasyonlarda alınıp götürüldü. Kürdistan'ın her alanına yol, su, elektrik vb. ağı oluşturulmakta, "Doğunun makus kaderi" yeniliğiye ğıratılmaktadır (!) Bunlar Kürdistan'da ekonomik sosyal yapıyı geliştirmek için değil, değdirmek için yapılmaktadır. Talan politikasının daha rahat ve hızlı yapılabilmesi için en üora köşeler bu ağlar içine alınmaktadır. Bu yolla sözde hem bilinçsiz insanlara devletin babalığı gösterilmekte, hem içte siyasal otorite güçlendirilmekte ve ekonomik gücün toplanmasına çalışılmakta, hem de dış kamuoyu ve siyasal çevrelerde siyasal puan toplamaya, siyasal desteklerin ve kredilerin sağlam yerlere gittiği gösterilmeye çalışılmaktadır. Diğer bir amaçta şudur; askeri operasyonların etkin olması ve sonuç alması, istihbaratın hızlı alınıp hemen müdahale edilmesi, sömürünün daha az bir masrafla yapılması için, yol-suelektrik ve telefon ağı oluşturulmaktadır.

GAP denilen proje devletin tüm politikasını açığa vurmaktadır. Bu politikasını da emperyalizmin desteği ve arsiciliği ile sürdürmektedir. TC, Kürdistan'ı sömürü ve talana açarak tekelleşti. Şimdi de tekellerin ömrünün uzatılması için Kürdistan'da bu yapılmakta ve bu yolla yoğun bir sömürgeci talan politikası uygulanmaktadır. Bir yandan halkı iş alanları açtıklarını söyleyip (ki yıkımlarını, yoksullukları getirecek) siyasal desteklerinin alınacağını ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin sosyal dayanağını güya zayıflatacaklarını söylemekte, diğer yandan ucuz emek gücünden içte ve dışta daha çok yararlanarak göç ve yeniden yerleşim politikalarını daha rahat uygulamaya çalışmaktadırlar.

g) Asimilasyon, Ajanlaştırma ve Toplumsal Kese Yaratma Politikası: Savaş ve talan altında inletilen, dilelerine kadar sömürülen halkın ulusal kurtuluşta yer almaktan başka yolları yoktur ve yiğitçe insan her gün mücadeleye katılmaktadır. Böyle bir durumda halkın ulusal kurtuluşta yerini alınması için basın-yayın yolu, sözümona eğitim kurumları ile asimilasyon politikaları hızlandırılmaktadır. Kürt dilini konuşmak ve kültüründen bahsetmek suçtur. En basit örneği ile, tutuklu ailelerinin bile ziyaretlerde Kürtçe konuşmasına müsaade edilmemektedir. Okullarda kemalist eğitim hızlandırılırken, yetmişlik insanlar bile zorla kampanyalar şeklinde okuma-yazma kurslarından ve kemalist eğitimden geçirilmektedir. Radyo-TV gibi araçlarla beyinler sömürgeci yoz kültürle yıkanmaktadır. Gerici, çağdışı düşünceler devlet organları ve kolluk kuvvetleri vasıtesi ile de geliştirilmektedir. Ulusal uyanışa karşı gericilik hortlatılmak istenmektedir. Gerici ve sivil faşist örgütlenmeler yaratılarak silahlandırılmakta, halka karşı vurucu güç olarak kullanılmakta, öldürülen insanlar Türk basınında yansımakta, bu uygulamalar bazı burjuva çevrelerde de rahatsızlık yaratmaktadır. Toplum ekonomik ve sosyal olarak çökertilir, her türlü çağdışı düşünce be-

yinlere şringa edilirken, bir de toplumun ahlaki değerleri devlet tarafından geliştirilen yoksullaştırma, lumpenleştirme biçiminde tahrip edilmektedir. Bunca baskı, sömürü, talan ve işkence altında korkutulup yıldırılan, çıkış yolu arayan insanlar bir de bu şekilde yaratılan toplumsal kaoslarda eritilerek ulusal toplumsal ve insani değerleri tahrip edilmektedir. Başında bu yönlü onlarca olay yer almakta, böbreğini satanlardan, otlar ve ağaç yiyenlere kadar, kızını veya eşini satandan, değişen ailelere kadar her gün korkütücü ve onarıcası devam eden onlarca kişinin öldürüldüğü, çatışma ve düşmanın geliştirildiği olaylara kadar rastlanmaktadır. Halk içinde sosyal dayanağını yitiren devlet, baskı ve işkence ile çeşitli yol ve yöntemlerle, maddi vasıtalarla insanları ayrıştırma faaliyetini hızlandırmakta, toplum içinde ajanlık ve muhbirliği geliştirmektedir.

Tüm bu politikalar güçsüzlüğün ve çaresizliğin sonucu olmaya yüz tutan bir yapının varlığını sürdürmesi için yaptığı lanetlenmiş uygulamalardır.

h) Pişmanlık, İnfaz ve Ödül Yasaları, Tutukluluk ve Hükümlülük Devrimcilerin Ailelerine Yapılan Uygulamaları: Özel savaş, politika ve uygulamalarla ülkemizin her tarafında sürdürülürken tutukluluk ve hükümlülerde ulusal kurtuluş mücadelesinde yer alanların aileleri özel savaşın diğer politikaları yanında bir de bu politikalara maruz bırakılmaktadır.

Pişmanlık yasası devrimcilerin düşüncelerine ihanet etmemesi için uygulanmaya konmuştur. Onlarca kolluk kuvvetini vurseler bile pişmanlık duyan ve zaaf içinde olan unsurlar örgütünü, arkadaşını ve ailesini ele verdi mi, bunların kanını döktü mü, ihanet batağına batti mi "affedilmektedir." Bunun, onlarca örneği basında yer aldı ve almaktadır. Halkına ihanet etti mi ödül verilmektedir. İnsanca yaşamak için mücadele verdi mi, sadece savunduğu düşüncelerden dolayı en ağır cezalara çarptırılmaktadır. Zorla, işkencelerle, pişmanlık yasası ile ihanet dayatmaktadır. Çeşitli zaaflara olan insanlar ya bu yola düşürülmekte, ya da girmek istemediği için öldürülmekte veya bunalıma sevkedilmektedir. Ancak diğer politikalarda olduğu gibi, Kürdistan Ulusal Direniş Mücadelesi, pişmanlık yasasına darbe vurarak yaşama hakkı tanımıştır.

İnfaz yasası ile tutuklular teslimiyet ortamı içinde tutulmak istenmektedir. Cezaevlerinde insanca yaşamak isteyen emir-komuta zincirini kabul etmeyenlere karşı infaz yasası Demokles'in Kılıcı gibi tutulmaktadır. En yasal bir hak için verilen dilekçelerden dolayı insanların infazı yapılmak istenmekte disiplin cezaları verilmekte ya da tehdit edilmektedir.

Ödül Yasası ile Kürdistanlı yurt sever-devrimcilerin başına her ne kadar 1-2 milyon ödül konuldu ğu söylense de, aslında bazılarına 10-15 milyon kadar para konmaktadır. İnsanlar zorla kelle avcılığına sevk edilmekte basın-yayında teşvik edici propaganda yapılmakta bildiri, afişleme, tehdit faaliyetleri yapılmaktadır.

Tutuklu, hükümlü ve devrimci aileleri gerek görüşmelerde, gerek normal yaşamlarında sürekli baskı, taciz ve yoksullaştırma, göç ettirme, teslim alma uygulamaları altındadırlar. Bir operasyonda ilk aranan yerlerdir. Değişik operasyonlara ve cesetteslimlerine götürülerek aylarca dağ başlarında gezdirilmekte, devletin yazdığı bildiriler zorla dağıtırılmakta, zorla köylülere kendi yakınlarını kerelayıcı propagandalar yaptırılmaktadır.

i) Sorgu ve Yargı Sistemi: Ulusal kurtuluş Mücadelesi verilirken elbette vurulanlar, yakalananlar, tutuklananlar olacak kayıplar verilecektir. Ne var ki, hiçbir kanun ve yargı kurumunu hesabe katmayan özel savaş politikası bu alanlarda da uygulanmaktadır. Özellikle son yıllarda devlet PKK'lileri sağ ele geçirmekte ve dağda yakaladığı anda "infazını" yapmaktadır. Yakalananların bir kısmı işkencede katledilmekte ya da sakat bırakılmaktadır. En belirgin örnekleri dillere destan olan ŞIRNAK sorgulamesidir. Burada insanların gözü önünde hepsinin gözbağlarını açarak Abdulkadir BİÇİM adlı PKK'liyi, "Demek direneceksin ha!" diyerek koyun boğazlar gibi kesilerek boğazını keserek katletmişlerdir. Aynı sorgulameda onlarcası öldürülmüştür. Sorgulamede yakalananların işkenesiz hepsi en ağır işkencelerden geçirilmiş, üç aylık çocuğa ana-babası önünde cereyan verilmiş, kadınlara tecavüz edilmiştir. Burada tutuklu olan ve olaylara şahit olan vücutlarında onar boyu işkeneyek işkence izleri bulunan yüzlerce tutuklu vardır. Tüm bu olaylar için dediğimiz şahit vardır. Ve hala bunlar uygulanmaktadır. Ajanlaştırma, kişiliksizleştirme en ağır biçimiyle sürmektedir.

Sorgulamada ifadeler işkence zoru ile, ölüm tehdidi ile, tüm yakınlarının işkenceye alınacağı tehdidiyle alınmakta ve çoğunu ise polis yazdırmaktadır. Mahkemelerde savcılık, sorgulamadan gelenlerin aynı ifadeyi kabul etmeleri için tehdit yapmakta, ifadesini kabul etmeyenlerin bazıları ya orada dövülmekte ya da oradan yeniden sorguya götürülmektedir. Cezaevlerinde polis-idare işbirliğiyle işlenilen zamanda tutukluları yeniden sorguya götürmekte ve bırakış ay önce meydana gelen Mehmet KALKAN olayında olduğu gibi katletmektedirler de.

Mahkemelerin temel hareket noktasını oluşturan ve ona delil teşkil eden veri olarak kabul edilen sorgu ifadesidir. Bizlere özel bir yargı sistemi uygulanmaktadır. Kürdistanlı insanlara en ağır cezalar verilmektedir. Yargı biçimsel olarak cezalar talımatlarla önceden verilmekte, basın-yayın yolu ile kamuoyu buna hazırlanmakta ve mahkeme bitiminde ceza okunmaktadır.

Siyasi savunmaları engellemek, siyasal kimliğimizi inkar etmek veya gizlemek devleti siyasal özünden uzaklaştırmak bizi siyasal kimlik ve kişiliğimizden uzaklaştırıp, ihanet etmebilmek için geçmişte vahşet düzeyinde cezaevlerinde bizlere en ağır işkence ve insanlıkdışı uygulamalar sürekli yapılırken esas olarak siyasi savunmalarda ağır cezalar yağdırılarak aynı hedeflere ulaşılmaya çalışılmaktadır. Devalarda siyasi savunmalarda verilen cezaların büyük kısmını size ekte verdiğimizden dolayı burada değinmeye gerek görmüyoruz. Kısaca kanun ve yasalara göre, ya da savaş hukukuna göre uluslararası antlaşmalarda de yer alan siyasi tutuklu statüsüne göre ne yargılanıyoruz ne de bunun gerektirdiği koşullara göre cezevinde tutuluyoruz. Sınırsız bir zor ve keyfiyet içinde bu uygulamalara cezaevinde maruz kalıdık kalıyoruz ve kalıdıkça kalacağız da. Zira sadece Turgut Özal'ın Amerika'da iken yaptığı açıklama çok ilginçtir ve gerçeği çıplak bir şekilde ortaya koymaktadır. Özal Kürdistan'da yoğunlaşan bir mücadele karşısında devletin emeklerini açıkça sergileyerek, "elimizde PKK'li tutuklular yardır. Bir kısım idamlar kesinleşmiştir. Gerekirse meclisten geçireceğiz" biçimindeki sözleri ile çok ilginç ve bir o kadar da şantaj olan açıklamasını yaparken şunu söylemektedir.

PKK üzerimize geldikçe, biz dağ daki silahlı adamlarını yakalayamadığımızdan elimiz altında bulunan tutuklulara yönelecağız. Eğer idamlar gerçekleştirilirse, bu sadece PKK Kürdistan halkı ve mücadelemiz karşısında acizlik çöküş ve siyasal tükenmişliklerini göstereceksiniz gelişteçe savunmasızlaştırılacaktır. Bu durumda, mücadelenin bir parçası olduğumuzu, devletin bizi siyasi tutuklu olarak savaşta nasıl rehin tuttuğunu ve mevcut koşullarda geleceğimizin güvence altında olmadığını, kamuoyunun buna sessiz kalması halinde idam edereksi değil işkence ve benzeri imhalarla infazları gerçekleştirmeye çalışacağını, bizi savaşın rehinleri olarak tuttuğu halde siyasi tutuklu muamelesi yapmadığını göstermektedir.

Cezaevinin geçmişini ve şimdiki durumunu kısaca sizlere belirttiğimiz için, bir daha belirtmeye gerek görmüyoruz. Zaten tüm uygulamaları ve politikaları bu koşullar ve zaman süreci içinde sizlere izah etmek mümkün değildir. Ancak şu bilinsin ki insanlık yaşadıkça yaşanan o süreç insanlığın benliğinde bir kara leke olarak kalacak, bizler için ne kadar kamuoyu çalışsa da bunun izleri maddan ve manen silinmeyecek. İnsanca yaşamak için onurumuzu korumak için verdiğimiz mücadeleyi de gölgeleyemeyecektir.

PKK önderliğinde gelişen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinde ERNK ve ARGK halkımızın meydan savaşı ve asker örgütlenmeleridir. Bu halkı savaşta çekilen her acı dökülen her damla kan, zindanlarda yabları her gün verilen her şehit bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizin ödemesi gereken bir bedeli ve bizleri bağımsızlığa nihai kurtuluşa yaklaştıran dünya özgür halklar ailesiyle bizi kucaklaşmaya götüren bir adımdır. Hiçbir halk bağımsızlık ve özgürlük için savaşmadan ona kavuşamaz. sömürge halkları savaşmadan yeniden doğuşu gerçekleştiremez. Halk adına ortaya çıkan devrimciler her türlü zorluğa işkence ve baskıya tarihin lanetlediği barbarca uygulamalara göğsünü siper etmeden, bu uğurda hiç kimse şehit olmadan, yaşamlarının en güzel yıllarını zindanlarda geçirmeden mücadele önündeki engelleri aşıp halka önculuk edemez. Geçmişle geleçek arasında köprü olmadan kendilerini katık etmeden tarihin kendilerine yüklediği görevleri yerine getiremez. Tarih karşısındaki sorumluluklarını ile ödemez.

Bizler, emperyalizme, sömürgeciliğe her türlü gericiliğe karşı bağımsız ve özgür bir Kurdistan yaratmak, Türkiye halkı ve bölge halklarıyla özgür koşullarda kendi irademizle bir arada yaşamak için mücadele verdiğimiz ve bu uğurda PKK saflarında bilinçsel sosyalizm ışığında, ulusal kurtuluş siyaseti doğrultusunda mücadele verdiğimiz için cezaevlerine hapsedilmişiz. Bu, aynı zamanda demokratik kamuoyunun özlem ve iradesine de vurulan bir zincirdir. **Biz, kendimizi insanlık için katık ettik ve edeceğiz.** Halkı olarak da onların dostluk elini isteyecek, sesimize kulak mücadelemize omuz vermelerini isteyeceğiz. Biz, gücümüz ve bilincimiz oranında üzerimize düşeni bundan sonra da, nerede olursak olalım, ne tür çağdışı uygulamalara maruz kalırsak kalalım, yine yapacağız

Bu nedenle biz mücadelemizin insanlığın onurunu koruma mücadelesi demokratik kamuoyunun mücadelesi olduğunu ve onların özlem ve talepleri için mücadele verdiğimizi belirtiyor, mücadelemize destek vermelerini talep ediyoruz

İstediğimiz, insanlığın bize omuz vermesidir. Türk basını da, omuz vermezse bile, tarafsız kalmalı, sömürgeciliğin suçlarına alet olmamalı ve onun politikası doğrultusundaki yayınlardan vazgeçmelidir.

Sömürgeci Türk devleti Kürdistan'da PKK mücadelesini çarpılmak mezum Kürdistan halkının çağa ulaşan halk sesini bastırmak, halkımızı imha etmek için çok kan dökütyor tarihin gösterdiği tüm barbar uygulamaları yaparak her gün insanlık suçu işliyor. Kürdistan'ı, kendisini de boğacak bir kan denyasına çeviriyor. Bununla yetinmeyerek bir sürü kişi, çevre ve kurumu, kendi suçlarına alet ederek, onları da tarih karşısında suçlu duruma düşürmek istiyor

Türk devletinin politikaları, uygulamaları ve işlediği suçlar garibimize gitmiyor ve bizim açımızdan şaşırtıcı değildir. Ama en sıradan görevlerini yerine getirmesi gereken kişi ve çevrelerin kurumların tutumları düşündürücüdür.

Açık ki Kürdistan'da yapılan uygulamaları ve yaşanan olayları doğru-yanlış tüm yönleriyle ç ve dış kamuoyuna en azından tarafsız bir şekilde yansıtmak onların bir görevidir. Hele kendilerine ilerici demokrat yurtsever diyen aydınların basın mensuplarının ise Kürdistan halkının mücadelesine destek vermek en doğal görevleridir. Biraz geçmişe ve günümüz dünyasına bakılığımızda halk hareketlerine en büyük desteği aydınlar ve basın mensupları vermiştir. Daha dün Fransız aydınları Cezayir halkının mücadelesine destek vererek basının büyük bir kesimi Cezayir halkının sesi gibi hareket ederek Fransız sömürgeciliğini teşhir etti, ona karşı mücadele verdi. Kimler elinde silah sömürgeciliğe karşı savaştı. kimleri zindanlarda ağır işkencelerden geçti Aynı durumu demokratik kamuoyu ve basın da Vietnam da Fransız ve Amerikan emperyalistlerine karşı sürdürdü Birçok basın mensubu emperyalizmin ve sömürgeciliğin suçlarına alet olmadığı gibi, dün Nikaragua da bugün El Salvador devriminde olduğu gibi gerektiğinde ya ellerinde silah ya da kameraları ile halklar için kendi kanlarını bile dökütler Tarihin ve çağın kendilerine yüklediği görevlerin bilinci içinde hareket ederek, sömürgeci politikalara öze savaşlara emsi savaşlara karşı mücadele ettiler. Bunun sayısız örnekleri vardır Hal böyle iken, sömürgeci-faşist Türk devletinin geliştirdiği şoven kamuoyalarından nasıbını alan ve onlardan etkilenen, Türkiye halkının acılar içinde kıvranışlarını görmedikleri gibi, yani başlarında yok edilmek istenen Kürdistan halkının mücadelesine, bırakalım omuz vermeyi veya tarafsız habercilik politikasını sürdürmeyi, adeta sömürgeciliğin borazanı gibi öten bir basın karşımıza çıkmaktadır Günümüze kadar Türk basınının büyük kesimi bu şekilde hareket etmektedir. En asgari görevleri bile yerine getirmemeye, siyasal baskılar, polat sesleri sorgulamalar, tehditlere maruz kalmalar neden onlara gösterilemez Farklılıdeolojilere sahip olmak da kişi ve kurumların asgari insani görevlerini yerine getirmeleri önüne engel olarak dikilemez Türk burjuvazisinin etkisinde kalarak "çete terör hareketi" "gocuk-çocuğu katleden eşkıya" diyerek görevlerini yerine getirmemek, kişilerin tarih karşısındaki sorumluluklarını ortadan kaldıramaz.

Basının en asgari görevi. Kürdistan daki politika ve uygulamaları, gelişen mücadeleyi tarafsız bir gözle kamuoyuna yansıtmak iken tamamen devletin resmi politikası doğrultusunda hareketi edildi, yayın yapıldı Ülkemizde "bu kadar uygulama yapılırken, yüzbinlerce insan zindanlara tıkılırken, bir halk, operasyon, katliam ve göç politikası ile yok edilmeye çalışılırken TC'nin politikası doğrultusunda "PKK eşkıyası", "bölücü çete", "vatan hainleri" ve demek basın ahlâkına ve sorumluluğuna ne kadar sığmaktadır? Bir Avrupalı basın mensubu gelip halk içinde araştırma yapar ken. daha mi fazla bilgi ve olanağa sahiptir? "Sadece Diyarbakır cezaevinde kırkın üzerinde insan katledildi Vahşice uygulamalar yapıldı, dört sefer ölüm oruçlarına gidildi ve onlarca insan hayatını feda etmesine mahkeme salonlarında işkenceye maruz kalmasına rağmen hemen hemen hiçbir olay basına yansımadı Ya da dar ve çarpıtılarak yansıdı Birçok basın mensubu ta Latin Amerika'ya, Uzakdoğu'ya kadar giderek gezi ve toplantılara katılmakta oralar Türkiye kamuoyuna tanıtırken gözünün önünde bir halk yok edilmek istenir ve Türkiye halkı da sömürü altında inim inim inletilirken en ufak bir yazıyı bile yazmaya, yazsa da doğru aktarmaya cesaret edemiyor Basından istediğimiz, mücadelemizin propagandasını yapması değil en azından tarafsız bir şekilde TC ve halkımız arasında olan savaşın politika ve uygulamalarını, iç ve dış kamuoyunda etkilerini kendi sorumlulukları içinde, insani değerlere sahip çıkarak yayınlemasıdır İstediğimiz, insanlığın bize omuz vermesidir Türk basını da, omuz vermezse bile tarafsız kalmalı, sömürgeciliğin suçlarına alet olmamalı ve onun politikası doğrultusundaki yayınlardan vazgeçmelidir

Ülkemizi ve halkımızı gezin görün, tanıyın Bu halka ve bizlere neler uygulandı neler uygulanmak istendi. öğrenin insanlığa rezin Sizlerin bile girmesi yasaklanan alanlarda ve operasyonlarda halkımız üzerinde katliam provalarının nasıl yapıldığını görün Kendi duyunceniz dilinizi ve kalemlerinizle insanlık onuruna sahip çıkarak insanlığa haklarınızı, Türkiye halkına karşı işlenen suçların ne olduğunu gösterin.

Sizler ve demokratik kamuoyu sesimize kulak verdikçe. mücadelemize omuz verdikçe, dostluk elinizi bize uzattıkça, insanlığın onurunu koruma ve insanca yaşama mücadelesinde bir nebze de olsa sevineceğiz, güçleneceğiz Ve TC, halkımız ve bize yaptığı bu uygulamaları bu düzeyde yapamayacaktır Sesiniz kalındıkça, sizleri suç ortağı yaptıkça bu politikaların pervasızca uygulamaktan çekinmeyecektir

PARTİ YAŞAMI - PARTİ MÜCADELESİ

BAGÊR (Kasırga) - II

İsmet DOĞRU

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Parti kadrolarını Partiçi ve Parti dışı çalışmaları yakından izleyebilmeleri ve kişisel eğitimlerini daha güçlü bir şekilde çekiştirmelerini sağlamak için III. Kongre belgelerini zamanında aktarmakta böylece kadrolarını yürütülekleri hazırlıklara yönelmektedir. Bu belgelerin, dağların durumlarına uygun vadilere konumlanmış olan Parti güçlerine yetiştirilmesinde kar tipi fırtına hiçbir engel oluşturamamakta, PKK partizanları büyük bir cesaret ve fedakarlıklarla 24 saat kar ve tipiye aldırmadan ve onunla yoğun bir mücadele içinde yol kateder Parti belgelerini zamanında aktarmakta, hazırlanmış olan rapor ve yazıları ise Partiye ulaştırmakta ve böylece Parti ile Partinin kadro ve örgüt birimleri arasında gerekli olan örgütsel bağları sağlamaktalar.

Hiç beklemediğin yoğun kar yağışı bir günde veya sert bir rüzgarın estiği dondurucu havanın ağızdan çıkan buharı hemen buza dönüştürdüğü bir başka günde nöbetçi arkadaş gelenlerin olduğunu bildirir. Partizanlar gerekli önlemleri aldıktan sonra, gelenleri kontrol altına alarak beklerler. Biraz sonra arkadaşlar olduğu haberi üsse ulaşır. Bu haber üzerine üsse bulunanlar Partiden gelecek belgelerin ve haberlerin vereceği sevincin beklentisi içinde, Zağrosların amansız kışına meydan okuyarak yol kateden arkadaşlarını beklerler.

Gelenler de üsse kavuşur kavuşmaz görevlerini başarmanın rahatlığı içinde ve arkadaşlarına kavuşmanın verdiği bir duyguyla onların da yüzünü bir sevinç ve mutluluk dalgası kaplar. Şirtlarında taşıdıkları yayın, yazı ve haber dolu çantalarını çıkardıktan sonra dinlenmeye, üsse bulunanlar ise sorumlu arkadaşlarca kendilerine değiştirilecek yeni yayınları beklemeye çekilirler. Yayınlar alınır alınmaz herkes bir nefeste yazılarını bitirmek istercesine okumaya dalar adeta onlarla bütünleşir, onların içinde erirler.

III

Yürütülen çalışmalar sonuç aşamasına gelmiş. Baharla birlikte III. Kongre çizgisine gerekli kargılığı verebilecek örgütsel ve aylemsel atılım gerçekleştirmenin büyük coşkusu ve sabırsızlığı tüm partizanları kaplamaya başlıyor. Gerçi mevsim olarak bahara bir aydan fazladır girmiştir fakat Nisan ortalarında olmamıza karşın Zağros, her tarafı bembeyaz kışı yaşıyor, hala kar düşüyor. Partizanlar, Partiden gelecek son talimata göre yönelimlerini belirlemenin beklentisi içinde güvenlikleri nedeniyle yer değiştirme hazırlıklarına başlar ve bir gerilla birliği yola çıkar. Bir gün sonra yola çıkmak üzere benim de içinde yer aldığım gerilla birliği hazırlıklarını yapmaya başladı. Her arkadaşa gücüne göre taşıyabileceği yük belirlendi. Ve herkes yükünü denklemiş, yola hazırdı.

Son hazırlıkların gözden geçirildiği 19 Nisan sabahı kahvaltı yapıldıktan sonra her arkadaş yola çıkmak üzere hazır ve oyakta bekliyor. Hava biraz bozuk. Yola çıkmanın uygun olup olmayacağı sorusu belli bekraz kafalarda şekillenliyor fakat birliğimiz yol almaya kendisini o kadar adapte etmiş ki hava durumunun yol için uygun olup olmayacağı tartışmasına, bu yönlü bir düşüncenin dile getirilmesine ihtiyaç dahi hissedilmiyor. Nasıl olsa bir günlük yoldur, ne olursa olsun dağın zirvesini aşıp konumlanacağımız noktaya varırız. Açıkça ifade edilmemiş de olsa, davranışlardan bunu çıkarmak mümkün ve birliğin genel kanısı böyleydi. Nitekim birliğimizin komutanı C. arkadaşın dağlarda yankılanan gür sesi kulaklarımızda çınladı:

«Yola çıkıyoruz.»

Komutanımız bir yandan birliği diziyor, diğer yandan dizilenler hemen yola koyuluyor. Böylece günboyu sürecek olan yolculuğumuz başlamış oluyordu. Öncü grup orta otomatik silahların yer aldığı orta grup ve arka grup olmak üzere dizilişimiz gerçekleşmişti. Arka grupta yer alan arkadaşlar yükleri ağır olanlar ile birliğin yürüyüş temposuna ayak uyduramayanlardan oluşuyordu. Ben bu grup içinde yer almıştım. Tabii ki yüküm ağır olduğu için değil —iki yuku en hafif olanıydım Sorumlu arkadaşlar durumumu bildikleri için bana ağır yük vermiyorlardı—, birliğin yürüyüş temposuna ayak uydurmayacağım bilindiği için bana arka grupta yer verilmişti. Bir yıllık hareketsizliğim ise beni daha da ağırlaştırmıştı. Bu da işin cabasıydı.

Kürdistan'ın binlerce yıllık tarihine tanık olan o tarihle birlikte yaşayan ve adeta o tarihin kendisi olan Zağrosların doruklarına bırmandıkça hava buz kesmeye başlıyordu. Suratlarımızı parçalıyordu Ruzgar, kendi ekseninde dolaşa gibi dönüp havada yağan kar ile yerdeki karı dolu buluttan haline getirip burnumuza, ağzımıza, kulağımıza ve gözümüze tıkıyor, kırbaç darbeleri gibi şaklıyordu. Bazen adım atamaz hale geliyor, ruzgar hızının hafif duşmesini bekleyip yola koyuluyor bazen de sırtımızı ruzgara dönerek yan yan veya arka arka yürümeye yol almaya çalışıyorduk. Halkımız bu fırtınalı rüzgara Bagêr bu tur gunlere Bagêr günleri adını koymuş. Öyle sıradan bir rüzgar değil kervanlıran adamiyyon bir ruzgar. Bundan dolayı halkımız, yıllarca tabiatla içiçe çağın her turlu teknik olanağından yoksun ve en ilkel koşullarda yaşamanın verdiği derin bir tecrubeyle, bu tur günlerde yolculuk yapmaz. Kapıdan dışarıya adımını atmaz. Halkımız arasında konuya ilişkin birçok olay rivayet hikaye edilir.

-Bilmem hangi dönemin en buyuk karında yolda kalan falankes, atını veya devesini keserek karnını deşer ferine durulunceya kadar orada bekler, ancak böylelikle hayatını kurtarır.» Halta halk arasında mevsimin bazı günleri bu tür olaylarla nitelendirilir. Kış mevsiminin bu tür oldukça sert geçen günleri karşısında önceden öze önlemler geliştirdik.

Yol almadaki zayıflığım Zağros'un doruklarındaki Bagêr'in karşıt coşkesiyle birleşince gideremek yuruyuş tempom duşmeye ve gruptan kopmaya başladım Fakat PKK'nin bu tür yolculuklara da taşıdığı büyük bir birlik ve fedakarlık ruhu beni yalnız bırakmıyor. Büyük direnış şehidimiz, halkımızın onderi değerli komutanımız Agit yoldaşın bir anı yazısında da belirttiği gibi artık «arda kalan dona kalmıyor, kurda kuşa yem olmuyor.» Zira PKK partizanları sadece kendi arkadaşlarını değil halktan karşılaştıkları herkesi bu tur yolculuklarda yalnız bırakmıyor, tehlikelerden kurtarıyor. Zaten birliğimiz daha yola çıkışında muhtemel bu tur durumları dikkate alarak, bu konuda güçlü bazı arkadaşları görevlendirmişti.

Birliğimiz ilerledikçe birlikte aramdaki mesafe açılıyor. İlk başlarda beş-altı arkadaş arkada kalmıştık. Fakat benim tempom duştukça, benimle olan arkadaşlardan da koptum. Kendimi zorlayarak beş-on dakikada bir dinlenerek yol katetmeye çalışıyorum ama kaplumbağa yürüyüşüyle koca Zağros'ları aşılmaz ki!

Diğer arkadaşlar da bizden kopup birliğe yetişmek üzere hızlandılar. Ben ve arkada kalanlar ise dona kalmasının, kurda kuşa yem olmasının engellemekte görevli F. arkadaş da kalmıştı. Beni oturduk ca F. arkadaş:

-Oturma tehlikelidir- diyerek uyarılar yapıyordu.

F. geçirdiği bu tarzdaki onarıca yolculuk nedeniyle oldukça deneyim kazanmış ve bundan dolayı durumun ciddiyetini kavrıyordu. Sonucun fazla iyi olmayacağını hemen kestirmiş ve bu tür durumlarda kaçınılmaz olarak yürütmek oturmayı engellemek ve sürekli hareketli olmayı sağlamak gerektiğini bildiği için durmadan beni zorluyordu Fakat yoldaşlık ilişkisi ve anlayışı, saygı ve sevgisini de elden bırakmamaya çalışıyor, en kutsal olan bu değerlere azamı dikkat göstererek zaman zaman kızıyor, ses tonunu yukseltmek zorunda kalıyordu.

O kızdıkça, «Seni anlıyorum ama ne yapayım! Daha fazlası için kendimi zorluyor fakat güç yeteremiyorum» diyerek kendi içimde söyleniyordum

Diğer yandan da biraz daha kendimi zorlayıp yola devam etmek istiyorum Daha birkaç metre yürümeden Bagêr bir bend gibi önume dikiliyor

-Benim derdim bana yetmiyormuş gibi bir de sen başıma bela olma- diyerek kahrediyorum

Düşe kalka zorlama zorlama mola vermiş olan birliğimize yetiştik Bundan sonrası fazla inişli-çıkışlı olmadığı için biraz yuruyebildim Birlikte aramda biraz mesafe olmakla birlikte bir-iki km kadar yol alabildim Bu kez M. arkadaş arkada kaldı F. ve S. arkadaşlar bu kez onu getirmeye çalıştılar Ben biraz şakalaşarak

«Feysal ben gidiyorum, artık senin görevin Me'yi getirmek bir.»

Biraz yuruduklen sonra onumuze bir yokuş daha çıktı Hem de Zağrosların en zirveşine çıkan bir yokuş Birkaç adım attım, tamamen kesildim Beşladım bu kez yokuşsuz kızmaya, onlardan ya- kalmaya

[illegible] kadar biraz duzluk olsaydı ve da yokuş aşağı yola devam etseydik ne kadar guzel olacaktı- diyerek kendi içimde söylenmeye başladım

Bu durumda yol almaya çalışırken arkada kalan Me. ve onu getirmekte olan F. ve S. arkadaşlar bana yetişiler Diğer dki arkadaş yola devam ederken F. yine benimle birlikte kalmak durumunda kaldı

F. nin zorlamasıyla biraz daha yol aldım Fakat tamamen kesilmiştim, adım atacak hal kalmamıştı Fırtınanın etkisiyle duyu organlarım duyarsızlaşmış, fazla bir şey hissetmemeye başladım F. son kez haklı olarak ve kızarak beni uyardı:

«Yurumezsen tehlikeli olur, kalır donarsın.»

Söylenenleri anlıyorum ancak artık güç yetiremiyordum Yorgun bir insanın en çok arzu ettiği, evine dönuşunde kendini yatağın uzerine uzatarak yorgunluğunu gidermesi gibi ben de gayri ihtiyarı kendimi kar üzerine attım F., fazla bir şey yapamayacağını anlamıştı Yükü ağır olmasına karşın benim çantamı da sırtına vurdu ve bizden epeyce uzaklaşmış olan birliğimizin komutanı C. ye sesle- nerek gelemediğimi, burada kaldığımı bildirip yola devam etti

Ben ise bakışlarımla F. y çıpta ederek bir müddet zledim Sanki hiç yol almamış, sırtında onca yük yokmuşcasına Zağros'a ve onun Bagêr'ine meydan okuyan ince uzun bacaklarıyla yolu adımlıyordu

-Hele şukarga burunu dağ kartalına bak- diye söylendim

Hayranlığım daha da artı Bir kaç dakika içinde sarıkı kartal gibi uçmuştu Gözlerimin önunde kayboldu Şaşkın şirinlikteki bir dizesinde yaptığı nitelendirmeyi anımsadım, şöyleydi:

«Ve karanlıkta akan bir yıldız gibi kayarak ..»

Evet! Bizim dağ kartalı da «karanlıkta akan bir yıldız gibi kayarak» gözlerimin önunden kayboldu

Ancak içi rahatlayarak beni bırakıp gitmediğini de farkediyordum Fakat biraz da rahatlı Zira birliğimizi haberdar etmiş ve bir anlamda bana karşı olan sorumluluğu kalkmıştı

Ben yeni uyuşmuş karın uzerine çömüş bir halde yatarken, C. arkadaşın gür sesiyle biraz kendime geldiğimde, B. arkadaşla birlikte yanıbaşımda beliyordardı. C. bağırıyor, kızıyor ben itekleyerek yurutmeye çalışıyor, ama nafile! Adım atacak durumum kalmamıştı S. birliğe yetişmek uzere yanımızdan ayrıldı Biraz sonra A. ve R. arkadaşlar bataniyelerle birlikte geldiler A. üzgün uzgun beni suzuyor, R. ise şaşırmışçasına bakınıp duruyor durumume bir anlam veremiyordu Her uç arkadaş koltuk altlarıma girerek yurutmeye çalışıyorlar ancak beşon adımdan fazla atamıyorum Birlik derlenmiş, giderek arkadaşların durumu ağırlaşıyor tehlikeli de olabilir Nitekim en doğru bir sonuca varılarak kar uzerine iki battaniye serildi, ben kendimi battaniyelerin uzerine yığıvermişim atlım

C. ayakkabılarımı çıkarmaya çalıştı Fakat ayakkabı bağları buz tutmuştu Kendisinin de eller uyuşmuş, tutmuyordu Bu kez S. arkadaşın bir küçük oraği andıran oçağıyla ayakkabı bağlarını kesti ayakkabıları ayağımdan çıkardı Bataniyelerin uzerine uzanır uzanmaz yarı baygın gibiydim Ancak C. nin

«Bu da ekmek, azıkırsan yersin» dediğini duydum Uzerime battaniye atıp ayrıldıklarını farkettiğimi hatırlıyorum

Bir kez uyandım Neles alışını rahatsız eden bir boğukluk hissettim Uzerimdeki battaniyelerden birisinin köşesini hafif aralıdım Birden soğuk bir hava içeri girdi. Neles alış-verişim rahatlamıştı Havanın alacakaranlık ve boğuk olduğunu da farkettim Tekrar uzerime battaniyeleri çekerek uyudum İkinci kez uyanıp da battaniyeyi aralıdığımda havanın aydınlanmış olduğunu gördüm Kuş sesleri de kulağıma gelmeye başladı Diğer battaniyeyi de kaldırdığımda sıcak bir güneş ve ılık bir hava yuzume adeta okşarcasına bir rahatlığı verdi

Battaniyeleri uzerimden atlım Ayakkabılarımı giydim Biraz ekmek yemeye çalıştım fakat lokma boğazımda duğumleniyor, bir turlu mideye doğru yol almıyordu Biraz boğazı aşağıda da kusar gibi oluyordum Çok da susamıştım Kar yiyerek susuzluğumu gidermek istedim Ancak Bagêr'in savurduğu kepek gibi kar hiç yanmıyor ki Yendiği zaman da acı bir lad ağza veriyordu Bereket battaniye uzerinde donmuş olan kar güneşin etkisiyle hafif sulanmıştı Onu yiyerek susuzluğumu kısmen gidermiştim

Konumlanılacak noktaya doğru gitmek istedim birkaç adım attınca zorlanıyordum Yol alamayacağım anladım Diğer yandan da, yürüsem bu kez battaniyelerden de uzaklaşmış olacaktım, Arkadaşlarla buluşamam kaygısıyle yeniden dönüp battaniyelerin üzerine güneşin yaşama canlılık kazandıran sıcaklığı altında uzandım

Arkadaşların beni almaya en azından akıbetimi öğrenmeye geleceklerinden emindim Bu nedenle ayak uşkune atmış kaygısızca ve rahatça uzanmıştım Etrafımda bir-iki kuş dolaşıyor, çevrede de bazı kuş sesleri geliyor Birden oluler etrafında dönen kuşlar aklıma geldi, o anda da biraz ölümü düşundüm «Ya şimdi burada bir ayı çıksa ne yapabilirim?» diyerek kendi kendime duşunuyorum Saate bakıyorum, bir de güneşin batıya doğru kayışını gıyorum Zaman oldukça ilerlemişti Arkadaşlar niye gelmediler herhalde bu geceyi de burada geçireceğim duşuncelen içinde kendi kendime fikir yurutuyorum, biraz da delmiştim

Kulağıma gelen bir sesle birlikte dalgınlıktan sıyrıldım Gözlerimi çevirdiğimde F. yanıbaşımda dikilmişti Saat 13.00 dolaylarıydı Derin bir nogunluk ve sevinç, duygueu bedenimi kaplardı F. de sevinçle daha yukarıda, tepenin başında bekleyen arkadaşlara seslenerek

«Arkadaş yaşıyooor arkadaş yaşıyooor!»

Yine ben kendi kendime söyle nerek

«Hala halle ben ölumden mi donmuşum?»

Demekki durumun ciddiyetinin fazla farkında değilmişim Daha sonra arkadaşların anlatmalarından anlıyorum ki durumum oldukça ciddiymiş. Diğer yandan ben bir gece kaldığımı sanıyorum, halbuki iki gece dağda yatmışım. Yanı 48 saat kar ve fırtına içinde kalmışım Ama ben hiç farkında değilim

Birliğimiz ise çok büyük zorluklarla ancak sabaha doğru üsse kavuşuyor ve üstelik fırtına, yanı bizim Bagêr hala devam ediyor gunduz de sürüyor Bu durumda arkadaşların bugun de gelmeleri

PARTİ YAŞAMI PARTİ MÜCADELESİ

BAGÊR (Kasurga) - II

İsmet DOĞRU

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Parti kadrolarını Parti içi ve Parti dışı gelişmeleri yakından izleyebilmeleri ve kişisel eğitimlerini daha güçlü bir şekilde geliştirmelerini sağlamak için III. Kongre belgelerini zamanında aktarmakta bölgece kadrolarını yürütülmeleri hazırlıklara yön vermektedir. Bu belgelerin, dağların doruklarına, uygun vadilere konumlanmış olan Parti güçlerine yetiştirilmesinde kar, tipi, fırtına hiçbir engel oluşturamamakta, PKK partizanları büyük bir cesaret ve fedakarlıklarla 24 saat kar ve tipiye aldırmadan ve onunla yoğun bir mücadele içinde yol katederek Parti belgelerini zamanında aktarmakta, hazırlanmış olan rapor ve yazıları ise Partiye ulaştırmakta ve böylece Parti ile Partinin kadro ve örgüt birimleri arasında gerekli olan örgütsel bağları sağlamaktalar.

Hiç beklemediğim yoğun kar yağışlı bir günde veya sert bir rüzgarın estiği dondurucu havanın ağızdan çıkan buharı hemen buza dönüştürdüğü bir başka günde nöbetçi arkadaş gelenlerin olduğunu bildirir Partizanlar gerekli önlemleri aldıktan sonra gelenleri kontrol altına alarak beklerler. Biraz sonra arkadaşlar olduğu haberi ise ulaşır. Bu haber üzerine üs'te bulunanlar Partiden gelecek belgelerin ve haberlerin vereceği sevincin beklentisi içinde. Zağrosların amansız kışına meydan okuyarak yol kateden arkadaşlarını beklerler.

Gelenler de üsse kavuşur kavuşmaz görevlerini başarmanın rahatlığı içinde ve arkadaşlarına kavuşmanın verdiği bir duygu ya onların da yüzünü bir sevinç ve mutluluk dalgası kaplar. Sırtlarında taşıdıkları yayın, yazı ve haber dolu çantalarını çıkardıktan sonra dinlenmeye, üs'te bulunanlar ise sorumlu arkadaşlarca kendilerine dağıtılacak yeni yayınları beklemeye çekilirler. Yayınlar elinir alınmaz herkes bir nefeste yazılarla bitirmek istercesine okumaya dalar adeta ortalarda bulunmayı onların içinde erirler.

Yürütülen çalışmalar sonuç aşamasına gelmiş Baharla birlikte III. Kongre çizgisine gerekli kararlılığı verebilecek örgütsel ve eylemsel atılım gerçekleştirmenin büyük coşkusu ve sabırsızlığı tüm partizanları kaplamaya başlıyor. Gerçi mevsim olarak bahara bir aydan fazladır girmiştir, fakat Nisan ortalarında olmamıza karşın Zağros, her tarafı bembeyaz kılıf yaşıyor hala kar düşüyor. Partizanlar Partiden gelecek son talimata göre yönelimlerini bekliyorlar. Bu arada yapılacak işlerin gözenekleri nedeniyle yer değiştirme hazırlıklarına başlar ve bir gecelik birliği yola çıkar. Bir gün sonra yola çıkmak üzere benim de içinde yer aldığım gerilla birliği hazırlıklarını yapmaya başladı. Her arkadaşa gücüne göre taşıyabileceği yük belirlendi. Ve herkes yükünü denkleme, yola hazırdı.

Son hazırlıkların gözden geçirildiği 19 Nisan sabahı kahvaltı yapıldıktan sonra her arkadaş yola çıkmak üzere hazır ve ayakta bekliyor. Hava biraz bozuk. Yola çıkmanın uygun olup olmayacağı sorusu belli belirsiz kafalarda şekilleniyor, fakat birliğimiz yol almaya kendisini o kadar adapte etmiş ki, hava durumunun yol için uygun olup olmayacağı tartışmasına, bu yönlü bir düşüncenin dile getirilmesine ihtiyaç dahi hissedilmiyor. Nasıl olsa bir günlük yoldur, ne olursa olsun dağın zirvesini aşıp konumlanacağımız noktaya varırız. Açıkça ifade edilmemiş de olsa, davranışlardan bunu çıkarmak mümkün ve birliğin genel kanısı böyleydi. Nitekim birliğimizin komutanı C. arkadaşın dağlarda yankılanan gür sesi kulaklarımızda çınladı:

«Yola çıkıyoruz.»

Komutanımız bir yandan birliği diziyor, diğer yandan dizilenler hemen yola koyuluyor. Böylece günboyu sürecek olan yolculuğumuz başlamış oluyordu. Öncü grup, orta otomatik silahların yer aldığı orta grup ve arka grup olmak üzere dizilişimiz gerçekleşmişti. Arka grupta yer alan arkadaşlar, yükleri ağır olanlar ile birliğin yürüyüş temposuna ayak uydurmayanlardan oluşuyordu. Ben bu grup içinde yer alm.ştım. Taşıdığı yükünün ağır olduğu için değil —iki yükü en hafil olanıydım. Sorumlu arkadaşlar durumumu bildikleri için bana ağır yük vermemişti—, birliğin yürüyüş temposuna ayak uyduramayacağım bilindiği için bana arka grupta yer verilmişti. Bir yıllık hareketsizliğim ise beni daha da ağırlaştırmıştı. Bu da işin cabasıydı.

Kurdistan'ın binlerce yıllık tarihine tanık olan, o tarihle birlikte yaşayan ve adeta o tarihin kendisi olan Zağrosların doruklarına tırmandıkça hava buz kesmeye başlıyordu. Suratlarımızı parçalıyordu. Ruzgar kendi ekseninde dolaşa gibi dönüp havada yağan kar ile yerdeki karı dolu buluttan haline getirip burnumuza, ağzımıza, kulağımıza ve gözumuze tıkıyor kırbaç darbeleri gibi şaklıyordu. Bazen adım atamaz hale geliyor ruzgar hızının hafif düşmesini bekleyip yola koyuluyor, bazen de sırtımızı ruzgara dönerek yan yan veya arka arka yürümeye yol almaya çalışıyorduk. Hedefimiz bu fırtınalı ruzgara Bagêr, bu tur gunlere Bagêr günleri adını koymuş. Öyle ateşten bir ruzgar değil karvanlıran adamiyiyen bir ruzgar. Bundan dolayı halkımız, yıllarca tabiatla içiçe çağın her turlu teknik olanağından yoksun ve en ilkel koşullarda yaşamanın verdiği derin bir tecrubeyle, bu tur gunlerde yolculuk yapmaz. Kapıdan dışarıya adımını atmaz. Halkımız arasında konuya ilişkin birçok olay rivayet hikaye edilir.

«Bir hanım hangi dönemin en büyük karında yolda kalan falankes, atını veya devesini keserek karnını deşer fırtına durulunceye kadar orada bekler ancak böylelikle hayatını kurtarır.» Hatta halk arasında mevsimin bazı günleri bu tür olaylarla nitelendirilir. Kış mevsiminin bu tür oldukça sert geçen günleri karşısında önceden öze önlemler geliştirdir.

Yol almadaki zayıflığım Zağros'un doruklarındaki Bagêr'in karşet cephesiyle birleşince giderek yuruyuş tempom düşmeye ve gruptan kopmaya başladım. Fakat PKK'nin bu tür yolculuklara da taşıdığı büyük bir birlik ve fedakarlık ruhu beni yalnız bırakmıyor. Büyük direniş şehidimiz, halkımızın önderi değerli komutanımız Agit yoldaşın bir anı yazısında da belirttiği gibi artık «arda kalan dona kalmıyor, kurda kuşa yem olmuyor.» Zira PKK partizanları sadece kendi arkadaşlarını değil halkları karşılaştıkları herkesi bu tür yolculuklarda yalnız bırakmıyor, tehlikelerden kurtarıyor. Zaten birliğimiz daha yola çıkışında muhtemel bu tür durumları dikkate alarak bu konuda güçlü bazı arkadaşları görevlendirmişti.

Birliğimiz ilerledikçe birlikte aramdaki mesafe açılıyor ilk başlardan beş-altı arkadaş arkada kalmıştık. Fakat benim tempom düştükçe benimle olan arkadaşlardan da koptum. Kendimi zorlayarak beş on dakikada bir dinlenerek yol katetmeye çalışıyorum ama kaplumbağa yürüyüşyle koca Zağros'ları aşamaz ki!

Diğer arkadaşlar da bizden kopup birliğe yetişmek üzere hazırlandılar. Ben ve arkada kalanların dona kalmasını, kurda kuşa yem olmasını engellemekle görevli F. arkadaş da kalmıştı. Ben oturduk-ça F. arkadaş

«Oturma tehlikelidir» diyerek uyarılar yapıyordu.

F. geçirdiği bu tarzdaki onlarca yolculuk nedeniyle oldukça deneyim kazanmış ve bundan dolayı durumun ciddi yetini kavrıyordu. Sonucum fazla iyi olmayacağını hemen kestirmiş ve bu tür durumlarda kaçınılmaz olarak yürütmek oturmayı engellemek ve sürekli hareketli olmayı sağlamak gerektiğini bildiği için durmadan beni zorluyordu. Fakat yoldaşlık değil ve anlayışın, saygı ve sevginin de elden bırakılmamaya çalışıyor, en kutsal olan bu değerlere azami dikkat göstererek zaman zaman kızıyor, ses tonunu yükseltmek zorunda kalıyordu.

O kızdıkça, «Seni anlıyorum ama ne yapayim! Daha fazlası için kendimi zorluyor, fakat güç yetiremiyorum» diyerek kendi içimde söyleniyordum.

Diğer yandan da biraz daha kendimi zorlayıp yola devam etmek istiyorum. Daha birkaç metre yürümeden Bagêr bir bend gibi önume dikiliyor.

«Benim derdim bana yetmiyormuş gibi bir de sen başıma bela olma» diyerek kahredıyorum.

Düşe kalka, zorlana zorlana mola vermiş olan birliğimize yetiştik. Bundan sonrası fazla inişli-çıkışlı olmadığı için biraz yuruyebildim. Birlikle aramda biraz mesafe olmakla birlikte bir-iki km kadar yol alabildim. Bu kez M. arkadaş arkada kaldı. F. ve S. arkadaşlar bu kez onu gelirmeye çalıştılar. Ben biraz şaşkalaşarak

«Faysal ben gidiyorum, artık senin görevin Me'ın getirmektir.»

Biraz yuruduktan sonra onumuze bir yokuş daha çıktı. Hem de Zağros'ların en zirvesine çıkan bir yokuş. Birkaç adım attım, tamamen kesildim. Başladım bu kez yokuşlara kızmaya, onlardan yakmaya

Varış noktaya kadar

biraz düzlük olsaydı ya da yokuş aşağı yola devam etseydik ne kadar güzel olacaktı» diyerek kendi içimde söylenmeye başladım.

Bu durumda yol almaya çalışırken arkada kalan Me. ve onu getirmekle olan F. ve S. arkadaşlar bana yetiştiler. Diğer iki arkadaş yola devam ederken F. yine benimle birlikte kalmak durumunda kaldı.

F.'nin zorlamasıyla biraz daha yol aldım. Fakat tamamen keskinleştim. adım atacak hal kalmamıştı. Fırtınanın etkisiyle duyu organlarım duyarsızlaşmış, fazla bir şey hissetmemeye başladım. F. son kez halk olarak ve kızarak beni uyardı:

«Yürümezsen tehlikeli olur, karlar donarsın.»

Söylenenleri anlıyorum, ancak artık güç yetiremiyorum. Yorgun bir insanın en çok arzu ettiği, evine dönüşünde kendini yatağın üzerine uzatarak yorgunluğunu gidermesi gibi ben de geyri ihtiyarı kendimi kar üzerine attım. F., fazla bir şey yapamayacağını anlamıştı. Yükü ağır olmasına karşın benim çantamı da sırtına vurdu ve bizden epeyce uzaklaşmış olan birliğimizin komutanı C.'ye seslenerek gelemediğimi, burada kaldığımı bildirip yola devam etti.

Ben ise bakışlarımla, F.'yi gıpta ederek bir müddet izledim. Sanki hiç yol almamış, sırtında onca yük yokmuşçasına Zağros'a ve onun Bagêr'ine meydan okuyan ince uzun bacaklarıyla yolu adımlıyordu.

«Hele şu karga burunlu dağ kartahına bak» diye söylendim.

Hayranlığım daha da arttı. Birkaç dakika içinde sanki kartal gibi uçmuştu. Gözlerimin önünde kayboldu. Şeriin şirindeki bir düzesinde yaptığı nöbeldirmeyi anımsadım, söyledi:

«Ve karanlıkta akan bir yıldız gibi kayarak.»

Evet! Bizim dağ kartalı da «karanlıkta akan bir yıldız gibi kayarak» gözlerimin önünden kayboldu.

Ancak içi rahatlayarak beni bırakıp gitmediğini de farkediyordum. Fakat biraz da rahatlı Zira birliğimizi haberder etmiş ve bir anlamda bana karşı olan sorumluluğu kalkmıştı.

Ben yeri uyuşmuş karın üzerine çökmüş bir haldeyken, C. arkadaşın gür sesiyle biraz kendime geldiğimde, 8. arkadaşla birlikte yanıbaşımda bekliyorlardı. C. bağırıyor, kızıyor beni itekleyerek yürümeye çalışıyor, ama nafile! Adım atacak durumum kalmamış! S. birliğe yetişmek üzere yanımızdan ayrıldı. Biraz sonra A. ve R. arkadaşlar bataniyelerle birlikte geldiler. A. üzgün üzgün beni süzüyor, R. ise şaşırmışçasına bakıp duruyor durumuma bir anlam veremiyordu. Her üç arkadaş kolluk altlarıma girerek yürütmeye çalışıyorlar, ancak beşon adımdan fazla atamıyorum. Birlik ilerlemiş, giderek arkadaşların durumu ağırlaşıyor tehlikeli de olabilir. Nitekim en doğru bir sonuca varılarak kar üzerine iki battaniye serildi ben kendimi bataniyelerin üzerine yığıvermişim.

C. ayakkabılarımı çıkarmaya çalışıp. Fakat ayakkabı bağlar buz tutmuştu. Kendisinin de eller uyuşmuş, tutmuyordu. Bu kez S. arkadaşın bir küçük oradı andıran bıçağıyla ayakkabı bağlarını kesti. ayakkabıları ayağımdan çıkardı. Battaniyelerin üzerine uzanır uzanmaz yarı baygın gibiydim. Ancak C.'nin

«Bu da ekmek acıkırsan yersin» dediğini duydum. Üzerime battaniye atıp ayrıldıklarını farkettiğimi hatırlıyorum.

Bir kez uyandım. Nefes alışım rahatsız eden bir boğukluk hissettim. Üzerimdeki battaniyelerden birisinin köşesini hafil aralad.m. Birden soğuk bir hava içeri girdi. Nefes alış-verişim rahatlamıştı. Havanın alacakaranlık ve boğuk olduğunu da farkettim. Tekrar üzerime battaniyeleri çekerek uyudum. İkinci kez uyanıp da battaniyeyi arsladığımda havanın aydınlanmış olduğunu gördüm. Kuş sesleri de kulağıma gelmeye başladı. Diğer battaniyeyi de kaldırdığımda sıcak bir güneş ve ılık bir hava, yuzume adeta okşarcasına bir rahatlığı verdi.

Battaniyeleri üzerimden atlım. Ayakkabılarımı giydim. Biraz ekmek yemeye çalıştım fakat lokma boğazımda düğümleniyor, bir türlü mideye doğru yol almıyordu. Biraz boğazı ağrığında da kuser gibi oluyordum. Çok da susamıştım. Kar yiyerek susuzluğumu gidermek istedim. Ancak Bagêr'in sa vurduğu kepek gibi kar hiç yanmıyor ki. Yendiği zaman da acı bir tad ağza veriyordu. Sonraki battaniye üzerinde donmuş olan kar güneşin etkisiyle hafil sulanmıştı. Onu yiyerek susuzluğumu kısmen gidermiştim.

Konumlanılacak noktaya doğru gitmek istedim. Birkaç adım attınca zorlanıyordum. Yol alamayacağımı anladım. Diğer yandan da yürüsem bu kez battaniyelerden de uzaklaşmış olacaktım. Arkadaşlarla buluşamam kaygısıyla yeniden dönüp battaniyelerin üzerine, güneşin yaşama canlılık kazandıran sıcaklığı altında uzandım.

Arkadaşların beni almaya, en azından akıbetimi öğrenmeye geleceklerinden emindim. Bu nedenle eyak ayak üstüne atmış kaygısızca ve rahatça uzanmıştım. Etrafımda bir-iki kuş dönüyor cevrede de bazı kuş sesleri geliyor. Birden otuler etrafında dönen kuşlar aklıma geldi, o anda da biraz ölümü düşündüm. «Ya şimdi burada bir ayı çıkse ne yapabilirim?» diyerek kendi kendime düşünüyorum. Sa-ate bakıyorum, bir de güneşin batıya doğru kayışını izliyorum. Zaman oldukça ilerlemişti. Arkadaşlar neye gelmediler herhalde bu geceyi de burada geçireceğim düşünceleri içinde kendi kendime fikir yürütüyorum, biraz da dalmıştım.

Kulağıma gelen bir sesle birlikte dalgınlıktan sıyrıldım. Gözlerimi çevirdiğimde, F. yanıbaşımda diklimişti. Saat 13.00 dolaylarıydı. Derin bir hoşnutluk ve sevinç duygusu bedenimi kaplad. F. de sevinçle daha yukarda tepenin başında bekleyen arkadaşlara seslenerek

«Arkadaş yaşıyoooor arkadaş yaşıyoooor!»

Yine ben kendi kendime söyleyerek

«Halla halla, ben ölumden mi dönmüşum?»

Demekki durumun ciddiyetinin fazla farkında değilmişim. Daha sonra arkadaşların anlatımlarından anlıyorum ki durumum oldukça ciddiymiş. Diğer yandan ben bir gece kaldığım şanyorum, halbuki iki gece dağda yatmışım. Yanı 48 saat kar ve fırtına içinde kalmışım. Ama ben hiç farkında değilim.

Birliğimiz ise çok büyük zorluklarla ancak sabaha doğru üsse kavuşuyor ve ustalık fırtına, yani bizim Bagêr hala devam ediyor gunduz de sürüyor. Bu durumda arkadaşların bugün de gelmeleri

MİLİTANLARIN DİLİNDEN

PKK III. KONGRESİ

1987 Pratiğiyle Dış ve İç Düşmana Karşı Zaferini Kanıtlamış Olan PKK 3. Kongre Gerçeğini Yaşayalım ve Uygulayalım

3 Kongre süreciyle Parti içinde eleştiri ve özeleştirinin sürekli derinleştirilmesi bu temelde Partinin kendisini ve devrimci gerçekliği halk kitlelerine daha çok sızması çeşitli çevreler tarafından değişik biçimlerde karşılandı. Kürdistan devriminin ve devrimci hareketinin her koşul altında kendisini yenileyecek ve devrimci atılımlar sağlayacak olgunluğa ulaşmış olduğunu görmek istemeyen düşman, bununla Partinin zayıflayacağına umut bağlayarak, her fırsatta dile getirdiği "PKK parçalandı dağıldı, birbirine düştü" biçimindeki gerçek dışı ve aldatıcı kampanyayı geliştirmeye çalıştı. Bu kampanyanın bir uzantısı ve parçası olan "PKK demokratik değiliz, kendi içinde baskı uyguluyor" biçimindeki kampanya da bütün PKK-karşıtları tarafından bu süreçte yeni bir umutla daha yoğun yürütüldü. Tüm bu güçler, yani PKK düşmanları gelişen eleştiri-özeleştiri ortamında PKK nın parçalanacağına ve onu yenik düşüreceklerine büyük umut bağlamışlardı. Partinin derinleştirdiği eleştiri-özeleştiri süreci, özellikle başlangıçta, politik-örgütsel deneyimin yeni gelişmekte olması ve geçmişe ait yetkin bir tecrübenin bulunmaması nedeniyle halk kitleleri ve kadrolar tarafından da belli ölçüde endişe ile karşılandığı. Tamamen hareketin ve mücadelenin korunması ve geliştirilmesi istemi karşısında oluşan bu endişeli durum ulusal kurtuluş mücadelesinin daha da geliştirilmesi sonucu doğru gerçekliğin görülmesi ile giderek yok oldu, yerini daha büyük bir coşkuya ve çabaya bıraktı.

Derinleştirilen eleştiri ve özeleştiri sürecinde en çok yer alan bir kişi olarak Parti 3. Kongresi'nde yapılan değerlendirmeler ve verilen sözler karşısında kendi durumunu yeniden değerlendirirken PKK nin 1987 pratiğinin, bütün düşmanca umutları yerlebir ettiğini, kitlelerin ve kadroların politik örgütsel eğitiminde önemli bir sıçramayı gerçekleştirdiğini belirtmem gerekir.

1987 pratiği, her açıdan devrimci olanla olmayanın daha çok ayrıştığı devrimci olanın zafer yaratıcı gücünün daha açık kanıtlandığı bir gerçeklik olmuştur. Bu gerçeklik karşısında PKK'nin geliştirdiği eleştiri-özeleştiri sürecine Parti içinde yürütülen ilkesel devrimci mücadeleye bakılarak "PKK - nin zayıf düşeceği" yolunda oluşan düşmanca umutlar ve bu yöndeki çabalar boştur, faşist-sömürgeci rejim şunu çok iyi bilmelidir ki, Kürdistan devrimciliği her türlü gericilikle açık savaş yürütecek kadar olgunlaşmış, böyle büyük bir gelişmeye ve birliğe ulaşmıştır. Yine, daha çok kendileri ağzı kapalı bir kutu gibi bilinmez olan ve hiçbir iç farbmaya olanak tanımayan güçlerin yaygarasını yaptıkları 'PKK içinde demokrasi olmadığı biçimindeki sözlerin nasıl maskalı bir yalancılık olduğu derinleştirilen eleştiri-özeleştiri sürecinde ortaya konmuştur. Bu süreçte geliştirdiği iç tartışma ile PKK, kendi içinde devrimci-demokrasiye ne kadar sahip olduğunu ve bunu ne düzeyde geliştirdiğini kendi hatalarına karşı yaklaşımın devrimci örgüt ve kişinin ciddiyetinin ölçüsü olduğu biçimindeki devrimci ilkeye ne kadar içlerlik kazandırdığını gösterdi. Bugün dünyasında en az sahip çıkılan bu lenincil ilkenin nasıl sağlam uygulayıcısı haline geldiğini ve böylece dünyanın gerçekte devrimci-demokrasiye sahip örgütlerinden birisi olduğunu açıkça göstermiştir. Düşman umutlarını yıkan ve onu ciddi bir çıkmaz içine sokan halk kitlelerinde daha büyük bir umut ve coşku yaratarak onları mücadele içine çeken 1987 devrimci pratiğinin temelinde bu gerçeklik vardır. Bu da, değerlendirmeleriyle Parti çizgisine daha geniş bir açıdan getiren Parti 3. Kongresi'nin tarihi önemini ortaya koyar.

Parti 3. Kongresi'nin büyük önemi, her açıdan yaptığı kapsamlı değerlendirmelerle birlikte geçmiş pratiğin ayrıntılı bir irdelenmesini yapması devrimci olanla olmayanı bütün yönleriyle ortaya koyması devrimci hareketin gelişimi açısından en ciddi tehlikeyi oluşturan her türlü tasfiyeciliği mahkum ederken döneme davet olması gereken devrimciliğin özelliklerini pratik tecrübe üzerinde açıkça göstermesi oldu.

Kongre devrimci direnişçiliği ile karşı-devrim arasında kesin ortayolculuğu her açıdan zaman-ortayolculuğun tarihi ve toplumsal temellerini ortaya koyarak, bütünüyle karşı devrime hizmet ettiğini ve tasfiyecilik olduğunu göstererdi Marksizm-Leninizmin devrimci çözümleyiciliği temelinde pratiği ayrıntılı irdeleyerek devrimci teoriye dogmatik ve utopik yaklaşımları, politik mücadelelerde boyuneğmeci ve sekter eğilimleri, pratik karşısındaki oportünist, kararsız, ikircikli ve dar pratikçi tutumları, Parti içi ortamı karıştıran, kolektivizmi geliştirmeyen, kadroları baskılayan ve örgütlemeyen bireyci, teşkilatçı tutucu anlayışları politik-örgütsel anlamları ve toplumsal temelleriyle birlikte ortaya koydu. Bunlara karşı proleteryanın devrimci militanlığının özelliklerini ve kişilik dönüşümü yaratarak buna ulaşmanın yollarını gösterdi.

Kongre nin daha çok aydınlatmış olduğu gerçekler temelinde bütün kadrolar özeleştiriye yönelerek kendilerini yenilediler. Parti geçmiş pratikte ortaya çıkan hasılıklarını ve gelişen pratik karşısında yetmeyen durumları böyle bir çalışma ile aşarak yeni bir atılım dönemini hazırladı. Kongre'nin aydınlattığı gerçekler temelinde ben de kapsamlı bir özeleştiriye yönelerek kendimi yenilemeye geçmiş pratikte çok açık olarak ortaya çıkan yanlışlarımı ve yanlışlarımı aşarak buna yol açan kişiliği dönüştürmeye ve düzeltmeye çalıştım ve her bakımdan Partiyi olarak hareket edeceğime söz verdim. Sorun Parti içindeki birçok kadro açısından Parti çizgisini öğrenme, pratik tecrübe edinme ve bu temelde eğitime sorunuydu. Benim açımdan ise daha değişikliği geçmiş pratikte sağ oportünist bir pratik olarak ortaya çıkan yanlışlarımı düzeltme, buna yol açan orta sınıf kişiliğini dönüşüme uğratma ve onun bütün etkilerini ve özelliklerini ortadan kaldırma ve proleterya devrimciliğinde kararlı olma sorunuydu. Zira 3. Kongre'nin eleştirip mahkum etmiş olduğu geçmiş pratiğin yanlış ve hatalarının tümü benim pratiğimde ortaya çıkmıştı. Birinci derecede sorumlularından olduğum yönetim yapımız altında Parti hattından sapan bir politik-pratik uygulama ve Parti güçleri içinde bu tür yanlış anlayış ve pratiklerin yaygınası gerçekleşmişti. Parti içinde Parti gerçeğine karşıt olan ve oportünizmin tasfiyeciliğin çeşitli biçimleri olarak ortaya çıkan yanlış eğilim ve tutumların düzeltilmesi gerekiyordu. Büyük ölçüde benden etkilenen bu durumların düzeltilmesine kalkışmadığım gibi, Partiye ağır bir yük yüklenmiş ve olumsuz tehlikeli bir yapı yaratmıştım. Gelişen Parti değerlendirmeleri ile bu durumu kavradıkça ve bunda kendi rolümü gördükçe çözümlemelere ulaştım ve gerçekleştirdiğim çözümler oranında sağladığım güçle yeni bir pratiğe yönelme kararlılığı kazandım.

Partinin 3 Kongre süreciyle başlattığı düzeltme hareketi 1987 yılı boyunca sürdürülen yoğun teorik ve pratik çalışma ile devam ettirildi. Parti Önderliği Kongre de kapsamlı olarak ortaya koyduğu devrimci çözümlemelerini '87 yılı boyunca birlerce sayfayı bulan yazı ve talimatlarla derinleştirdi ve geliştirdi. Dünyada benzeri çok az görülür bir tarzda sorunlar bütün ayrıntılarıyla ve yüksek bir devrimci çözümleyicilikle ortaya koyarak, Kongre öncesinin yanlışlarını ve oportünist kalıntıların temizlemeye ve devrimci militanlığı örgütlenmeye ve eylem geliştirmeye çalıştı. Bu değerlendirme ve çabaların büyük gücü olumsuzluklar ahlatmesiyle ve Partiye yeni katılanların bir-iki kısa sürede güçlü devrimci militanlar haline gelmesiyle pratik te açıkça kanıtlandı.

1987 yılı boyunca Parti Önderliği etrafında gelişen Parti değerlendirmelerine denk bir devrimci pratik yaşandı. Ulusal kurtuluş mücadelesi yeni bir atılım ve yeni bir gelişme dönemi içine girdi. Her alanda düzeltme hareketi Partinin yürüttüğü ilkesel mücadele temelinde gelişti. Devrimci savaş giriltiçe doğru bir taktik çizgiye girerek Kürdistan'a doğan boya saran gerilla eylemleriyle yeni bir seçrayış sağladı. Gelişen devrimci pratik kitleler içinde büyük bir coşku ve umut yarattı. Halk kitlelerinin mücadeleye katılımı geniş kitleler halinde artış kazandı. Yeni bir atılım halinde ilerleyen politik-pratik mücadele ulusalarası kamuoyunun dikkatini sürekli Kürdistan ulusal kurtuluş sorunu üzerinde topladı. Bu mücadele düşmana ağır darbeler vurarak faşist-sömürgeci rejimi herkesin görebileceği çıkmazlar içine soktu, bu gerçeği düşmanın kendisine bile itiraf ettirerek rejimin çözülüşünü ve tecritini geliştirdi. Bütün bu politik ve pratik gelişmeleri yaratma mücadelesi içinde Parti büyüyüp sağlamlaştı yaşanan devrimci pratik ve derinleşen değerlendirmeler temelinde Parti her açıdan geçmişin hatalarından arınarak hızlı bir yenilenmeyi ve düzeltme hareketini yaşadı sağlam devrimci disiplin temelinde Parti örgütlerinin inşası gelişti PKK gerçeğinin kendisi olan devrimci militanlık geniş bir cephelleşme ve ordulaşma hareketi geçirdi.

1987 yılı, ulusal kurtuluş mücadelesinin büyük bir atılımı yaşayarak yeni bir gelişme dönemine girdiği, ağır darbeler yiyen faşist-sömürgeci rejimin içine düştüğu çıkmaz kendisinin de itiraf etmek zorunda kaldığı Kürdistan ulusal kurtuluş sorununun dünyada daha çok gündemleştiği, Parti örgütlenmesinin ve devrimci militanlığın daha da geliştirek sağlamlaştığı bir yıl oldu. Bütün bu özellikleriyle '87 pratiği, kendisini hazırlayan 3. Kongre değerlendirmelerini her açıdan doğruladı. Kongrenin devrimci çözümlemelerinin yaratıcı gücünü gelişen pratik bir kez daha kanıtladı. Bu, sadece dış düşmana karşı gelişen mücadele ile değil devrimci militanlaşma önünde engel teşkil eden ve düşmanın, gençliğin damgasını taşıyan özelliklere, kişisel ve örgütsel düzeyde iç düşmana karşı da bir kanıtlanma oldu. Bu süreç şunları çok açık bir tarzda gösterdi. Faşist-sömürgeci rejime darbe vurarak onu yenilgiye götüren ve devrimi geliştiren bir mücadele ancak proleteryanın devrimci militanlığının işidir ve bununla sıkı sıkıya bağlantılıdır. Bunun tersi de doğrudur. Ancak sağlam bir yurtseverliğe ve kararlı fedakar bir direnişçiliğe sahip olan proletarya militanlığı faşist Türk sömürgeciliğine ve yarattığı yapıya karşı ulusal kurtuluş devriminin gelişt re bilir ve ona önderlik ederek zafere götürebilir. 3. Kongre nin büyük önemi bu gerçeği bunun özelliklerini, böyle bir gelişme önünde engel olan ve kişiyi aldatan sahtelikleri ve doğruları çok daha ayrıntılı olarak pratik tecrübe üzerinde göstermesinden'dir.

Parti gerçeğinin Parti Önderliği etrafında kenetlenerek m tan yapının yaratığı bu gelişmelere karşılık 1987 pratiğinde görev alan her kesin katılımı ayrı ayrı olmak Kongre de özeleştiri yapan ve Parti gerçeğini uygulayacağına söz veren bazı güçler bu temelde pratiğe yönelmiklerinde tekrar eski ve uygulamaya çalıştıkları ve verdikleri sözü yerine getirmediler. Bu durum mücadelenin gelişimi açısından yeniden ciddi bir tehlike yarattı ve '87 boyunca ortaya çıkan hataların ve yetersizliklerin esas nedeni oldu. Özleştiri yapıp söz veren kişilerin böyle bir duruma yeniden düşmelerinin nedeni gerçekte Kongre nin yaptığı çözümleme ve eleştirilere dolayısıyla özeleştirilere dayanmayıp bazı açılardan inanmışa bütünüyle inanmama ve kendin doğru ve hasmı görmeyip Partinin geliştirdiği mücadele karşısında hata yapmama adına daha çok kişisel hesaplı davranma, kararsız ve ürkek olmayıdı. Bu proleterya dışı sınıf özelliklerini koruma, onları doğru görüp sahip çıkmayıdı. Eğer böyle olmasa Partinin bu denli aydınlattığı ortamda çeşitli pratik alanlarda ortaya çıkan durumların yaşanması ve kişilerin böyle karşıt duruma düşmesi, gerçekler kavranamış olması mümkün değildi. Nitekim 1987 yılı boyunca sürdürülen mücadele derinleştirilen özeleştiri süreci bu gerçekleri açıkça ortaya koydu ve her bakımdan belgeli hale getirdi. Kendi yeter sızlıklarına, genişlerine cüceliğine sevdalanma, 'bencilik' ve kendini beğenmişlik Parti gerçeği ve gelişimi karşısında kişilerin Partiye karşıt hale gelmesinin nedenlerini oluşturdu.

1987 sürecinde benim pratiğim de böyledir ve gelişen Parti gerçeği ile çelişen yapıların başında gelmektedir. Kongre de verdiğim söz temelinde Parti beni yeniden görevlendirdi ve verdiğim sözü yerine getirmem için bana olanak tanıdı. Gerçekten verilen görev tanınan olanaklar ve koşullar kendimi düzeltmem, Parti tarzının uygulayıcısı ve Partinin iyi bir çalışanı olmam verdiğim sözü yerine getirerek halka ve mücadeleye hizmet etmem için son derece elverişliydi. Ama ben böyle bir pratik çalışma gösteremedim ve bunların gereğini yerine getirmedim. Bunun esas nedeni Kongre değerlendirmelerinin bir kısmını kabul etsem de onları bütünüyle hazmedememe yani Kongre çözümlemelerine ve dolayısıyla Parti gerçeğine sağlam bir tarzda inanmama, özellikle beni çözümleyen eleştirileri bütünüyle kabul etmemeydi. Açık olarak Partinin sorunlar üzerinde yaptığı çözümlemeleri doğru görüyordum ancak bunda kendi payımın belirgin yerini bu denli kabul edemiyordum. Halk ve devrim karşısında sorumsuzluğu ifade eden ve kendisini, gerici özellikleri devrimci gerçeklik karşısında koruma anlamına gelen bu durum olmasızlıklarla yüklü ağır sorumluluklarla bireşimce, eleştiri ve özeleştirinin gerçek anlamına ulaşma kendine gerçekçi yönelme ve düzeltme konusunda beni engelleyen gafil aldatıcı, sahte ve liberal yaşamı sürdürten neden oldu.

Parti değerlendirmelerinden aldığım güç ve kararlılıkla 1987 pratiğine girdim. Ancak mevcut düzeltilmemiş anlayış ve yak aşımlarımla. Partinin eleştirel tutumu karşısında daha da ürkek ve hesapçı davranışla Parti tarzını uygu ayamadım. Gerçekten endişesiz kararlı ve Parti gerçeğine uygun sıkı bir çalışmayla pratiğe girilmedikçe devrimci bir çalışma ortaya çıkarılamaz. Nitekim yoğun ve karmaşık devrimci pratik görevler içinde uygulamaların Partiyle çelişi ve eski uygulamaların yeniden ortaya çıkarılması oldu. Parti eleştiri ve değerlendirmeleri bu gerçekleri sürekli aydınlatarak bugün çok daha net olarak ortaya koydu PKK nın proleter devrimciliği karşısında benim politik pratik tutumlarımın başka sınıfların damgasını taşıdığı, bunların kişilik özellikleri olarak içinden çıkılan toplumsal yapıdan edinilen özellikler olduğu devrimci ve Partik olabilmek için bu kişiliği Parti gerçeği doğrultusunda köklü dönüşüme uğratmam gerektiği açıktır. Parti ile çok çeşitli bakımlardan çelişir bir durumda olduğum, bu durumumla Parti içinde olsam bile ondan ayrı, yabancı bir yapı olarak Partiye zarar verdiğim ortadadır.

Ancak doğru hakkı, yüce, devrimci ve gelişimci olanın Parti gerçeği olduğuna inanıyorum. Bu gerçek karşısında kendi durumumu, Parti gerçeğiyle çelişen anlayış ve pratiğimi, 1987 sürecinin dersleri ışığında ve önemli gördüğüm noktalarda anlayabildiğim kadarıyla öz olarak ortaya koymaya çalışacağım.

Her şeyden önce, söylenen, verilen sözle eylem davranış arasındaki ilişki durumuna bakmak gerekir. Bu, teorik ile pratik karar ile uygulama arasındaki ilişkiyi içerir. PKK söz ile eylemi, teorisi ile pratiği, karar ile uygulaması sıkı bağ içinde gelişen ve içice olan bir harekettir. PKK de bunlar arasında bir mesafe ve kopukluk yoktur. PKK nın militan yapısı sözü özü ve davranışıyla yaşamıyla bütünlük oluşturan bir yapıdır. PKK verdiği sözü yerine getiren aldığı kararı uygulayan devrimci teoriyi pratik için kılavuz yapan bir harekettir. PKK militanı verdiği sözü aldığı kararı Partinin emir ve kararlarının her şeyini ortaya koyarak mutlaka zamanında yerine getiren kişidir

Benim pratiğimde PKK'nin bu devrimci gerçekliği ile çelişki sözle eylem, teori ile pratik, karar ile uygulama arasında kopukluk vardır. Bu bütün süreç boyunca ve en son özeleştiri ile verilen sözde de yaklaşımda böyledir. Bilgi düzeyinde teorik olarak bildiğim şeylerin pratik uygulanmasını bile doğru ve yeterli bir tarzda yapamamaktayım. Bu devrime eğilim duyan, fakat kişisel çıkarları ve endişeleri nedeniyle devrimci pratiğe girmeyen, pratikte oportünizmi geliştiren küçük-burjuva aydınının devrim karşısındaki durumudur. Bu durum toplumsal devrim açısından, hele yerli yerinde değil de kendin aldatır bir tarzda devrimci militanlık safları nda olursa kendisini köklü dönüşüme uğratmayıp olduğu gibi koruyan en ciddi tehlikeyi oluşturmaktadır. Bu noktada kendimi proleter devrimci dönüşüme uğratmamam ve devrimci karakteriyle kaynaşmam devrimci çalışma içinde karar ve uygulama eğilim ile pratik propaganda ile eylem arasında kopukluğa süreçleri birbirinin yerine geçirmeye, benzer süreçleri tekrarlamaya ve ciddi bir karışıklığa ve tıkanmaya neden olmaktadır. Doğru da olsa bildiklerim anlamsız, konuştuklarım çoğunlukla bir şeye yaramaz hale gelmektedir

Proletaryanın devrimci politikacılığı temel sorunlarda uzlaşmaz ve bütünüyle ihtilalcidir. Hiçbir aracı sahip olmadan bir politik güç olarak gelişen ve her bakımdan en kırmacık ve zor koşullara mudahale edip toplumsal-siyasal çözümler arayan PKK'nin politik gerçekliği de böyledir O, temel politik sorunlarda kesin uzlaşmazlığı ve siyasal bağımsızlığı esas alırken devrimin gelişiminin ihtiyaç duyduğu esnekliği ittifakları tali sorunlarda yolun olarak uygulamaktadır İttifakla ayrılığı, mücadele ile dayanışmayı yerinde ve zamanında birbirinin yerine geçirmeyi ve cizgisinin bağımsız uygulanmasını en büyük cesaret, kararlılık ve fedakarlıkla gerçekleştirmeyi bilmektedir Benim politik tutumlarımda da Partinin bu gerçeğiyle çelişme, uzlaşma ile mücadeleyi birbirine karıştırma, sağ reformist boyunmeci ve "sol" sekter politik tutumlara düşme vardır. Burada da esas kaynak Parti politikalarını büyük bir duyarlılıkla, fedakarlıkla ve yaratıcılıkla uygulama yerine politik gerçekleri kişisel durumuma göre uyarlama, kişisel endişe, kendini koruma ve içinde bulunulan ruh haline göre düzenlemedir. proleteryanın devrimci kişiliği yerine küçük-burjuva aydınının özelliklerini temsil etmedir Partiiçinde ve Parti adına taaliyet yürüten herkese Parti politikalarını uygulamak ve politik eylem yürütmek zorundadır. Kadro bunu son tahlilde kendisi uygular ve pratikte bununla karşı karşıyadır. Parti politikalarını yerinde ve zamanında doğru uygulayabilmesi ve kendine göre değişik bir uygulama geliştirmemesi için Partinin politik amaçlarına yüksek bir tutkuyla bağlı olması ve sürekli onu yaşaması gerekir. Bu da Partinin politik gerçeğinin özümsenmesi ve proleter devrimci militan kişiliğe ulaşması demektir. Kadro ve Parti ölmek Partiye mensup olup bulunulşmek böyle olmak demektir. Benim çok çeşitli politik olaylar karşısındaki politik tutumum böyle bir kişiliğe önemli çelişkiler içinde olduğumu ortaya koymaktadır

Pratik karşısındaki tutum devrimci olanla olmayanın, gerçek devrimcilikle sahte devrimciliğin proleter devrimci sağlamlıkla küçük burjuva taleboğlanın net olarak ayrıştığı muhenk taşıdır PKK en az olanakla ve sıfırdan başlayarak vahşi bir düşmana karşı savaş içinde gelişen buyuyen ve devrimciliğini böyle bir pratik içinde şekillendiren bir harekettir. PKK militanı kendini böyle bir pratik içinde eğiten, bu pratiğin gerektirdiği emir-komuta düzenine göre ve bu gerçeklik temelinde hareket eden devrimci savaşın militan önderlik görevlerini yerine getiren, her koşulda düşmanla savaş esas olarak yüksek bir cesaret fedakarlık kararlılık ve direnç gösteren, düşmana saldırmasını ve kopartip almasını bilen kişidir Gerçekte her PKK'li savaş düzeni içinde yaşar bunun gereklerine göre çalışır ve Parti kararları gereği savaşın bütün sorunlarını çözmek için çaba harcar, en yoğun savaş görevlerini üstlenmek için her zaman hazır olur Benim pratik karşısındaki tutumum bunlarla çelişkidir. temel pratik görevler üzerine yürümeyen savaşın taktik görevleri içine girmeyen kararla uygulama sürecini sürekli karıştıran, pratik-örgütsel çalışmada kendiliğinde ve sonuçsuzluğa yol açan oportünist bir tutum olmuştur Bu tutum, bireysel durumunu her şeyin önüne geçiren, kendini korumayı ve yaşatmayı esas alan, devrimin zor görevleri üzerine yürümekten kaçan zorluklar karşısında dirençsizlik korkaklık ve kişisel endişe gösteren, pratiğe sürekli bir karışıklık olarak yansıyan küçük-burjuva aydınının tutumudur Böyle bir tutumun proletarya hareketi saflarında sürdürülmesi ve yaşatılması hareket için en ciddi tehlike demektir Nitekim özellikle geçen dönemde üstlendiğim görevlere böyle yaklaşmam Partiyi devrimci pratikten sürekli geri çekip olanakları çarçur etbği gibi özellikle kadrolarda yanlış anlayışlar geliştirerek ve pratiğe oportünist yaklaşımın yolunu açarak Partiye ağır zararlar vermiştir Örgütlenme, ordulaşma, proletaryanın devrimci komuta düzenini geliştirmekte zayıflık duyarsızlık ve yanlış biçimler benim pratığımden belirgin ölçüde koşullanmıştır Ayrıca devrimci pratik ne üzerinde olursa olsun bir girişkenlik, atılım ve kararlı hareket etmek demektir. Devrimci pratiğin geliştirilmesi, sonuç alıcı bir pratik faaliyet yürütülmesi ancak planlı örgütlü, yaratıcı ve girişken bir çalışma ile mümkündür Benim pratiğe yaklaşımım girişken değil tuluçu şemalık kurcalı olmuş, bu durumda Partinin pratik yürüyüşü üzerinde son derece olumsuz etki yapmıştır

Parti proletaryanın ve emekçi halkın kurtuluşu için gönüllü savaşanların örgütlü ve sağlam birliğidir Proletaryanın ve halkın savaş öncüsü olan parti içinde düzenlilik disiplin ve uyum çok önemlidir. Bilinçli proletarya ve proleter devrimciler açısından böyle bir yaşam en rahat ve mutlak gerekli olan gönüllü bir tarzda ve büyük bir özenle yerine getirilen bir yaşamdır Devrimci bir parti olarak PKK'nin gücü böyle bir parti içi ortamı yaratmış başından beri bunu esas almış ve ön sağlam bir örgütlülüğü sağlamış olmasındandır. PKK militanı, Parti disiplinini yüksek bir bağlılıkla ve dikkatle uygulayan yoldaşlık ilişkilerini bir temsilde hayata geçiren Parti ortamına saygı ve sevgiyi, azim ve coşkuyu yayan sade doğal sabırlı alçakgönüllü ve sürekli birliği geliştirici olan yoldaşlarına karşı eğitici ikna edici yardımcı olucu davranan kişidir Benim Parti içi yaşama yaklaşımımda bütün bunlarla çelişen epeyce davranışım vardır Partinin emir komuta düzeninde dile gelen çelişkten disiplinini zayıflatan Parti ortamına liberal-zmi sohbetçiliği çeşitli biçimlerde yayan, yoldaşlara karşı eğitici olmayan, kırıcı tutum ve davranış gösteren, tepkici çekişmeci tartışmacı davranarak Parti içi-uyumu bozan ve birliği zedeleyen gerçekte en zayıf durumu yaşamasına rağmen çeşitli biçimlerde kendini beğenmiş, alçakgönüllü olmayan tutumlar gösteren, alçakgönüllülüğü ve fedakarlığı zavallı bir yaşam olarak uygulayan özgüvensiz davranış yerine kökleşmiş ilişkileri geçiren, bütün bunlarla Parti ortamına ciddi zararlar veren tutum ve davranışlarım ortaya çıkmıştır. Bütün bunlar Kemalizmin imbeğinden geçmiş küçük-burjuvazinin çeşitli kesimlerinin damgasını taşır Değişik kesimlerniye küçük-burjuvazinin en belirgin özelliği örgüt olamamaları, kitleleri kucaklayacak bir örgüt halinegelememesi, iç uyum ve disiplinle gelmemesi, örgütlü yaşamdan etkinlik duyarak sürekli değilmayı ve parçalanmayı yaşamasıdır Bu durum Türkiye ve Kürdistan pratiğinde yıllardır ibret verici örnekleriyle görülmekte, bu sınıf bizde en yetkinleksiz ve çarpık bir gerçeği yaşamaktadır Partiiçindekitepkici kırıcı çekişmeci sekter ve sohbetçi tutumlar, böylece Parti disiplinini zayıflatan uyumsuzluğu geliştiren, birliği zedeleyen davranışlar hep bu sınıfın etkilerini taşımaktadır

Her proletarya partisinde olduğu gibi, PKK de, Önderliği, kadroları ve kitleleriyle güçlü bir kolektivizm hareketidir Bu kolektivizm, hiçbir kişisel çıkar ve kargılık istemeksizin herkesin gücünü en fazla katmayı ve hizmet sunmayı esas aldığı büyük bir emek hareketi olarak gelişmektedir PKK gerçeğinde esa neferliği, adsız kahramanlık ve hizmet yarışı vardır Bu, O'nun insanlığın ve emekçi halkın en yüksek özlemini temsil etmesinden ve geniş bir halk hareketi olmasından kaynaklanmaktadır Dünyada böyle bir kolektivizmi ancak sınıf çıkarları insanlığın gelişmiyle tam bir uyguniuk arzeden proletarya gerçekleştirebilmektedir Sınıf çıkarları n sanısı üzerinde somutlaşmayan sınıflar böyle bir kolektivizmi hiçbir zaman yaratamamışlardır İşerim PKK'nin yaratmış olduğu büyük kolektivizme katılamama üzerine düşen rolü ve görevi ve nine getirememe durumum vardır Bireyci çıkarsayla ve kendisini doğru gören benci" tutumlarla gerçek bir rol üstlenememe ve düzenli bir ilişki tutturamamayla Partinin kadro yapısının oluşturduğu kolektivizmde yerini alamayan halk kitlelerivle güçlü bir ilişki ve bağ oluşturmayan durumum sözkonusudur Bu durumda çeşitli kesimleriyle küçük-burjuvazinin bir özelliği olmakta ve kemalist eğitim bunu en tanınmaz duzeye çıkarmaktadır Türkiye halkı ve devrim mücadelesi yoğun olarak bu durumun açısını çekmekte ve kemalist rejim buyuk ölçüde toplumda yaratmış olduğu bu yapıya dayanarak yaşamaktadır Proletaryanın devrimci hareketi içinde bu tur anlayış ve yapılar en ciddi tehlikelerden birini oluşturmaktadır ve mutlaka sökülup atılması gerekir Kollektivizme girmeme, bireyciliğe istediği gibi hareket etmeyi yaşamayı çalışmayı ve emretmeyi içerir ki, bu durum devrimci halk yönetiminin gelişmesi ve halkın devrime geniş olarak katılması önünde en büyük engeli oluşturur

Proletaryanın ve emekçi halkın komuta kademesi olarak PKK, oluşumundan beri emir-talimat düzeni içinde şekillenmekte, mücadele ve ordulaşma gelişikçe bu düzen daha da sağlamlaşmaktadır PKK'nin oluşum özelliği olan bu durum, Parti gerçeğini ifade eden önemli bir husus ve güç kaynağıdır PKK başlangıçtan beri Parti Önderliğinin yönetimi altında böyle sağlam ve düzenli işleyen bir güç olarak gelişmiştir Benim durumum PKK'nin bu gerçekliğiyle de çelişmekte pratik karşısındaki oportünist tutum Partinin emir-talimat düzeninde zararlar vermektedir Pratiği yurutmeyen, pratik görevler üzerine gerektiği gibi yurumeyen bu yaklaşım, kendisini maskelemek için Parti karar ve talimatları üzerinde tartışma yürutmeye, daha çok konuşmaya ve görevlerin yerine getirilmemesinin nedenini başkasında aramaya yol açmaktadır Proletaryaya yabancı olan ve küçük-burjuvazinin aldatıcı ve maskeli kurnazlığı olan bu durumlar çelik disiplinli proletarya partileri için tehlikeli ve yok edilmesi gereken durumlardır

PKK büyük bir yurtseverlik ve enternasyonalizm hareketidir Yurtseverlik ve enternasyonalizm PKK de birbirini güçlendiren tamamlayan özellikler olmaktadır Kürdistan yurtseverliğinin kemalist sömürgecilik tarafından en çok zayıflatıldığı bir dönemde PKK'nin böyle güçlü bir yurtseverlik hareketi geliştirmesinde proleter enternasyonalist özelliğinin, enternasyonalizmin dünyada tam olarak uygulanmadığı bir dönemde, PKK'nin böyle büyük bir enternasyonalizm hareketi olarak ortaya çıkmasında da özlü yurtseverliğinin belirgin yeri vardır PKK, yurtseverliğini ve enternasyonalizmini en kararlı ve fedakar bir mücadeleyle ve sürekli bedel ödeyerek geliştirmektedir Daha şimdiden Ortadoğu halklarının kurtuluş mücadelelerinde önemli yere ve saygınlığa sahip olan bir hareket durumuna gelmiştir Benim PKK gerçeği karşısındaki durumum, O'nun bu özellikleriyle de bütünleşme ve temsil etme olmamakta, ayrılığı içererek, bu yapıya zarar vermektedir Kurdistan gerçeğine yaklaşımda kemalist sovenizmin etkisi ulusal kurtuluş mücadelesine katılamama ve halk kitlelerine karşı tutumda açıkça görulmektedir Bu, bendeki yurtseverliğin ne denli zayıf ve tutarlı olmayan bir durumda olduğunu açıkça gösterir Bu Kemalizmin tanınmaz hale getirdiği kendi halkına ve ülkesine karşı yabancılaşma, onden kopmuş ihanet etmiş Türk aydınının taşıdığı sovenizm ve hainliğin sorumsuzluğun bir parçası olmaktadır

PKK sözüyle eylemi, teorisi ile pratiği bir olan söylediğini yapan ve yapabileceklerini söyleyen, sözü ve eylemiyle sürekli gelişme sağlayarak kitleleri harekete geçiren en zor koşullarda bile kendini yenileme ve devrimci atılımlar yaratma gücünü gösteren sürekli gelişmeyi derlemeyi esas alan her zaman somut gerçekler temelinde hareket eden devrimci otorite ile uyum ve demokrasiyi birleştiren tarzında duraksama ve yalpalama olmayan, akıcı coşkulu bir tarzı uygulayan net üslubu sahip bir hareketiir PKK militanı böyle kesin bir üslubla hareket eder nerede ve ne zaman ne söyleyeceğini ve ne yapacağını bilir söz ve hareketiyle çevresini ve kitleleri rahatsız etmez, tersine sürekli bir gelişme, otorite, coşku ve çekim merkezi olur Onun bu durumu halka ve kurtuluşa duyduğu yüksek bağlılık gönüllü bir disipline dayanan sağlam bir örgütlülük, halkın ve vatanın kurtuluşu için sosyalizm için endişesiz ve koşulsuz savaşçılık Parti kararlarını ve devrimci görevleri hayata geçirmek için her şeyini severek ortaya koyma özellikleriinden kaynaklanır Benim yaşam ve çalışma üslubumda bütün bunlarla çelişme durumu vardır Devrimci görevler üzerine yürümemek, pratiğe devrimci yaklaşmamak söz ile pratik arasında ciddi bir uçurum yaratmakta, bu da devrime, halkın kurtuluş davasına hesapli, koşullu yaklaşmaktan kaynaklanmaktadır Bu yaklasım, gereksiz ve sonuçsuz tartışmalar yapmaya yersiz ve zamansız konuşmaya çevresiyle çekişmeciliğe ve sohbetçiliğe götürmektedir Nerede Parti üslubuna ters düşen Parti içi ortamı bozan ve görevler üzerine yürümeyen bir tutum varsa, orada devrim ve halk davasında koşullu olma, kişisel endişe ve hesap içinde bulunma var demektir Benim durumum Parti üslubuna ters olan, yalpalayan, duraksayan, geri çekilen, hesaplı davranan bozuk bir üslubu taşımaktadır ve bu da kaynağını küçük-burjuva sınıf özelliklerinden alır

PKK sürekli durum değerlendirmesi yapan, başarılarıyla birlikte hatalarını da irdeleyen ve kabul eden hatalarından doğru dersler çıkararak, yenilenme ve gelişme yaratan bir hareketiir Bu, O'nun proletaryanın ve emekçi halkın kurtuluş davasına duyduğu sarsılmaz bağlılığından, çağa, sosyalizme, proletaryaya ve emekçi halka karşı taşıdığı yüksek tarihi sorumluluğundan kaynaklanır Bu gerçeğin temsilcisi olan PKK militanı, kendine karşı da sürekli eleştirel davranarak hatalarından arınıp kendini yenileyerek sürekli gelişmeyi ve büyümeyi yaşar PKK'nin bu gerçeği, çağımızda en olumsuz koşulları yaşamak zorunda bırakılmış olan Kürdistan insanını dünya halklarının saygınlığını yaratan en devrimci eyleme yönelterek ve dünyada en yiğit bir eylemin sahibi yaparak yüceliğe ulaştırmaktadır PKK, böylesi yüceltmelerin ve yücelikterin hareketidir, taşıdığı ölçü budur Benim kendi gerilikterime, özelestiriye yaklaşımımda PKK'nin devrimci gerçeği ile çelişki taşımaktadır 3 Kongre sürecinde geçmişin doğru çözümlenmesini zamanında yapıp, devrimci gelişme sağlamadım, kısmi bir özelestiriyi Parti eleştirileri ortamında zorlanarak yapmım Bu, gerçekte kendi pratiğimi doğru görmeyi içeriyordu, kendi gerçek ve yanlışlarıma sevdalanma kendimi beğenip üstün görmeydı. Ayrıca hep kendimin yalnız sorumlu tutulamayacağımı düşundum ve kendime az da olsa hakli doğru olma yönleri aramaya çalıştım Bu benim sağlam bir özelestiri temelinde gelişme sağlamamı engelledi, sürekli geriliklere tutunmaya çalışmamı doğurdu ve özelestiri olarak verdiğim sözün gereklerini yerine getirmememe yol açtı Bütün bunlar devrim halk, proletarya, tarih karşısında taşıdığım sorumluluğun zayıflığının çarpıklığının, bu devasera duyduğum bağlılık ve inanç zayıflığının ve içinde uzun süre yer aldığım Parti gerçeği karşısındak inkarci tutumumun sonucu oldu Benim bir yılık tutumumun gerçek anlamları bunlardır, yoksa bilgi ile pratik arasında bu denli kopukluk hiçbir biçimde ortaya çıkmaz Proletaryanın ve halkın davasına, sosyalizm davasına yüksek bir sorumlulukla bağlı olmayanlar asla gerçekçi bir özelestiri yapamaz ve gelişme yaratamaz Bunun tersine doğrudur Hataları karşısında özelestiri yapmayanlar devrim ve sosyalizm davasına yüksek bir sorumlulukla bağlı olmayanlardır, bu koşullarda Parti içinde kalmaya çalışmak bir memur gibi, devrim ve sosyalizmin sırtından yaşamak istemekten başka bir şey değildir ve bunun da proleter devrimci militanlıkla ve Parti üyeliği ile hiçbir bağı yoktur

Devamı 30 sayfada

1988 Yılına Girerken

Türkiye'de Son Siyasal Durum ve Olası Gelişmeler Üzerine

Başlerafı 1 sayfada

faşizmin bir prototipi bir diktatörlük olduğunu izah etmeye çalışmıştık. Daha sonraki çok partili dönemde de TC'nin bu nitelik değişmemiştir. Burjuva demokratik görüntüsüne rağmen, Türk devletindeki faşist özellikler yaygındır. Bir sivil faşist parti olan MHP'nin yapmak istediği şey devleti yeniden ve tamamıyla faşistleştirmekten ibaretir. Bu faşistleştirmeyi de daha çok yeni sol a veya muhalefete karşı geliştirmek ve devletin faşist uygulamalarına daha fazla güç kazandırmak için yapmış; devlet desteğinde bir yan kuruluş olarak işiev görmüştür.

MHP neden iktidar olamamıştır? A. Türkeş'in mahkemede kullandığı meşhur bir sözü vardı; "düşüncemiz iktidarda, ama biz cezasevlerindeyiz" diyordu. Ne var ki faşist klikler arasındaki savaşım son derece doğal bir olgudur. Bu klikler karşılıklı olarak birbirlerini dıştalamaya çalışabilirler. Türkiye'de de MHP iktidar olabilir ve faşist bir iktidarı gerçekleştirebilirdi. Bunun için gücü de vardı. Peki, neden buna gereksinim duyulmadı? Çünkü devlet n kendisi faşistti. Faşist bir devletin temsilcileri vardı, çeşitli kuvvetleri mevcuttu. İktidar n bir yan örgüte teslim edilmesi düşünülemezdi. Hitler faşizmi dönem nde de bir ara bu böyle oldu. SS birlikleri faşizmin bir yan koluydu. Bunlar devlete ağırlıkları koymak istedikleri zaman tasfiye edildiler. Türkiye de MHP'ye atfedilen rol devrimci muhalefetin içine sızmak, sol'u bir kargaşa içine çekmek ve devlete yönemsemi engellemekti. Ecevit önderliğindek CHP'nin rolü de bundan farklı değildi. Türkeş, bunu sağdan gerçekleştirirken Ecevit de sol maske kullanarak aynı şeyi yaptı. Son dönemlerde Ecevit'in "Kerkük Türklerin kurtarma" işine sahip çıkığı ve "dünya Türkluğünu birleştirme" doğrultusunda MHP den hiç de geride kalmayan milliyetçi tasarılarla ortaya attığı bilinmektedir. Yine onun sol maske takınarak sol u tasfiye etmede küçümsenmeyecek bir rol oynadığı de açıktır.

Türkiye deki sosyal-demokratçılığın devrimci sol'a karşı başlı başına bir tasfiye hareketi olduğunu, özenle belirtmek gerekir. Sosyal-demokratlar neden bugün iktidar olamıyorlar? Çünkü bunlar alternatif bir program sunamıyorlar. Bunlar özünde iktidar olmak için değil, muhalefeti sabote etmek için devlet kurumlarının ve özellikle MIT'in ağır yönlendirmesi altında pıyasaya çıkıyorlar.

Demekki 1965'lerden itibaren Türkiye'de demokrasi mücadelesi ve devrimci-gençlik hareketi gelişmeye başladığı zaman tırmanan düzen içi iki muhalefet vardır. Bunlardan biri MHP diğeri de sol patentli olan Ecevit politikacılığıdır. 1980'li yıllara doğru gelindiğinde bunlardan bir sol hareketi yetersiz veya henüz bir şiddet ortamına çekerek, öteki ise onu revize edip geniş k tlelerden soyut layarak düzenin var lığını sürdürmesi nde küçümsenmeyecek roller oynamışlardır. Bu rollerin ifa etmelerinin ard ndan 12 Eylül rejimi kend lerine 'göreviniz bitmiştir beyler, artık geriye çekilin" demiştir. Onlar da rejimin istediği yere çekilmişlerdir. Geriye kalan ve çeşitli gruplar biçiminde örgütlenen sol, MHP ile Ecevit önderliğindeki CHP ortadan kaybolunca devlet karşısında kendisini yapayalnız bulmuş, sudan çıkmış balığa dönmüştür. Bu sol kısa bir süre içinde faşizmin ndirdiği birkaç darbe ile ortadan silinm ştir. Bütün bunlar çok ağır bir biçimde sosyal-demokratçılık ve sosyal-demokrasi kuyrukçuluğu. onunla uzlaşma, reformizm ve tasfiyecilik biçiminde ortaya çıkmıştır. Sosya.-demokrasi sol'u tasfiye etmiş, tasfiye rotasına sokulan sol se reformizme ed lm ştir.

Bunun yanısıra ışın terör yönü de burada belli bir rol oynamıştır. Öyle k çeşitli sol gruplar terörle tam bir kördüğüşü içine tılm şlerdir. Daha 12 Ey ül askeri faşist darbesi tezgahlanmadan asında bu k m akım tarafından tüketilmiş olan sol, başın kaldırma olanağı n bile bulmadan karşı karşıya kaldığı birkaç kontr gerilla darbesiyle son bu-muştur. Kısacası sol'un ya da devrimci muhalefetin şi henüz 12 Eylül darbesine gelmeden, devletin 12 Eylül'ü hazırlayan yapısı tarafından bütünlmş, faşist cunta için ortam hazırlanmıştır. Bu na yaratılan bu kargaşa yüzünden halk kitlelerinin bezdirmesin ve istikrar istemi adı a tında can telaşına düşürulmesin de ekemek gerekir. K tleler ordu bizi kurtarsın" psikolojisi içine itilmişlerdir. Bu zaten planlı bir biçimde geliştirilen bir şeydi. Bakkal soyma, kahve bombalama ve türünden geliştirilen eylemlerin tümü, esas olarak orta kesimlerde ordunun kurtarıcı olduğu düşüncesini geliştirmeye çalışan sistemli olarak planlanım ş kontrgerilla faaliyetleriydi. Toplum böylelikle faşist psikolojiye çekildi, sol böyle ezildi. Bunun sonucunda ordu toplumda bir kurtarıcı olarak görüldü. Hem atabildiğine aranır hale gelen istikrar ve hem de gerçekte kendisine dayatan ekonomik nedenler 12 Eylül faşist rejimine götürdü.

O koşullarda Türkiye de tüketime yönelik ekonomik model iflas noktasındaydı. Artan enflasyon, enerji darlığı ve dış ödemeler dengesindeki sorunlar yeniden üretilmi yapılamaz hale getirmişti. 12 Eylü rejimini zorunlu kılan en temel bir etken buydu. Askeri-faşist bir darbenin tezgahlanışının altında yatan gerçek ekonomideki tıkanma veya ekonominin kendisini yeniden üretememesiydi. Siyasal planda düzen partileri gerçekten de parlamentoyu tıkamışlardı. Parlamentonun kend kendisine çözülüşü sözkonusuydu. Dışarıya borç ödemeleri yapılamamaktaydı. İşte böylesi bir ortamda emperyalizmin de yeşil ışık yakmasıyla, önceden ortamı hazırlanan 12 Eylül rejimi rahatlıkla ışbaşına getirildi.

12 Eylü rejiminin hedefler bilinmektedir. Ekonomide yeniden üretim olanakl r hale getirmek bunun için de iç tüketimi kısarak dış borç ödemelerini sağlayacak biçimde ihracatı geliştirmek, ekonomide kemerleri sıkma politikasını uygulayarak sürekli işçi ücretlerini düşürmek taban fiyatlar yönünden köylünun bölüşümdeki payını iyice azaltmak, ihracatı geliştirmek amacıyla bu yönlü girişimde bulunan tekellere çok çeşitli avantajlar sağ amak. böylelikle içerde tüketim kısarak dışar ya da daha fazla ma satışın gerçekleştirmek, bunun sonucunda tekellere ve emperyalist ağabeylalarına olan borçlarını ödeyebilecek bir modele ulaşmak. Bu model içinde turizm gelirlerinin payı epeyce fazladır. Üretimin tamamına yakın bölümünün ihracat temel nde sefer ber edilmesi istsmar ed lemez bir durumdadır. Enflasyon oranının artışı ve bunun gelir dağılımını emekçi sınıflar aleyhine değiştirmesi, kitle muha eletinin bastırılmasın şart koşmakta bir asker yönetim zorunluluk haline get r mektedir. 12 Eylü yönetim asında bu ihtiyacı karşı amak ç n get şti ren bir rej mdir. Grevsız, göstərisiz ey emsiz ve kendisini istikrar içinde hisseden bir toplum bu programın yürütülmesi için vazgeçilmezdir. Bu da sağlanmıştır. Tıkanan parlamento ve gerəksiz hale gelen bur,uva partileri II. Cumhuriyet tarafından lağve dilmişlerdir. Bunun yerini, bu altyapıyı onaylayacak ve meşrulaştıracak olan siyasal partilerin kurulu,u, genel seçimler ve parlamentonun oluşumu almıştır. Bunlar 1982-83 döneminde gerçek eşt rilen şeylerdir.

Rejim bunları gerçek eştirdikten sonra genəraller ik nci plana çekmek istiyorlardı. Ancak bu geriye çekilme yeterince başarılamadı. Peki, neden tam başarılamadı diye sorulabilir. Bir kez kapatılan partiler ve temsilciler siyasel ş dında bırakılmışlardı. Bunlar n çeşitli sorunlar vardı. Öte yandan Kürdistan da devrimci direniş devam ediyordu. Dünyasıyla Mi li Güvenlik Konseyi kendisini Cumhurbaşkanlığı Konsey ne dönüştürüp ikinci plana düşen bir konuma çekirken, askeri yönetimin ve faşizmin programını en akıllıca yürütebilecek bir niteliğe sahip olan Özal devreye sokuldu. Bunun yanısıra bir de MDP olayı vardı. MDP, askeri yönetimin olduğu gibi sürdürulmesin amaçlıyordu. Ancak iç ve uluslararası tekeller kendi ekonomik ihtiyaçlarına en iyi cevap verebilecek olan n Özal ve ekibi olduğunu, bu ekibin ekonomiyi biraz daha iyi çakıp çevirebileceğini ve u uslararası tekellerin ihtiyaçlarını daha iyi yer ne get rebileceğini budiklerinden, tercihlerini bu ekipten yana kullandılar. Askerlere daha çok siyasal istikrarı sağlama görevi verilirken, Özal a de ekonomik istikrarı sağlama ya da ekonomiyi tekellerin çıkarlarına uygun bir biçimde düzenleyip sürdürme görevi yüklendi. Evren-Özal faşist klığı 1983 yılının sonlarından başlayarak bu biçimde devreye girdi.

Askeri-Faşist Rejimin Karakteri Değişmemiştir

1983 yılının sonlarına kadar Milli Güvenlik Konseyi tek başına ekonomik istikrarı gerçekleştirmeye çalışırken, bundan sonra sınırlı bir biçimde de ise ekonomiden başlayarak süreç içinde siyasal yönden de güçlenmeyi planlayan Özal olayı ortaya çıktı. Bu noktada devreye giren Özal, eski politikacılar denilen ekibin ise yaramaz hale geldiğini ve eskidiğini, bunların yeniden ışbaşına gelmeleri halinde istikrar bozacaklarını, modalarının geçtiğini ve çağın dışında kaldıklarını, dolayısıy a kendisinin en iyi politikacı ve kend ekib nin de en iş bit.ran ekip olduğunu yoğunca işledi. Askerler karşısında kanıtlamaya çalıştığı şey şuydu. Askerler siyaseti ve ekonomiyi iyi yürütemezler. Siyaseti ekonom ye bağlı olarak gelişir. Askerler karşısında güçlenmek için ekonomiy. düzlüğe çıkarmak, ekonominin düzlüğe çıkması oranında ad m adım bir siyasal güç durumuna yükselmek, böylelikle askerleri kendisine bağlayacak ve denge sağlayacak sivri bir önder olarak Türk siyasal yaşamında yerini almak. Özal in başlıca hedefiydi. Özal tam da böylesi bir zihniyet içinde bulunan bir tipti. Bu tip parti eşirken dört görüşü bir araya toplamaya çalıştı. Dört görüşü birleştirilmesi aslında sosyal demokratların tezi,di ve amacı bütün görüşleri faşist bir potada eritmekti. Çünkü Ecevit politikacılığının provokatif ve tasfiyeci bir n teliği vardı. Özal in son seçimlerin ardından Ecevit i övmesi ve görevini yerine getirdiğini beklemesi boşuna değildi. MHP nin düzenle kotalıklık bütünleşebilen bir kesiminin ve Erbakan ın MSP sinin önemli bir kadro potansiyel nin bu potaya çekilmesi içinde Özal'ın başarı sağladığı söylenebilir.

Bütün bunların yeni ekonomik ve siyasal oluşumun kadrolarına dönüştürülmesi 12 Eylül rejiminin ruhuna ve mantığına son derece uygundur. Dört görüşün sentezi denilen şey kabul ed lmekte ve böylel kle eskiler de boşa çıkarılmaktadır. Özal bu konuda gerçekten de sinsi ve usta bir politika yürütmektedir. Bu işi TKP'yi özümsemeye ve sol a el atıp yavaş yavaş kendi içinde eritmeye kadar götürmüştür. Bu durumuyle biraz da Bismarck'ın öngörmekte gorünmüş koşullarında faşist pota içine alın ğ, sol'u rızasızlık'a dönüştürerek istikrarı sürdürmek istemektedir. Bu konuda Özal'ın akl ı ve ustalığı bir yana, kabul etmek gerekir. Ancak Özal'ın kendisi bir piyondur. Daha çok kendisine özgü bir siyasal okol oluşturmaya çalışmaktadır. Bunun için ekonomiyi esas almakta askerlerle son derece iy geçinmeye yollarını aramaktadır.

Türkiye'de başta Mustafa Kema dönemında olmak üzere ordu ile sivil kesimler içiçeydi. M Kemal'in askeri komutanlığı ile sivil cumhurbaşkanlığı gözönüne getirildiğinde bunun bir askeri-faşist diktatörlükten başka bir şey olmadığı rahatlıkla görülecektir. Daha sonraki sivil ve asker bileşiminden oluşan iktidarlar dönemi de ordu esas iktidar gücu olsa bile biraz olsun sivillere açılma vardı. Özellikle DP ve daha sonraki AP iktidarları döneminde bu böyleydi. Bu dönemlerde ordu biraz ikinci plana düşmüştü. Şimdi Kenan Evren n şahsında ordu yeniden siyasette ağırlığını hissett rmekte ve faşizmin en iyi şekilde bizzat ordu tarafından yürütüleceği gerçeğini orta çıkmaktadır. Bunu çok iyi anlayan Özal hem Bayar ve Menderes, hem de Demirel gibi davranmaktan kaçınmaktadır. Çünkü Bayar ve Menderes ordu i e ilişki arini iy ayarlamadıklar için 27 Mayıs 1960'ta devrildiler. Demirel, düzenlenen ik darbe ile yönetimden uzaklaştırıldı. Özal, asker-sivil işbirliğini en iyi bir biçimde gerçekleştiren ve buna dikkat etmesin bilen bir olarak, bu eksikliği gidermeye çalışmakta generallerin bir dediğini iki etmemektedir. Bu anlamda Özal yönetim askeri-faşist rejimin bir biçimi ya da sonu olarak tanımlanabilir.

Başlangıçta askerlerin kesin ikle anmadıkları ve gerəksiz bulduklar bu eğilim, daha sonraları biraz da sivillerle ilişk lerin geliştirilmesi ve esas olarak da ekonomik işler n daha iyi çakıp çevrilmesi için işe koşturuldu. Generallerin emrinde bir ekonomik komite gibi hizmet gören bu yapıya, şimdi biraz sosyal taban kazandırmak ve bir siyasal part kimliği kazandırılarak biraz daha ilerletil mek istenmektedir. Ama esas olan özel işinin onun ekonomik yan olduğunu vurgulamak hatalı değildir. "Özal sivil darbe yaptı askerler ikinci plana düşürdü" sözler tümüyle yalan ve demagojiden baretti r.

Ordunun, 2000 yılına doğru giderken yeni bir yaklaşımının bulunduğundan, sivi lerle veya toplumla bağlarını daha iyi ve yeniden organize etmek için planlarının olduğundan bahsedilmektedir. Böyle bir planın veya en azından böyle bir yaklaşım eğilimnin varlığı doğrudur. Bunun bir parçası olarak Özal in ehven-i şer, son derece boyun eğmeci ve işbirlikçi olduğunu bilen generaller onun biraz daha güçlenmesine fazla ses çıkarmamaktadırlar. Özellikle ordu ya karşı sivil klığı öne çıkarmak istəyen Demirel ve İnönü'ye oranla Özal generaller için daha çok tercih edilecek birdir. Türk ekonom sini uluslararası tekellerin ihtiyaçlarına göre en iyi bir biçimde işletecek kişi n Özal olduğu ve kendilerinin denendiği gözönüne get rildiğinde ikinci bir hükümeti Özal a kotarmanın nedeni daha iyi anlaşılmaktadır. Yani 12 Eylül rejimi ve bu rejimin iç ve dış dayanakları açısından, Özal hükümet, bir dönem için daha denenmeye değer görülmüştür. Burjuva basını da bu durumu her gün işlemeye devam etmektedir. Tamamlanmamış olan programı tamamlamak, istikrarı sağlamak "çağ atlamak" ve dışarıya açılmak için, Özal'ın bir devre daha denenmesi kararlaştırılmıştır ve böylelikle Özal hükümetinin sorasına devam ed lecektir.

Bunlar düzen içi ayarlamaları olu,tururken, bunu dışardan zorlayan etkenler de bulunmaktadır. Her şeyden önce 12 Eylül rejimi, hem DYP ve hem de SHP tipindeki bir hukumet için henüz hazırlı klı değildir. Generallerin kurumlaştırdıkları rejim bunlarla çelişki halindedir. Çok sınırlı ve düzen içi bir çelişk de olsa böyle bir çelişki vardır. Bu tartışmaların bir bu bırakılan umu madık bir hak k mücadelesi çıkabilir diye düşünülmektedir. Yani generallerin Demirel'e ve başında bulunduğu partiye fazla bir güvenler yoktur. SHP ise yeni bir oluşumdur. Kendilerinin de belirtikleri gibi çında her türden ağılım ve kişilik mevcuttur. Bu partiler n iktidar olmaları durumunda MHP den sonra bazı artıklarına kadar irili ve ufaklı bir yığın kuruluş devreye girebilir. Oysa düzen dışları karşı amaktan çok uzaktır. 12 Eylül rejiminin "anayasa düzeni" bu durumu kaldıracak ve bunlara yasa ik tanıyacak güçte değildir. Özel ikle bu tür kuruluşlara güç vererek kendilerini parlamentoya taşırma ve iktidara ortak ettirme konusunda endişe duymakta ve sistemi tümüyle doldurmacalarından çekinmektedir. Bu nedenle Özal yönetiminin sürdürülmesi, gerekt,ğine inanmaktadır.

12 Eylül rejiminin başlıca sorunlarından biri de Kürd stan'da yükselen ulusal kurtuluş,u mücadelesi eritmek ve yok etmektir. Türkiye'deki devrimci muhalefetle ya da sol'un durumu herkesin malumudur. Rejim icazetli sol'a belki iz n verebilir. Bu rada ayrı bir başlık altında TKP'nin rolüne daha sonra değinecğiz. Burada, geçerken kısaca belirtelim ki, TKP ya da kendisine akın verenler 12 Eylül rejiminin son dönemecine girdiğini ve etkin bir bastırma ve ezme konumundan uzaklaştığın gördüler. TKP ve akı hocalarına göre, rejim daha rad kal b r halk hareketinden ve özellik e PKK'n n Kürdistan da önderlik ettiği direnişten çek nmektedir. Eski güçler yandaşları kapıdan içeri girmek üzeredir. ANAP dört görüşü temsil etmeye veya bunlara hükmetmeye çalışmaktadır. Düzen açısından bu bir çıkmazdır ve çelişkil bir yapıdır. Kurnaz davranan ve biraz da bu çelişkiyi farkeden TKP, "mademki Türkiye demokrasiye kavuşmuştur, o halde proletarya diktatörlüğünden vazgeçen Türkiye'nin birlik ve bütünlüğünü kabul eden ışkırtkardan dem vuran ve bona sonuna kadar evet diyen bən m g b. bir parti gidip yerini bulabilir" havasiyle, rejimin bu konudaki kararsız ve sallantili tutumundan yararlanarak, adeta tepeden Ankara'ya inip yapmıştır ilginç olan şey bir de bu tutumun "büyük fedakarlık" olarak tanımlanmasıdır. **Türkiye Postası**'nın son sayısı. TKP ve TİP'in genel sekreterlerinin büyük bir fedakarlığı göze alarak açıktan indirilen ve bunun büyük bir demokrasi hareketi olduğunu yazmaktadır.

Kuşkusuz gerçek durum asla böyle değildir. TKP nin Ankara'ya yumuşak inişi yapması son derece sınırlı ve kurnazca bir hareket tir. Esasında bu partinin 12 Eylü rejiminin temsilcilerine vermeye çalıştığı mesaj, şudur: "Sizin ortadan kaldırmak istediğiniz sol u ben tasfiye etmek durumundayım. Aynı şekilde ben Kürdistan'da tasfiye etmeye çalıştığınız direnişe karşıyım. Bunlarla en iyi bir biçimde savaşan ve legalite olanağı tanındığında bunu en iyi bir biçimde gerçekleştirecek olan güç benim. Gerçekte benim devrim diye bir sorunum da yoktur." Evet TKP nin dönüşü son derece tehlikeli b r tasfiyecilik ve tasfiyeci lik temelinde bir dönüştür.

Böyle bir planın bu biçimde d kış tutturamayacağı çok açıktır. Planın gerçekleşmeyişinin nedeni bu güçler n rejimleri işkiye ya da uzlaşmaya orturmamalar değ dir. Rejim, bu güçlere ilega ite olanağı tanımas hal nde, devr mcilerin bunu on kat fazlasıyla kendiler ne ödett rece ğına inanmaktadır. Bu konuda kapalı kapılardan birinin az da o sa aralanması halinde, PKK'nin bunu büyük bir gediğe dönüştüreceğini iyi bilmektedir. Tabii bu ayr bir husustur. TKP nin bu çıkışı ya da havadan

endirme hareketi şiddi bir muhalefete benzemektedir ya da daha açık söylemek gerekirse şiddi bir muhalefettir. Herhalde bu dünya komünist hareketi içinde tanık olunan son derece ilginç ve ilginç olduğu kadar da esrine ender rastlanan bir oportünizm ve tukenç hareketidir.

12 Eylül rejim ikinci bir dönem için Özal hükumetini işbaşına getirerek sonunu tamamlarken mevcut durumda iktidarın DYP veya SHP ye devredilmesi halinde sonucun belirsiz olacağına inanmaktadır Bu durumda tekrar eski günlere dönüleceği ve istikrarsızlığın yeniden kapıyı çalacağı kuşkusu egemendir Özal son genel seçimi bu temelde kazandı. Seçim yasası duyulan bu kuşkular sonucunda hazırlandı Rejimin korku duymakta hak olduğunu belirtmek gerekir Ecevit'in ve SHP'nin güçten düşürülmesi ise bambaşka bir olgudur Seçim yasası ve baraj sistemi ile adı geçen güçlerin geriye itilmeleri bu korku yüzündendir Esasında yeni parlamento bu akıp tarafından yönetilen ve yönlendirilen yeni bir hukumetin sürdürülmesi için hazırlanmış bir planlamaya göre bölüştürülmuştur Bunun en önemli neden, rejimin bu haliyle sona ermesi durumunda bunu kimin kullanacağıdır A-çık ki bunu PKK Hareketi kullanacaktır Buna karşılık bakı bazı sol gruplar da devreye girecekleredir An-cak bunlar nemen hızla piyasaya girme yeniden örgütlenme ve eylem yapma konumundan uzak bulunmaktadır 12 Eylül rejimi henuz tasfiyemlenmadan eski siyasiler devreye girerse 1988 yılını kim kullanacaktır? Faşist generaller bunun PKK nin işine yarayacağını çok iyi hesaplamaktadır Özal hükumetine ikinci bir dönem için ömür biçimesinin neden budur Yani buna göre istikrar devam etmek Özal kendi programını tamamlamalıdır En önemlisi de örneğin Demirel'in iktidarı alması gerekiyorsa kendisi hazırlanmalı, SHP -iktidara gelecekse kendi kadrolarını kurmalı, bir göğe kabine oluşturmalı ve bunun devlet ve dernek temsil etkiyi teknikler tarafından iyice oturtulup tartılmalı, buna ehil değilse ehil hale getirilmelidir

Rejim İçi Politik Gelişmeler Nasıl Olacaktır?

Hemen belirtelim ki 1990'lı yıllara geçişte teşkil edilecek parlamento ve hukumet teknikleri tarafından daha şimdiden duşunulup planlanmaktadır Emperyalist güçler de bu yönlü çabalarını ortağa duymaktadır Bunun için geleceğin yeni kadroları şimdiden hizlekte yetiştirilmektedir 12 Eylül rejiminin korunması altında bunlar parlamento içinde eh eşitleşmelerle kendiler için alternatif programlar oluşturulmaktadır Enflasyon başta olmak üzere ekonomik alanda çekilen korkunç zorluklar ve halkın işkenceli yaşamının sorumlusu olarak Özal kanşya alınacaktır Zaten önce devlet olanağını kullanmasına rağmen ancak yuzde 36 civarında oy alabilen Özal in oy oranının son zamlarla birlikte daha şimdiden yuzde 25 e kadar duştuğu belirtilmektedir Bir kaç yıl sonra bu oran daha çok azalacak ve yeni bir seçime gidilmesi durumunda mevcut seçim yasasıyla da olsa, Özal yönetimi büyük bir olasılıkla aşılacaktır Özal hukumeti biraz daha kullanılacak tekelleşme bu hukumet eliyle biraz daha gelişecektir Dış borç ödemelerinin yapılabilmesi için bazı tedbirler alınacak ve ekonomide tekeller hçıkarlarının yüce yetkinleştirildikten sonra kitlelerin nezdinde tamamen itibardan duşmuş ve halkın nefretini kazanmış olan Özal yönetimi devredışı bırakılacaktır Bununla da yetinilmeyecek ve bu hukumet bir gunah keçisi haline getirilerek butun işkencenin, baskının ve ekonomik yoksullaşmanın sorumlusu ilan edilecektir Zaten Özal da on yıllık bir başbakanlık sonucu için yetersiz görmektedir

Özal hukumetinin yerini Demirel ya da inonu ondenginde bir hukumetin alması belki gerçekleşmeyebilir Bugun Turkiye de yeni bir politik şahsiyete ihtiyaç duyulduğundan bahsedilmektedir Biz de Turk burjuva siyasetinin yeni bir politik şahsiyete ihtiyacının olduğuna inanıyoruz Peki bu şahsiyet kim olabilir? Turkiye de eski politikacıların kişilikleri alabildiğine duşurulduğu Yeniler ise yetkin birer politikacı haline gelemediler Burjuve politik liderliği konusunda tam bir kargaşa doğdu. Gerçekten de 12 Eylu rejimi ile birlikte Turkiye de tam bir politik kişiliksiz lestirme olayı yaşandı Askerler politika sahnesine girdi Ancak bizim eylemlerimiz sonucunda kitleler nez dinde itibarını yitiren ve nefret edilen bir konuma duştuler Eski liderler elestirilip eleştirilip politik kişilikten kaybettiler Yeni lider adayları ise çok hamdırlar eski ler ise gogesiz ve ordunun dayanışmasından uzak bulunuyorlar

Belirtmek gerekir ki bu kadar dayatmaya politikacı değil uşak yetiştirmek bile zordur Bunun sonucunda yeni liderler ortaya çıkmadığından son derece karmaşık ve kişiliksiz bir politik ortam doğdu Peki, yeni bir politik şahsiyetin ortaya çıkması nasıl gerçekleşecektir? "Umut bağlanacak yeni karaoğlan ya da Keloğlanların ortaya çıkmasını epeyce zordur Böylesi liderlerin askeriye arasından çıkması ise mümkün görülmemektedir Çünkü halk kitleleri ordudan nefret edecek hale gelmişlerdir Mevcut koşullarda yeni bir Evren in ortaya çıkması zordur Evren zaten görebileceği kadar tepki görmüş, kitlelere lanetlenmiş ve hizla tecrit olmaya başlamıştır O zaman gerçekten de şöyle bir sorun ortaya çıkmaktadır Turkiye de yıldız parlayacak politikacı kim olacaktır? Gelecekte cumhurbaşkanlığı sorununu çözümlemek belki de mümkundur Ama bir hukumet başkanlığı sorununu çozmek epeyce zor olacaktır Tabi bu, Demirel in kullanılmayacağı anlamına gelmemektedir Demirel'in, inonu nun ve hatta başkalarının kullanılması söz konusu olabilir Turkiye de bu turden bir yığın politikacı vardır onları da kullanabilirler Ama bu politik şahsiyet konumunun Turkiye de yerine olur duğunu göstermez Turkiye de Celal Bayar ile Adnan Menderes hatta Suleyman Demirel birer ekoloujer Ecevit için bile aynı şeyler söylenebilir Bir dönem için bunlar kuvvetli birer şahsiyetti 1980'ler sonrasında askerlerin yanaşması olarak ortaya çıkan Özal ise çok silikte Rejimin gözden duşurduğu eski politikacılar ise bir hayli yaşlandılar Bunların yeniden ne kadar hukumet edecekleri, belki değildir ve sermayeye guven vermemektedirler

Sözgelimi bir Kaçeciler ya da Hasan Celal Guzel yeni politik şahsiyetler olarak ortaya çıkabilirler mi? Hayır bunlar öyle çaplı liderler değildir Ancak tekelci sermaye ve ABD emperyalizmi Demirel i ve Ecevit i nasıl buldu ysa, yeni bir lideri de öyle bulabilir Ecevit Kissinger in öğrencisi, Demirel ABD nin adamıydı. ABD emperyalizminin seçtiği bir uzmandı Generallerin durumları da belirsizdir Bu dersleriyle NATO dan atılmışlardır Dolayısıyla yeni bir politikayı ve politikacıyı ortaya çıkarmaları mümkündür Burada önemli olan toplum da etkinlik kurup kök salmış ve guven duyulan bir politik şahsiyetin bulunmamasıdır Bu rejim için ciddi bir çıkmaz ve buyuk bir sorundur Bu yuzyılın sonunda alt ve ust yapısıyla Cumhuriyet'in tam bir tükenış yaşadığını gözlemektedir Yeni politik kışlık ve yeni önderliklerin ortaya çıkmayışı temelde rejimin tukenişinden kaynaklanmaktadır Bugun Turkiye de neden güçlu bir lider yoktur? Neden 1920 lerde Mustafa Kemal bizi ortaya çıkti? Çünkü burjuvazi o zaman yukselme donemini yaşıyordu Yukselen burjuva hareket kendi öndeni ortaya çıkarabiliyordu Despotik ve anti demokratik temelde de olsa, burjuvazi bu dönemde kapitalizmi geliştirebilirdi Yani kapitalizm ancak bu turden seri karakterli bir rejim altında kendi rekimini gerçekleştirebilirdi Bu nedenle burjuvazi için Mustafa Kemal gibi bir diktatorun varlığı gerekliydi Daha sonraları ise kecilik geldi Tekecilik Bayar ve Menderes gibi liderlere ihtiyaç duyuyor Demirel gibi önderler istiyordu Ecevit e gelince onu bir akor olarak görmek yerine sol u tasfiye eden bir süreç ya da bir yan urun olarak değerlendirmek daha gerçekçi olacaktır Generaller ise zaten duzenin gedik i bekçileridir

Öte yandan Turkiye bazı kuşkuların uyanış olmak istemekte AET gibi kuruluşlara girmeye çalışmaktadır Turkiye Batı nın bir uyesi olabilir mi, Turkiye de burjuva demokrasisi gelişebilir mi? Bunlar Turkiye için önemli sorunlardır Bu dönemde herkes kaygılı için kazanan bir şahsiyetin yetişmemesinin neden nedeni olmuş Turkiye de sınıflaşma gelişmiş sınıflar arasındaki tarihsel denkleşmiştir Burjuvazinin kendi iç çelişkileri daha da artmıştır Burjuvazinin bütün kesimlerini kendi etrafında bütünleştirecek lider kim olabilir? Böyle bir rolu Özal soyundu, ama bütün ustalığına ve ince manevralarına rağmen Özal'ın toplumsal kökleri ve gerçekten de emekçilerin adeta bir linşon gibi sıkması başarılı olmasını engelledi Özal'ın etkin bir politik şahsiyet olamayacağını belirtik Bugün toplumun yuzde 25 i bile kendisini desteklememektedir Fakir Fukara Koru gibi kuruluşlar eliyle bazı kesimlere sağlıklı maddi destek ve ortaya çıkardığı maaşlı eğitikçi takımı sayesinde ayakta durmaktadır Devlet desteği olmasa, Özal gerçekte bir hiçtir Dolayısıyla Özal'ı seçkin bir politik şahsiyet olarak değerlendirmek mumkun değildir Bu nedenle burjuvazinin tekelciliğin geleceğini sağlama bağlayacak bir alternatifi bulunmamaktadır Umutsuz olan burjuvazi bu durumda az da olsa buyuk bir ol silikte burjuva demokrasisine açıksadır Demirel ve inonunun önderliğinden partiler biraz daha demokratik sosyal demokrat bir çehreye bu nedenle ihtiyaç duyulecek ardır Bu seçimi mazdır

1990 larda yeni bir asker darbe gündeme gelebilir mi? Bazıları böyle bir darbenin tezgahlanabileceğinden bahsetmektedir Yeni bir askeri darbe de ordunun yönetime el koyması olanaksız bir şey değildir Özellikle Kurdistan da ulusal direnişin hareketinin gelişmesi askeri kitlelerin bu işe başına getirebilir Yukseken halk hareketi buna olanak tanıyabilir ya da bir zorunluluk olarak ortaya çıkarabilir Ancak gelişmeler emin olur ve rejimin hemen devrilmesinin gündeme getirebilecek patlamalar olmazsa, 1990 larda yeni bir askeri darbe olası değildir Bugun Turk faşist rejimi Kurdistan Ulusal Kurtuluş Mucadelesinden ve iran-Irak Savaşının sonuçlarından çekinmektedir Bu yuzden generallerin eline tetikteler Ancak yukarıda da belirttiğimiz gibi bunlar rejimi cıddi bir biçimde sarsmazsa 1990 da mumkemelen bir erken seçim gundeme gelebilir O zaman devletin berligini gozetleyen bir kurum olan Cumhurbaşkanlığı biraz sağlama bağlanacaktır Genelkurmay Başkanı zaten kendi kuralları içinde seçilmektedir Geriye kalan sey parlamentonun ve hukumetin teşkili sorunudur Bu sorunun çozumu için yeniden bir erken seçim gundeme gelir tekrar Erbakan yönlendirebilecek bir Özal hukumeti boylesi bir erken seçime devredebilir Bunun yerine koalisyon hukumetinin gelmesi veya sosyal demokratlar işbaşına gelmeleri Eğer sağ da destek bulabilirse DYP ekibi sterlin da belki bir yoğunlaşma mumkundur Batı kulubune üye olmak için sart koşulan bazı demokratik genişlemelerin sağlanabilmesi amacıyla siyasi tutukluları için af çıkarılması, cezaevlerindeki uygulamaların normalleştirilmesi bolşumdek paylarısonderece azalmış olan işçiler ve köylulere biraz daha ekonomik hakların tanınması bazı anti demokratik yasaların yumuşatılması YÖK'un kaldırılması ya da değiştirilmesi, sendikal hakların ıade edilmesi boylelikle emekçilerin 12 Eylul rejimi döneminde kaybettikleri şeyler kısmen de olsa kazanılmaları gerçekleşebilir

Kuşkusuz bu değişiklikler Kurdistan'a da yansıtılmak istenecektir Kurdistan daki direnişin yuksekliğinde durumunda bunlara elverişli bir alternatif dayatılmaya çalışılacaktır Ancak bizim için bu bir hiçtir Örneğin Demirel Kurtlerle diyalogu geliştirebilecek k şi olarak gorulmekte sosyal demokratlar biz diyalogdan yanayız demektedir Daha şimdiden böyle söylendiğine göre bu gucterin gelişmeler karşısında tepkiye dak Gorzales hukumeti gibi bir otonomi programını uygun donuşlarımız uzere otonomi alternatifini gundemleştirmeler beklenebilir Özal hukumeti bu sorunlarını hic birine ei atmaya cektir Faşist uygulamalar surduru-cek emekçilerin boluşumdeki payların azaltılmasına devam edilecektir Tekelci sermayenin yoğunlaşması surecek demokraside bir gelişme olmayacaktır Burada TKP cok kötu bir biçimde aldanmış kendi kazdığı kuyuya kendisi duşmuştur Buyuk bir olasılıkla Demirel in banşa anlaşması stenecektir Evren in daha şimdiden vardığı buyruk budur TKP ve TİP in genel sekreterleri dort yıl daha içeride tutulacak, anlaşma daha sonra gelecek hukumete birakılacaktır Ortak Pazar aç şından da durum böyledir Sendikal hakların tanınması seçim yasasındaki dağıtıklıklar YÖK ve daha birçok anti-demokratik kurukların yen den duzenlenmesi Özal hukumeti donemin-de gerçekleşmeyecektir Bunların reşinin çozumu daha sonra gelecek hukumete devredilecektir

Aynı şekilde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi'ne yonelik politikada reformizmin Özal eliyle uygulanması zordur Bütun bu gerçekler 1990'lı yıllardan itibaren yeni bir hukumetin devreye girmesini şart kılmaktadır Böyle bir hukumetin işbaşına getirilmesi için yeni bir seçim gundemleştirilecektir Daha şimdiden bu yönlu hazırlıkların yapıldığı gorulmektedir 12 Eylul rejimi Özal bir komisyoncu ve para sızdıran bir tefeci gibi kullanacaktır Özal'ın rolu budur ve tarihe boyle gececektir Bu kişiye cumhurbaşkanlığı payesinin ver mesi mumkun mudur? Belki ki şimdiden bir şey söyleneme Özal'ın cumhurbaşkanı olup olmaması o kadar onemli değildir Bu arada sağ dadı burjuva partilerinin birleşmeleri mumkun olabilir m ? Olabilir ANAP milliyetçilerinin buyuk bir bolumu DYP ye geçebilir veya bu iki parti arasında bir birliğe gidebilirler Özellikle iktidarda SHP ye kaptırılmaması için böyle bir yol denenebilir Böylece yeni hukumetin DYP ile ANAP in birleşinden teşekkul etmesi akla uygun gelebilir Tabi SHP nin hukumet olma şansı da az değildir Bir koalisyon hukumeti de kurula bilir Gelişmelerin yonunun esas itibarıyle böyle olacağını soylemek uygundur

Kısacası onumuzdeki birkaç yıl böyle gelişmeye olanak gorulmektedir Onumuzdeki donemde hukumetin mevcut programının uygulanması muazzam sıkıntılara yolaçacak artan yoksullaşma kitlelerin tepkisini daha çok geliştirecektir İçte mevcut hukumet tarafından uygulanan yoğun enflasyon politikası sonucunda bozulan gelir dengesinin kitlelerde yaratığı muazzam öfkenin devrimci kanallara ak tılmasını onlemek için kısmen de olsa bazı bolunler verilecek bu tepkiyi bosa çıkarmak için ne lazımsa onu yapabilen bir hukumetin kuruluşunun hazırlıkları yoğunlaştırılacaktır

Bu arada Turk burjuvazisi soğuk cazesh hale getirmek uzere esas olarak TKP'yi hazırlayacaktır TKP'nin bu biçimde hazırlanışı son derece ilginçtir ve bir ucu SSCB'ye kadar dayanmaktadır TKP bu kez yasal duzen içinde yer almasa bile, bundan sonraki parlamento ya da yasal duzen içinde legalme olanağına kavuşacaktır Turk burjuvazisi onumuzdeki birkaç yıl içinde bir yandan bu guçlere karşı tutuklamalara başvururken, öte yandan kendileriyle uzlaşıp anlaşacaktır Eğer Mustafa Kemal'in yaptığı gibi TKP sol'un tasfiye edilmesinde bir araç olarak kullanılabilirse kendisine parlamentoda yer verilebilecek ve hatta bakanlıklar bile tahsis edilebilecektir Eğer bu tasfiyecilik aracılığıyla hiçbir hayir gorulmezse kısa ve ahenksiz bir kenara atılacaktır TKP nin bir kenara atılması ihtimali daha yuksektir Çünkü sermaye buna aman vermeyeceğimiz çok iyi bilmektedir

Bu dönemde ötekı sol guruplar için de daha çok "yurda dön" çağrısı yapılacağını sanıyoruz Yani Özal hukumeti donemında bazı aydınlar için geliştirilen yurda dön" çağrısı yeniden tekrarlanacak vatandaşlık hakları yeniden tanınması gundemde tutulacaktır Dışarda iyice sıkışan bu guçler tamamen koluşmuşlardır TC bunların sırıtıklarını iyi bilmektedir Böylelikle bunlar bazı ajanlar aracılığıyla anlaşıp yurda donecek ve ehlileştirilecekterdir Yurda donuşlerde de tıpkı Çem Karaca gibi duzeni devecekler sol'dan nedamet duyduklarını soyleyecek ve böylelikle duzen içinde icazetli hale gelmeleri sağlanacaktır Şimdiden bunlar yapılmaktadır ve yapılmasına devam edilecektir Aynı şekilde Refah Partisi ve ulkucu guçler de rejim içinde artiliecektir Şimdiden bu işe ağırlık verildiği gorulmektedir Küçuk partilerin varlığı kabul gormemektedir Özellikle RP gibi şeriatçı-dinci partiler Avrupa tarafından da kabul edilmemektedir Çunku bunlar emperyalizmin çıkarlarını tehdit etmekte ve akla nemen İran örneğini getirmektedir Rejim bu partiyi parlamentoya sokmamak ve eritmek için tavir alacaktır Boylelikle rejim bu hukumet eliyle sol un tasfiye edilmesi ve cazaili hale getirilmesi işine devam edecektir Eski liderler içinde Ecevit gibi kimselerin ise zaten gorulmuş ve bir kenara atılmışlardır Buna karşılık SHP uygun bir biçimde kullanılacak bir araç haline getirilmeye calışılacaktır Buyuk bir olasılıkla ANAP ve DYP adroları yeni bir -iktidar için hazırlanacaktır Hangi tarafa kenarize edilirlerse kitleler de o yana akacaktır Duzenin programının ana hatlarıyla böyle gelişmesi mumkundur

Tabi her dönemde duzenin dezenjeler rolune sahip çıkan generallerin unutulmaması gerekir Duzen bir tehlike ile karşılaştığında bunlar her zaman devreye girecekterdir Özellikle devrimci kitlesel akım, sorun radikalleşmesi ve istikrarın elden kaçması durumunda generaller görev başına koşacaklardır Generallerin devreye girmelerinin koşulları bundadır Herhan benzemek gerekir ki, ordu içinden çeşitli guçlerin 27 Mayıs 12 Mart 12 Eylul ve hatta Mustafa Kemal in ahbaplarıyla yaptığı darbelere benzer darbeler yapmaları olanaklar dahilindedir Mustafa Kemal in bir darbeci olduğunu belirtmekte yarar vardır Hem de bu darbelerin bir çoğunu yakın çalışma arkadaşları olan Kâzım Karabekir, Ali Fuat Cebesoy ve Raul Orbay gibi generallere karşı yapmış milli kurtuluşta onemli hizmetler gören bu guçleri darbeler yoluyla iktidardan uzaklaştırmıştır Generallerin bu tip darbeleri artık eskisi kadar revaçta değildir Çunku bu darbeler ordunun bir alternatif olmaktan çıkması gorunurlusunu yaratmıştır Yuzdeyuz arkasında olduklarını ve programını kendilerinin çızdığı Özal hukumeti gibi hukumetlerin iç bitiklerı ve çozum olanaklarından kalktıktan sonra generaller yeni bir darbeye yonelecekler ve bu de ordunun tecrit olma surecinin hızlandıracaktır Bu du-

rumda ordunun son silah olarak kullanılması şansı Türkiye'de eskisi kadar güçlü olmaktan çıkmıştır.

Biraz da bunun Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ile ilişkisini ortaya koymak gerekir. Bu ilişkiyi anlamak o kadar zor değildir. Faşist cephenin mantığı böyle gelişir ve faşizmin işbirlikçi partilerin gelişme şansı bu kadardır derken, devrimci muhalefetin durumunu ortaya koymakla da yararvardır Türkiye Solu'nun kendisinin bağımsız bir hareket geliştirme şansı var mıdır? Böylesi radikal ve kendisini yenilemiş bir sol hareket günümüz koşullarında görülememektedir. Mevcut koşullarda devrede olan güç esas itibariyle PKK Hareketidir PKK Hareketi rejimin kendini ayarlama, ömrünü uzatma programını tamamlama, kendisinden sonraki alternatifleri oluşturma gibi birçok davranışını ve yönelimini ağır etkisi altında tutan bir harekettir Bir bütün olarak TC'nin kendisini yeniden düzenlemesi esasında PKK Hareketine karşı bir düzenleme olacaktır TC yi Kurdistan da özel vali ve özel kolordu gibi yönelimler üzerinde yoğunlaştıran şey, PKK nin önderlik ettiği ulusal kurtuluşçu mücadelenin Hükumetlerin şbasına getirilişi ve devrilişi, çeşitli partilerin kuruluşu ve kapatılışı sol'un eskimesi ve lcazetli hale getirilmesi PKK Hareketinden duyulan ürkütümünün bir sonucudur Bunlar PKK Hareketinin gelişmesini önlemek ve toplum üzerindeki muazzam devrimci etkinliğini kırmak için başvurulan ayarlamalardır.

Kurdistan daki devrimci hareket bu yıllarda tek güçlü devrimci muhalefet hareketi olarak sadece hakimiyet için değil, bir umut ve eylem gücu sıfatıyla Türkiye nin emekçi kesimleri içinde de etkinliğini surdurup geliştirecektir Rejimin bu biçimde kendisini özel kolordu ve özel valilik sistemiyle teçhizatlandırması da, önumuzdeki yıllarda onun devrimci hareket.mize karşı bir program geliştirdiğini göstermektedir Bu kader kalabalık zırhlı birliğe. bu kadar yeni korucuya ve yeni kolordunun oluşmuna sözumona sol bir gücün dedesinin mesi ve sahte reformcu yaklaşımların aracı olarak kullanılacak bir alt işbirlikçi kadronun oluşturulması dışında hiçbir anlamı yoktur. Bu kapsam içinde değerlendirilebilir. Bunlar mücadelemizin yıllarca sürdürülecegi kabul edilerek buna karşı programlar geliştirdiğini göstermekte dir Yani düzen bu konuda hazırlıklı değildir. Hazırlıksızlık varsa. bu da hareketimizin bastırılamamış olmalarından dır Oysa hareketimizin gelişmesi onların iradesi dışındadır.

Partimizin Önderliğindeki Cepheleşme ve Ordulaşma Hareketi Sürekli Gelişecektir

Biz burada önumuzdeki dönemde Partimizin önderlik ettiği ulusal kurtuluş mücadelesinin ve hatta anti-faşist halk direnişinin nasıl boyutlar kazanacağını gelişeceğini ve cepheleşeceğini uzun boylu izah etmeyi gerekli görmüyoruz Burada ana hatlarıyla belirtmeye gereken şey şudur Türkiye de 1980'li yıllara kadar devrimci muhalefet daha çok içi anlama dayanmaya çalışan devrimci aydın gençliğin önderlik ettiği bir konumu yaşıyordu 1980 lerden itibaren devrimci hareket Türkiye nin bel bağlı büyük kentlerinden Kürdistan a kaydı. İnsülerik muhalif sol grupların silinmesiyle birlikte. önderlik tamamen PKK nin eline geçti Bu önderlik esas olarak bu dönemden beri devam etmekte ve bugün çok daha güçlü bir konuma gelmiş bulunmaktadır

Kısacası düzen politik yönden kendisini zorbela ureter ve güçlu politik şaharyeller ortaya çıkaramaken. PKK nin şahsında gelişen devrimci halk hareketimiz sadece Kürdistan da değil Türkiye de de emekçiler üzerinde direkt etkide bulunan bir politik önderlik oluşturmaktadır Tabii bu yeni ve halkın çıkarlarını esas alan bir hareket olduğu için gelişim şansı bulunan bir kuvvet durumuna gelmektedir Bugun ABD emperyalizminin dahi PKK nin Kürdistan da bir silahlı halk ayaklanması demek olduğunu itiraf etmesi önemlidir Bu ayaklanmanın üyle polisiye ve asker tedbirlerle bastırılamaya cağı burjuva liberallerinin de ortak görüşu durumuna gelmiştir Mehmet Ali Birand gibi burjuva liberaller açıkça bunu bir tez olarak ileri sürmektedir Bu demektir ki, burjuvazının liberal kesimi artık soruna başka türlü çözüm arama gereği duymaktadır Burjuvazının bazı kesimleri ve emperyalizmin devrimci hareketin gelişmenin böyle olacağını kabul ettikten sonra, aşırı sağ ve inkarcı muhafazakar kesim de eski konumunu değiştirmek zorunda kalacaktır Bu, kendiler, istediği için değil kendilerine dehşet gibi gelse de, ortaya çıkan gelişmelerin bir sonucudur

Türkiye'nin siyasal ortamı üzerinde etkide bulunan Partimiz, bu etkiyi Kurdistan dan Türk parlamentosuna giden işbirlikçi milletvekilleri üzerinde de hissedermektedir Önumuzdeki dönemde başta bu güçler olmak üzere bütün burjuva partileri üzerinde mücadelemizin etkisi şiddetli bir biçimde gelişecektir Her şeyden önce, rejimin Kurdistan a ilişkin ekonomik politikaları yarı yarıya işlemez durumla getirilecektir Tabii bu arada rejimin o işbirlikçi kurumları ve klasik işbirlikçileri birer birer devrilecektir Faşist sömürgecilığın yanı bir alt işbirlikçi tabaka oluşturması mümkün müdür? Buna hirsat bulunabileceği kuşkuludur Faşist rejimin derleyeceği kadrolerin ne kadar güvenilir eşeyece mu§lak bir sorundur Bunlar mevcut koşullarda PKK ile diyaloga geçebilecek durumda değilerdir Çunku PKK Hareketinin dayatığı sev devr mdir Kısacası, Partimiz kendi kurallarını yaratacak ve gelişim rotasını sürdürecektir Baştan beri düzen o amış olduğu hatun kadınlar başımızdır tarebiy e geisen devrimci mucadelemiz, engelleyememiş, düzenin sınıf mantığı, kendi iç yapısı ve çözümsizliğu nedeniyle Hareketimiz sürekli şekilde kaydetmiştir

Parti Hareketimizin böylesine gelişim kaydetmesinin tarihsel ve öbjektif temellerine değinmemizin fazla gerekği yoktur Bununla birlikte Kürdistan da sınıf ayrışmasının yoğunleşmesi ülkemizde sömürgecilik statusunun derinleşmesi ve hatta yasal hale getirilmesi Kürdistan in rejimen ve yasal olarak sömürge bir ülke olduğunun itiraf edilmesi mevcut işbirlikçi yapının büyük bir sarsıntı geçirmesi Türk ordusunun muazzam oranda yıpranması gibi olgular, Kürdistan üzerinde uygulanan sömürgecilığin önemli bir çıkmaz içinde bulunduğunu göstermektedir Korucular sistemi'nin zorunlu olarak ise yurutulememesi, sağdan soldan devşirilen işbirlikçi sol güçlerin ve milliyetçi oluşumların iş yapabilecek durumdan uzak bulunmaları sistemi son derece bunalımlı bir hale getirmektedir

ABD emperyalizminin lapanya'nın Basa a yönelik uygulamaları nı rarsa Türkiye ye örnek göstermesi boşuna değildir Çunku böylesi bir klasik sömürgeciliğin kirli ve ortaçağdan kalma yöntemlerle surdurulmesi Batı ölçüleri içinde kabul görmemektedir Batı nın bilinen demokratik gelenekleri böyle bir sömürgeciliği kabul etmemektedir Bu ise TC nin sureki teşhir ve tecrit olması anlamına gelmektedir O, istediği kadar NATO nun bekçisi ve Ortadoğu da Batı arasından köprü olduğunu terretasın Türkiye de böyle bir rejim var oldukça. Batı kamuoyu başta olmak uzere, birçok Batı Avrupa ülkesinin yönetimi bu rejimi olduğu gibi benimsemeyecektir Bu konuda PKK Hareketi TC nin gerçek yüzünü açığa çıkarıp teşhir etikçe, onun bu konumu daha çok göze batmakta ve dolayısıyla böyle bir sömürgecilik TC'nin sırtında muazzam bir kambur oluşturmaktadır Belki o bu kamburu sırtından atmadıkça ne kendi iç sorunlarını halledebilir ne de Batı ile bütünleşebilir

TC önumuzdeki dönemde sosyalist ülkelerle yarı ilşkiler geliştirebilir mi? Rejimin sözcüleri bazen aksi'ıklarında "kamp değiştireceğiz" diyerek Batı yı tehdit ediyorlar TKP'nin TC nin sosyalist ülkelerle ilişkilerinde bir köprü rolü oynamaya soyunması muhtemeldir Ancak bu ölçüde işleyebilecek bir kanal olduğu kuşkusuzdur TKP'nin tam da TC nin Paris hareketimiz tarafından sıkıştırıldığı ve Batı nın bu halıyle TC yi kabul etmediği bir sırada devreye girmesi, "sırtına basarak sosyalist ülkelerle ilişki kurabilmesi" bu sistem içinde sorunlar daha kolay çözülür demesi çirkin bir tutumdur ve TKP'nin mantığı kesinlikle böyledir TKP ye göre daha Mustafa Kemal döneminden beşteyarak batı emperyalist politikalarının yanlış tutumları yüzünden TC Batı ya bağlanmıştır Aslında sosyalist ülkeler TC'ye daha sıcak davranır verir ve şeran gözükürlerse. TC ile daha olumlu koşullarda ticaret yapabilirlerse, onu Batı dan ayırmak mümkündür TC'nin sosyalist ülkelerden korkmaması için TKP yıice ehtiieştirmiş devrimle hiçbir alakası bulunmayan bir siyasal kuruluşa dönuşturulmuştur TKP bu temel de devreye sokulmuştur

TKP TC nin bu denli Batıcı olmasını istememekle sosyalist ülkelerle ilişkilerde aşırı derecede işbirliğine gitmesine bir ortada kalmasını. ABD nin nukleer savaş politikası ve silahsızlanma sorununda bir başka unsuru olarak iş görmesini arzulamaktadır Son derece tehlikeli reformist ve uzlaşmacı görüşler uğruna gerekirse kirli tane TKP'nin feda edilmesi bile düşünülmektedir Bu görüşler sözkonusu olunca PKK gibi hareketlerin destek temmeleri zaten mümkün olmayacaktır işte TKP nin tahlikesi buradan ortaya çıkmaktadır Bu oluşum çok kirli bir meşruiyet yükleneceğir O Türkiye de ve Kürdistan da devrimci-demokratik ve ulusal kurtuluşçu hareketin gelişmini engellemek olası devrimci gelişmeleri tasfiye etmek bunları rejime peşkeş çekmek ve sosyalist sistemin korkulacak bir silahı olmadığını kandırmak için böylesi bir operasyona girişmiştir Bu operasyonun tutmasının mümkün olmadığını hemen belirtmek gerekir Tutamaz çunku burjuvazi o kadar aptal değildir, burjuvazi bilmektedir ki komünist adının rezmleşmesi ve yasaklanması bile kendi açısından çok kötü sonuçlara yol açacaktır. Kaldı ki, TKP'nin Kürdistan a uyarlanmış biçimi kurulsa bile bunun Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini durdurmayacağı bilinmektedir Türkiye de de sol hareket TKP ye karşı öne ile dokuyor Onun bu zeminde de mücadeleyi durdurması mümkün değildir Tam tersine TKP'ye yönelecek eleştiriler, daha devrimci bir sol'un ortaya çıkmasına yol açacaktır TKP teşhir oldukça PKK Hareketi güçlenecektir, tecrit olmuş bir TKP PKK Hareketinin güçlenmesi demektir

Bu denli ağır bir teslimiyet ortamında, PKK nin şahsında Türkiyeli emekçilerin sağlam bir kurtuluş gucunu görmeleri kaçınılmazdır Tabii burjuvazi de bu durumu çok iyi bildiğinden TKP türünden çürümüş ve konuşmuş yapıları bir kenara fırlatıp atacaktır Gerçekten de TKP konuşmuş bir ögrenç kılık olarak ortada durmaktadır Onun temiz sayfalarına çok hiçbir yönu bulunmamaktadır Bu yapının bir kenara atılması çok güçlü ve rejim açısından çok tehlikeli olmasından değil çok kötü oynamasındandır

Daha önce de belirttiğimiz gibi Batı bu tip bir Türkiye'yi ve Türk sömürgeciliğini, Türkiye'nin Batı ya tam uyeliği karşısında bir engel olarak değerlendirmektedir Türkiye nin bu durumu Batı ya üyelik koşullarına tera duşmektedir TC'nin olası Doğu ya açılımı ise fazla olmak gönunmemektedir Çunku teledi sermaye Batıdaz ödemez ve sermayenin ana hargahlarıyla bağlantısını kesemez. İşte burada sorun olarak ortaya çıkan şey yukarda koymaya çalıştığımız programın 1980'lardan başlayarak işletilip işletilamayeceğidir Burada önemli olan PKK Hareketinin bu programa karşı takınacağı tavırdır PKK Hareketi demokratik ve ulusal kurtuluşçu bir hareket olarak Türkiye ve Kurdistan da düzen açısından sureki li korku duyulan bir hareket olarak kalacak bu hareketten kurtulmak için bir yandan zor diğer yandan tavizler politikası temelinde sayede.n bir yaklaşım izlenecektir Dolayısıyla Hareketimiz Türkiye nin iç politikasında daha fazla bir etkinliği yaşayacaktır

Peki böyle bir durum karşısında biz ne yapacağız? Gerçekte böyle bir soruyu ortaya atmak henuz erkendir Ana hatlarıyla belirtmek gerekirse geliştirilecek reformculuk ve tavizler politikasını elbette devrim uğruna kullanacağız Buna ister diyalog ister uzlaşma adı verilsin hem içine girerek hem de dışarıdan zorlayarak hem diyaloga girerek hem de yurarak sömürgeciliğin işbirlikçi temelini tümuyle zayıflatıp parçalayacağız Türkiye deki iktidarları sureki zayıflatacağız Bunun için gerekirse sosyal demokratları da plana çıkarabiliriz Tabii koşulların uygun olması halinde bunu yapacağız Bu güçler her zaman öne çıkarılamaz Bunlar sağa karşı cikarersa sağ zayıflatmak daha sonra bunları zayıf duşurerek devrimi öne çıkarmak hep içiçe uygulanacak şeylerdir Bazen biri önde gelir bazen diğeri sonraya denk duşebilir Doğal olarak bunlar bizim güç toparlama taktiklerimizdir Bu bunları kitlemizin siyasal ve askeri ordulaşma şeklinde geliştirdiğimiz için uygulanacağız

Kuşkusuz bunlar stratejik yakla şımlar değildir Eğer diyalog ve uzlaşma stratejik bir görüş ve nihai bir amaç olarak ele alınacaksa bu devrime büyük bir ihanet olacaktır Yok eğer genelde devrimci strateiye güç kazandırmak için yapılıyorsa, bu doğru taktikler Türkiye solu bu kavramları çok kötü bir biçimde kullanmaktadır Taktik ilişki geliştirme adı altında, çoğunlukla sol kendisini teslimiyete yatırmıştır Ya da strateiyi uzlaşma adı altında tam bir tecrit çizgisi uygulanmıştır Bunlar yarark politik gelişmeler yaratmaktan uzaktır Buna karşılık Hareketimizin Türkiye deki politik yaşam üzerinde hakimiyeti sayılır bir etkinliği vardır Parti Hareketimiz egemen sınıflar arasındaki çelişkileri kullanmış ve bunun sonucunda kendisini geliştirmiştir

PKK Hareketi, TC'nin dış politikadaki konumunu sikıştırmış bulunmaktadır TC nin Avrupa ve Ortadoğu ya yönelik dış politikası epeyce teşhir ve tecrit olmuş durumdadır Açık ki önumuzdeki dönemde bu yönu çabalarımızı daha etkili ve planlı bir biçimde yürütüeceğiz Onun özellikle AET ile birleşme ve bütünleşme programının önünde en büyük engel mucadelemiz oluşturacaktır Bu dönemde TC'nin karşısına ulusal kurtuluş hareketimizi çıkartarak Türkiye de demokrasinin bulunmadığını ve TC'nin usulu örtülu bir taşlının temsil ettiğini gösteracağız Çelişkileri iyi kullanarak TC'nin Ortadoğu ya yönelik politikasını da işlemez kılacağız

Bu dönemde en çok da TC'nin Kürdistan daki işbirlikçi dayanaklarını yok edeceğiz Bunu hedeler programımızda daha açık bir biçimde ortaya koyacağız ve onun ulkemizdeki ekonomik sosyal ve kültürel her alandaki politikalarına karşı amansız bir savaş ilan edeceğiz Yıkıntılığumuz devrimci savaşı daha da yetkinleştireceğiz Bunun için kitlenin örgütlenmesi ve gerilla ordusunun geliştirilmesi çalışmalarımızı daha da güçlendireceğiz Bu çalışmalar güçlendikçe, Türkiye üzerindeki etkimizi de daha fazla duyuracağız Kuşkusuz her şey ne düzenin mantığıyla ne de bizim istediğimiz gibi yürür Ani değişikliklerin ortaya çıkması da mümkündür Bunlar her devrim açısından önemi büyük olan tarihin sürpriz gelişmeleridir Ekim Devrimi bile böylesi bir sürpriz gelişme sonucunda gerçekleşmiştir Aynı sürpriz gelişmeler Iran-Irak savaşında da görulmuştur TC geçmişte iki sistem arasındaki çatlaklıktan yararlanarak doğmuştur Biz de bu çatlaklıklardan sıracak ve bunları daha da genişleterek halk muhalefetini yoğunlaştırıcı Silahlı mücadeleyi yaklaştıran. Kürdistan halkını kendi etrafında toparlayan bir parti Türkiye de her şeyi yapabilir Devrimin objektif koşullarının her zamankinden daha uygun hale geldiği de unutulmamalıdır Özellikle ekonomik alanda sömürgecilik derin tahribatlar yapmaktadır Bu aynı zamanda sınıf ayrışmasının da hızlandırılması ve muazzam oranda bir işsiz gençlik ordusunun ortaya çıkarılması demektir Eskinin geleneksel feodal yargıların parçalanmış aşiretçilik çözülmüş, yani bir işbirlikçi sınıf oluşturulamamıştır Bu konuda kan bir kargaşa yaşanmaktadır "Köy koruculuğu" sistemi TC'nin en çok geliştirmeye çalıştığı dayanağıdır Ancak bu da daha fazla dayanabilecek güçte değildir

İşte tam da objektif koşulların alta tındığına olgunlaştığı bu geçiş aşamasında, subjektif planda ordu-cephe ve silahlı yetkince örgütleyebilirsek düzeni ve devrimci muhalefet ilkelerini net bir biçimde ortaya çıkacaktır Bizim güçlenmemiz Türkiye de de sol'un katbekat güçlenmesi demektir İdeolojik ve pratik gelişmemiz daha şimdiden Türkiye işçi sınıfı hareketine gerekli yolu göstermektedir Devleti bu denli zor durumda duşuren bir hareket emekçilerin devrimci muhalefetinin gelişmesi için muazzam olanaklar sunuyor demektir Zaten Türkiye ile Kürdistan arasında resmi sınırlar yoktur Devrimci hareket. Türkiye şehirlerine kayabilir veya oradan Kurdistan a akabilir Yani Türkiye de sınıflarin düzleştirilmesi nufusun Türkiye ye kayderilmesi ve göç ettirme politikası önumuzdeki dönemde TC'nin başına büyük bir bela olarak dikilecektir TC nufusun önemli bir kesimini Kurdistan dan kaçırarak Türkiye'nin belli başlı büyük kentlerine taşırmakla buraları adeta yeni yerliye Kürt emekçilerin yaşadığı semtler haline getirmiştir Türkiye deki Kürt emekçileri örgütlememiz Kurdistan a orsnia daha kolaydır Bu da Türkiye işçi sınıfı hareketinin gelişmesi, yeni devrimci sol eklmlerin veya devrimci hareketlerin oluşması demektir Bunun için kolluter her zamankinden daha olgun hale gelmiştir Bu alanlara yapılan mudahaleler önumuzdeki dönemde daha da yoğunlaştırılacaktır

Bu da göstermektedir ki, Kürdistan da yükselen ulusal kurtuluş mücadelesi Türkiye de anti-faşist demokratik halk hareketinin gelişmesine yol açacaktır Biz bunu daha örgütlü bir cepheseł hareket haline getirmek için elimizden geleni yapmaya çalıştık çalışıyoruz Burada ateldiğimiz kadar gucu bir araya getirebilirz Bunun için görüşmeler geliştirilebilir Bu temelde sosyal-demokratları zorlayabiliriz Bizim biraz daha güçlenmemiz halinde bunlar bize sığınmak zorunluluğunu duyacaklardır Yani bunlar ikidarı sözumona bizimle diyalogda aramaya çalışacaklardır Sosyal demokratlar için bu gündemde bulunan temel bir sorundur İster kabul ister redde dilsin bu sorunu mutlaka çözumleme leri gerekir Elbette biz bunu bunlardan devrimci cephey güçlendirerek çıkarmaya çalışacağız Bugun TKP inkarcı bir tutum sergilemektedir ama yarın bizden medet isteyebilir 'Sol Birlik ve Olay' gibi mücadele gruplarının bir güçbirliğine talip olabilirler Bu durumda bu güçler ön hemen başında yerleşir edecek biçimde sekiler bir politika yerine bağlı gen kendilerine görüşerek bazen dışarda kalıp sonuçlar ve karşı mücadelelerden kazanmaya ve devrimci gelişmeler önünde engel olarak da görülmemeli

ye etmeye çalışacağız. Her şeyden önce de Kürdistan'da objektif temelleşen işçi-köylü kitlelerini kendi öz kurtuluş araçlarına kavuşturacağız. Bizim üzerinde en çok ısrar edeceğimiz şey siyasel ve askeri örgütlenmedir. Bu yıllardaki programımızın temelinde yatan şey budur.

Partimiz Türkiye Devrimci Hareketinin Gelişmesine Büyük Önem Vermektedir

Biz Türkiye halkının kendi kimliğine ulaşmasına da büyük bir önem atfediyoruz. Şimdi Türkiye'deki çeşitli sol güçler biraz olsun gerçekler görmeye başlamışlardır. Anti-PKK cilik furyası biraz durulmuşa benzemektedir. Bu önemlidir. Anti-PKK cilik olgusunun gerçekte büyük ulus sovenizmiyle ilişkisi vardır. Bu yüzyıllardan beri sürup gelen ve Türk halkının esiri olmayan bir ölümsüz mirasın sonucudur. Türk burjuva ulus geleneği ile Osmanlıcılık içgedesi Türkiye'deki sömürücü sınıflar ve tabakaların hemen hemen hepsinin ortak özelliğidir

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın değerlendirmesi:

PKK'DE STRATEJİK VE TAKTİK ÖNDERLİK SORUNU

Uygulamada Ortaya Çıkan Sorunlar ve Görevlerimiz

Şimdiye kadar önderlik sorunu konusunda hem genelde hem de somut duruma ilişkin yoğun değerlendirmeler yaptık. Şu bir gerçektir ki önderlik biraz yetenek ve kültür biraz da pratik gelişmeyle mümkündür. Ancak bu konuda kendini sınırlama, rolünü dynamik için durumu ortaya koymama, rolünü görmeme, görüp de gereken çabayı harcamama tanık olduğumuz durumlardır. Birçok kez değindiğimiz gibi, bu mevcut sömürgecilik statüsü ve toplumsal gerilikle doğrudan ilişkilidir. Biz, durmaksızın bu gerçekleri ortaya koyuyoruz. Bunların aşılması ve olumlu bir çözüme ulaşılması için çaba harcıyoruz. Tabii bunlar yetmiyor. Çünkü asıl olan, insanın kendi öz gerçekliğidir. Bunda sıradı davranma devrimci gerçekliği kabul etme, bu temelde kendi gerçekliğini değiştirme ve bunu sürekli kılıp olumsuz olanla çatışmaya gelişmeye yol açacaktır. Bu aynı zamanda kayıpların ve kazançların durumunu da belirler.

İçinde bulunduğumuz dönemde önder olmak ve bu temelde devrimci görevleri gerçekleştirmek ancak Partimiz tarafından çizilen çerçeve içinde hareket etmekle mümkün olabilir. Önderlik sorunu gündemizde en yaşamsal sorunlarımızın başında gelmektedir. Başka türden yaşam biçimlerine göz dikmek, toplumda ortalama insanın denediği yollardan birine talip olmak aslında PKK'nin bütün yönlerden kapatmaya çalıştığı önderlik ve yeni yaşam tarzı olarak egemen kılmak istediği oluşumdan kopmaya neden olmaktadır. Tabii bu da gerekli tepkiyi ve karşı dayatmayı beraberinde getireceği için kısmın alışmış sonuçlanmaktadır. Partinin önderlik hattı ile oteki çeşitli yollar arasındaki çatışmada kim bilir de kendisini kurtaracak bir süre için kendisini maskeli bir biçimde gizlemeyi başarabilir. Ancak yine de bu savaşımda kaybeden taraf erşeç kişinin kendisi olacaktır. Mademki gündümüzde her zamankinden daha fazla toplumun gelişimini devrimci doğrultuda sürekli olarak bir duruşlerimize göre yapmış vardır. mademki. Partimiz bunun anahtarı haline gelmiş ve bu sorunu çözümleme eylemine girişmiştir elbette buna önderlik edecek olanlar da bu anahtarı çevireceklerdir. Bunun için anahtarı yuvasına oyuncak sokup geraken gücü göstereceklerdir ve kapıları birer birer açmak için uğraşacaklardır. Açılan bu kapılardan, kendilerini bekleyen görevlerin üzerine yürüyeceklerdir.

Şimdi de önümüzde durmakta en büyük sorun nedir? Neden güçlü önderlere sahip değiliz? Önder diye ortaya çıkan bazıları, neden önderlik sevdasına tutulurek bu illah olmaz hastalık içinde hem kendilerini hem de bizi zor durumlara sokuyorlar? Böyleler neden büyük zararlara ve kayıplara yol açabiliyorlar? Bu hastalığı gidermek nasıl mümkün olacaktır? Böyle önder olacağına hiç olmaması daha çok tercih edileceğine göre, bunun çözüm yolu nedir? Elbette bizim yapay ve hastalıklı önderlere ihtiyacımız yoktur. Ne var ki bizde yaygın olarak gelişen bu hastalık aynı zamanda toplumumuzda biz adam olmayız tarzında ifade edilen teorinin pratikte karşılığını bulmasıdır. Adam olma işini en kötü bir tarzda gerçekleştirmekten kaçınmak zorundayız. Bunun yerine, ölçülen dava adamları olmak için bütün gücumuzu ortaya koymalıyız. Kadrolarımızın bunun ne demek farkında olduklarını bilmiyoruz. Ama biz olağanüstü bir cabayla hakkımızın arasından böylesi adamlar toplamaya ve yetiştirmeye çalışıyoruz.

Tabii dava adamı deyip geçmemek gerekir. Belirttiğimiz gibi bizde öylesi örnekler ortaya çıkıyor ki bir ahmak lipın yapmayacağı şeyleri yapıyorlar ve ardından gelip, ortalığı temizlememizi istiyorlar. Bunlar bizi çok yönlü bir biçimde düşündürüyor. Değişik zeminlerde ortaya çıkan bu tiplerin çözümlemelerini doğru yapmak halkımızın gereksinim duyduğu dava adamlarını bulup ortaya çıkarmak ve kendilerini gerçek militanlar haline getirmek ancak yüksek bir pratik mücadele ile mümkündür. Böyle bir görev bugün mevcut gelişmelerin bir ürünü olarak öne çıkmaktadır. Bizden adam çıkmaz anlayışını savunmak veya "çıkse bile ancak böyleleri çıkar demek bile bile gözlerini gelişim gerçeğine ve çağımızın temel gerçeklerine kapamak olmazsa olmaz nitelikte olan ve halkların gelişmesinin temelinde yatan gerçeklere göz yummak demektir. Bu, gelişmeden aşkonulmuş, baskıya ve sömürüye açık hale getirilmiş, koluruk kilitlenmiş ve onurdan duşurulmuş duşkunler ülkesinin duşkun tipleri olarak yatalak yaşamaya mahkumiyeti bilerek kabul etmek demektir. Böyle bir tutum ise insana ve insanlığa en büyük saygısızlık anlamına gelmektedir. Kuşkusuz böyle bir tutum asla ibret görmeyecektir.

Kadrolarımız kendilerini aldatmadan, şu ya da bu gücün sunduğu sahte ilerleme ve gelişme telkinlerine aldanmadan özgür gelişme kurallarına bağlılığı bir karar olarak kendilerinde işletmek ve her şeye rağmen sürdürmek zorundadırlar. Kadrolarımız bu sorunlar ele alıp çözümlerken ak ak betirthğımız gibi ya sorunların altında ezilip kalıyorlar ya teğet geçiyorlar ya da bu sorunu çok kötü bir karikature dönüştürup eskisini bile aratmayacak sahte önderler olarak sahneye çıkıyorlar. Hatta bazıları başımızda düşmanın jandarmasının polisini aratmayacak bir biçimde kendilerini yıtırmış hastalar durumuna duşuyorlar. Bu durum kabul edilemez. Böyle olmaktansa sıradan bir emekçi olarak yaşamak bile daha çok tercih edilecek bir yaşam şekli olabilir. Kuşkusuz tarihsel bir hamleye girıştiğimizde böylesi aksaklıklar ortaya çıkacaktır. Doğru durust bir bilnek hayvanına bile binmesini bilmeyen bir kişinin kalkıp pilotluk yapması son derece yadırganacak bir durumdur. Sürekli boyun eğmeye alışmış her türlü toplumsal gelişmeden akkonulmuş bir kişiyi önderlik konuma getirmek şöyle iyi yazıyor ya da şöyle iyi çizgiler çiziyor diye önder ilan etmek hiç de doğru değildir. Ama bu böyledir diye bizden önderler çıkmaz veya önderler yetiştirmeyiz demek de doğru olmayacaktır. Çetin kurallarını sınayından geçerek böylesi adamlar olmak bir zorunluluk olarak önümüzde durmaktadır.

Şimdi bu tür bir darboğazda veya böyle bir aşamada her arkadaş şu veya bu şekilde zorlar maktadır. Düşüncede çelişkiyaşamaktan tutalım pratik adımlardaki tıkırcıklığa kadar birçok «kadrolarımız» adeta kanser mikrobu gibi yakalayıp emmekte, zayıflatmakta ve daha sonra oldurmektedir. Bize düşen görev böyle bir durumu yaşamamaktır. Her arkadaş önderlik sınavında hıçumsenmeyecek roller oynayabilir. Sıradan bir savaşçı gibi yaşamaktan tutalım bir istihbarat memuru olma ya açıklık yapmaktan tutalım merkezi taşımaya varana kadar birçok şi yapabilir. Hatta kişinin mükemmel olana ulaşması bile mümkündür. Her arkadaş taktik kararlar almaktan tutalım Parti çizgisine güçlü bağlılığı sağlamaya kadar ilerleyebilir. Yani görev ihtiyacı son derece geniştir. Biz böyleleri ortaya çıkarıyoruz. Bunu mümkün kılmak için bütün gücumuzle çalışıyoruz. Bütün çabamızı ortaya koyarak bazı arkadaşları omurboyu elde edeceğimiz gibi, bu arkadaşlar böyle davranmadıkları sürece Allahın havale eder gibi görevlerini Partiye devretikleri ya da sorunları dua eder gibi ele aldıkları ve dualarını da gerçekleşme olanağı olmadığı için yanlışlarla dopdolu bir durum yaşanmaktadır. Önderlik bazen imamların veya burjuva düzenindeki öğretmenlerin önderliğine benzetilmektedir. Ancak bunlar önder değildir. Bunlar belli bir düzenin emir nde çalışan basit propagandacılar veya şaklakçı takımı olmanın ötesine geçemezler. Biz bu tür önderler ağızları çok iyi yapan veya çocukları kandıran çeşitli siyasal etkilerin savunucuları olarak görüyoruz. Dinsel dogmaların ekonomik ve siyasal etkinliklerin bu tür savunucuları bir hayli fazla olmakla birlikte bunlar düzenin önderleri değildir. Türkiye de bunlar çokça bilinmektedir. Bizde de böyle davranmak isteyenler çoktur. Böyleleri laf kalabalığına getirerek kendilerini olduğundan farklı göstermeye ve gerçekleri saptırmaya çalışırlar. Ancak pratik bunların sonunu kaçınılmaz bir biçimde noktalar ve ergeç gerçek niteliklerini ortaya çıkarır.

O zaman sorun yine dönup dolaşarak kişinin kendisini aldatması noktasına dayanmaktadır. Evet önder önderliğin gerektirdiği görevleri gitliçe kapasmi bir biçimde ele alıp yerine getirmeye zorlayan adama denir. Bu konuda herhangi bir duyguselliğe gerçeklerden kaçmaya ve kaçınmaya sorunları ucuz bir tarzda halletmeye olanak yoktur. Önderliğin bir bilim olduğu bilinin de ancak gerçeklerin yerine getirilmesiyle rolünu oynayabileceği iyi bilinmektedir. Denilebilir ki en çetin uğraşlardan biri olan önderlik sanatının bütün vecibelerinin bir yaratıcılıkla yerine getirilmediği zaman sahneye lider taslakları kopyaları ve karikatürleri çıkacaktır. Bizim açımızdan içine girmeyecek en olumsuz durumlardan biri budur. Bunlar bizim koşullar mızda insanı en zarar verici ve en kötü durumlara duşurebilir. Böyle olduğu için bizde bu tip unsurlar çok erkenden ortaya çıktı, daha fazla da çıkabilir. Bu nedenle bu konunun üzerinde özenle durmaktayız.

Biz Parti olarak önderliği Parti içinde sekreterlik, militanlık ve savaşçılık görevlerini çeşitli biçimlerde açtık. Tabii arkadaşlardan böylesi bir savaşın içinde sıalı bir direnişçi ikle veya savaşçılıkla yetinmelerini istemek bu işte yenilmelerine peşinen zemin hazırlamak demektir. Sorunları ve görevleri çok basit bir biçimde koymak arkadaşları bu biçimde savaşımın içinde yönetmek ve yönlendirmek bizim fazlaca dibar edeceğim z bir şey değildir. Burjuva ve da feodal nitelikli önderliklerde bunlar çoğu zaman böyle alınır ve uygulanır. Bunlar. Sanırız yavaş giderse kazanırız derler. Ama biz bunları n genellikle yenilgiden kurtulamadıklarını biliriz. Bizim savaşımımız gibi değişik koşulları ve özgülükleri olan bir savaşımda gi nçbir zaman şansa bırakamayız. Emeğin bilinçli faaliyetinin bir sonucu olarak her zaman planlı bir eylemlilik içinde olmak zorunday z. Bu konuda şansın veya dışımızdaki gelişmelerin payını en aza duşurmek durumundayız. İnsan emeğinin en gelişmiş biçimleri, devrimci örgütlenme ve eylemin en yetkin biçimlerini üretmek ve uygulamakla yükümlüyüz. Bu taaliyet alanlarının büyük önemini çok iyi kavramalıyız. Bunun yüksek düzeyde bir iş olduğunu, kişinin bu konuyu ancak her gun sayısız defa kendisini gözden geçirip yetkinleşmekle karşılayabileceğini ve kendisini bu temelde ilerletebileceğini bilerek, son derece gerçekçi ve gerçekçi olduğu kadar da iradeci davranmak zorundadır. Bizim tanıhımızı ancak böylesi adamlar yeniteyebilir.

İçinde bulunduğumuz aşamada daha fazla sonuç almak ve işçi bireysel kahramanıklardan kurtarmak istiyorsak, bilinçli ve kolektif bir önderliğin zamanı çoktan gelmiştir diyorsak, sorunu bu biçimde halletmemiz kaçınılmazdır. Bizde sorun her yönüyle yapıcılığı sürdürüyor. Ancak bazıları fırsat bu fırsatlar diyerek bu süreci bir gunluk paşalık veya beylik uğruna kötüye kullanıyor ve her şeyi ateşe vererek sorunu çözmeye çalışıyorlar. Bunlar sınsı bir biçimde sürece yaklaşıp PKK nın itibarını kullanarak bu işi kapatmak istiyorlar. Yine bazıları korkunç bir pratik çaba ve cesaret gösteriyorlar ama işin niteliklerini duşunce gucunu ve teoriyi, kısacası teori ve pratik birlikteliğini bir tarafa iterek dar bir pratikçiliğin veya lafazanlığın ötesine geçemeyen teorisyenliğin sınırında bocalayıp kalıyorlar. Bütün bunlar verdiğimiz kayıpların nedeni haline geliyor. Bu durum, bu süreci durmaksızın ilerletmemize yol açıyor ve zaman kaybına neden oluyor. Bu konuda eksikliklerimizi gören duşman üzerimize geliş tarzını yeniliştirmeye çalışıyor.

O halde sorun son derece yakıcıdır ve değişik yönlere sapmadan bu biçimde ele alınmayı ve çözümlenmeyi beklemektedir. Biz burada halla birçok arkadaşın yeterince anlamadığını farkettiğimiz bir sorunun farklı yönlerine değinmenin yararlı olacağına inanıyoruz. Bazıları PKK önderliğinin tarihsel anlamını bile yeterince çözemiyor. Bizim gerçekleştirdiğimiz somut önderliği bir yana bırakalım kendini onunla yüksek bir bağlılık içinde tutup yürumeyi, genelde Parti önderliğinin ne olduğunu, bu önderliğin doğuşunu, gelişimini yuklediğiı görevleri usulbunu ve çalışma tarzının nasıl geliştiğini, kendini bunla katmanın nasıl olması gerektiğini kavrayamıyor. Bu sorulara son derece yetersiz cevaplar veriliyor. Bazıları bunu vesile bile yapmıyorlar. Parti yaşamına ve olanaklarına ulaştıkça kendilerini daha fazla

koyuveriyorlar ve kendiliğindenciliğe kapılıp gidiyorlar. Hayır, bunlar doğru değildir. Bize göre bu durum bazılarının yükünü son derece ağırlaştırmakta, arkasından çökmelerine yol açmakta, işlerin ust üste yığılıp kalmasına ve genelde parti birliğinin bozulmasına neden olmaktadır. Öyle sanıyorum ki her arkadaşın gönlünde iyi bir PKK'li olmak hakkın başında yuruyerek savaşı iyi yöretmek ve Partiyi olmanın gereklerini her yönüyle yerine getirmek özlemi ve istemi vardır. Eğer durum böyle ise o zaman Partinin son derece geniş olan tecrubelerini ve Partinin kendisini anlamak bu işin alfabesidir.

Bu nedenledir ki her zaman PKK gerçekliğini doğru kavrayalım ve uygulayalım dedik. Peki, bunu neden ısrarla vurgutladık? Sözumona PKK içinde kendilerini teorisyen sananların bile ya akılları bir karış havadadır, ya da kafalarında turu bir yuruyüşün sahibidirler. Buna rağmen yine de mukemmel bir PKK'lilik yapılklarını sanıyorlar. Böyleleri en tehlikeli tiplerdir. Bu nedenle lafta PKK'li olup da pratikte bundan uzak olanların sayısı bir hayli fazladır. Bunları mevcut durumlarıyla Parti içinde tutarsak parti olmaktan çıkmamız kaçınılmazdır. Parti olmaktan çıkmak ise, Partinin önderlik sahasından vaz geçmek ve Partide tasfiyecılığın gerçekleşmesi demektir. Bu tür örneklerle sıkça karşılaşıyoruz. Partilik elbette çetin bir savaşımla yuruyen bir olaydır ve daha da derinleşerek yürüyecektir. Bu konuda ikililiğe ve amatörlüğe kendimi parti yerine koymaya, gerçeklerimizi bile bile daraltmaya ve körletmeye kesinlikle izin vermeyeceğimiz açıktır. Şunu çok iyi biliyoruzki güçlü bir parti hareketi -bu güç örgutlülük ve kollektivizmdir- bütün örgutsel kuralların sağlıklı işleyişi ve somutta gerçekleşmesiyle doğrudan bağlantılıdır. Bu gerçekleşmeden, Partinin fiiliyata geçilemeyeceği çok açıktır. Dolayısıyla biz hep işin bu yönünu esas alacağız. Yani parti sorunu ya da parti faktörü her gelişmenin temelinde yer aldığına göre, bunun doğru kavranıp uygulanması sureklı bir dayatma olmanın ötesinde ele alınmak zorundadır. Parti silahını sureklı yetkinleştirmeye, bu silahı pek bir biçimde bırakmamaya, onu sureklı işletmeye, her koşul altında savaşır bir silah olarak hazır halde tutmaya ve yoğun bir biçimde kullanmaya dikkat edeceğiz. Partililik savaşımında arkadaşların teorubesi bir hayli zayıftır. Bunu detalarca belirtik. Yapılan hataların sağlıklı bir partililikle ilgisinin olmadığını defalarca ortaya koyduk. Halkımızın tarihinin bugünku aşamasında örgutlu yaşam, ekmek ve su kadar gereklidir. Halkımız bugün örgutun sesine kulak vererek onurunu ve kimliğini korumaya çalışmaktadır. Biraz sureklılığı sağlanan bir örgutlulük ve parti örgutlenmesi bugun tek onurlu yaşam biçimi olan devrimci özgur yaşama doğru gidişte ve biraz olsun halkımızın kendisini bulmasında tek çaredir. Bu yuzden böylesi bir çareyi kendi elimizle aksakılığa ve kesintiye uğratmamızın kabul edilebilir hiçbir yönu yoktur. Yine de direnmeyle en çok karşılaşan konu örgutlenme çalışmalarında Parti dışı konumun yaşanmasıdır.

Duşuncede Parti politikasına karşı herhangi bir ihtirazla karşılaşmamız sözkonusu değildir. Buna karşılık bu politikanın örgutsel uygulanışı ve eyleme geçirilişinden büyük bir kaçış vardır. Burada sık sık tasfiyeciliğe duşulmektedir. Partiyi olmanın gereklerinin yetkin bir biçimde karşılanamaması birçok parti tarihinde görulduğu gibi pratikte oportunizm, örgutlenme de saçaklık, her turlu taşfiyecilik ve kötu bir yenilgi demektir.

Çetin örgut savaşçılığında arkadaşların sergiledikleri örnekler yok derecesinde kadar azdır. Eylemin örgutlendiği ilmesinde ve denetlenmesinde gunluk pratik yaşamın devrimci bir tarzda yurutulmesinde sarfedilen dikkat ve duyarlılık çok az ya da yetersizdir. Bunun için bu konuları mutlaka çözume kavuşturmak zorundayız. Elbette her arkadaşın ulaşamayacağı hususlar vardır önderlik sanatında görev olarak gundemine alacağı ve ele mayacağı şeyler vardır. Yine gucunun yetebileceği ve yetemeyeceği durumlar bukunmaktadır. Parti çıkarsının ulverdiği oranda kendisine yuklenecek ve yuklenmeyecek şeyler sözkonusudur. Bu nedenle kişinin bulun bunların içinde kendi rolunu görmesi ve tanımlaması, görevlerini ona göre gerçekleştirmesi, özellikle örgutlenme ve eylemde Parti çizgisini uygulaması kısacası taktik önderliği işletmesi ve çizginin bu yönunun gereklerini yerine getirmesi kaçınılmaz bir görevdir. Her militan bu konuda duşunmesini ve uygulamaya girmesini bilmek durumundadır.

Burada her şey yoğunluk bir birine karıştırılmakta çokça gördüğumuz görev yetki ve sorumluluklar karışıklığa boğulmakta ve kötuye kullanılmaktadır. Bu konuda bir görev sıralılması vardır. Öylesine bir yetki gaspı ortaya çıkmaktadır ki, insanın aklını oynatır nitelliktedir. Biz henuz devlet kurulusuna geçmiş veya atabildiğine gelişmiş bir Parti aşamasına ulaşmış bir hareket değiliz. Bu nedenle Parti saflarında bazen katlanılması olanaksız bir yığın olumsuzluk ortaya çıkmaktadır. Önderlik adı altında yetki gaspını bir yana bırakalım, görevler karşısında laubalı davranma gibi düşmanın bile cesaret edemeyeceği tasfiye hareketi yurutulmektedir. Bozguncu faaliyetlerde bulunmak bir hak ve yetki haline getirilmektedir. Bu çok vahım bir durumdur. Elbette buna çare bulmak gerekir. Bu çare sadece Parti Önderliğinin partinin başında bulunması değildir. Akıl başında olan ve emeğine karşı saygılı herkesin parti işleri konusunda yuksek bir bilinç ve duyarlılıkla hareket etmesi kişinin kendisine öz saygısının da bir gereğidir. Eğer kişi az da olsa halka hizmet etmek istiyorsa ve halkın davasına bağlıysa böyle davranmak zorundadır. Hele iyi bir insan olarak yaşamak ve parti başarıya göturulmek istenıyorsa bu vazgeçilmez bir görevdir. Kişi eğer önderlik hattına bağlıysa bu görevin derecesi daha da artacaktır.

Peki, bu bu yetki gaspını gorevlerin kötuye kullanılmasını ve görevlerden kaçmayı nasıl önleyeceğiz? Nasıl bunun önüne geçeceğiz? Görevlerini ve yetkilerini iyi kavrayan görevlerini iyi teabit edip uzerine yuruyen kollektivizmi uygulayan bu konuda ait-ust ve azınlık çoğunluk ilişkilerini iyi işletebilen zamanı iyi ayarlayabilen ve bunu kırıcı olarak kullanabilen örgut yöneticisi adamlar haline gelmeyi nasıl başaracağız? Bütun bu sorunlar nasıl sorunlar olarak ele alıp şimdiye kadar asgari de olsa çozume bağlamak gerekmektedir. Bu konuda gerek kadrolarımız ve gerekse benim yapabileceğim şeylerin çapı ve sınırı belirtik. Ancak öyle anlaşılıyor ki bizim genelde parti için açtığımız çerçeveyi bazıları adeta bir aşiret çadırına benzetiyor ve bu çadırın içine girmekle adeta her seyin hallolacağını sanıyorlar. Bu durumu henuz yeni yeni olusmaya başlayan karmaşık bir süreye ben zetmemek mumkun değildir. Çadırın açılması aşamasında ne bir evin korunması ne de evin duzenının sağlanması demektir. Bu sadece bir çerçevedir. Ailenin guneşten doldugan yağmurdan korunmasıdır. Çadırın bazı parçaları henuz tamam anlamıştır. Bu çadırın içinde kendimizi hemen rahat hissetmek ve evdir deyip içinde oturmak kabul edilebilir birşey değildir. Çunku böyle bir durumumuz yoktur. PKK henuz yeni kurulan bir çadırdır.

Bugun halkımızın devrimci hareketini nasıl yonetiyoruz? Bu hareketi nereye kadar getirmişiz? Eksiklikleri nelerdir? Halk mızın her evladının buradaki yeri ve rolu ne olmalıdır? Sorunu kavramanın da ötesinde nasıl işimizin erbabı olacak ve uzerimize duşen nasıl gerçekleştireceğiz? Duşunup öğrenerek araştırarak deneme ve sınamayla yanlışlıklardan sureklı arınarak benim rolum ve durumum şudur" diyebileceğimiz bir noktaya gelinmezse bu işi bir ayaklanma hareketinin otesine goturemeyiz. Yeni proletaryanın devrimci önderlerinin çokça sözunu ettikleri gibi bir halk ayaklanması ya da bir köylu veya aşiret isyanı yaratmanın ıterisine geçemeyiz. Tabii durum böyle olunca duşman tarafından yutulmak da son derece kolay hale gelecektir. Eğer bugun yaşıyorsak biraz da böylesi bir isyancılığı engellediğimiz için.

Bizdeki isyancılık ilkel isyancılıktır. Devrimciliği bir isyancılıktan ibaret goren arkadaşlarımız çoktur. Bazı arkadaşlar proletarya devrimciliğini ülkeye taşırmak için son derece istekli davranıyorlar, kin ve öfkenin her seyi kurtaracağını sanıyorlar. Bu, kişiyi anarşizme, macerakılığa ve daha da kötusu fesizme kadar goturur. Ondan sonrası için profesyonel devrimcilik esastır. Bu devrimcilik kurallı ve orgutlu, sureklı kurumlaşmayı dayatan, halkın devrime katkıyını orgutleyen ve onu çeşitli aşamalarda derletip, halkı elbirliğinden kalkamayacağı eylem biçimlerine sunuşlamayan ama eğer basarılacaksa kendilerini mutlaka eylemliliğe kaldıran ve orgut görevlerini başarabilen bir devrimcilktir. Devrimin ancak böylelikle gerçekleşebileceği kabul edilmek bunun dışındaki bir devrimciliğin tehlikeli olduğu bilinmelidir. Devrimciliği bu çerçevenin dışında göstermek isteyenler çok kötu örnek olur ve yuzlerce kişiyi şaşırtırlar. Bu şaşkınlığın acısını da Parti ve halk öder. Böyle bir durumda izin vermemenin bunyuk önemi ortadadır. Hele hele kendilerini yenıyetli sanıp böyle bir devrimciliğin PKK'de yaşayabileceğine inananlar bilmeden Partiye en buyuk kötuluğu yapmaktadırlar.

Evet bu bunları aşmak zorundayız diyorum. Çunku bunlar aşılmazsa sureklı yenilgiye giden yolları şimdiden döşemiş oluruz. Bunu engellemek bizim için zorunlu bir gorevdir. Fethetme ruhuna sahip olan hiçbir arkadaş biz bu işlerin erbabı değiliz biçiminde bir iddiada bulunamaz. Bu işler bize göre değildir diş örgutlenmek ve kurtuluşa yönelmek istemiyoruz, biz yuzyıllardan beri alışageldiğimiz yaşamdan kurtulamayız" denemez. Bunlar kabul edilebilecek sözler değildir. Bunu bir hakaret olarak değerlendirmek gerekir. Adamsınmak ak ilkadamlar olmak ve örgut adamı haline gelmek bugün bizim için ekmek ve su kadar gerekli olan şeylerdir. Bunu tartışmak bile saçmadır. Ama bazıları yaşam biçimleri ve sahte örneklerıyle sağlıklı bir tartışmayı bile engelleyecek kadar kustah kabe ve çirkin bir yığın tutuma girıyorlar. Tabii yaramazlık bunların bir özelliği olduğu için bunu zevkle yapıyorlar. Kuşkusuz bunlar önderlik çözumlemeleri değil dupedüz ahlaksızlıktır bunlar duşmanın uyguladığı yontemlerin parti saflarında hortlatılmasıdır. Eğer devrimcilikten bahsedilecekse, bunları yaklaşılmaması ve gözonune getirilmemesi gereken tehlikeli ve sakıncalı şeylerdir.

O halde geriye doğru yolda yurumek kalıyor. Doğru yolda ısrarlı bir çaba ve aydınlatmayla şaşmadan yurumek herkes gibi kurallara bağlı bir biçimde yurumekte mumkundur. Bir litre-test hareketi bu konuda bir tartışma açabilir, ancak bu devrimci hareket asla boyle davranamaz. Aslında birçok kişi doğru yolda tartışma adına yaptıklar seyin bir bozgunculuk faaliyeti olduğunun farkında bile değildir. Tabii bu buyuk kargaşa çıkmasın ve kafalar karmakarışık hale gelmesin diye kervanı durdurmaz ve işleri ilerletmek istediğimiz için boylelerine fazla yuklenmiyoruz. Ama şurası açık bir gerçektir ki bu konumlarını terkatlar ve olur olmaz yerlerde sergilemeye devam ederlerse bunları hemen yolun dışına çıkarmak gerekir. Yapılması gereken en basit işlem budur. Yoksa lumpenler ordusu bile bunlara tahammul edemez. Böylelerine tahammul gösteremez.

Nar var ki böyleleri bizde hiç de az ortaya çıkmıyor. Ölçuleri zorlamak da diyemeyeceğim son derece ölçusuz yaşam biçimlerini davatanlar ve bunu kendileri için bir hak olarak görenler az değildir. Biz bunu bir tarz olarak kabul edip tartışmayız. Bu düpedüz yabancı olumlamların yanı duşmandaki güçlerin, olayların ve faaliyetlerin bizi lendit etmesi demektir. Buna karşı ancak tedbirler alınabilir ve savunmaya geçilebilir. Bunlar istiyorlar ki, biz her şeyimizi ardına kadar kandilerine açalım. Boylelikle kafamızı oysunlar ve bizi dağıtsınlar. Bunların hak ve hukukları anlaşılırsa şey budur. Biz de bu konuda biraz tecrubesiz olduğumuz yuzyılardan beri örgut hakkımızı turlu aramadığımız ulusal ve sınıfsal gelişme ve haklar konusunda son derece geri bir yaşamı içinde bulunduğumuz için, bu bayılar bunu vesile bilerek rahatça hareket ediyorlar. "Ne de olsa boyun eğmeye alışmışlardır yuzyıllardan beri olugan gucsuz kalısal özellikleri vardır. İstersem kendilerini uyutabilirim bir birlerine kırdırtabilir ve uçurumdan aşağı yuvarlayabilirim kendilerini dağıtabilirim, bizdeki o meşhur kavgacılıkın küçük bir örneğini burada gerçekleştirebilirim" diye duşunen iyi ya da kötu niyetli tiplerin sayısı hiç de az değildir. Belli ki bizim de toparlanmaya ihtiyacımız vardır, yoksa bu turden duşuncelere değil. Biz insanlık kavgasından yarımcı almaya ve mutevazi de olsa bir köşede bu kavgayı seyru bir biçimde yurutmeye ihtiyaç duyuyoruz. Bu bayılar kendilerini açık sayarlar şöyle ya da böyle kendilerinin meziet sahibi sanırlar. Ancak bunların kend başlarına kar etmeni bile doyuracak güçte adamlar olmadıkları ve yadırgıları birçok seyi hak etmedikleri bugun açığa çıkmış durumdadır.

O halde yuce emeği temsil etmemiz ve bunun en gelişmiş biçiminin devrim için harcanan emek olduğunu söylediğimize göre, bu konuda tiliz ve duyarlı olmak bizi asıl faaliyetlerimizden uzaklaştıracak ruhsa, belirti erden ve temel politik hatalara duşmekten kaçınmak ve doğru olan her şeyi ortaya koymak zorundayız. Bunun da ötesinde bu zorunluluk şiddetli bir ihtiyaçtan kaynaklanmaktadır. Dikkat edilirse bu anlatılanlar genel çerçevede kalmaktadır. Ama yine de bunların yapacağımız örgut çerçeğinin önemli bir yanını ifade ettiğini, bir eksikliği ortaya koyduğunu ve bu eksikliğin mutlaka giderilmesi gerektiğini vurgulamak gerekmektedir.

Önderlik gelişiminin önemini belirtik. Elbette bunun için harcanan cabaları küçumsemeyiyorum. Her arkadaşın yaşanılışının başlıca özelliği bizim bile bu koşullarda kolay kolay yuklenemeyeceğimiz birçok şeyi kapsamaktadır. Ama yine de bütun bunların yetmeyeceği ortadadır. Burada still usluop yerinde ve zamanında ış yapmak çozumleyici olmak ve kendine özgu kanun icra etmek önemlidir. Bir müzik aletine çok çeşitli biçimlerde vurabilir. Ancak tek bir biçim bir melodiyi, bir türkuyu veya bir şarkıyı tanınmın edebilir istendiğ kadar teller çekilsin istendiğ kadar ses çıkarılmaya çalışılsın, ortaya çıkan şey müzik olmayacaktır. Davula istendiği kadar hızlı ve kuvvetli vurulsun, çıkan ses kulağa hoş gelmeyecektir. Her vuruş tarzı müzik sesini vermeyecektir. Hele iyi bir müzik parçasını ortaya çıkarmanın ne denli zor olduğu çok iyi bilinmektedir. Her sesin iyi bir şarkı ya da türkü anlamına gelmediği açıktır.

O halde örgüt faaliyetlerinde her cabanın ve her duşuncenin olumlu olanı biçimlendirmeye yetmediğini bu örneklerden çıkarmak mumkundur. Bazılarına belki öyle gelebilir. Ancak işin incelikleri, duyarlılığı ve pratik tarafından doğrulanışı sureklı üzerinde duşunülmesi ve gözden geçirilerek yetkinleştirilmesi gereken bir konudur. Kişi bu işte kendisini geliştirip yetkinleştirebilir. Bu konuda ne geçmiş kalıplara sığınmak, ne duşmızdaki dayatmalara boyun eğmek ya da bunların etkisinin belirleyici neden olarak ileri surmek, ne de tecrube noksanlığından bahsetmek ve fazlaca birbirimize sığınmak durust bir yaklaşım olabilir. Nedeni kendimizde aramak, işin çozumlenişini kendimizde gerçekleştirmek, burada net ve yığınla davranmak bir zorunluluk olarak ortaya çıkmaktadır. Bu konuda ne abartmacı olmak, ne de yenilgi manevğıyla soruna yaklaşmak, tersine onun emrettiği gelişmeyi yaşamak ve olanakları doğru değerlendirmek gerekmektedir. Duşman açısından bu bir kurmayın tanımı eğitimi ve gelişimidir. Biz de buna bir militanın gelişimi adını veriyoruz. Yanı bu konuda yaşam herkesi sayısız tercihlerle karşı karşıya bırakmaktadır.

Parti esas olarak genel hattı belirler. Bu hattın uygulanışı kişinin maharetine, yaşamı kavrayışına ve değerlendirmesine bağlıdır. Burada dogmalara sığınmamak ve Partiyi ortaçağa özgu bazı doğaustu güçlere benzetmemek büyük önem taşımaktadır. Yine partiyi toplumda geçerli olan otorite ve ilişkilerle bir tutmamak büyük öneme sahiptir. Yurutulen eylemin her duşeydeki yenilginin temel bir aracı olabileceğini yanı insanın, toplumun ve bireyin şekillenmesinde faaliyetlerimizin belirleyici bir rol oynadığını görmek gerekir. Dolayısıyla yaşamımızın bütun yönlerine dikkat etmek, örnek olmak ve her yerde değerini muhafaza etmek, ve örnek olmayı büyük bir disiplin değeri olarak surdurmek burada az zaaf göstermek ve göstterdiği anda da bunu hızla gidermek bu işte büyümek isteyenlerin temel almaları gereken hususlardır.

Uzerinde durduğumuz bu konuların kavranması ve uygulanması tam olmadığı. Biz bir gerçeğin Parti gerçeğinin içinde yaşıyoruz. Her şeyden once Parti gerçeğimiz doğru yurumektedir. Bu konuda genel bir bilgilenme ile yetinilmemeli, onun tarihi ve guncel durumu

ve geleceğe nasıl yönelmesi gerektiği konusunda da aydınlanma sağlanmalı, duygunuz, duygu ve sezgi dünyamıza hakim olması gereken gerçeğin kendisi bu olmalıdır. Bu gerçekliğimizi doğru yakalayıp ele alamazsak, değil önderliği büyütmek, hastalıkların tersinden çözümlemeleri doğurması işten bile değildir. Bunun için sürekli kendimizi yanıltmamalıyız diyoruz. Kendisini yanıltan tip her şeyi başından kaybetmiş demektir. Kendi yanılgılarına sevdalanan tip sonuçta zaten bir düşman olup çıkacaktır. Ama yanılgılarından mükemmel ders çıkaran ve bunu olumlu yönde değişimin anası yapmasını bilen birisi, başlangıçtaki durumu ne olursa olsun ilerlemesini bilen kişi demektir.

Bazıları ve sözümona teoriyi iyi bilen bazı unsurlar Parti gerçekliğimizi ve özellikle bizim yürüttüğümüz önderlik gerçeğini doğru tanımlamak ve tanımak bir yana yanlış tanımak için ne gerekiyorsa onu yapıyorlar. Doğru ve yeterli bir uygulama bir yana tersi uygulamak için adeta yarışıyorlar. Bu vahim bir çelişkidir. Ben gerçek budur diyorum, o tarafını söylüyor. Ben şu kadar çabe gerekiridir diyorum, o bu kadarı yeterlidir diyor. Ben üslup şöyle olmalıdır diyorum, o kendi üslubunu dayatıyor. Tabii bu anlayışsızlık ve ulusal mücadelenin en önce, en hassas ve en stratejik bir kurum içinde yürütülmesi demektir. Kişinin parti içinde kendi üslubunu konuşturması, sömürgeci egemen sınıfların üslubunu ortaya koymasından başka bir şey değildir. Bunlar sömürgeciliğin çok yaygın bir biçimde kullandığı üslup-lardır. Elbette bunları parti içinde bir üslup ve yöntem olarak kabul edemeyiz. Bizim üslubumuz sürekli yönetme, önderliğe çağrı bunun önünü açarsak sergilenmesi gereken üslubu gösterme ve bu temelde bunun derlelitilmesidir. Bu görev Parti hareketine, devrimci ideolojiye ve halka bağlılığımızın vazgeçilmez bir gereğidir.

Peki, buna rağmen, bu tür örneklerin ortaya çıkmasına ne demeliyiz? Buna çözüm yolunu göstermek için ben defalarca kendi pratiğim başta olmak üzere Partimizin militan pratiğinin gözden geçirilmesini önerdim. Başta devrim şehitleri olmak üzere doğru olan ve esas alınması gereken gelişmeye herkesin kendisini tabi kılması gerektiğini belirttim. Buna rağmen bunun ters bütün şiddetiyle devam ettirilmek istenmektedir. Düşmanın da bunu körüklediği açıktır. Bu bir kalıntılar sorunudur. Düşmanın bireysel zaaflarını körüklediği açıktır. Böylesi gelişmeler oluyor diye her şeyi bunların keyfine terkedecek değiliz. Bugün bunları layık oldukları yere oturtmak ve gerçek kimliklerini ve kişiliklerini ortaya koymak için ne gerekiyorsa onu en iyi bir biçimde yapmaya çalışıyoruz. Yine de bundan nasıl ve vicdan sahibi olan biziz. Değirmenlinde ise tam tersine, bir vicdansızlık ve saygısızlık hakimdir. Bu yüzden burjuvazinin bizi başka türlü yansıtmak için hergeldiği çabalar yoğundur. Dikkat edilirse, işlerin sağlıklı bir gelişimi için kendi gerçekliğimizi özenle yorumlamaya çalışıyoruz. Attığımız adımların daha güçlü ve sağlıklı bir biçimde atılması için gerçekleşmelerimizin nasıl olduğunu anlatmaya çalışıyoruz. Bunlar son derece açık olan şeylerdir. Buna rağmen gerçekleri başka türlü göstermek tehlikelidir. Bununla sadece düşmanın istediği biçimde davranılmakta, adeta düşmanı doğrulamak -istercesine dayatmalarda bulunulmaktadır. Ancak PKK de gerçekler artık çeşitli maskelerle başka türlü gösterilecek ve balçıkla sıvanacak bir durumda değildir.

Bu yüzden biz bu tipte daha fazla tartışmaya girmek istemiyoruz. Bunları kendimize muhatap almayı da düşünmüyoruz. Belki bunların hepsi bizim için zaman kaybı anlamına gelecektir. Ancak yine de bunlarla uğraşıyoruz. Bunlar bizim kendileriyle uğraşmamıza boykotçuluk ve tasfiyecilik dediğimiz biçimlerde karşılık vermeye devam edeceklerdir. Bunu hiniyetlerinin kurbanı olarak yapanlar az değildir. Adamın kişiliği öyle oluşmuştur. Bu kişilik ayaklar altına alınıp ezilse bile hala bireysel özelliklerden bahsedilemektedir. İster olumlu, ister olumsuz türden olsun sürekli kendilerini üretmeye çalışan bazı hücreler gibi bunlar da kendilerini üretmek için uğraşmaktadır. Biz bir hücrenin ezerken kalıntılarından başka birisi çıkmaktadır. Kötülük üretmek artık bunların bir özelliği haline gelmiştir. Tabii biz de bu kötülük hücrelerini ortadan kaldırmayı düşünüyor ve gelişmenin buraya kadar varabileceğini belirtiyoruz. Kürdistan somutundaki toplumsal gerilim ve kötülüklerin bu tiplerde çok güçlü bir biçimde dile gelişi sömürge geri mantığın ve zihniyetin bunlarda son derece güçlü olduğunu ve bunun hangi sonuca gidebileceğini göstermektedir.

İnsan olumsuzluklarda bu kadar ısrar etmemelidir. Düşmanın açık veya örtülü faaliyetinin sonucudur ki bunlar bu denli ısrarlı davrana-biliyorlar. Başta Parti Önderliğinin faaliyetleri olmak üzere, PKK nin tarihine mal olmuş bütün direniş şehitlerinin bugün hep birlikte ve örgütlenmeye götüren adımlarını esas almak, sadece PKK nin bir özelliği ve emri değil doğru yolda yürümek isteyen bütün insanlarımızın esas almaları gereken bir özellik olduğunu belirtmek doğru bir seydir sanıyorum. Zaten insanlarımız da ona büyle yaklaşıyor, kendisini bu biçimde dinliyor ve görev bekliyorlar. Militanları öncü sıfatıyla orta yerde durduklarına göre, elbette onların bunu böyle kavramak gibi bir zorunlulukları vardır. Bunun kavranması ve uygulanmasındaki yetersizlik kendimizi aldatmak anlamına gelecek gerçekleri başka türlü görmeye ve göstermeye yol açacaktır. Burada hak ve hukukları bahsetmek kişinin en kötü yaşam biçimine düşmesine neden olacak savaşta kötü bir kaçışa sürüklenip düşmana kadar uzanmasına yol açacaktır.

Hemen bel rielim ki, bazıları partiyi uğraştırmaktan ve hatta düşmanla işbirliği yapmaktan zevk alabilir. Bu bir tercih sorunudur. Ancak bunun hiç de iyi bir model olmadığı açıktır. Böyle davranışlarla bunların sakin ve sıcak görünümü bir biçimde bir kenarda oturmaları kendileri için çok daha iyi olacaktır. Ancak yine de "biz böyle yapacağız" veya "ille de karşı faaliyet yürüteceğiz" diyorlarsa, bu kendilerinin bilecekleri bir şeydir. Kötülük sahiplerinin bu çılgınca tutumu insanlığın doğuşu kadar eski olan bir durumdur. Bizde de bunu sıkça yaşatmak isteyecekleri ve yaşamlarına da mal olsa bunu böyle görmeye çalışacakları kendiliğinden anlaşılmaktadır. Bize düşen görev ise bunları iyi tanımak ve kendilerine hak ettikleri cevabı vermektir. Bu durum bugün her zamankinden daha iyedi bir hale gelmiştir. Kendilerini yıllarca beslediğimiz, ailelerinde, toplumda ve devlet katında bulamayacakları her şeyi karşılık beklemeksizin veya çok az karşılık bekleyerek kendilerine verdiğimiz bazı unsurlar ilerlemek bir yana fırsat buldukça kötülüğün şampiyonları olmayı manifest sanıyorlar. Peki, biz bu durumda ne yapmalıyız? Hemen belirtelim ki bundan sonra böylelerini daha iyi teşhir edeceğiz. Kendilerini kötülüklerden arındırmak için, sıcak da verse her türlü yöntemi deneyeceğiz. Bunu hem toplumda hem de Parti içinde yapacağız. Eğer vicdanımız her zamankinden daha fazla doğuş kararlar vermeye elverişli hale gelmişse her zamankinden daha fazla devrimci hukuku uygulayacak durumda gelmişiz demektir. Bu ne anlama gelir? Devrimci rotasyi iyi yürütmeyenleri güçlü yargılama alanlarına göndereceğiz. Devrimin kurallarını uygulayacağız. Bu ne demektir? Bu, devrimi işletmek ve bunu her düzeyde daha yetkince sürdürmek demektir. Bu Kürdistan devriminin yasalarını bu alanda daha yetkince sürdürmek demektir. Son zamanlarda gelişen şey budur. Burada bazen suçsuz olanlar da zarar görebilmektedir. Ancak bunu gidermenin yolu, Parti içinde ve dışında kişinin kendisine çekilmezen vermesidir. Kişi düşman adına hareket ediyorsa bile, burada biraz kuralları görerek savaşmasıdır. Tersi durumda insanın vicdanını zorlayacak birçok savaşım türünün ortaya çıkması işten bile değildir. Biz savaşımın bu düzeyde gelişmesini istiyoruz. Bunden uzuntu ve acı duyuyor ve nefret ediyoruz. Ama sonuç böyle olsa bile savaşın sevaş olarak kabul edilmesi gerektiğini düşünüyoruz ve kabul ediyoruz.

Partililerin görevi böyle kötü savaşçılar olmak değil tam tersine büyük bir irade gücü göstermek tarihin yüru dediği bir aşamada yürümesini bilmektir. Burada yapılacak küçük hesaplar bir değişmiş anlamına gelebilir ve bu da kişinin en kötü durumlara düşmesini berabersinde getirir. Tarihin emrettiği doğru yolda yürümek bizi bu için erbabı olmaya götürecektir. Çocukluk hastalıklarının, kalıntıların ve bireysel özelliklerin bizi en kötü durumlara düşmekten kurtaramayacağı açıktır. "Hazır değildik" ya da "yeterince eğitilmedik" gibi gerekçeler bulmayı artık tarihe mal edilmesi gereken bir hastalık olarak görmek gerekir. Ben de devrime çok daha iyi hazırlanmış olarak katılmayı, daha iyi eğitilmeyi ve daha fazla olanaklarının olmasını isterdim. Fakat bütün bunların son tahlilde kişiyi oportunizme kadar götürdüğünü bugün çok iyi görüyoruz.

Başlangıçta hiçbir şey öyle hazırlanıp planlanarak kişinin önüne konulmaz. Başlangıçta her şey irademizin keyfinizin ve canımızın istediği gibi olamaz. Tarihsel gelişimin bazı yasaları bizi şu ya da bu konuda etkiler, benliğimizi hukmu altına alır. İşgal ettiğimiz konumun gerektirmi benliğimizde yetkince işletmek ve koşullarımıza uyarlamak -ki bu ustaların da belirttiği gibi özgürlüğe açılan yolun kendisidir- özgürlüğe yaklaşımı böyle ele almak devrimcilektir. Bunu başka türlü ele almak ise maceracılıktır. Canının ve keyfinin istediğini sıralmak kişiyi her yere götürebilir ama özgürlüğe asla. Toplumla egemen olan yasaların işleyişini esas almadan, bireysel irademi her türlü koşul ve kuralın üstünde tutmak, buna dayatmak ve buna rağmen bu biçimde sürdürerek yaşamak ancak Den Kişotluk maceraperestlik, lümpenlik ve çok kötü bir duşkünlük olabilir. Bu kişiyi toplumun en çok nefret ettiği tip olmaya ve böylesi işlere sahiplik etmeye götürür. Bazıları bunu istedikleri kadar "özgür yaşamdır" ya da "özgür yaşama saygı nedir" biçiminde nitelendirseler bile, bu asla özgür yaşam olamaz. Bazı duşkünler ve serseriler keyiflerinin istediği gibi hareket etmeyi özgürlük sanıyorlar. Ama özgürlüğün en büyük düşmanı keyfin isteklerine boyun eğilmesidir. Kişi kendi arzu ve istemlerini kural diye dayatırsa veya bunları mutlaka yerine getirilmesi gereken birer emir gibi görür ve bu konuda kendi özelliklerini aşabildiğine abartıp ileri sürerse, o zaman böylesi bir özgürlük savaşçısı değil özgürlüğün en büyük düşmanıdır. Yine bir kişi genel gelişim yasalarını ve hareketin genel gelişim özelliklerinin asama asama güncel olandan geleceğe yönelkinini ne kadar iyi kestirir, bu gelişimin emirine ne denli katkıda bulunur bundan sonra çabasını ne denli yoğunlaştırır, iradesini ne denli genel iradeye bağlar ve genel karar gücüne kendi kararlılığını ne denli katarsa, o kadar yetkinleşmiş bir özgürlük savaşçısı haline gelebilir ve PKK her şeyden önce çağımızın kararlılık düzeyine ve ulusal kurtuluşçu kararlılığa kalıtımın en devrimci yol olan bilimsel sosyalizm yolundan yürünerek karar verilmesi ve ardından bu kalıtımın bunun ışığında yürütülmesidir işte benim başlangıçtan bugüne gelinceye kadar büyük bir özen ve duyarlılıkla ve gücümü alabildiğine zorlayarak kendi gücüm ve olanaklarımla yürüttüğüm PKK denilen olayın kendisi budur.

Biz devrimci bilimi kendi koşullarımıza uyarlayarak ve sadece bilimsel faaliyeti değil pratik faaliyete de bununla içiçe geliştirerek adım adım kendimizi grupları ve daha sonra kitlemizi çağırmızın genel özgürlük akımına katkı. Bugün bunu hala yürütmeye devam ediyoruz. Şimdi başkaları kalkıp için daha değişik olduğunu söyler, "her yiğidin bir yoğurt yiyişi vardır benim yoğurt yiyiş tarzım farklıdır" diyerek PKK'ye kalkımı farklı gösterir ve genel akış istikametinde de değil eğri büğrü yollardan bir kalıtımı gerçekleştirmeye çalışırlarsa, sadece kendilerini aldatmış olurlar. Yani bu yeni akımların içinde eskiyi temsil etmek tepkisel bir kuvvet olarak genel gelişim hattını tam tersi yönden geriye çekmek, genel gelişim hattını çıkmaz yollara saptırmak son tahlilde parti aleyhtarı durumuna düşmektir. Geneide çağımızın özgürlük akımına ve özelde PKK'nin iradesine katılmak demek, bunun genel teorik bilgilerine pratik gerçeklerine ve bizdeki somutlanışına bilimsel katılımı da içermektedir. Bizim somutumuzdaki gelişmenin tarihçesine ve yürüyüş tarzına canlı gerçekten-kataraak -ki insanın yapabileceği en son şey budur- buyuklük göstermeleri esas almak ve katılımı bu biçimde gerçekleştirmektir. PKK olayı budur. Ancak karşısında en büyük engellerin dikildiği durum da burasıdır işte burada şehitlerin vasiyetini tutmak genel emeğin çıkarlarını korumak genel iradeyi böylesi bireysel iradi zorlamalardan kurtarmak büyük önem taşımaktadır. Diğer bir deyişle biz bu ne önderlik edini veriyoruz, bu önderliğe stratejik önderlik diyoruz

Stratejik Önderlik

Stratejik önderlik konusunda anlatacağım şeyler, çoğunlukla yeterince kavranmasa ve başka türlü yorumlanmaya müsait olsa bile kendi örneğimi izah edişim aynı zamanda PKK'nın nasıl geliştiğinin de izahıdır. Yine bu taktik önderliğin nasıl gelişmesi gerektiğini de ortaya koymaktadır. Ancak bu konuda geçmişte ortaya koyduğumuz gerçeklerden fazla sonuç çıkarılmadığı görülmektedir.

Bu konuda anlatılan şeyler basit bir hikaye değildir. Bugün herkesin dikkate aldığı bir hareketi tanımak, eğer bu hareketin mensubu olduğumuzu söyluyorsak kendi eylemimizi tanımak demektir. Stratejik önderlik her şeyden önce halkımızın temel gelişim doğrultusunu ve bu doğrultuda yürürken dayanacak kuvvetleri tesbit etmek ve hareketle geçirmek demektir. Yönelim yaratmak amacı belirlemek bunun kimin amacı olduğunu ifade etmek bu amacın hangi kuvvetlere dayanarak gerçekleştirilebileceğini ve bu kuvvetlerin nasıl ortaya çıkarılabileceğini belirtmek işte stratejik yönetim sorunu budur.

Halkımız için en yüce en hayati ve en temel çıkarları ihtiva eden hususlar nelerdir? Yani siyaset nedir? Bu sorunun çokça tartışıldığını ve çözümlendiğini biliyoruz. Bugün bu Partimizin siyasi çizgisi biçiminde ifadesini buluyor ve özelliklerini pratikte gösteriyor. Yani bir siyasete sahip olduğumuz ve halkımızın bir kurtuluş siyasetine sahip olduğunu tartışma götürmez bir gerçektir. Tabii bu siyaset öyle birdenbire ortaya çıkmadı, öyle birkaç sözcükle meydana gelmedi. Daha dune kadar kurtuluş yolunda birkaç sözcüğe bile sahip olmadığımız gözönüne getirilirse, bugün bu denli muazzam bir kuvvetin içinde yer almanın hemen öyle kavranıp yürütülecek bir şey olmadığı anlaşılacaktır. Bu konuda sait bir teorik bilgimiz yetmeyecektir. PKK burada kuruldu, ilk grupları şöyle oluştu bu gruplar şöyle geliştiği biçimindeki bir bilgimiz son derece yetersizdir. PKK gerçekliği ortaya çıkar ve bunu yaratan irade gücü gösterilirken hangi bilinçle hareket edildi? Bu nasıl yaratıldı? Adım adım her günün ve her saatin yaratılması neye karşı hangi doğrultuda ve hangi olanaksızlıklar ortamında başarıldı? PKK nin gelişiminde bunları görmek bunu kendi benliğinde hissetmek, sadece hissetmekle de kalmayarak kendişini böyle ele almak, böyle yorumlamak kendisini buna hazırlamak ve katmak Parti tecrubemizin özetlenişi alanında budur. Bunun başka türlü özetlenmesi ve özümsenmesi başka türden bir tarih anlayışı, kişiyi belki de damagog olmaya götürebilir, ancak iyi bir parti sözcüsü ya da ideolog durumuna yükseltemez. Bizde boy gösterenler aslında ideolog değil damagogdurlar. Bol bol çene çalarlar ancak bunun etkisi yaşamlarında zırnık kadar bile görülmez. Kuşkusuz önderlik böyle değildir, ama bunun örnekleri çoktur. Yine de herkes bu konuda büyük oynayamaz ve doğru dürüst stratejik önderlik sorunlarını inceleyemez.

Peki, hem böyle bir yönetimin altında çalışacağız hem de bunu incelemeye yanaşmayacağız. O zaman böyle bir adam nasıl gelişecektir? Önderlik gibi bir sanatı nasıl kavrayıp yürütecektir? Bu nedenle buradaki eksiklik tam görülmeli ve giderilmelidir derken önemli bir konuya işaret etmekteyiz PKK'deki stratejik önderlik veya PKK de ifadesini bulan bu önderlik bugün her zamankinden daha fazla incelenmektedir. Burjuva basın-yayın organlarına baktığımızda, her gün PKK nın şu ya da bu yönüne dikkat çeken bir yığın seri yazının yayınlandığını görüruz. Bu yazılarda her gün Partimizin bir yanına işaret ediliyor. Bunlar bile PKK yi anlama ihtiyacını duyuyorlar ve bunun için belki de bizden daha fazla ayrıntıya kaçıyorlar. Tabii düşman genel kurmaylığı bunu çok daha gizli ve yoğun olarak yapıyor. Bu ayrı bir sorundur. Elbette savaşçılarımızın yapmaları gereken şey de bunu en yoğun bir tarzda gerçekleştirmektir. Ama en fazla yapılması

Devamı 30 sayfada

PKK 10. YIL

PRATİĞİMİZİ III. KONGRE GERÇEĞİ TEMELİNDE DÜZELTELİM

PKK İLE 10 YIL

PKK ile ilişkilerim, sempatizanlık ve profesyonel devrimcilik toplam hepsi 10 yıl oldu. Dönüp geriye o günlere baktığımızda yaşayıp yaşayamayacağı konusunda kimsenin kesin bir şey söyleyemediği PKK, bu gün 10 yaşına adım atmış. Onlık günlerle bu günleri karşılaştırdığımızda aradak mesafenin büyüklüğü öyle bir muhteşemliktir karşımıza çıkıyor ki; gözleri kamaştıran bir ışık saçıyor etrafına PKK, 10 yılda büyük gelişmeler kaydetti. Bu gelişmelerin büyüklüğü karşısında insan ne kadar sevinse ne kadar onurlanse yine de azdır. Tabii bu gelişmelere can ve kan veren şehitlerin direnişini, zindanlardaki büyük kavgacıları unutmadan bu yaşanıyorsa, ne kadar kıvanç duyulursa duyulsun, kişi daha büyüğünü gerçekleştirmeye yönelmek zorunda hissedar kendisini.

Biz, terimini kullanacağım Çünkü o dönemde biz bir kuşak olarak mücadeleye atıldık. Yani yeni bir kuşağı temsil ediyorduk. Bizim sayımız o günkü koşullar açısından olsun, bu gün açısından olsun azımsanmayacak bir orandaydı.

PKK nin bundan önce de kalettiği önemli bir mesele vardı. Zaten bu gelişmelerin sonucudur ki, PKK olayının doğuşu gerçekleşti. PKK'nin kuruluşuna ve bu günkü gelişmelere kolay gelmedi. Bunu her Kürdistanlı iyi bilmektedir. PKK nın zorlu gelişimi, açık ki ülkemizin koşullarının bir sonucudur. Bir başka ülkede belki daha değişik bir gelişim olabilirdi, ama Kürdistan'da gelişme bu şekilde olmak zorundaydı. Daha. Kürdistan edinin ağıza alındığı bir dönemde karşımıza çıkarılan engeller hesap edilirse, bu doğuşun görkemliliği kendiliğinden ortaya çıkar. Bunun üzerine çok şey yazıldığından ben daha uzun üzerinde durmayacağım.

PKK'nin 10. yılına girişini kutladığımız bu yılda, PKK nın katettiği mesafeyi daha açıklıkla görmekteyiz. PKK sadece ulusal değil uluslararası alanda da önemli politik bir güç düzeyine yükseldi. Daha bir kaç yıl önceene kadar varlığı bile tartışma konusu yapılan bir halktan bugün çok daha farklı bir temelde bahsedilmektedir. Bugün uluslararası alanda bir çok güç ya da kişi olsun, Kürt adını duyduğunda "ha. Kürtler mi? Bunlar Türk devletine karşı bağımsızlık savaşı veriyor diyorlar. Yine, Kürdistan adı ile PKK nın adı birbirine özdeşleşmiştir. PKK den bahsedildiğinde Kürdistan dan Kürdistan den bahsedildiğinde ise PKK den bahsetmemek artık imkansız olan bir şey gibi. Uluslararası düzeyde tanınmış birçok gazete dergi hatta radyo ve televizyonun yayınladığı Kürdistan konulu yazı ve programlarında bu gerçeği görmek mümkün. Bu programların sayısı bugün küçümsenmeyecek bir düzeye ulaşmıştır. Dünün unutulan halkı, bugün gündemlerin değişmeyen konusu durumunda.

PKK nın bu güne kadar yaptıklarının anlamı nedir? PKK kimliği yok edilmek veya tarih sahnesinden silinmek istenen bir halkı yeniden yaşama bağladı. Bütün insanlığı ayaklar altına alınıp ciğnenen bir halkı kölece yaşamdan kurtarıp bu halka bir şeref bir onur kazandırdı. Kısaca halkımızı onurlandırdı.

PKK'nın büyüklüğünün anlamı da burada kendisini bulmaktadır. Dünyanın varlığını bile düşünmediği bir halk bugün onurlu bir mücadelenin sahibi durumuna yükseldi işte, bu öyle küçümsenecek veya yeterssiz yaklaşımlarla değerlendirilecek bir durum değildir. Bu gerçeğin bizzat sahipleri olması gerekenler tarafından yeterince görülemediğini görmekteyiz. Bir hareketin içinde yer alanların, o hareketin büyüklüğünün farkine eksik varmasının bir talihsizlik olarak değerlendirmek gerekir. Bugün dünyanın büyük bir önem verdiği ve özenle yaklaştığı PKK olayının militanlar tarafından eksik kavranması ciddi sorunları da birlikte getirmektedir. Tabii bu durum en başta, bu hareket içinde 10 yılını doldurmuş biri olarak benim için de geçerlidir.

Partimizin yaşadığı çeşitli aşamalar var. Bütün bu aşamalar, eğer militanlar tarafından o dönemlerde hakkı verilerek kavranmış olsaydı kuşkusuz bugün gelişmeler daha farklı olacaktı. Bugün sık sık şu sözleri kullanmamız bile, bu doğruyu ortaya koymaktadır. Yeni bir sürece girdiğimizde, geçirdiğimiz süreci yeterince kavrayamadığımızı belirtiyoruz. O dönemde şöyle söyle de yapmamız gerekirdi diyoruz. Bunlar, işte bizim kaybettiğimiz ve yeterince değerlendiremediğimiz bir zamanı ifade ediyor. Bugün de yaşadığımız sürece gerçek anlamda hakkını veren, bir pratiğe ulaşmış değiliz. O halde, bunu ciddi ve aşılması gereken bir eksiklik olarak görmek büyük bir önem taşıyor.

Benzer bir özelliği, Partinin yurtdışına çıkışında, I. Konferans, II. Kongre ve bugün III Kongre ve sonrasında görüyoruz işte bütün bu süreçleri yaşayan militanlar, o dönemde tarihin o muzlarına yüklediği görevlerin altından hakkı ile çıkmış olsalardı mücadelemiz daha da ileri bir aşamada olacaktı. Ama bütün bu süreçlere nasıl yaklaşıldı? Belirttiğimiz gibi sıradan ve yetersiz bir yaklaşım gösterildi II. Kongre nin tarihselliği ve yüklediği görevlerin anlamı neydi? Biz o dönem bunu birçok bakımdan kavradığımızı düşünüyorduk. Ama görev için çeşitli alanlara yöneldiğimizde, III Kongre ye görevini yerine getirmemiş olarak dönüldük. Tabii bundan dolayı kazanılması gereken birçok değer kaybedildi veya kazanılamadı. Hatta birçok alanda Parti ciddi tehlikelerle karşı karşıya bırakıldı. Bütün bunların anlamı nedir? Militanların tarihin ve Parti toplantılarının yüklediği görevlere ciddiyetten uzak, yetersiz, dar ve gelişmemiş bir inançla yaklaşmasıdır.

Oysa, PKK militanlara ne kazandırdı? Hangi özellikleri militanlar üzerinde geliştirdi? PKK sadece halka onur vermekle kalmadı, aynı zamanda kişisel onuru da kurtardı. Sömürgeciliğin mengenesi altına alınan ve ulusal benliğinden uzaklaştırılarak, sömürgeci düzenin bir uzantısı haline getirilmek istenen ve bütün insani değerlerini yitirmiş olan bir kişiliğin parçalanmasını ve bu kişiliğin yerine gerçek anlamda insani özelliklere ulaşan bir kişiliğin gelmesini sağladı. Bu bile, tek başına kişiye önemli bir güç verir. onaylara ve olgulara doğru yaklaşmasını sağlar.

Yine PKK'nin bugün ulaştığı düzey veya geldiği yer az bir şey değildir. Bir yıllarla değerlendirildiğinde büyük bir mesafeyi ifade etmektedir. Buna bağlı olarak, aynı derecede kişiliğin de gelişmesi ve PKK nın yüceliğine ulaşması gerekirdir. Fakat görünen durum nedir? Bu büyüklük, yücelik karşısında kişilikte aynı oranda bir gelişme sözkonusu olmamaktadır. Kişiliğin cüce kalması da diyebileceğimiz bu durum, mücadelemizin gelişimine denk düşmeyen ve yıkılıp atılması gereken bir durumu ifade etmektedir.

Bu nokta bugünkü pratiğimizin de önemli bir hatasını oluşturuyor. Kişiliğin en fazla zorlandığı da bu nokta olmakta. PKK nın yüceliğine erişmek önemli bir noktayı oluşturmaktadır. PKK nın büyüklüğü, en zor koşullarda sadece bir halkın yeniden doğuşunu gerçekleştirmek değildir. Bir süre sapma ideolojinin Marksizm-Leninizm adına ortalıkta adeta cirit attığı bir dönemde, Marksizm-Leninizm doğru özümsemekle kalmamış bunu Kürdistan pratiğine de en yaratıcı bir şekilde uygulamıştır işte, PKK nın Marksizm-Leninizmi Kürdistan pratiğine doğru bir temelde uygulaması, onun diğer bir büyüklüğüdür.

PKK'nın büyüklüğünden ve kişiliğin bu büyüklüğe ulaşmasından bahsederken, bu gerçekleri gözönünde bulundurmak gerekir. Bu gerçekler gözönünde bulundurulmadan. PKK nın büyüklüğüne ulaşma sorununu da doğru bir temelde çözümlememiz mümkün olmaz. Yanlığının önemli bir kaynağını da burası oluşturuyor PKK nın büyüklüğünün anlamı yüzeysel kavrandığından dolayı bu konuya doğru bir yaklaşım da gösterilememektedir.

PKK'nın doğuş olayını iyi kavramak gerekir. Bunun benzerlerinden büyük bir farkı vardır. Gerek üzerinde yükseldiği zemin ve gerekse yol açtığı gelişmeler bakımından buyuk bir öneme sahiptir. PKK nın en önemli bir özelliği, çağın dışına itilmiş ve gelişmesi durmuş uğratılmış kişiliğe karşı yeni toplumun kişiliğini temsil etmesidir. Kürdistan da kişiliğin nasıl bir durum içerisine sokulduğu bilinmektedir işte, PKK nın temsil ettiği bu kişiliğe ulaşmak önemli bir sorun teşkil ediyor.

Biz militanların önemli bir eksikliği işte bu yeni kişiliğe ulaşmakta kendisini gösteriyor. Bu yeni kişiliğin tam temsiline ulaşmakta büyük zorluk çekiliyor. Bunun önemli bir nedeni kemalizm tarafından toplumsal yapımızın önemi oranda tahrip edilmesi, kişiliklerin adeta iğdiş edilmesi, ulusal benliğinden uzaklaştırılmasıdır. Bu yapı içerisinden gelen militanlar bu tahribatın ağır etkilerini taşıyorlar. Bu etkileri aşmak ve yeni militan kişiliğe ulaşmak büyük bir önem taşıyor. Ama burada ortaya çıkan nedir? Ortaya çıkan yeniye ulaşmakta çok gerilerde seyretmek oluyor. Ağır bir tahribatın etkisini taşımak, belki bu durumun ağırlaşmasına yol açıyor. Tabii bu durum eskiyi yaşayıp yeniyi temsil edememenin bir gerekçesi olamaz. O halde yeniye ulaşamamanın başkaca nedenleri de vardır.

Şöyle de söyleyebiliriz: Eskiye bağlılık, bizde adeta bir tutku düzeyinde. Yani bu geçmiş toplumun bütün kötü yanlarını atıp, yerine gelecek toplumun özelliklerini almak kişiyi zorluyor. Öyle sanıyor ki bu eski yanlar atıldığında kişi her şeyini yitirmiş olacak. Bunu her bakımdan örneklendirebiliriz. Bugün kemalizmin veya emperyalizmin karşımıza yasanılır diye çıkardığı kişilik sahında yok olmanın ulusal benliğinden ve insanca yaşamadan uzaklaşmadır. Belki bunlar çok güzel ambalajlar ve çok güzel sözler arkasına gizlenerek sunuluyor. İlk bakışta insanı cezbeden özelliği de olabilir. Ama bir kez içine girince sun ığrancığı ve çirkefliği ortaya çıkıyor. İşte, birçok durumda bu görünüş birçok kişiyi aldatıyor. Belki 1 saat, belki 1 gündemde çıkar denilip eskiye ait özellikler yaşanıyor. Tabii burada birçok şeyin yitirildiği ve kaybedildiği görülmüyor.

Eskiye bu kadar bağlılık nerden ileri geliyor? Kürdistan insanının bu derece geri bıraktırılmışlığının da bir etkisi vardır. Toplumda hep eşitmiş ve değerlere sahip olmamış bir kişilik biraz yetk. sahibi olunca veya partinin geniş olanakları içerisine girince, eskiyi konuşturuyor. Burada esas olarak yapılması gerekenleri unutuyor geçmiş toplumdan almış olduğu özellikleri uyguluyor. Tabii, bütün bunları da yaparken o orarda zarara yol açıyor.

Mevcut geçmiş pratiğin ve güncel durumun önemli bir dersi olarak bu hususu belirtebiliriz. PKK olayının doğru kavranması ve militan kişiliğin temsil edilmesi zaferle yürümede önemli bir hususu oluşturuyor. Bu konuda nasıl bir militan kişilik sorusu. Partimizin yayınlarında ve pratiğinde doğru çözümünü bulmuştur. Bu anlamda gönüllümüzün sorunu nasıl bir kişilik sorusuna cevap bulmaktan ziyade doğru olarak belirtenmiş ve pratiklte kanıtlanmış olan PKK'nin militan kişiliğinin tam temsiline ulaşma sorunudur.

Buna ulaşmak için, her şeyden önce ciddi bir yaklaşımın gerekliliği açıktır. Bu şimdiye kadar, bu militan kişiliğin tam temsiline ulaşamadık. Hatta birçok bakımdan içine girdiğimiz pratikle, bu kişiliğin doğru bir şekilde gelişmesinin önünde engel de oluşturduk. Parti saflarımıza olsun ulusal kurtuluş mücadelesi saflarına olsun binler ce yeni öge katılmaktadır. Bütün bu kesimler yeni kişilik temelinde eğitilmeleri de ancak öncülerin militan kişiliğe ulaşmaları ile mümkündür. Yoksa, öncülerin geniş halk kitlelerini eğitmeleri ve yeni kişiliğe ulaştırmaları görevi başarılamaz.

PKK nın yüceliğine yeni karşılık sayılmaz. Öncesine kadar, Kürdistan toplumu böylesi bir kişiliği tanımamıştı. Bu anlamda PKK nın temsilini yaptığı kişilik, yeni bir olay ve gelişme olarak karşımıza çıkıyor. Bu yeniye uyum sağlamada ve bunu temsil etmede bu anlamda zorluklarla da karşılaşıyoruz. Denilebilir ki bugün sosyalizme geçişleri yılları bulan ülkelerde de benzer sorunlar yaşanıyor. Sosyalizmin kişiliğini ahlak ve kültürünü toplumla egemen kılmak için bu ülkelerde yeniden düzeltme hareketleri geliştiriyorlar. Daha kısa bir geçmişe dayanan PKK de bu tür şeylerin ortaya çıkışı, normaldir. Böyle bir yaklaşım kişiyi yeniliğiye götürür. Bu daha beştan yeniliğiye ve teslimiyete açık olan bir ruh halinin yaşatılmasıdır.

Evet belki de böyle bir kişiliğe ulaşmada bugün zorlanıyoruz. Sömürgecilerin ağır etkilerini üzerimizden atmakta, istenmeyen mekten henüz uzağız. Bütün bunlara rağmen unutulmaması gereken gerçekler de vardır. Ne kadar zor ve hatta olanaksız gibi görünürse görünsün eğer kişi gerçekten bir işi yapmaya karar vermişse bunu başarmaması düşünülemez. O halde burada ortaya çıkan gerçeklik nedir? Eğer kişi gerçekten karar vermiş, geçmişe ait ne kadar geri yanı varsa bunları atmak istiyorsa, onun başarılı olmaması ve militan kişiliğe ulaşmaması için herhangi bir neden düşünmüyoruz.

Kaldı ki, öncüler için bahanelere sığınmak, şu veya bu özelliğe bağlamak yapılabilecek en kötü bir davranıştır. Öncüler için bu tür zorluklar sözkonusu bile edilmez. Zaten onlar bütün bu olumsuzlukları görerek ve bunlarla mücadele etmek için karar veriyor. Onun öncü sıfatı da buradan geliyor. Bir PKK militanı sıradan bir kişi gibi yaşayabilir mi? Sıradan bir kişi gibi davranıp, duyarup kalkabilir mi? Elbette ki hayırı Bir PKK militanı aynı zamanda, gelecekte Kürdistan toplumuna hakim olması gereken ilişki, yaşayış davranış ahlak, kültür ve kişilik biçimini bugünden yaşamak zorundadır. Bu anlamda şi çeşitli gerekçeler ile ertelemek, eksik yaklaşmak ve doğru bir temele oturtmamak kabul edilmezdir.

III Kongre gerçekliğinin anlamı, işte bütün bu hususlara pratik çözüm getirmesi bakımından da son derece önemli bir zirveyi oluşturuyor. Kongre, lek tek kişiliklerin çözümlemesini yaparak militanlarımızın yolunu daha da açıp berraklaştırdı. Kongre bütün parti militanlarının önüne, taktik önderler seviyesine yükselmeyi bir görev olarak dayattı. Kongre gerçekliği temelinde, pratik faaliyetlere yönelmenin üzerinden 1 yıl asan bir zaman geçti. Geçen bir yıllık süreye baktığımızda, III. Kongrenin ertelenmez bir görev olarak önumuze koyduğu taktik önderler seviyesine çıkma ya da PKK önderlik gerçeğinin tam temsiline ulaşma görevi tam başarılmış değil. Kongre sonrası geçmiş ağırlıklı biçimde yaşandı. Geçmişe adeta kölece bağlılık ve yeniyi hazmetmede zorlanma bu dönemde de ortaya çıktı.

III Kongre her bak mdan pratiğin önunu açmıştı. Geçmişte tıkanıklıklara yol açan bütün hususlar ortadan kaldırılmış ve pratiğin önü son derece aydınlatılmıştı. Bütün bunlara rağmen, ortaya çıkan durumu nasıl yorumlamak gerekir? Bıldığımız gibi, insan yetenekli bir varlıktır. İstediğinde kendisinde önemli oranda bir gücü yaratabilir. Peki bizdeki insanlar niye bu derece zayıf? Bunun nedenleri neler dir? Sömürgeciliğin yarattığı tahribatı elbette ki gözardı etmiyoruz. Ama akla gelen bu aşamada buna sığınmak ne kadar doğrudur? Kuşkusuz ki, bu doğru bir yaklaşım değildir. Bir kişi yabancı etkiler altında bu derece uzun süre kala bilir mi? Eğer kalıyorsa bu kişiler en başta devrime yanı ulusal kurtuluş mücadelesine yaklaşımlarını yeni den gözden geçirmek zorundadırlar. Okun ucunu böyle bir hedefe de yöneltmeldirler. Aynı zamanda kişisel kaygı ve endişelerini de bir kenara bırakmasını başarmalıdır. Bunlar olmadan gerçek anlamda bir katılım ve taktik önderler düzeyine gelmekten bahsedemeyiz.

III Kongre sonrası pratiğe giren ve birçok alanda eskiyi yeniden candırılan ve hatta onun daha kötü bir karikatürü biçiminde ortaya çıkanların durumunda bu gerçeği görmek gerekir. Yani bunlar nasıl bir yolu seçecekleri konusunda değil bilinene ve doğru bir temelde yürünmesi gereken yolda. yanlış adımlar atıyorlar. Durum böyle olunca da III. Kongrenin önumuze koyduğu taktik önderlik duzeyini tutturma ve yakalama görevini de başaramıyoruz.

Bazı arkadaşların pratiğinde görülen diğer bir durum ise şu: Parti içi sağlıklı bir ilişki ve coşkulu ortamını geliştirmeyip tam tersine bunu zayıflatıyorlar. Öyle ki, bu yürüdüğünde birçok şey de kaybedilir. Sağlıklı bir iç ilişki ve coşkuya daha yapmayan veya bunu sürekli kılmayan her kişi, yeniliğe değirmiş, çözülme ve başarısızlığa daha baştan hazırdır. Doğacak bu tür sonuç-

Devamı 30 sayfada

Kürdistan'da Gerilla Savaşı ve Türkiye'de Demokrasi Mücadelesinin Durumu Üzerine-V

FAŞİZME KARŞI DEMOKRASİ MÜCADELESİNDE DÜNYA PRATİKLERİ NASILDIR?

Gerçekle bağ olmayan sözlerin yalan olduğunu her zaman söyleyebilmek gerekir. Şimdi "Kutlu ve Sargın'a dünyanın gözü önünde işkence yapılıyor" denerek dünyanın gözü önünde" yalan söylenmektedir. Çünkü bu boylara işkence yapılmasının hiçbir anlamı ve mantıklı bağdaşır yanı yoktur. Her stedıklerimi yapmak üzere girdip faşizme teslim olanların, ondan gizleyebilecekleri, ona karşı direnip gösterebilecekleri hiçbir şeyleri olamaz ki kendilerine işkence yapılsın. Faşizm, Kutlu ve Sargın dan her alandaki örgüt güçlerinin listelerini istemiş, onlar da çıkarıp listeyi vermişlerdir. Zaten legalleşmenin yasal bir parti olarak kurulmanın zorunlu bir gereği bu değil midir? Faşist rejim elindeki listeye göre Türkiye'nin her alanında tutuklamalar yapmakta, sorgulama yürütmektedir. Peki yapılan bu sorgulamanın esası nedir? Açık ki, zaten önceden verilmiş olan örgüt ilişkilerinin açığa çıkarılması değildir, sorgulama, sorgulanan güçlerin burjuvazi ve devlet çıkarı doğrultusunda nasıl daha yararlı çalışabilecekleri konusunda bir eğitim olmaktadır. MİT sadece Kutlu ve Sargın'ın değil, TBKP'yi oluşturacak tüm kadroların böyle bir eğitimini gerekli görmüştür. Sorgulama, belki içlerinden çıkabilecek birkaç onurlu direnişçi dışında kalanların bu dersleri iyice özümsemelerine kadar devam edecek ve böylece de TBKP kadroları hazırlanmış olacaktır. Belli ki faşist şefler için erken bunlukları zamanlama da böylece dolacaktır.

İşte faşist diktatörlük altında yasallaşma, legal bir parti olarak örgütlenme çabalarının vardığı nokta budur. Peki bu tarzda kurulan bir parti kimin partisi olacaktır? Hiç şüphe yok ki MİT'in. Hem de sadece merkeziyle de değil her alanda oluşan bütün örgütleriyle doğrudan MİT e bağlı olacaktır. Herhalde tarih böyle bir işbirliğini hiç tanımamıştır. Aslında dünyanın gözü önünde " ibretle yaşanan işte bu noktaya varmış olan ihanetir.

Şimdi, bütün tasfiyeci solun durumunu gösteren bu sonuca nasıl varıldığını belirtmek için yeniden geçmişe dönelim. Bu güçler yeniden şekillendikleri 1970'lerin ortalarında faşizme geçit yok" "ileri demokrasi", "ulusal demokratik cephe" sloganlarıyla ortaya çıkıtlar. Bunlarla ifade etmeye çalıştıkları şuydu: Komünizm adına Ecevit liderliğindeki CHP kayıtsız şartsız desteklenmeli (bu ileri demokrasiydi) CHP hükümeti altında MHP'ye geçit verilmemeli ve bu boylara ile legal parti kurma olanağı tanınmalıydı. Devrim" ve "komünizm adına emekçi kitlelere açıkça bu önermişti. Bunlar çoğunlukla Ecevit'in de önerileriydi ve bu boylar daha o dönemde Ecevit'in ve onun temsil ettiği burjuvazinin açıktan kuyruğuydular. CHP bu dönemde iki kez hükümet oldu ama bu beyanın istemlerinin hiç birisi gerçekleşmedi. Neden? Çünkü o tarzda gerçekleşemezdi de ondan. CHP'nin "faşizme geçit vermemesi" bir yana, Özel Harp Dairesi'nin SS'leri olan MHP çapulcularının gelişimini bile önleyemedi. Ve gerçekte CHP faşizmin geçit bu masının en temel etkenlerinden biri oldu.

Ardından 12 Eylül darbesi ve askeri-faşist diktatörlük oturtuncaya kadının dönen ve tükenip yaşayan bu güçler daha ilk günden 12 Eylül faşizmiyle uzlaşmanın, ona teslim olmanın yollarını aramaya başladılar. Bugün kapatıklarını ilan ettikleri radyolarının o dönemdeki değişmeyen anonsu şöyleydi: "Dev-Yolcu, Dev-Solcu, Kurtuluşçu arkadaşlar! Olayları soğukkanlılıkla karşılayalım. Teröre başvurmayalım. Diktatörlük karşısında güçlerimizi birleştirelim." Geçen süreç, anons sahiplerinin çağrılarından kazançlı çıktıklarını gösterdi. Bunun devamı olarak 1982 başından itibaren, bugün gerçekleşen TKP-TİP birleşmesi ve Ankara'ya dönerek faşizme teslim olma çalışmaları yapmaya başlandı. O döneme kadar rejimle bu güçler arasında zımni bir anlaşma vardı. Rejim bunların üzerine gitmiyor, bunlar da rejimi geçici ve katlanılır göstermeye çalışıyorlardı. Kendini kısmen oturtan 12 Eylül rejimi, bu zımni anlaşmayı bozan taraf oldu. Birçok alanda TKP'lileri tutuklayarak varlıklarını çökertici darbeler vurdu. İşte bu gelişmeler karşısında daha 1982 lerde gerçekleştirilmeye çalışılan açık teslimiyet bugüne kadar uzatılmak zorunda kaldı.

Geçen bu süreçte bu güçler faşizme doğru koşar adım ilerlediler. 12 Eylül anayasasının esaslarını kendi programları haline getirerek, devrimci geçirken birçok gücü kendi yörüngelerinde yürüttüler ve PKK önderliğinde gelişen direnişe karşı açıkça saldırarak 12 Eylül faşizminde sadık askerin kanıtladılar. CHP'li ileri demokrasi" programı düzeyden yana daha da gerileyerek önce Evren-Özal ikiliğine karşı "Demirel demokrasisi", ardından DYP'ye karşı SHP demokrasisi" halını aldı. Ama Kurdistan da yükselen gerilla savaşı karşısında iyice sıkışan Evren-Özal ikiliği bu işi kendilerinin de yapabileceğini söyleyerek 6 Eylül referandumuyla yarı bir pişmanlık çığırı açmak zorunda kaldı. Ve bu çığırda başlayan yürüyüş bugün yaşanılan olaylar düzeyine ulaştı.

Bugün 12 Eylül faşizminin kucağına oturmuş olanlar daha 1982 başlarında böyle bir şeye hazırlanırlarken, o dönemde 12 Eylül faşizmine karşı direnış mücadelesinin geliştirilmesi sorunu devrimcilerin karşı karşıya bulundukları en temel sorun idi. Zira 12 Eylül darbesi karşısında ciddi bir varlık gösterememiş olan sol güçler bir araz kendilerini toparlama imkanı bulunca doğal olarak bu sorunu tartışmaya başlamış ve faşizme karşı direnişi geliştirme yöntemlerini aramaya yönelmişlerdi. Hem yaklaşım hem de pratik adımların alınması bakımından dönemin en ciddi çalışması, PKK nın büyük çabalarıyla şekillenen FKBDC olmuştu.

Sorun faşizme karşı mücadele sorunu olunca, doğal olarak gündeme devlet demokrasi devrim Kurdistan ulusal kurtuluşu ittifaklar gibi en temel sorunlar gelmekteydi. Zira faşizm mali sermayenin en tekelci en gerici en emperyalist unsurlarının açık kanlı ve sövenist diktatörlüğüdür. Böyle bir diktatörlüğü yıkma mücadelesi bir devrim mücadelesidir demokratik devrimin zafere götürülmesi sorunudur. Yıkılması gereken güç mali sermayenin bir avuç kodaman grubu olduğuna göre, bundan zarar gören değişik sınıf ve tabakaların bu mücadeleye katılması gerekir yani geniş bir anti-faşist cephe sorunu ortaya çıkmaktadır. Her zaman gündemde olan Kürdistan ulusal kurtuluş sorunu, faşist-sömürgeci diktatörlük koşullarında çok daha acil ve hayati [illegible] sorun haline gelmiştir dolayısıyla iki halkın kurtuluş mücadelesinin doğru bir temelde birleştirilmesi gerekmekteydi. Kanlı terörist diktatörlük günlük saldırı yürütmekte savaş yapmaktadır dolayısıyla buna karşı mücadelede doğru ve çeşitli yöntemleri kullanmak açık bir zorunluluk olmaktadır. Kısaca sorun gündeme hem program, hem strateji, hem de taktik açıdan gelmekte bütün bunlara doğru ve yeterli bir yaklaşım ve pratik çözüm istemektedir.

Bütün bu sorunlar daha o zamandan gündeme bu tarzda geldi FKBDC'nin hem oluşumu hem de işlemesi süreçlerinde bunlar çok çeşitli biçimlerde tartışılarak çözümler ortaya kondu. PKK, Birleşik Direniş Cephesinin oluşum sürecinde sunduğu **Faşizme Karşı Mücadelede Birleşik Cephe Üzerine** adlı program taslağıyla ve Cephenin çalışmaları sürecinde kurduğu **Faşizme ve Ulusal Baskı Sistemine Karşı Ortak Mücadelenin Sorunları** adlı raporlarıyla sorunlar ve çözüm yöntemlerini doğru bir tarzda gündeme getirdi. Devrimcilerden bu sorumlu ciddi yaklaşımı karşılayan faşizme açıktan teslim olan güçler ve aydınlar FKBDC çalışmalarına dıştan ve içten sabotaj yapmaya devalmak istediler. Bu güçler burjuva demokrasisini hem de monarşisini olacak artışı sözde komünist sıfatı verdikleri kendilerden başka kimseye yakıştırmak istemeyen bu güçler açıkça FKBDC platformunun hatta demokrasinin mutlak karşıtlığını burjuva demokratik güçler üstlendiğini söylüyor ve çözüm örneği olarak Portekiz İspanya deneyimlerini gösteriyorlardı.

Bütün bunlar bu kadar aydınlatılıyla belirtmemiz boşuna değildir. O dönemde yapılan bu tartışmalar ve ortaya konan görüşler çok önemliydi. Zira, daha önceleri olsa da, bugün ortaya çıkan sonuçlar o dönemde savunulan görüşlerin uygulanması oldu. Söz de FKBDC yi "devrim cephesini daraltmakla" itham edenler şimdi kendilerinin hangi cephede olduklarını açıkça göstermektedirler. "Burjuva demokratik güçlerin dışta bırakıldığını" söyleyenlerin bununla faşizmle uzlaşmanın reddedildiğini anlatmak istedikleri ortaya çıktı.

Peki ne olmuştu Portekiz de İspanya da? Devrim mi olmuştu? Halk iktidarının kurulmuştu? Yoğun bir sosyalist inşa mı yaşanıyordu? Hayır, tam tersine devrim yenilmiş ve tasfiye edilmişti. İşte PKK ve FKBDC görüşlerine karşı çıkanların sözde örneklerini durumu buydu. Herkesin çok iyi bildiği gibi İspanya ikinci dünya savaşı sonrasında direniş güçlerinin yenilgi sürüklenmeyle birlikte uzun süre faşist diktatörlüğün egemenliğini yaşadı. Franko diktatörlüğü altında ezilen halk onyıllarca karşı direniş hareketi geliştiremedi. Bu süreç boyunca Başkların gelişen direnişinin vurduğu darbeler Avrupa ortamının etkisi ve halkta yükselen hoşnutsuluk faşist diktatörlüğü iyice teşhir etti ve yıprattı. Bütün bu etkenler karşısında. Franko nun ölümünden sonra muhalefet zayıflatıcı ve tasfiye edici başı yönetim reformları yapıldı. meclis oluşturuldu, partiler kuruldu seçimlere gidildi ve sonuç bağlantısı kalmamış olan "Komünist Partisi"ne legal örgütlenme izni verildi. Yani burjuva düzen yeniden restore edilerek daha da sağlam astar imaya [illegible]

[illegible] ya da olanlardan çok daha çarpıcıydı. Uzun yıllar Portekiz faşizmi sömürgeleri olan Gine, Angola, Mozambik gibi Afrika ülkelerinde faşist-sömürgeci bir savaş yürütmüştü. Ancak faşizmin bütün çabalarına rağmen, bu ülkelerde gelişen ulusal kurtuluş hareketleri, yürütülen kahramanca savaşlar sonunda bir zafer kazandılar. Gine Angola ve Mozambik halklarının zafer kazanan ulusal kurtuluş devrimler Portekiz faşist diktatörlüğünü, eğer bir yenilgiye uğrattılar burjuvazinin düzeni ifşasa ve çöküşe götürdüler. Portekiz de ciddi bir hareketlenme ve devrimci gelişme durumu yaratılar işte böyle bir ortamda çoğunlukla burjuvazinin yerine burjuva düzeni onarmak amacıyla burjuva ve küçük-burjuva demokratlardan yeni bir yönetim kuruldu bu yönetimde İspanya daksının benzeri olan [illegible]

Komünist Partisi"ne de yer verdi hatta bunlar belki bir ağırlık da kazandılar. Böyle bir yönetim altında Portekiz de burjuva düzen yeniden ve daha sağlam temellerde tesis edildi. Portekiz devrimi diye gösterilenlerden bu olayla alanda Portekiz deki devrimci potansiyel ve edildi. Gine Angola ve Mozambik deki ulusal kurtuluş devrimleri ise [illegible] ve yeniden gösterdiği burjuva düzeni hem de Komünist Partisi nin yönetimi ve Portekiz de yeniden örgütlendi ve geliştirdi.

İşte Türkiye de faşizmin yasallaşması için gösterilen meşhur Portekiz ve İspanya örnekleri kısaca böyledir. Burada ki hususa can alıcı önemle sahiptir. Birincisi burada faşizmin devrimle yıkılması değil sarsılmış yıkıma gelmiş olan burjuva düzenin yeniden inşası ve buna karşılık devrimin tasfiye edilmesi vardır. İkincisi devrimin böyle bir tasfiyesi üzerinde sözde "komünist partilerin" yasallaşmaları legal partiler olarak kurulmaları gerçekleşmektedir. Ve devrimin bu tarz tasfiyesinde böylesi partilere bakanlık koltukları bile verilebilmektedir. Herhalde TİP ve TİP şefilerini 12 Eylül faşizminin kucağına oturmaya kadar götüren olayların anlamı ve amacı şimdi çok daha iyi anlaşılmaktadır. Herhalde artmış yedi demokrasi mücadelesi demokrasi hak ve özgürlüklerin korunması adına neler yapılmış olduğunu anlamak şimdi çok daha kolaydır. Herhalde yedi yıldır süren demokrasi savaşı dönüş edebiyatına ve yıllardır yapılan PKK düşmanlığına şimdi daha iyi anlam verebilir. Örnek alınan deneyler bu konularda çok [illegible] öğretici dersler doludur. Zira İspanya'da bile komünist [illegible] Başa Portekiz deki [illegible] Gine Angola ve Mozambik da direniş hareketleri karşısından artan şiddet ve saldırgan tutumlarını da hatırlatmak gerekir.

Bastırılan faşizme karşı mücadelede dünya örnekleri halkların deneyleri bunlar değildir. Kaldı ki bu ülkelerde. Türkiye de şimdiye kadar [illegible] etkin anti-faşist direniş mücadeleler ikinci dünya savaşı içinde ve sonrasında görülmüştür tarzda yaşanmıştır. Ancak bu büyük direnişlerin vahşice ezilmesinden sonradır ki, bu tür olaylar gündeme gelmiştir. Ciddi bir halk direnişine tanık boyunca girememiş olan Türkiye için bunlar, bile örnek olarak görmek mümkün değildir. Faşist barbarlığa karşı dünya çapında halkların direnişi görkemlidir yiğitlik büyük öğretici derslerle doludur. Örneğin ikinci dünya savaşı yıllarında ve sonrasında Doğu Avrupa ülkeleri halklarının faşist diktatörlüklere karşı [illegible] büyük direnişleri ve devrimci zaferleri kazanmaları vardır. Yine faşist [illegible] karşı direnişlere [illegible] Gürcü [illegible] tanıdan büyük öğretici [illegible] bulunmaktadır. Bugün de [illegible] ve hemen her alanında [illegible] emperyalizmin [illegible] gösteriyor.

demekçiliği ve dergiciliği esas alarak parlamentoculuk ve legalistemekler başka bir yolu tanımayarak silahlı mücadeleye ve devrimcilere kutredenlerin sonu faşizme teslim olmak ve ona uşaklık yapmaktan başka bir şey olmayacaktır.

İşte dünya halklarının faşizme karşı mücadele deneyleri böyledir. Bu doğrultuda Doğu Avrupa halklarının, Vietnam, Küba, Nikaragua ve benzer ülke halklarının onlarca yıl sürdürdüğü halk savaşı gösterdiği direnç bugün dikkerde destandır. Bu savaşlar Hitler faşizmi ve ABD emperyalizmi gibi dünyanın en vahşi güçlerini yenmeyi başarmışlar ve halkların tek kurtuluş yöntemi haline gelmişlerdir. Belli ki, Türkiye halkının ve devrimci-demokratik güçlerinin bunlardan öğreneceği çok dersler ve çıkaracağı önemli sonuçlar vardır.

Dünyadan iki tür örnek diye gösterdiğimiz bu olaylar arasında temelden ayrılık ve karşıtlık bulunmaktadır. Birincisi karşı-devrim ile devrimi, tekelci burjuvazi ile halkı uzlaştırma ve devrimi tasfiye etme esasına dayanır sözde devrimden, gerçekte ise karşı-devrimden yanadır. İkincisi, uzlaşmaz olan bu çelişkilerin devrimci çözümünü esas alır, bu temelde devrimi ve halkı zafere götürür. Proletarya devrimcilen, hiçbir zaman, uzlaşmaz sınıf çelişkilerinin uzlaştırılması, bu tür çelişkilerin keskinliğinin yumuşatılmasının çalışmazlar tam tersine uzlaşmaz çelişkilerin devrimci çözümünün gerçekleştirilmesi için mücadele ederler. Bu mücadeleyi geçici gerçekilmelerden en yoğun saldırılara kadar, en basit gösterilerden devrimci savaşa kadar koşullara uygun olan her biçimle yürütürler. Buna karşılık uzlaşmaz karşıtlıkları uzlaşır hale getirme, keskin sınıf çelişkilerini yumuşatma çabası burjuva liberalizminin ışıdır çünkü onun varlığı ancak bu esas üzerinde hayat bulur. Devrim, karşı-devrimi de örgütleyerek gelişir eğer devrim hareketi bir silahlı devrim ise bir devrimci savaş cephesi olarak gelişiyorsa, kendi karşını olarak silahlı karşı-devrim cephesini de iyice netleştirerek ara hakaları tümüyle yokeder Bu koşullarda eğer burjuva liberalizmi gerçek demokratik tutuma yönelirse devrim cephesinin bir yedeği haline gelerek olumlu işlev görür böyle bir yönelim içinde olmayanlarsa hızla varacağı yer ise, karşı-devrim cephesidir faşizme uşaklık ve ajanlıktır Bugün Türkiye de yaşanan olaylar bu nedenle son derece açık ve anlaşılırdır

Bugün somut pratik sonuçler olarak Türkiye de görülen olaylar hem dünya pratiklerine uygundur hem de 1982 tartışmalarında savunulan görüşlerin pratikte uygulanmasıdır CHP ve SHP'nin bir parçası olarak verilik bulan ve kendilerine Portekiz'i örnek alanlar, bugün 12 Eylül faşizmine açıkça teslim olmuşlar, faşist cephedeki yerlerini almışlar ve devrim tasfiye etme görevlerini, yeni yöntemlerle en hainane ve zavallı tarzda ısra etmeye yönelmişlerdir Pratik hayat PKK'yi ve PKK nın 1982'de FKBDC çalışmalarında ortaya koyduğu görüşleri doğrulamıştır PKK, FKBDC gibi bir ittifak işlemeksizin bile, sadece kendi gücüyle 12 Eylül faşist sömürgeci rejimine karşı devrimci direnişi örgütlemiş. Ulusal Kurtuluş Cephesi ile birlikte antifaşist direniş cephesini de pratikte gerçekleştirmeyi başaracak faşizmin karşısına tek cephe olarak çıkmıştır O halde, PKK ve Kürdistan direniş pratiği Türkiye açısından da yeni bir durum ve başarı temayanın başarı imesidir Türkiye halkının ve devrimci olmak isteyen güçlerin faşizme karşı mücadelede PKK'den öğreneceği çok şey ve almış olduğu büyük destek vardır

KÜRDİSTAN PRATİĞİ HANGİ GERÇEKLERİ ORTAYA ÇIKARMIŞ VE NE TÜR OLANAKLAR YARATMIŞTIR?

Türkiye de gerçekler o denli tersyuz edilmiş, o kadar çarpıtılmıştır ki, bugüne kadar egemen olan her şeyin tersini ortaya koymak somutlar diye söylenen şeyleri tersine çevirmek insanı buyuk ölçüde gerçeğe ulaştırmaktadır Günumuzde maharetı sadece bu tersine çevirme işlemini gerçekleştirmek olan yeni bir yazarlar incelemeceler topluluğu bile ortaya çıkmaktadır Bu durum Kemalizmin gerçekte ne olup ne olmadığını yuzyıllara dayanan bu çarpıtma olayının Kemalizmde nasıl bir bütünlük ve sistemlilik kazandığını, açıkça göstermektedir

[illegible] aslında teorik ve pratik gerçekte her şeyi çarpıtıl[illegible] tersyuz edilmesi gerçeklerin [illegible] sahtekarlık ve gizlenmesi, [illegible] böyle bir düşünsel politik [illegible] ve pratik egemenlik altında [illegible] ve gerçek ve somut olayla [illegible] bağlantı kurulmuyor [illegible] hayatın ve politik [illegible] yapay hale getirildiği [illegible] ortamda kavramlar [illegible] tersyuz etme ile bütün [illegible] yeğe, tersine kalıcı [illegible] egemen sınıf teorik uy[illegible] ve [illegible] tersyuz edilmesi tarihi yaşanan [illegible] boğazlamak ve yaşanan gerçeklerin tahrip etmek [illegible] egemen sınıf gerçeği bir [illegible] ve yaşanmak geliştirdiği [illegible] bir hale ve sosyalizm [illegible] emperyalizme, bir [illegible] sömürgeci koşan Kemalizm halkçılık, devrimcilik anti-emperyalistlik ve ulusal kurtuluşçuluk, dünyada faşizmin şekillenmesine öncülük eden kemalist diktatörlük bir demokrasi hareketi Kurdistan a yönelik yürütülen işgal ve sömürgecilik hareketi bir uygarlık taşıyıcılığı, esas karakteri halk düşmanlığı ve emperyalizme uşaklık olan Türk ordusu bir devrimci ve demokrasi gücü olarak görülmüş ve gösterilmiştir Elbette böyle bir yapı içinde burjuva diktatörlüğünü ve bugün ise faşist diktatörlüğü onarma, daha çok güçlendirme çabalarının devrimcilik demokratiklik hatta komunistlik olarak görülmesi ve gösterilmesi de fazla şaşırtıcı olmamaktadır Burjuva düzeni tamir etme hareketinin adına demokratik devrim, tarihsel güçlerin ve devrim düşmanlığının adına da devrimcilik, solculuk denmesi fazla anormal ve yadırganıcı gelmemektedir Türkiye de insanlar gerçeklerden o denli koparılmıştır ki, bütün bunları son derece normal ve kabul edilir görebilmekte, çıkarlarının nerede olduğunu anlayamamakta ve girtlağına basılsa bile sesini kaldıramamaktadır

İşte böyle bir ortama müdahale olarak gelişen Kurdistan devrimci pratiği PKK nın teorik ve pratik mücadelesi hem Türk egemen sınıfının ve onun egemenlik sisteminin, hem "sol" denen yapının esas durumunu ve özelliklerini açığa çıkarmıştır, çarpıtmaları ve tersyuz etmeleri ortaya koyarak gerçekleri açık-seçik göstermiş ve kendi gerçekliği içinde her şeyi önemli ölçüde yerli yerine oturtmuştur PKK önderliğindeki Kurdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin gelişim pratiği, Türkiye açısından maskelerin yırtılması, hayallerin yıkılması çarpıtmaların düzeltilmesi kısaca gerçeklerin olduğu gibi ortaya çıkarılması olmuştur Bu nedenledir ki gerçeklerden büyük ölçüde koparılmış olan Türkiye insanı PKK nın gelişim karşısında adeta şoke olmuş, şaşkına dönmüş anlam vermesi ve doğruya yönelim içine girmesi sancılar ve zorluklarla karşılaşmıştır

Bugün ortaya çıkarılmış olan gerçekler iyice irdelenirse, PKK önderliğindeki Kürdistan devrimci gerçeğinin ortaya çıkışına kadarki süreçte Türkiye de yaşananın her alanda bir sahtelik maskeleme çarpıtma ve inkar olduğu görülecektir Bu her açıdan böyle olduğu gibi, "sol" denen yapı açısından da böyledir Bu nedenle PKK Türkiye açısından da gerçeklerin bütün açıklığıyla ortaya çıkarılması ve toplumu deyatilması haroketidir Faşist-sömürgeci karşı-devrim ile devrim arasındaki mücadelenin bu denli keskin ve sert olması da bu karşıtlığın durumunu açıkça göstermektedir

PKK önderliğinde Kürdistan da yaratılan devrimci teorik ve pratik gelişmeler, Türk tarihi, Türk egemen sınıfının özellikleri, bu özellikleri en çok somutlık ve sistemlilik kazanmış olduğu Kemalizm gerçeği, Türk ordusunun karakteri ve toplumsal-siyasal yaşamdaki yeri ve işlevi, Türkiye de devlet demokrasi ve demokratik halk devrimi, Kürdistan'ın sömürgecilik altında tutulması gibi konularda gerçekleri ortaya koymuş ve kapsamlı izahlar getirmiştir PKK Kurdistan üzerindeki sömürgecilığı ayrıntılı irdeleyerek Türk ve Kürt halklarının özgür ve eşit temellerdeki gerçekçi birliklerinin yolunu göstermiştir Bu konularda sadece doğru teorik izahlar yapmakla yetinmemiş, bundan yola çıkarak doğru devrim programlarına ve devrimci pratiğe ulaşmıştır

PKK nın başından beri tüm bu konularda sürekli derinleşen bir çalışma ve mücadele yürütmüş olduğu bilinmektedir 12 Eylul faşizmine karşı 1982 yılında yürüttüğü FKBDC çalışmaları içinde kapsamlı görüşler geliştirdiği ve doğru programlar ortaya çıkardığı, bunları kamuoyuna sunarak tüm dürust insanları 12 Eylul faşizmine karşı ortak mücadeleye çağırdığı bilinen bir gerçektir Ve PKK, 1983 den itibaren bu görüşlerinin daha kapsamlı bir pratik uygulamasına yönelmiş, günümüzde önemli bir devrimci pratik gelişmeye ve taktik açılıma ulaşmıştır

Kurdistan da yaşanan muazzam devrimci gelişmelerin ve bunun 12 Eylül rejimine vurduğu çökertici darbelerin PKK'nin benden beri ve 1982 de daha da ayrıntılı hale getirilmiş olarak ortaya koyduğu devrimci görüşlerin pratik uygulanması olduğu, pratik gelişmenin PKK'nin görüşlerini doğruladığı ve bu mücadelenin bugun faşist-sömürgeci rejimi cidi bir çıkmaz içine sokduğu açıktır PKK'nin yalnız başına bu denli buyuk devrimci gelişmelere yol açabilmiş olması dikkate alınırsa, kendilerine "devrimciyim" diyen güçler eğer gerçekten devrimciolsalar ve ortak mücadeleye yönelselerdi bugün sağlanacak devrimci gelişmelerin boyutunun ne kadar büyük olacağı rahatlıkla görülecektir Açık ki burada da çok ciddi bir sahtelik ve maskeleme olayı vardır ve halklarımızın kurtuluş davası açısından bağışlanamaz suçlar işlenmiştir PKK önderliğindeki Kürdistan devrimci gerçeği burada da nasıl bir sahteliğin yaşandığını ve ne denli büyük suçlar işlendiğini gösteren bir ayna olmuştur

Daha önceki bölümlerde tarihi yetmiş yıla uzanan Türkiye solunun gerçek durumu bazı açılardan incelenmiştir Kürdistan da PKK nın yarattığı devrimci gerçeklik karşısında, Türkiye de "sol" diye tanımlanan bu yapının gerçek durumu, bu yapının nasıl egemen sınıf tarafından koşullandırılmış ve egemen düzenin çaperini kıramamış olduğu, teorik açıdan nasıl bir utopizm, dogmatizm aldanma ve demagoji olarak ortaya çıktığı politikada nasıl bir burjuva kuyrukçuluğu, ışbirlikçilik düzeyinde bir uzlaşıcılık ve çocukluk olduğu Kürdistan ulusal kurtuluşu karşısında azgın bir şovenizm ve sosyal şovenizmi temsil ettiği pratik-örgütsel açıdan nasıl bir kokuşmuş opportunizmi ve tasfiyecılığı yaşadığı ağır bir eziliməyle sonuçlanan birkaç devrimci çıkış dışındaki bütün yapının gerçekte burjuva düzenin ayıpların kapatan bir aşma yaprağından başka bir şey olmadığı çok daha açık bir tarzda ortaya çıkmıştır Bugün bu aşma yaprağı 12 Eylül faşist rejiminin ayıplarını kapatma görevini yerine getirmektedir Devrimciler açısından çoktan görulen ve sürekli ifade edilen bu gerçek, şimdi H. Kutlu ve N Sargın'ın şahsında artık herkes tarafından kolaylıkla görülebilmektedir

Açık ki, sağlı-sollu sahteliklerin bu denli yırtılmış ve gerçeklerin bu kadar açığa çıkarılmış olması Türkiye de gerçek bir devrimci hareketin geliştirilmesi açısından yaratılmış en büyük ve önemli olanaklardan birisidir Devrimci bir hareketin örgütlendirilmesinde doğru teorik ve politik anlayışın vazgeçilmez önemi çok iyi bilinir İşte PKK önderliğindeki Kürdistan devrimci gerçeği ve yarattığı teorik ve pratik gelişme Türkiye'de gerçek bir proletarya hareketinin örgütlendirilmesi ve devrimci mücadelenin geliştirilmesi için böyle önemli bir olanağın yaratılmış olması anlamına gelir Bu açıdan PKK, Türkiye için de karanlıkların yırtılması ve aydınlıklar döneminin açılması demektir PKK'nin yarattığı bu ortamda ve ortaya çıkarılan gerçekler temelinde Türkiye de müzmin bir hastalık durumunu alan tasfiyecilik aşılabilir Programsal, stratejik ve taktik açılardan doğru devrimci anlayışlar geliştirilip doğru bir pratik içine girilerek bunlar devrimci bir örgütte birleştirilebilir

Elbette Kürdistan daki devrimc gelişmelerin Türkiye açısından sadığı anlam çok çeşitli biçimlerde ele alınıp incelenebilir ve Türkiye devrimci hareketi ile devrimci-demokratik mücadele açısından yaratılmış olduğu çeşitli olanaklar ortaya konabilir Gerçekten de Kurdistan pratiğının Türkiye açısından oynadığı rol dünyadaki benzerlerinden çok daha kapsamlı ve ileri duzeydedir Burada Kurdistan'da yaratılan ve faşist-sömürgeci rejimin bütun saldırıları boşa çıkartılarak köklestirilen devrimci savaş cephesinden, devrimci demokratik mücadelenin bu öncu yasundan bahsetmek gerekir Gerçekten de Kurdistan da yukselen gerilla savaşı bugün sadece Kurdistan için değil Türkiye için de her turlu devrimci, ilerici demokratik gelişmenin öncüsü yaratıcısı ve sağlam bir kalesi durumundadır ve her turlu ilerici gelişme açısından hayati öneme sahiptir Türkiye'de hem 1920 de, hem de 1971-74 döneminde böyle bir devrimci gelişmeye ulaşılmaya çalışılmış bunun için yureksi çıkışlar yapılmış, fakat bu adımlar başarıya ulaşamayarak yenilgi alınmıştır Gerçek devrimci yolda ilerleyen herkesin hemen ilk adımda yaratılmak durumunda kalığı bu gelişmeler Türkiye için gerçekten de büyük zorluklar taşımıştır İşte bu zorluklar Kurdistan da başarıyla goğuşlenmiş geçmişte Türkiye de başarılamayan şey bugun Kurdistan da PKK önderliğinde başarılmıştır

Kurdistan da yükselişten devrimci savaş cephesi, ayrı zamanda Türkiye demokratik halk devriminin de bir cephesi ve üssu durumundadır Bu cephe, Türkiye deki tek ve gerçek devrimcidemokratik cephedir Bunun karşısında 12 Eylül rejiminin tasfiyesömürgeci cephesi vardır ve bunlar arasında herhangi bir orta yol, başka bir cephe kalmamıştır Günumuzde 12 Eylül rejimine açık teslim olmaya kadar varan mevcut köklü ayrışma bu gerçeğin yol açtığı gelişmeden başka bir şey değildir Bu nedenle Türkiye de devrimci-demokratik cephe içinde yer almak ve bu cepheyi geliştirmek isteyen herkes, PKK önderliğinde Kurdistan da yukselen Ulusal Kurtuluş Cephesi ile yakın bağ ve dayanışma içinde olmak ve gelişen savaş cephesinin bir parçası durumuna gelmek zorundadır Böyle yapmayanlar, bunun dışında kalanlar, kendilerinin üçüncü bir cephe olduğunu ve olacağını söyleyenler eğer dürusdense sadece kendilerini yanıltarak yenilgiye götürecekler ya da gerçekte 12 Eylul faşizmine hizmet edecekler faşist sömürgeci cephenin bir uzantısı durumunda olacaklardır Bu konumlarıyla, yani halkı aldatmaya çalışan durumlarıyla 12 Eylül rejiminden daha da tehlikeli ve zararlı bir siyasal gerçeği yaşayacaklardır

Peki bütun bunlar gerçekte ne anlama gelir? Bütün bunlar sadece Türkiye için gerçek devrimcidemokratik cephenin açılmış ve Kurdistan dan yukselmekte olduğunu gösterir Bu, 12 Eylül faşist rejimine karşı proleterya önderliğindeki halkın gerçek devrimci programına kavuşmuş, faşizme karşı mücadelede doğru bir taktik hattı ortaya çıkarmış olması demektir Demekki Türkiye deki programsızlık ve taktiksizlik artık aşılmıştır, "demokrasi mücadelesi" adına halkı aldatma çabalarının nasıl bir sahtekarlık ve düzene hizmet etmek olduğu açıkça gösterilmiştir PKK nın yarattığı devrimci teorik ve pratik gelişmeler ve Kurdistan'da yukselen gerilla savaşı bu bakımlardan da yadsınamaz gerçekleri ortaya çıkarmıştır O halde 1971-74 lerde Türkiye de ulaşılamayan devrimci gerilla savaşına şimdi ulaşılabilir, Kürdistan daki devrimci gelişmelere dayanılarak bu gelişmeler Türkiye sathına yayılabilir Türkiye de yaşanan çok çeşitli sorunlar bu gelişmelere dayanılarak çözülebilir Zorluklar PKK ve Kurdistan halkı tarafından goğuslenmiştir ve yukun büyüğu omuzlanmıştır Artık bu yük paylaşılmak ve buradan çözume girmek zorunludur Bunca gerçeğe rağmen böyle bir yönelim içine girmemenin suçu çok daha ağır olacaktır Gerçekten halka ve devrim davasına hizmet etmek isteyenler için ise bugun durum çok daha aydınlık ve ortam daha elverişlidir Durust ve onurlu her insanın yönelimi böyle olmalıdır

BAZI SONUÇLAR

12 Eylül faşist-sömürgeci rejiminin faşist Evren-Özal klığının 6 Eylül referandum oyunu karşısında bir durum değerlendirmesi yap-

maya çalışarak, bunaya kadar yazdıklarımızda referandum" denen şeyin gerçek anlamını, bunun yedi yıllık faşist yönetim pratiği içindeki yerini, yetmiş yıllık Türkiye solu nun gerçek durumuyla olan bağlantısını, bununla bağ içinde Türkiye'de demokrasi mücadelesinin gerçekte ne olup olmadığını faşizme karşı mücadelede dünya deneylerinin nasıl olduğunu, anti-faşist direniş mucadelesi için Kürdistan devrimci pratiğinin ne tür olanaklar yarattığını gücümüz oranında ve bazı yönleriyle göstermek istedik

6 Eylül referandumu, Kürdistan'da yükselen ulusal kurtuluş mücadelesine karşı faşist-sömürgeci rejimin yuruttuğu özel savaşın yöntemlerinden biriydi Görüngüde 12 Eylül anayasasının yasak koyduğu Demirellere ve Ecevitlere siyaset yapma hakkını vermeyi amaçlıyordu, ama gerçek amacı bundan çok farklıydı, gerçekte, 1982 referandumunda 12 Eylül anayasasına "hayır" demiş olan güçleri, aynı anayasaya bu sefer "evet" dedirtmeyi, 1982'nin "hayırcılarına" tükürüklerini yalattırarak bunları da 12 Eylül rejimi kapsamına almayı, sol'da düşmanlığı ve teslim olmayı geliştirmeyi, sağlı-sollu ulusal birliği faşist dikatörlük çerçevesinde güçlendirerek PKK önderliğindeki Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketini tecrit etmeyi ve bu harekete karşı yürüttüğü savaşa "solcuları" da aktır katmayı amaçlıyordu Referandum denen oyunun anlamı ve amacının böyle olduğunu daha başından belirtmiştik ve Türkiye'de "sol" denen yapının yeni bir pratik ayrışma, safl aşma döneminde olduğunu söylemiştik Ve gerçekten de belirttiklerimizi doğrulayan pratik olaylar öyle hızlı gelişti ki, Türkiye solculuğu dünyaya ibret olacak bir ayrışmayı yaşadı Faşist Evren-Özal rejimi, dünyayı hayrete düşürürcesine canlı varlığını vatandaşlıktan sildiği Behice Boran'ın cesedine devlet töreniyle sahip çıktı Birleşikliklerini açıklayan TKP ve TİP sekreterleri dün yaya yeni örnekler sunarcasına bütün yandaşlarının umut ve dik katlerini üzerlerinde toplayarak, gidip faşist rejime teslim oldular

Açık ki, anlamları pratik gelişmeler sürecinde açıklanmaya çalışılan bu olaylar gerçekte ortaya yeni çıkan bir yönelim değildi Sadece, uzun bir tarihi geçmişi bulunan bir yönelimin pratik olayları yaşanıyordu Nitekim sözkonusu güçlerin mevcut politikalarından başka bir pratiğin çıkmayacağı hemen herkesin ortak vardığı sonuçtu. Ve olayların sıcağı içinde, teslim olma tarzı şmalarının daha 1982 başlarından itibaren gündemleştirildiği ortaya çıktı O dönemde, faşizme karşı mücadele konusunda açıkça görülen ve netçe ayrışmış olan iki eğilim üzerine, FKBDC Genel Komite 2 Toplantısına sunduğu raporda PKK şunları belirtiyordu

Yaşadığımız kısa pratik göstermiştir ki, bugün Türkiye de faşizme karşı mücadelede iki anlayış, iki çizgi giderek netleşmektedir

Bunlardan birincisi; *Şili, İspanya, Portekiz gibi faşizmin egemenliğini yaşamış ya da yaşamakta olan hemen her ülkede örnekleri görülen* ***pasifist-reformist çizgidir.*** *Bu çizgi faşizmin azgın saldırılarına karşı devrimci direnişe yönelmeyerek halklarımızın birleşik gücünü, siyasal ve silahlı kuvvetini ortak direniş mücadelesini yaratma ve geliştirme sorunlarını basit ve yüzeysel bir biçimde ele alarak, kuyrukçu ya da sekter anlayışları taşıyarak ve bütün bunlarla halklarımızın ortak kurtuluş mucadelesinin gelişmesini şu ya da bu biçimde engelleme konumuna düşerek burjuvaziye hizmet etmektedir Böyle bir çizgide sağ pasifizmin ve "sol" sekterizmin birleşmesi örneği bir kez de Türkiye de gerçekleşmektedir*

İkincisi, *halklarımızın faşizme ve ulusal baskı sistemine karşı ortak mucadelelerinin tek yolu olan* ***devrimci direniş çizgisidir*** *Bu çizgi, halklarımızın siyasal ve silahlı güçlerini yaratmayı, tüm devrim ve demokrasi güçlerini ortak bir cephede birleştirmeyi ve bu temelde direniş yöntemiyle faşizmin karşısına dikilmeyi öngörür" (Faşizme ve Ulusal Baskı Sistemine Karşı Ortak Mücadelenin Sorunları, sayfa 93-94 Serxwebûn Yayınları)*

Peki bugün pratikte yaşananlar nedir? Bu belirlemelerin pratikte açık bir biçimde doğrulanması, bu her iki eğilimin daha da gelişerek pratikte hayat bulması değil midir? Devrimci direniş çizgisi sadece bir örgütün, PKK'nin sahasında, PKK'nin sebat ve çabalarıyla faşist-sömürgeci rejimin çıkmaz içine sokacak ve halklarımızın silahlı kurtuluş cephesini yaratacak kadar büyük bir devrimci gelişme ortaya çıkarabilmiştir Bu gelişme, bugün Kürt ve Türk halklarının gerçek umudu ve insanlık nezdindeki tek yüzakıdır En aşağılık bir yüzkaralığı olan birinci eğilim ise faşizme karşı direnişin önünde engel olarak burjuvaziye hizmet etme sınırlarını da çoktan aşmış, TKP ve TİP sekreterleri şahsında 12 Eylül faşist rejimine açıktan teslim olarak devrimci direnişe karşı faşist rejimin bir parçası onun ajan bir kolu haline gelmiştir Elbette bu ajanlığın sınırı sadece adı geçen güçlerle de çevrili değildir Sınırlar yakın dönem olarak yedi yıldan beri PKK'nin geliştirdiği devrimci direnişe karşı mucadelede diğer büyük çoğunluğu da peşlerine takarak çeşitli güç ve birlikleri oluşturarak, devrimci harekete karşı yeni yeni "Ağustos Blokları" yaratarak tasfiyeciliği geliştirmişler, "sol" geçinen tasfiyecilerin önderleri olarak tasfiyeci solu bu sonuca götürmüşlerdir PKK, bu tehlikeyi görerek, aktarılan belirlemeleriyle tüm güçleri zamanında uyarma ve onlara pratikte yol gösterme görevini yerine getirmiştir Ardından devrimci pratik gelişmeyi dayatarak tüm maskeleri düşürmüş, bu güçlerin faşist-sömürgeci rejimin yürüttüğü özel savaşın nasıl özel bir kuvveti olduklarını herkese açıkça göstermiştir Bu rada PKK nin teorisi ile pratiğinin gerçekte nasıl tasfiyeci sahtekarlar olduklarını ve faşizme hizmet ettiklerini de ortaya koymuştur

Bu yapı, bugün Türkiye toplumunun faşist zulüm altında yaşamasının, derin bunalımın ağır yükü altında kıvranmasının baş sorumlusu ve suçlusudur Gerçekten de egemenliğini sürdüremeyecek kadar derin bir bunalım içinde yaşa yan faşist diktatörlüğe karşı bu kadar yoğun devrimci ve anti-faşist potansiyelin ekin kaldırmayacak kadar suskun yaşamasının baş mu sebbibi bu güçlerdir Bu durum bunalımı daha da ağırlaştırmakta ve çözüm yollarını tıkamaktadır Bugün faşist-sömürgeci rejimin en derin bunalımı ve çıkmazı yaşadığı hemen herkesçe kabul edilmektedir Düzenin gazetelerin bile her gün bunalım istikrarsızlık ve geleceğin karanlık olduğu üzerine sayfalarca yazmaktadır Faşist diktatörlüğün dayanağı olan tekel sahiplerinin örgütü TÜSİAD bile, Türkiye'nin dünya pazarlarında en zor durumdaki ülke olduğunu, bu ekonomik yapının, içinde bulunduğumuz yıllarda yaşayamayacağını ilan etmek zorunda kalmaktadır Ayrıca faşist rejimin yaşadığı siyasal çıkmaz ve çöküş sözkonusu referandum en açık bir göstergedir Referandum, faşist rejimin devrimci direnişe karşı koyma gücünde olmadığını bunun için beş parelik hainlere dayanmak ve ajanlarını açıkça savaştırmak zorunda kaldığını ortaya koymuş ve bu sonucu herkese açık hale getirmiştir Kısaca faşist rejim bitkindir ciddi bir çöküş içindedir Ama halkın öncüsü olması gereken sol' denen yapı ondan daha çok ve daha erken bitmiştir bu işbirlikçi ve uşak sınıfın uşaklığında ve ajanlığında çoktan karar kılarak tükenmiştir Türkiye toplumu bu çürutucu ortamın kuskacını yaşamaktadır

İşte Kürdistan da yükselen gerilla savaşı ve buna karşı yürütülen özel savaş ve onun referandum taktiği ortamında Türkiye nin yaşadığı gerçekler böyledir Bu noktada referandum önemli sonuçlar ortaya çıkarmıştır Sorumlu bir yaklaşımla bu gerçekleri görmek ve buna göre tutum belirlemek gerekir Eğer böyle yapılırsa referandum ciddi bir yol ayrımı olarak ele alınabilir ve gerçeğe ulaşma sağlanabilir

Belirttiğimizin son derece olumsuz bir durumu ifade ettiği açıktır Gerçekten de Türkiye açısından durum ciddi ve olumsuzdur Mevcut konumuyla Türkiye, dünyanın en ibret verici bir ülkesi olarak izlenmektedir Haklı olarak, olumlu gelişmenin nasıl ortaya çıkacağı bu denli yoğun anti-faşist potansiyelin nasıl harekete geçirileceği anti faşist halk hareketinin nasıl gelişbileceği sorulacaktır işte bu noktada Kurdistan devrimci pratiği belirgin bir güç olarak ve dayanak olmaktadır Türkiye devrimci hareketi Kürdistan da PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş hareketiyle tıpkı bağ ve ilişkiyi oluşturarak her bakımdan ondan öğrenip güç alarak ancak gelişebilecektir PKK ve Kurdistan halkı en zor koşullar gözönüne alınarak faşist sömürgeci rejimin yürüttüğü özel savaşın en ağır saldırılarına göğüs gererek ve bu savaşı yenerek bugün ulaştığı düzeyde mücadele ederek ve bu durumda hak kazanmış bir

PKK nın yarattığı teorik politik ve pratik gelişme, Türkiye devriminin ve devrimci hareketinin gelişimi açısından da önemli bir güç oluşturmakta ve birçok gerçeğe açıklık getirerek sorunların devrimci çözüm yolunu ve yöntemini göstermektedir Bu gelişme, Türkiye'nin büyük devrimci halk potansiyelini bugün daha çok etkilemektedir ve halkın devrimci eylemliliği ve devrimci hareketin gelişimi bu temelde ortaya çıkıp ilerleyecektir Bugün bu gelişmenin etkisi altında olan ve buna dayanarak gerçekleri kavramaya çalışan çok sayıda güç vardır Bu güçler referandumu önemli bir ayrım kabul ederek, halkın çıkan doğruluş sunda olumlu tutum takınmaya çalışmaktadırlar

Türkiye de devrimci hareket ve mucadelelerin gelişimi açısından burjuva demokrasisi için çaba alanlarına gelen sınırları belirsiz demokrasi mucadelesini anlayış ve eylemde aşmak gerekir Bu konuda, PKK önderliğindeki Kurdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi gerçekleşmeye her bakımdan ortaya çıkarmış faşizme karşı mücadelenin program ve taktiğini ortaya koymuş ve büyük bir dayanak yaratmıştır Burjuva demokrasisi için çaba, Türkiye de boş bir çaba gerçekleşmeye cek bir umuttur demokratik gelişme yaşamamış bir burjuva sınıfı tekellerin egemenliği ve faşist diktatörlük döneminde demokratik yapmak sadece bir hayalden başka bir şey ifade etmeyecek ve her zaman sahiplerini burjuvaziye ve faşizme hizmet etmeye götürecektir Türkiye de vücut bulabile cek demokrasi halkın demokrasisi, işçilerin, köylülerin devrimci-demokrasisi olacaktır Bu nedenle faşizme karşı demokrasi mucadelesi gerçekte bir halk demokrasisi mucadelesidir demokratik halk devrimi mücadelesidir Sorunu böyle ele almak, anlayışta doğru tahlillere doğru bir devrimci-demokratik programa ve faşizme karşı mücadelede doğru taktiğe ulaşmaya yol açacaktır Böyle bir sonuca ulaşabilmek için ise geçmişin doğru ve kapsamlı bir değerlendirmesini yapmak oportunizmle ve tasfiyeciliğin her biçimini ortaya çıkararak buna karşı devrimci bir tutum içine girmek zorunludur

Türkiye de devrimci-demokratik hareketin gelişimi açısından bugün aşırı yasallaşma legal bir parti olarak ortaya çıkma, herşeyden önce bir parti olarak örgütlenme eğilimleri hala ve de tehlike oluşturmaktadır Hatalıdır çünkü faşist rejim karşısında doğru bir teorik ve taktik anlayışla hareket etmeyi ve somut durumlar dahilinde birleştirici olmayı engellemektedir Halbu ki kitlelere gerçekleri olduğu gibi göstermek, herşeyden önce, mevcut güvensizliği gidermek için bile gereklidir, geçmişte çok çeşitli eğilim içinde olan ama bugün mücadele etmek isteyen tüm güçlerin birleşik platformunu yaratmak somut pratik adımlar atabilmenin en doğru yoludur Bu eğilimler tehlikelidir çünkü içinde mevcut gelişmeleri inkar eden bir yaklaşımı taşımakta. eğer giderilmezse faşizme karşı mucadele atmemenin yeni ve demagojik bir biçimi olmaktadır

Bunlara karşı Türkiye de devrimci-demokratik hareketi ve mücadeleyi bugunkü koşullarda örgütleyip geliştirmenin en gerçekçi yolu anti-faşist halk cephesi platformudur Böyle bir cephe, Türkiye nin somut koşullarında en uygun olanı ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin yarattığı politik ve pratik gelişmelere denk düşmektir Yine PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş hareketinin gelişimi böyle bir cephe için hem dayanak olmakta, hem de bunu Türkiye ortamına dayalmaktadır Kürdistan daki devrimci gelişmeler bu koşulları iyice olgunlaştırmıştır ve bu gelişmelerin birleşik cephe espirisi ile sağlanması mümkündür Türkiye için anti-faşist halk cephesi doğru ve geliştirici olacak tek biçimdir çünkü ancak böyle bir eğilim faşizme karşı mücadele etmek isteyen tüm güçleri içinde toplayabilecek ve birleştirerek ortak eyleme sefer ber edebilecektir çünkü ancak böyle bir eğilim faşizme karşı mucadeleyi artaletmeyecek ve isteyen herkese hemen mücadele edebilme olanağı verecektir çünkü ancak böyle bir yönlem sorunların pratik mücadele temelinde tartışılabilmesine ve böylece gerçekten adına layık bir proletarya partisinin inşasına yol açacaktır Türkiye de faşizme karşı gerçekten mücadele etmek isteyen herkesin, durtist her kişi, grup ve topluluğun bu durumu dikkate alması, çalışmaları böyle bir yönelim içine sokması ve boşa zaman geçirmeden üzerine düşen görev gereği mücadeleye girmesi gerekir PKK daha 1982' lerde anlayış düzeyinde belirtdiği ve 1984'ten beri de en çetin savaş içinde geliştirdiği bu gerçeği kavrıtmeye, bu tur gelişmelerin dayanağı olmaya ve gücü oranında destek vermeye devam edecaktır Kurdistan da yaratılığı mucadelenin bir benzerinin de Türkiye'de gelişeceğine büyük inanç duymaktadır ve böyle bir mücadelenin gelişimi önünde hiçbir engel tanımayacaktır Kurt ve Türk halklarının ortak mucadelelerinin faşist-sömürgeci rejimi yerle bir edeceğine duyduğu sarsılmaz inançla, Türkiye nin tum durust insanlarını gerçekten devrimci sosyalist, demokratt tum güçlerini anti-faşist halk cephesini örgütlemeye. Kurdistan devrimci savaşıyla omuz omuza faşist barbarlık rejimine karşı her yöntemle mücadele etmeye çağırmaktadır

KÜRDİSTAN ULUSAL KURTULUŞ SAVAŞI GERÇEĞİ, TÜRK EGEMEN SINIFLARININ KATLİAMLARI VE TERÖRİZM İDDİASI ÜZERİNE - III

Başlarafı 1 sayfada

olarak üzerinde durulacak iki gruptan bahsedebiliriz. Bu iki grubu da sınıf temeline göre ayırmak mümkün. Diğer tanımlamalar ise, bunların çeşitli varyasyonları olarak ortaya çıkıyor. Bugün emperyalist aşamada dedesinin bulan burjuvazinin yaklaşımı ile, bu sınıfla çıkarları bağdaşmayan proletarya ve ulusal kurtuluş hareketlerinin yaklaşımı birbirinden farklıdır. Terörizm sorununa yaklaşıma da esas olarak damgasını vuran bu ikiliğidir.

Biz bu konuda çeşitli uzman kişilerin —ki bunlar uluslararası hukuk ve insan hakları kuruluşlarının temsilcileri— görüşlerine başvurduk. Edindiğimiz sonuçları okuyucularımıza da aktarmak istiyoruz. Terörizm sadece bazı örgüt kişi, grup vb.'lerinin yaptığı bir uygulama olarak kabul edilmiyor. Bir devlet, bir parti bir örgüt ve bir kişinin yaptıkları da terörizmin kapsamına girer. O halde bir devlet de terörist olacağı gibi bir örgüt bir kişi de terörist olur. Tabi bu demek değildir ki, her kişi örgüt, parti ve devlet teröristtir. Bunları birbirinden ayırdetmek gerek. Bazı durumlarda bir devlet terör şt olacağı gibi, bazı durumlarda ise bir parti, örgüt ve hatta kişinin yaptıkları bu kapsama girmez. Gunumuzde bazı çevrelerde yaygın bir kanı şudur ki, bir devletin uyguladıkları şiddet ve dolayısıyla terörizmin kapsamına girmez derler. Buna karşı bir devlete karşı mücadele eden parti, örgüt ve kişilerin ise eylemlerinin tarihselliğine bakmadan terörist olarak nitelerler. Tabi bu yaklaşım gerçeklerin tümden inkarı veya tersyüz edilmesinden başka bir anlam taşımamaktadır.

Bu örneğimizden şöyle bir sonuca ulaşmamız mümkün. Dev let parti örgut, kişi veya başka bir kurum olsun, bunları yaptıkları faaliyetlere bakarak, bir nitelemeye içerisine alabiliriz. Bu durum, gözönüne getirilmeden yapılan değerlendirmeler doğru olmayacağı gibi her zaman yanlışı payı yüksek olur.

"Regime de Terreur" deyimiyle terör rejimi olarak nitelenen Robespierre'in burjuva hükümetinden sonra, aynı tanımlamayı burjuvazinin sınıf karşıtı proletaryaya karşı kullandığını görmekteyiz. Proletaryanın, kapitalist düzene karşı geliştirdiği devrimci mücadeleye, burjuvazi terör damgası vurarak bu hareketlere karşı toplumda antipati yaratmak istemiştir. Aynı şekilde kendi uygulamalarını ise bu kapsamın dışında tutmuştur. Daha sonraki yıllarda emperyalist somurgeciliğe karşı gelişen ulusal kurtuluş hareketlerini de aynı tanımın kapsamı içerisine almıştır. Bunda gudulen amaç çok açıktır. Emperyalizm kendi duzenini ayakta tutmak istiyor bu nedenle de proleteryanın toplumu daha ileri bir gelişme içerisine sürükleme mucadelesine bu tur niteleme lerle karşı çıkıyor.

Emperyalist burjuvazi terörizmi proletarya ve ulusal kurtuluş hareketlerini de içine alan bir genişlikte tanımlamak istiyor. Şiddet kullanımından adını alan terör kelimesini burjuvaziye karşı şiddet kullanmak zorunda kalan proletarya ya karşı kullanan burjuvazi burada kendisini aklamaya çalışıyor. Terörizm şiddet kullanmayı içerir. Ama bu demek değildir ki her şiddet uygulaması terörizmdir. Burada bu hususa açıklık getirmekte yarar var. Terörizmi şiddet uygulamasının bir biçimi olarak —kendisi olarak değil— görmek ne kadar doğruysa, bütün şiddet hareketlerini de terörizm olarak görmek o kadar yanlıştır.

Biz daha yazımıza başlarken savaş konusunda, savaş uzmanı Clausewitz'in ve çağımızın bilimi Marksizm-Leninizmin yaratıcıları olan Marks, Engels ve Lenin'in yaptığı açıklamalara atıfta bulunduk. Bu örneğimizi yeniden hatırlarsak şu anda incelediğimiz konuya açıklık getirmemiz de daha kolay olacaktır. Aslında bu örneğimizde durum son derece açıktır. Terör şiddet ve savaş birbirlerine yakın terimler gibi görülür. Bir bakıma öyledir. Tabi soruna yüzeysel bakınca öyle görülür. Ama sorunun esas kaynaklarına inince durum daha başka bir hal alır. Savaşın kendisi de şiddet araçları ile yurutulmektedir. Zaten barışçıl yollarla kabul etmlenmeyen veya egemen duruma gelemeyen politika savaş, yani şiddet araçlarının kullanımına başvurarak egemen duruma gelmeye çalışır. Şimdi buradan önemli bir sonuç ortaya çıkarıyoruz. Kullanılan araçlardan çok, amaç önem taşıyor. Şiddet kullanılmasını gerekli kılan koşulları ve şiddete başvuran örgütleri kişileri partileri, devletleri vb gibi diğerlerini ayırmaçlarına göre birbirlerinden ayırmak mümkün.

İnsan toplumunun önemli bir özelliği gelişmek ve daha ileri toplumlara geçmektir. Toplumsal gelişim kanunları bir noktada durmaz. Toplumsal gelişme öyle bir noktaya gelir ki, yanı bir toplumu veya üretim tarzına geçişi zorunlu kılar. İşte bu noktada ilk tarz şiddet kullanımı gündeme girer. Bir taraf yeni üretim tarzına geçmek için mücadele ederken, diğer taraf ise yeni üretim tarzına geçmek için mucadele ederken, diğer taraf ise yeni üretim tarzına geçmek için mücadele ederken, diğer taraf ise çağını doldurmuş ve yıkılması gereken toplumu zorla ayakta tutmaya çalışır. Sırınçlar, insanlığın gelişimine hizmet ettiği için haklı ve meşru iken ikincisi haksız ve nameşru bir şiddet uygulamasıdır. Tabi bu bunlarda taraf tutmak sözkonusu olursa, insanlığın gelişiminden ve ilerlemesinden yana olanların tavrı birincisinin yanında yer almaktır. O halde, birincisinin uyguladığı şiddet yanında yer alınması gereken bir mücadeledir.

Terörizm konusu da, günumuzde ikincisinin uygulamaları ile özdeşleşmiştir. Yeni insanlığın gelişimine karşı çıkmak çağını doldurarı bir rejim şiddet uygulayarak ayakta tutmaya çalışmak rejime de terreur" haline gelmektir. Bunu bir devlet, bir parti bir örgut bir kişi de savunabilir ve aynı yöntemleri uygulayabilir. Her durumda da sözkonusu değerlendirmenin içeriği değişmez. Burada önemli olan amaçta bir değişikliğin olmamasıdır. Her biri de aynı amaçla hareket ediyor ve köhnemiş bir düzeni ayakta tutmaya çalışıyor.

Konuyu biraz daha somutlaştırırsak emperyalizmin yuruttuğu savaş ile buna karşı çıkan proletarya ve ulusal kurtuluş hareketlerinin savaşı birbirinden farklı amaçlar taşımaktadır. Emperyalizm kendi ülkesinde burjuva iktidarını korumak istediği gibi, sömürgeler üzerindeki egemenliğini de devam ettirmeye çalışıyor. Proletarya ve ulusal kurtuluş hareketleri ise, emperyalizmin çağını doldurmuş egemenliğine son verip insanlığın gelişimi önundeki bir engeli ortadan kaldırmak istiyorlar.

Emperyalizm ile proletarya arasındaki mücadele yeni değildir. 19 yy ortalarına kadar uzanmaktadır. Burjuvazi iktidarını sağlamlaştırıp kapitalist gelişmenin belli bir aşamasına geldikten sonra, artık toplumsal gelişmenin önünde engel haline geldi. Bu durumda yeni toplumun temsilcisi olan proletaryayı karşısında buldu. Proletaryanın üzerine ise buyuk bir şiddet ile saldırdı. Tarih kitapları bunun örnekleri ile doludur. Yine halklar üzerine de sömurgeci bir vahşetle saldırdı. İlk çağ vahşetini geride bırakan bir saldırganlıkla halklar üzerine yurudu. I ve II. Dünya savaşları, emperyalistlerin kendi aralarındaki sömurgeleri paylaşım mucadelesinden dolayı ortaya çıktı. Hala günumuzde de emperyalizmin egemenliği altında bulunan halklar yoksulluğun sefaletin, işkence ve zulmün en ağırını yaşıyorlar.

Bu konularda örneklerimizi biraz somutlaştırırsak, ortaya çıkan gerçekler konuyu daha iyi kavrayabilmemiz birlikte getirecektir.

ABD İngiltere ve karşı bağımsızlık savaşı vermekle birlikte daha sonraki yıllarda terörizmin en üst düzeyde bir savunucusu haline gelecektir. Bugün yaptıklarının yanısıra, daha yeni kuruluduğu dönemde yaptıkları bile bugün büyük bir lanetle anılmaktadır. ABD'de en belirgin olarak ortaya çıkan, siyah ırk üzerindeki baskılardır. Daha yakın bir döneme kadar da bu konuda çok sert bir mücadele yürütülmuştur ABD devlet eliyle siyah ırk üzerinde uygulanan baskılarla yetinmemiş bunun için bir terör örgütu da kurmuştur. "Ku-Kluxklan" adında olan bu çeteler siyah halkın yaşadığı mahalleleri basıyor ve katliamlar gerçekleştiriyordu. Böylece siyah halkı korku ve dehşetle sindirmeye çalışıyorlardı. Benzer çeteların daha sonraki tarihlerde bir başka ülkede Filistin'de de örgutlendirildiğini görüyoruz. Bunların adı başka olacak yaptıkları ise benzer bir amacı taşıyacaktır.

İsrail'in kuruluma planlarının hayata geçirildiği bir dönemde daha sonra bu devletin başkanlığını ve üst duzey görevlerini yurutecek olan kişiler tarafından bu terör çeteleri örgutlenecektir. "Aragona" adlı çetenin başında Menahem Begin, Haganah" adlı diğer bir çetenin başında ise Izak Şamir vardır. Bu çeteler Filistin'de birkaç ay içinde katledecek, korku ve dehşet ortamını yaratarak, belki bir sure içerisinde amaçlarına ulaşacaklardır. Bu çetelerin bilinen en vahşi katliamı Yasin olayıdır. Bir gecede 254 Filistinli yataklarında bıçaklanarak katledilirler.

Her iki örnekte de görulduğu gibi terörist çeteler örgutlendirilerek saldırılar düzenlenmiştir. Dünyanın başka yerinden de örnekler verebiliriz. Fakat bunlar bile sorunun anlaşılması için yeterlidir.

ABD emperyalizmi başta olmak uzere, butun emperyalist, gerici ve faşist güçlerin uyguladıkları birbirinden farklı şeyler değildir. Dünyanın her yerinde benzer eylemlerini sürdurduyorlar. ABD Grenada'yı işgal etti. Libya'ya uçak saldırısı düzenledi. Nikaragua da kontraları desteğini devam ettiriyor. Basra Körfezi nde iran gemilerine saldırılarda bulundu. Afganistan da gerici güçlere desteğini artırdı. İsrail Filistinlilere karşı katliamlara daha fazla başvuruyor. Güney Afrika Namibya da tamamen Angola gibi bazı ülkelerin topraklarının işa bir kısmında işgalini surdurüyor. bütun emperyalist çevrelerce gerici ve faşist yönelimlere sundukları destekleri artırıyorlar. Verdiğimiz bu örneklerde de görüldüğu gibi emperyalizm toplumsal gelişmeyi durdurmak için daha fazla terore başvuruyor. Bir noktaya daha eklemekte yarar var. Bu örneklerimiz sözkonusu güçlerin maniterlerinin asgeri bir parçasını oluşturuyor.

ABD geçmişte yaptığı gibi, bugun de terörünu hakli çıkarmak için çeşitli yöntemlere başvuruyor. Basından TV'ye, sinemadan çeşitli yayınlara varana kadar, propaganda araçlarını kullanıyor. "Ku-Klux-Klan" çetelerinin yaptıkları katliamları hakli göstermek için bunun üzerine onlarca film yapılmıştır. Bugun de Vietnam da Nikaragua, Afganistan vb. ülkelerde uyguladığı terörünü hakli çıkarmak için peşpeşe filmler yapmaktadır. Sözkonusu filmlerde ise halklara karşı terör uygulamalarına yer verilıyor ve bunun hakli olduğu propaganda ediliyor. İşte basının sayfalarına da çokça değerlendirme konusu olan Rambo filmleri bunun bir sonucu olarak ortaya çıkarılmıştır. Basına son gunlerde yansıyan haberlerde, bu serinin yeni filmlerle devam ettiği söylenmektedir. Gerçekte ise, Rambo terimi ABD nin başında bulunan Reagan ın çeşitli ülkelere karşı yürütüğü terör saldırılarının adı haline gelmiştir.

Terörizm konusu çeşitli uluslararası kuruluşların toplantılarında bir tartışma konusu haline gelmiştir. Bu konuda yapılan en önemli tartışma, II Dünya Savaşının hemen bitiminin ardından gelen ilk yıllara rastlar. 1949 yılında İsviçre nin Cenevre kentinde 36 ülkenin temsilcilerinin bir araya gelmesi ile bu konuda bir toplantı düzenlenir ve önemli kararlar alınır. Hangi şiddet hareketlerinin terörizm kapsamına girdiği bu toplantıda netleştirilir.

Burjuvazinin temsilcileri, gerilla veya partizan hareketlerinin de terörizm kapsamına alınmasını önerirler. Ancak Cenevre Antlaşmasının (Genler Konventionen) imzalayan ülkelerin çoğunluğu buna karşı çıkarlar. Nitekim antlaşmanın metninde bu açıklığa kavuşturulur. Bu yıllarda yoğunlaşmaya başlayan halk savaşlarının meşruluğu toplantıda teyid edilir. Yakın bir dönemde, bütun Avrupa da Hitler faşizmine karşı gelişen partizan direniş hareketleri örneğini de dikkate alınarak, partizan ve gerilla hareketlerinin meşruluğu uluslararası hukuk kurallarına bağlanır.

Cenevre Antlaşmasının getirdiği uluslararası kurallara göre gerilla savaşları ulusal kurtuluş karakteri taşıdıklarından dolayı meşrudur. Bunun için getirdiği kurallar ise ordulaşmayı hedeflemek, rütbelere geçmek, yani komutan ve savaşçıların bulunması, silahların açıktan taşınması ve uluslararası savaş kurallarına uymasını yerleri görmektedir. Ulusal kurtuluşu hedefleyen her gerilla savaşı da sözkonusu kuralları hem de fazlası ile yerine getirmektedir.

Bu antlaşmada, daha başka konulara da açıklı getirilmektedir. Örneğin gerillaların şiddet kullanması, bu savaşın terörizm olarak nitelenmesine olanak tanımadığı bir açıklama olarak metinde yer alır. Yine aynı bölümde, gerilla her ne kadar şiddete başvuruyorsa da bunun onun tektisel bir yönü olduğu amaç duzeyine çıkarılmadığı ve bundan dolayı terörizmden ayrıldığı ve bunlara karşıt olduğu ifade edilmektedir. Bazı durumlarda gerillanın gerilanın duzenli

orduya sahip olmadığı iddiaları da metinde eleştirilerek esas yaklaşım ifade edilir. 1907 yılında kara savaş düzeni üzerine bir kitap yayınlayan Haager örgütlü savaşçıları ve halk ayaklanmalarını da düzenli savaşın kapsamı içinde ele alınmasını belirtir. Zaten gerilla savaşının bir amacı da düzenli orduya geçiştir. Başlangıçta dağınık ve küçük gruplar halinde savaş verilse de bu giderek büyümekte, bölük tabur, alay, tugay tümen, kolordu ve ordu düzeyine ulaşmaktadır. Bu nedenle gerillanın terörist hareketlerden ayırdedilmesi için düzenli bir ordu olması gerektiğini savunan görüşlerin de yanlış olduğu ortaya çıkmaktadır. Nitekim II Dünya Savaşında Hitler faşizmine karşı oluşan partizan hareketlerinin niteliği de böyledir. Düzenli bir ordu yoktur. Dağınık ve küçük partizan grupları biçiminde gösterilen direnişler daha sonra düzenli ordu ile bütünleşir veya düzenli ordu halini alır.

1974 yılında 130 ülkenin katılımı ile BM de bu konuda bir toplantı düzenlenir. Bu toplantıda da gerillanın ulusal kurtuluş savaşçısı olarak kabul edilmesi kararı alınır. Bu alınır. Düzenli orduya sahip olup olmama meselesi ise tartışma gündemine getirilmez. Bu toplantıda ise, savaş kurallarına uymanın yanısıra silahı açıkta taşıma ve rütbe gerillanın bu niteliği olması için yeterli görülür. 1949'da yapılan Cenevre toplantısında diğer bir önemli kararı ise *"Savaşla bir tarafını devlete sahip olması, onun hakkı olduğunu göstermeye yeterli değildir. Aynı şekilde düzenli bir orduya sahip olmayan bir gücün de haksız olduğu ortaya çıkmaz"* düşüncesidir. BM ve Cenevre Antlaşması na ek olarak, Uluslararası Kızıl Haç örgütü de sömürgeciliğe karşı gelişen, ama düzenli bir orduya sahip olmayan ulusal kurtuluş hareketlerini de yardım kapsamına almıştır.

BM, aralık ayı başlarında yaptığı bir toplantıda daha önce aldığı kararı bir kez daha onaylamıştır. 128 ülkenin onayladığı, ABD'nin çekimser kaldığı, İsrail'in ise reddettiği karar tasarısına göre, sömürgeci ve ırkçı yönetimlere karşı mücadele veren ulusların özel durumda olduğu bunların terörizm kapsamına alınamayacağı kesin ve açık bir dille vurgulandı.

Buraya kadar yaptığımız açıklamalardan da ortaya çıktığı gibi terörizm bugün kapsadığı tanım emperyalizmin gerici ırkçı ve faşist rejimlerin yaptıklarına denk düşmüyor. Şurda-burda gelişen bazı bireysel şiddet hareketleri sözkonusu çevrelerin bu faaliyetlerinin gerçek yüzünü gizlemez. Bugün bütün bu terörist devlet ve güçler yaptıkları eylemlerine sahip çıkmakla da kalmayıp bunları en kabul edilebilir yöntemler olarak göstermektedirler. Halklar üzerinde uyguladıkları vahşetlerini katlamalarını son derece doğal olmasi gereken şeylermiş gibi göstermeye çalışıyorlar.

Bir eylemin haklılığı veya doğruluğu neyle ölçülür? Açık ki bu eylemin tarihsel niteliği onun gerçek özünü de belirler. Bazılarının yaptığı gibi, bütün şiddet hareketlerini kötülemek gibi bir nyetimiz yoktur. Marks'ın belirttiği gibi "zor her eski toplumun ebesidir". İnsanlık, yeni bir toplumun doğum sancılarını çekiyor. Doğumun daha erken ve az sancılı olması için nasıl ebeye ihtiyaç varsa aynı şekilde yeni bir toplumda geçerken de zora o oranda ihtiyaç vardır. Emperyalist-gerici çevrelerin eylemi de burada gerçek anlamını buluyor. Bu güçler doğmak üzere olan bir toplumun doğuşunu engellemek veya ölü doğum yaptırmak istiyorlar. Bu anlamda onların uyguladığı şiddet halkların tarihsel gelişmine ters ve onları engelleyen bir rolü oynuyor

Bugün emperyalist çevrelerin terörist nitelemesiyle en fazla saldırdığı hareketler ulusal kurtuluş hareketleridir. Emperyalist sömürgeciliğe ve işbirlikçilerine karşı gelişen her ulusal kurtuluş hareketi kendisini bu nitelemeden kurtaramamıştır. Emperyalizmin bu derece sınır tanımaz bir saldırganlık içerisine girmesine yol açan yaşadığı çöküştür. Bugün birçok alanda emperyalizmin terör hareketlerinin bu derece yaygınlaşmasının esas nedeni de budur.

Başlıklı konumuza yaptığımız bu değerlendirmeler çerçevesinde yeniden dönersek terörizmin tanımının kapsamını bu çerçevede ele almak gerektiği ortaya çıkmaktadır. Uzmanların üzerinde hemfikir oldukları esas olarak iki nokta bulunmaktadır. Birinci nokta şiddetin kullanılması ikinci nokta ise bir yaptırım gücünün (korku, dehşet ve panik) var olmasıdır

Emperyalist gerici ve faşist çevrelerin uyguladığı ve örneklerini verdiğimiz şiddet hareketlerinin sonucuna bakılırsa korku dehşet ve panik yaratmayı hedeflediği çok açık görülmektedir. Zaten amaçlarına ulaşmalarının esas yolu olarak da bunu görmektedir. Çürümüş ve yıkılması gereken düzenlerini ancak toplumda korku ve dehşet geliştirerek ayakta tutmaya çalışıyorlar. Buradan yeni bir sonuca varmamız mümkün. Bir hareketin terörist olarak nitelendirilmesi için tarihsel olarak çağını doldurmuş gerici bir düzeni yaşatmaya çalışması bunun için şiddet kullanması toplumda korku dehşet ve panik geliştirmeye çalışması yeterlidir. Bunun dışında şiddeti tek yöntem olarak benimseyen sadece ve sadece karşılıklı çıkarmayı hedefleyen çeşitli grup ve kişilerin eylemleri de böyle bir tanımın kapsamı içine girer

Bunun karşısında yeni bir düzene geçiş ve bir ulusun bağımsızlığını savunan devrimci hareketler ve gerilla savaşları ise, uluslararası hukuk anlaşmalarıyla da ortaya konduğu gibi meşru ve haklı olan eylemlerdir. Bunlar için böyle bir terim kullanmak yanlış olduğu gibi, artniyetli bir amacı da taşımaktadır. Bunlar için, uluslararası hukuk kuralları geçerlidir. Bu kuralların ise bunlar meşru savaşlar olarak görülmektedirler. Kaldı ki tarihsel olarak da bunlar doğru olan eylemlerdir. Tarih geleceğin bu şekilde kazanılacağına ve toplumun ilerleyeceğine tanıklık etmektedir

Türk Egemen Sınıflarının Terörizm İddiası ve Gerçekler

Genelde yaptığımız değerlendirmeleri bu başlık altında biraz daha somutlaştırmak istiyoruz. Türk egemen sınıflarının Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve Türkiye devrimci-demokratik hareketine terörizm olarak saldırmaktadır. Türk egemen sınıflarının halis uşakları ise, bu tezi doğrulamak için yoğun bir çaba harcamaktalar

Türk egemen sınıflarının terörizmi ortaya atması yeni bir şey değil Emperyalist çevrelerin bu konuda yürüttüğü saldırılara yakından bağlıdır Diyebiliriz ki, emperyalist çevrelerin ortaya attığı iddiaların bir tekrarından başka bir şey değildir

Terörizm üzerine yapılan tartışma ve değerlendirmelerin tarihi iki yüzyıl öncesine kadar uzansa da, 1970'li yıllarla birlikte daha ağırlıklı olarak işlenmeye başlandı Uluslararası alanda meydana gelen bu gelişmelere bağlı olarak faşist Türk sömürgecileri de terörizm terminini sık sık kullanmaya başladılar 1970'li yıllarla birlikte meydana gelen gelişmeler nelerdir? Emperyalizmin dünya çapındaki egemenliği ağır yaralar almaya devam eder. Ulusal kurtuluş hareketlerinin zafere ulaşması artan bir yaygınlıkta gelişir Yine, Avrupa ve Amerika da mevcut yönetimlere karşı işçi hareketleri ve çeşitli protestoları da kapsayan bir muhalefet hareketi gelişir Bütün bunlar emperyalist çevreleri böyle bir tasa sardımaya yöneltir Uluslararası birçok toplantı gerçekleştirilir 1978 yılının Kasım ında "Avrupa da Terörizm" konulu bir toplantı yapılır Aynı anda İngiltere nin bir başka kentinde ise dünyanın çeşitli ülkelerinden gelen çeşitli kişiler bir hafta süre ile bu sorunu görüşürler Bu toplantılardan önce ise Haziran ayında ABD nin Floransa kentinde geniş bir toplantı yapılır Yine aynı yılın Kasım ayı sonlarında ise Berlin de FAC ABD İngiltere Kanada, İsrail, Finlandiya, Hollanda, İsveç ve İtalya dan gelen ve aralarında polis yetkililerinin de bulunduğu bir uzman heyet, "Terör olaylarının nedenlerini oluşma biçimlerini ve doğurduğu sonuçları" incelediklerı beş günlük bir konferans düzenlerler Daha sonraki yıllarda da benzer toplantılar ele alınır düzenlenir Geçtiğimiz yıl ise Avrupa nın polis ve istihbarat örgütleri temsilcileri bir araya gelerek, bu konuda bir görüşme gerçekleştirdiler Bu yıl Venedik te bir araya gelen sanayileşmiş 7 devletin liderleri de gündemlerinin beş meselesi olarak "terörizm" sorununu görüştüler "terörizm"e karşı ortak mücadeleden bahsettiler

Emperyalist çevrelerde bu şekilde yoğunlaşan trafiğe karşın, Türk egemen sınıflarının da aynı konuda bir çalışma yaptıklarını görmekteyiz Türkiye de de uluslararasında meydana gelen bu gelişmelere bağlı olarak, benzer çalışmalar gündemleşmiştir.

Bütün bunlardan gudulen amaç nedir? Ulusal kurtuluş hareketlerinin terörizm nitelemesi üzerine ısrarla dünya kamuoyundaki etkinliklerini zayıflatmak ve böylece kendi terör hareketlerine meşru bir zemin yaratmak istiyorlar Sanayileşmiş 7 ülkenin devlet başkanlarının yaptıkları toplantıların sonuç bildirgesinde, bu konuda yer alan görüşler emperyalist çevrelerin bu niyetini çok açık bir şekilde ortaya koymaktadır Bu bildirgede ulusal kurtuluş hareketleri terörist olarak gösteriliyor Kaldı ki bu yaklaşım 1949 Cenevre Antlaşması Birleşmiş Milletler kararı ve uluslararası hukuk kurallarını da hiçe sayan bir tavırdır

Bu çerçevede Türk egemen sınıflarının yaklaşımına baktığımız zda aynı içeriği görmek mümkün Türkiye Helsinki sözleşmesine imza attığı halde bu sözleşmenin uygulanmak zorunda bırakttığı uluslararası hukuk kurallarını hiçe saymaktadır Cenevre Antlaşması Birleşmiş Milletler kararı ise. Türk egemen sınıfları için sözde kalan kararlardır Uluslararası hukuk kuralları ile garanti altına alınmış olan bu haklara rağmen Türk egemen sınıfları kendi koyduğu kanunlar bile çiğneyecek bir ihtiyoluluğa kendi çıkarlarına uyar bir şekilde davranmaktadır

Uluslararası tartışmalar terörizm kavramına yeni bir tanım eklemiştir "Uluslararası Terörizm Bu terimin en ateşli savunucuları arasında ise Türk egemen sınıfları bulunuyor Hatta bu konuda daha da ileri giderek uluslararası sözleşme düzeyinde bir tanım yapılmasının gerekliliğini savunmaktadır

Türk egemen sınıflarını bu konuda böylesine pervasız bir faaliyet içerisine sürükleyen nedenler nelerdir? Bunun sömürgeci Türk devletinin yaşama olanaklarının kalmaması ile sıkı bir bağı olmakla birlikte, bir diğer neden ise kendi gerçek yüzünü gizlemedir Aynı iddialara kemalist iktidarın doğuş yıllarında da rastlıyoruz. Kürdistan'da ve azınlık milliyetler üzerinde yapılan katliamlara karşın dünya halklarına, "Yurtta sulh cihanda sulh" çağrısında bulunmuştur Bugünkü iddiaların altında da benzer gerçekler gizlidir Bir yandan terörizme karşı çıkarken, diğer yandan ise terörün en şiddetlisi Türkiye ve Kürdistan halkları üzerinden, Türk egemen sınıfları tarafından uygulanıyor Bu nedenle, Türk egemen sınıflarının ortaya attıkları iddialar kendi gerçek yüzlerini gizlemekten başka bir anlam taşımamaktadır Türk egemen sınıflarının Kürdistan halkı üzerinde uyguladığı terörizmine çeşitli örnekler vereceğiz Bu eylemi nasıl örgütlü bir şekilde geliştirdiğini de kanıtlarla da ortaya koyacağız Tabi bütün bu değerlendirmelerimiz, gerçekların alabildiğine bir yalınlıkla gözönüne getirilmesine hizmet ediyor

Türk egemen sınıflarının ortaya attığı terörizm iddialarını emperyalizmin saldırılarından ayırmıyoruz Tam tersine, bununla sıkı bağın gözönünde bulunduruyoruz Türkiye de bu terimin yoğun olarak kullanılmaya başlanması, 1970 ler sonrasına dayanır Demek ki bunu ortaya çıkaran belli koşullar mevcut Bunda esas rol oynayan da bu gelişmelerdir

1970 ler sonrasında meydana gelen değişiklikler nelerdir? Kurd stan da ulusal kurtuluş mücadelesi gelişmeye başlamış Türkiye devrimci demokratik hareket gençlik ve işçi hareketlerinin de yaygınlaşması ile birlikte önemli bir atılım sağlamıştır Bu gelişmeler Türk egemen sınıflarını iktidarını yürütemez bir duruma getirmiştir Bu gelişmelerin meydana geldiği bir ortamda ise Türk egemen sınıfları Türkiye deki gelişmeleri dünya kamuoyundan gizlemek ve ortaya çıkan devrimci hareketleri hiçbir amaçı olmayan karışıklık yaratan ve toplumda istediğini bulamayan hareketlerden oluştuğunu kanıtlamak için bu teze sarıldılar Bu dönemde gerek basının sayfalarında ve gerekse diğer yayın kuruluşlarında bu tür iddialara böylesine sık sık rastlamamızın, nedeni budur Türk egemen sınıfları bu konuda esasl ar hmini ise 12 Eylül askeri faşist darbesi ardından gerçekleştirecektir Bu konuda ortaya attığı tezi kanıtlamak için, kendisince bulduğu örneklere sarılacak ve bunları her yerde açıklayacaktır Bunlara kimsenin inanıp inanmadığı fazlasca bir önem taşımıyor Türk egemen sınıfları için Onlar oyunlarını devam ettirmek istiyorlar

Türk egemen sınıflarının terörizm iddialarını dayandırdığı gerekçeleri bu değerlendirmeler çerçevesinde bir kez daha açmakta yarar var Bu konuda yazılmış olan eserlerin ve yapılan değerlendirmelerin sayısı hiç de az değil. Türk egemen sınıflarının terörizm tezi" uluslararası hukuk kuralları Birleşmiş Milletler ve Cenevre Antlaşmasının ilkeler ile tam bir tezat oluşturuyor Türk egemen sınıflarının terörizm tezini inceleyen bir kişi, bu sınırın, uluslararası ilkelerden hiç haberdar olmadığını sanır Ortaya atılan iddialar o kadar çürük bir temele dayandırılmıştır ki, bu konuda asgarî bir bilgi sı olan ve gerçekleri görebilen her kes bu konuda TC nin içerisine düştüğü durumu izah etmekte güçluk çekmez Buradan Türk egemen sınıflarının "terörizm iddiası" üzerine bazı gerçeklere varmamız mümkündür Bir kez Türk tezi, uluslararası antlaşmalarla güvence altına alınmış ilkeler ile tam bir karşıtlık oluşturuyor "Terörizm" olarak nitelediği hareketler, uluslararası belgelerde bu kapsamın dışında tutulmaktadır

Türk egemen sınıflarının tezlerine kanıt olarak ele aldıkları en önemli husus, terörizm olarak nitelendikleri hareketlerin dış güçlerin çabaları olarak göstermeleridir Bu nedenle, gerek Türkiye devrimci-demokratik hareketinin ve gerekse Kurdistan Ulusal Kurtuluş Hareketinin gelişimini bu güçlerin Türkiye Cumhuriyetini bölme çabaları" olarak lanse ediyorlar Buna çeşitli gerekçeler de yaratarak, tezlerini doğrulamak istiyorlar

Bu ve benzeri iddiaların asılsız liğini incelemek, Türk egemen sınıflarının terörizm iddialarının gerçek yüzünü ortaya koymamıza de yol açacaktır Bu nedenle bu konuda görüşlerimizi biraz daha, bazı örnekleri inceleyerek açmak istiyoruz. Türk egemen sınıflarının çeşitli temsilcilerinin, ordu kurumu, MİT, Özel Harp Dairesi, Millî Eğitim, Gençlik ve Spor Bakanlığı gibi daha birçok kurum ve kuruluşunun bu konuda yapılmış çalışmaları var. Hepsi de birbirine son derece benzeyen bu çalışmalarda, devrimci hareket terörsitlikle suçlanırken, egemen sınıfların, faşist örgütlerin, MİT, kontr-gerilla ordu ve polis güçlerinin uyguladığı terör ise, olması gereken normal hareketlermiş gibi ele alınıyor

1980 12 Eylül darbesi öncesine kader, bu konuda birçok kitap ve yazı çıkmıştır Bu dönemdeki koşullar gözönüne getirildiğinde yasanılan gerçekliği ortaya çıkarmak zor değildir Devrimci hareketin gelişmine karşı, Türk egemen sınıfları terörle cevap vermişlerdir Bu konuda nasıl bir gerçişm izlediklerini bir önceki bölümde izah etmiştik Özel Harp Dairesi nin örgütlendirilmesi ve bu dairenin çeşitli alanlarda saldırılara girişmesi komplolar düzenlemesi. Türk egemen sınıflarının terörizmine açık bir kanıt oluşturuyor

Bu dairenin faaliyetleri 12 Eylül sonrasında daha da artış gösterdi. Cezaevleri ve dağlarda devrimcilerin, köylerde, şehirlerde sıradan halkın üzerine büyük bir şiddetle yöneldiler Öyle bir ortam yarattılar ki korku dehşet ve panik toplumun üzerinde Demokleson kılıcı gibi sallandırılmaya başlandı İşte bir devletin kendi faaliyetini bu derece gözardı etme çabası içine girmesi, onun yakayı ele vermekten kendisini kurtarmasına olanak tanımıyor Bu noktada diyebiliriz ki, Türk egemen sınıfları yakayı ele vermiştir Gerçek yüzleri daha da açığa çıkmıştır Biz de ortaya çıkan bu gerçekler çerçevesinde değerlendirmelerimizi daha da derinleştirerek açalım

Önce bazı yazarların, bu konuda Türk egemen sınıflarını kurtarmak için yaptıkları değerlendirmelere göz atalım Bu konuda en iddialı araştırmacılar olarak ortaya çıkan Cumhuriyet gazetesi yazarı Uğur Mumcu ile Forum dergisi yazarı ve ODTÜ profesörlerinden Aydın Yalçın in görüşleri üzerinde durmak gerekiyor Bu iki kişinin diğer bir özelliğini daha belirtelim Bilîyoruz. Uğur Mumcu meşhur "solcu", yazarlardandır; Aydın Yalçın ise, bunun tersine sağın en şiddetli savunucusudur Daha başka isimlerin de bu konuda yaptık-

ları çalışmaları var. Örneğin Fırat Üniversitesinden Doç. Zeki Erdoğmuş, daha başka üniversitelerden Doç. Dr Ersin Onulduran, prof. Orhan Türkdoğan, prof. Bayram Kodaman, Mehmet Yalvaç, Doç. Dr. Hayrani Altınbaş vd.'leri. Hepsinin görüşleri birbirine sıkı bir yakınlık göstermiştir. Biz esas olarak iki örneğimiz üzerinde duracağız. Yeri gelince diğerlerinin de açıklamalarına yer vereceğiz.

Türk terörizm tezinin dayandırdığı dört temel noktayı belirtebiliriz: "Kaçakçılık, uyuşturucu ticareti, anarşi ve bölücülük." Türk egemen sınıfları bu her dört olguyu da biribirine bağlı bir şekilde ve içiçe geçmiş olarak ele almaktalar. Sorunu bu temelde ortaya atmalarının anlamı, kuşkusuz iyi bilinmektedir. Kısaca, yapmak istedikleri şu: Doğru ile yanlışı birbirine karıştırıp gerçeklerin görülmesini engellemek. Şimdiye kadar da bu tezlerini doğrulamak için çeşitli komplolar gündeme koydular.

Uğur Mumcu olsun, Aydın Yalçın olsun bu konuda, Türk egemen sınıflarının aklı hocalığını yapıyorlar. Uğur Mumcu, Papa olayını araştırmakla da tanınır. M. Ali Ağca'nın Papa'ya hangi amaçla suikast düzenlediği bilinmektedir. Bu suikast, 12 Eylül faşizminin sola karşı yürüttüğünü da saldırılara yönelmesine gerekçe oluşturmakla birlikte, 12 Eylül'ün gerekçelerini haklı çıkarma çabasına da hizmet etti. Başta U. Mumcu olmak üzere, Türk egemen sınıfının kaşarlanmış temsilcileri bu olayı çarpıtmaya, 12 Eylül'ün Papa suikastindeki rolünü gizlemeye çalıştılar. Bu amaçla, önceden planlanmış bir şekilde bazı silah ve uyuşturucu kaçakçılığı yapan kişilerin adı ile Bulgaristan'ın adı da olaya karıştırıldı. Böylece, TC'nin suikasttaki rolü gizlenmeye çalışıldı.

Bu örnekten, önemli bir sonuca varmamız mümkün. Böylece, Türkiye'de olsun, Kürdistan'da olsun gelişen devrimci hareketleri dış kaynaklı bir kışkırtma, kaçakçıların piyasayı silahla doldurması gibi bir teze, Türk egemen sınıfları ulaşmak istediler. Günümüze kadar da sürdürülen mantığın kendisi bu. Öyle ki, bu konuda birçok olayın TC tarafından tezgahlandığı bugün çok açık bir şekilde ortaya çıktı. Şimdi, 12 Eylül faşizminin yaygın olarak ortaya attığı bu tezin hiçbir dayanağı mevcut değildir. Ulusal ve sınıfsal bir hareketin, bazı kaçakçıların veya ülkelerin çabaları ile ortaya çıkıp gelişemeyeceği çok açıktır. Öyle olsaydı, bugün dünyamızın çehresi daha farklı bir görünüm kazanırdı.

Türk egemen sınıflarının ortaya attığı terörizm iddiasının koluğu, başka örneklerde de açığa çıkıyor. Aslında meseleye biraz daha objektif bakmasını başaran kişiler, bu konudaki çarpıklığı da anlamakta gecikmeyeceklerdir. Örneğimize devam edersek, bu konuda ilginç olan bazı hususların daha açığa çıktığını görüyoruz. Papa suikastinde yer alan M. Ali Ağca, çok sıkı korumanın olduğu bir cezaevinden elini-kolunu sallaya sallaya çıkarıldı. MİT ve kontr-gerilla tarafından cezaevinden dışarı çıkarıldığı çok açıktır. Daha sonra Ağca, bilinen oyuna başlar. Papa'ya tehdit mektubu gönderir ve en sonunda da Roma'da suikaste girişerek yaralar. Peşinden açıklamaları gelir. Olayın bu şekilde Türk egemen sınıfları tarafından tertiplendiğini bilmeyen yok gibidir.

İşte 12 Eylül faşizminin bazı hızlı kalemşörleri bu olaya dayanarak, terörizm iddiası ve bunu gerekçe olarak bazı olguları işlemeye başladılar. Burdaki amaç, tabii ki Papa'ya düzenlenen suikasti kınamak değildi. 12 Eylül şefleri, işbaşına gelmelerine önemli bir neden olarak gösterdikleri "terörizm" iddiasını bu şekilde, dünya kamuoyuna da mal etmek istiyorlardı. Söylemek istedikleri şuydu: "Terörizm bu kadar geniş boyuta ulaşmasaydı, biz iktidara gelmezdik." Bu temelde faşist uygulamalarına ve teröründe destek istiyorduk.

Türk egemen sınıfları, Kürdistan ve Türkiye'de gelişen devrimci hareketi daha kolay boğabilmek için, uluslararası alanda, bu hareketleri terörist olarak göstermeye çalıştı. Bu amaçla da terörizm tezine sarıldı.

Bu tezin önemli bir savunucusu da Prf. Aydın Yalçın'dır. "Vatan Hiyanetinin Anatomisi" adını verdiği ve yazılarını topladığı bir kitapta, bu konudaki görüşlerini sıralıyor. Yazara göre, bütün gelişmeler "dış güçlerin" tahrikleri sonucu ortaya çıkıyor. Yazar, bu konudaki görüşlerini kitabın bir bölümünde şöyle açıklıyor:

"Türkiye'yi bir süredir 'zayıf halka' ilan eden dış düşmanlar, yurdu bölmek ve rejimi çökertmek için var güçleriyle tahriklerini sürdürmektedir. Sokakteki vatandaşı bu tehlikeyi herkesten önce sezmiş ve son seçimlerde, ne düşündüğünü açıklık ve kesinlikle ortaya koymuştur..." (Age., s.18) Şimdi burda ortaya atılan tezin hiçbir ciddi gerekçeye dayanmadığı çok açık bir şekilde görülmektedir. Bu mantığın bütün iddiası Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve Türkiye Devrimci-Demokratik Hareketini dış kaynaklı gelişmeler olarak göstermektedir. Bu konunun uzmanı olarak ortaya çıkan Prof. Aydın Yalçın, bu konuda hiçbir şey bilmediğini bu tür mesnetsiz iddialar ile ortaya koymaktadır. Bu iddialardan güdülen diğer bir amaç ise şudur: Halklarımızın son derece haklı olan mücadelesini, dıştan kaynaklanan bazı devletlerin istemi ile gelişen olaylarmış gibi göstermeye çalışmak.

Bu yazar bozuntusu bütün çabası ile sosyalizmi kötülemeye çalışıyor. SSCB'yi terör hareketleri olarak niteledığı gelişmelerin arkasındaki güç olarak gösteriyor. Hatta utanmadan Papa suikasti vb. gibi olayları bile bu kaynağa dayandırıyor. Böylece TC'nin teörist yüzünü gizlemeye ve örtbas etmeye çalışıyor. Bunun için de bir hayli uydurma hikayeleri peşpeşe düzüyor. Üzerinde durulmayacak kadar boş olan bu iddialar, bir çocuğu bile güldürecek kadar komik.

Türk terörizm tezine sarılan bu çevrelere daha başka örnekler de verebiliriz. Ancak burda verdiğimiz örneklerden de çok iyi görüldüğü gibi, bütün iddialarda sol güçler terörün kaynağı olarak gösterilmek isteniyor. Tabii en büyük teröriest bir devletin kendi gerçek yüzünü gizlemek için bu tür çabalar içerisine girmesi garipsenecek bir tutum değildir. Bunlar kendi suçlarını örtbas etmek için böylesi bir sahtekarlığa başvuruyorlar. 12 Eylül askeri-faşist darbesi ardından, bu konuda uzman diye ortaya çıkan birçok kişinin yazdıkları bir başka açıdan ilginçtir taşıyor. Bunlar, faşist vb. kesimlerin devrimcilere, halka karşı saldırılarını doğal olarak kabul ediyor, buna karşı gelişen devrimci direnişi ise terör olarak niteliyorlar. Şimdi bu yaklaşımın altında yatan amaç çok açıktır. Yine TC'nin savunulması ve suçlarını gizleme amacını taşıyor.

Bu konuda örneklerimizi bazı somut olguları da değerlendirerek daha da açmak istiyoruz. Türk egemen sınıflarının kendi suçlarını gizleme çabaları bu şekilde daha açık olarak ortaya çıkmaktadır. Birçok ülke örneğinde rastladığımızdan daha azgın bir istekle faşist Türk sömürgecileri gerçek yüzlerini maskelemeye çalışıyorlar.

Emperyalizmin içerisine girdiği son çabaları veya ortaya attığı son iddiaları TC "kraldan daha kralcı" bir mantıkla savunmaktadır. Son günlerde emperyalistler "uluslararası terör" ve buna karşı "uluslararası işbirliği" sözlerinden sık sık söz etmeye başladılar. Faşist Türk sömürgecileri de bu iddiaya bir can simidi gibi yapışmaya başladı. Onlar da bu tezi işlemekle kalmadılar; aynı zamanda buna kanıt oluşturmak için bir yığın sahte, düzmece hikayeler ortaya atmaya başladılar. Türk basını bu konuda faşist cuntanın imdadına yetişmekle de kalmayıp sayfalar dolusu düzmece iddiaları yayınlamaya başladı. Tabii bu iddialar MİT ve Özel Harp Dairesi karargahlarında hazırlanıp sömürgeci basın yoluyla yayınlanmaktadır.

Biz, benzer iddiaları diğer emperyalist ve gerici ülkelerin basınında da izlemekteyiz. Bunlar da devrimci hareketleri ve özellikle de ulusal kurtuluş hareketlerini terörizm olarak nitelemektedirler. ABD'nin başında bulunan Reagan yönetimi başta Filistin, El Salvador ulusal kurtuluş hareketleri olmak üzere Küba, Angola, Nikaragua gibi ülke yönetimlerini de terörist olarak ilan ediyor. Yalın dönemde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi için de aynı iddiaları ortaya attı. Bütün bu noktalara değinmemizin esas nedeni şu gerçeği bir kez daha vurgulamak içindir: Dikkat edilirse emperyalistler ve gerici çevreler sürekli olarak devrimci hareketlere, ilerici yönetimlere ve ulusal kurtuluş hareketlerine karşı bu iddiayla saldırmaktalar.

Türk egemen sınıflarının da Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine saldırıları bu temelde olmaktadır. Bu konuda konuyu biraz daha açmak için bazı somut olayları daha yakından inceleyelim.

Türk egemen sınıfları, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine daha ilk günden saldırmaya başladılar. Kürdistan'da yükselen ulusal kurtuluş mücadelesi Türk egemen sınıflarının günümüzdeki suçlarını açığa çıkarmakla kalmayıp aynı zamanda tarihteki suçlarını da açığa çıkarıyor. Bu nedenle Türk sömürgecileri ulusal kurtuluş mücadelemize büyük bir azgınlıkla saldırmaya başladılar. Ulusal kurtuluş mücadelemizi uluslararası alanda leklemek için bir dizi komplo ve yalan geliştirmeye çalıştılar.

Papa suikastinin ardından gerek içte ve gerekse dışta TC'nin başvurduğu bir dizi komploya daha tanık olmaktayız.

Bu komplolardan en belirgini İsveç Başbakanı Olof Palme'nin öldürülmesiydi. Olof Palme MİT, CIA, ŞAPO'nun ortak komplosu ile Stockholm'de katledildi. Bu cinayetin işlenmesinin önemli bir amacı Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin dünyası PKK'yi karalamaktı. Nitekim İsveç polisi, ŞAPO, Türk MİT'i ve sömürgeci basın hep bir ağızdan bu cinayeti PKK üzerine yıkmaya çalıştılar. İsveç ve Türk basını günlerce bu olayı işledi. Birçok hikaye uydurarak, bunu kanıtlamaya çalıştılar. Bugün de ortaya çıktığı gibi bu iddiaları tutmadı ve gerçek olmadığı ortaya çıktı.

1986 Ağustos'unda bir benzer komplo da Hamburg'da düzenlendi. Alman polisi ve Türk MİT'inin ortaklaşa planladıkları bu komploda, bir Kürt yurtseveri Hamburg Türk konsolosluğuna suikast düzenlemek iddiası ile tutuklandı. Sömürgeci basın ile Alman basını bu olayı günlerce sayfalarından eksik etmedi. Palme cinayetinin boşa çıkması ardından bu komplonun, 15 Ağustos'ta düzenlenen Türk uçaklarının Güney Kürdistan saldırısının bir gün öncesine denk getirilmesi bir tesadüf değildi. Böylece TC kendi terörist yüzünü gizleyerek esas olarak ulusal kurtuluş mücadelemizi lekelemeye çalışıyor. TC'nin sık sık uluslararası alanda bu tür komplolara yönelmesinin nedeni de bu.

Bu yönelimlerin yanısıra TC mücadelemize daha farklı açılardan da saldırmaktadır. Bu konuda Türk burjuva basınının sayfalarında bir dizi yazı da çıktı. 3 Aralık 1984 tarihli Tercüman gazetesinde Behiç Kılıç imzası ile bir seri yazı yayınlanmaya başlandı. "İki kere vur... Savaşın yeni adı terör" başlığı ile çıkan bu seri yazıda, hayali bir terör hikayesi uydurularak, TC'nin iddiaları ile kanıtlanmaya çalışılıyor. Yazıdan öyle anlaşılıyor ki, Behiç Kılıç'ın hayalgücü çok geniş. Ama bu kadar geniştik içinde, kendi yalanlarını da açığa vurduğunu unutmuşa benziyor. Bu yazar taslağı filmlerde gördüğümüz bazı polisiye senaryoların etkisinde kalmış olacak ki, çizdiği bu sahneler bu filmlerde sık sık görülen cinsten. Filistin-Lübnan kamplarından yola çıkıyor, Şam'dan Halep'e, Halep'te gizli bir toplantı (tabii burda toplantı salonuna geçme unutulmamış) ve burdan başka yerlere uzanıyor. Daha sonra İsveç'e eroin sevkiyatı üzerine, senaryosuna bazı parçalar ekliyor. ASALA'nın Beyrut'taki matbaasında sahte Türk pasaportlarının basıldığını ve bunların "Apocular tarafından kullanıldığını" da Behiç Kılıç yazıyor. Burda da senaryoya esrarengiz bir hava vererek olaylarını sıralıyor. Seri yazı baştan sona kadar bu tür esrarengiz nitelik verilmiş olaylarla doldurulmuş. Şimdi TC'nin bu tür asılsız iddialara sarılması, onun zayıflığının bir ürünü olarak ortaya çıkmaktadır.

Benzer iddiaları Türk basınının sayfalarında sık sık görmekteyiz. 21 Ocak 1984'te gazetelerde de çıkan bazı haberlerde "3 ülkede 25 PKK ve ASALA üyesi yakalandı" denildi. Bu 25 kişinin de uyuşturucu ticareti yaptığı biçiminde bir haber gazetelerde yer aldı. Bu 25 kişiden bir tek kişinin bile PKK ile yakından uzaktan bir ilişkisi yoktu. Aralık 1985'te ise yine gazetelerde çıkan bir haberde "Eroin şebekesi PKK bağlantılı" iddiasına yer verildi. Bütün bunlar, daha önce de üzerinde durduğumuz gibi, TC'nin ortaya attığı iddiaları kanıtlamaya yönelik girişimlerdir.

Bunların yanısıra, faşist Türk sömürgecileri son geliştirdikleri bir dizi yeni özel savaş taktikleri ile ulusal kurtuluş mücadelemize karşı saldırılarını devam ettirmektedir. Ulusal kurtuluş mücadelemizi lekelemek için ortaya attıkları diğer bir iddia ise, "işsiz ve parasız" olanların "Apocu olduğu" biçimindedir. Yoksul ve emekçilerin ulusal kurtuluş mücadelemizde yer almasını bu kesimlerin çıkarları sonucudur. Ama devrimcileri bu şekilde, yani hepsini "işsiz ve parasız" olarak göstermek TC'ye ve efendilerine has bir yaklaşımdır. Nitekim "Pişmanlık Yasası"yla ihanetin batağına saplanan birçok soysuz alçak, sömürgeci basının sayfalarında bu ifşaatlarını gündeme yayınlatırlar. Birçoğu "işsiz kaldıkları için Apocu" olduklarını söylemeye başladılar. Bu hainlerin, MİT'in önlerine koyduğu itiraf belgelerini okudukları çok açık bir gerçek. Bunun böyle olduğunu herkes de bilmektedir.

1985 yılında faşist Türk sömürgecileri "Terörle Mücadele ve Harekat Dairesi Başkanlığı" adı ile MİT bünyesinde yeni bir örgütlenmeye gittiler. Bu dairenin görevi, başta Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi olmak üzere devrimci hareketlere karşı TC'nin yeni saldırı planlarını çıkarmak ve koordine etmektir. Gazetelerde bu dairenin kuruluşuna ve faaliyetlerine ilişkin olarak zaman zaman çeşitli yazılar çıkmaktadır.

Bölge valiliği, özel kolordu, özel timler ve köy koruculuğu sistemi Türk terörizminin Kürdistan'da uygulanmasının yeni biçimleri olarak ortaya çıkmaktadır. Türk faşizmi bu güçlere dayanarak, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin gelişimini engellemek için yoğun bir şekilde operasyon, katliam ve işkencelere başvurmaktadır. Yine, bu güçlere dayanarak, karşı devrimci terörü halk kitleleri üzerinde olağanüstü bir boyuta vardırmaya çalışmaktadır. Kürdistan her gün operasyonlara ve bu güçlerin çeşitli saldırılarına maruz kalmaktadır. Türk faşist terörünü kitleler üzerinde tam bir pasifikasyon aracına dönüştürmek için faşist Türk sömürgecileri korucu, polis, özel tim ve devlet memurlarının maaşını 2 katına çıkarmakta, silah taşımayı serbest bırakmaktadır. Böylece terör uygulayan güçleri daha da azgın bir duruma getirmeye çalışmaktadır.

Kürdistan'da ordu manevraları ve operasyonları bütün yoğunluğu ile devam etmektedir. Özel birliklerin yanısıra faşist Türk ordusunun saldırıları da devam etmektedir. 1985 yılında düzenlenen "Org. Semih Sancar 85" tatbikatı ile bütün Kürdistan'da Türk ordusu manevra yaptı. Bu aynı zamanda, Kürdistan'da ortaya çıkacak ayaklanmaları bastırma ve Türk ordusunun operasyonlarını geliştirme amacını taşıyordu. Bugün de Türk ordusunun benzeri türde manevraları geliştirdiğini görmekteyiz. Zaten bugün Türk ordusu Kürdistan'da geniş bir şekilde operasyonlarını sürdürüyor. Daha çok stratejik noktaları elde tutmayı amaçlayan bu operasyonlarda kitleler üzerinde terör estirerek, ulusal kurtuluş mücadelemizin etkisini kırmaya çalışıyorlar.

Konuyu sonuçlandırmadan birkaç hususa daha değinmek istiyoruz. Türk sömürgecilerinin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi karşısında içerisine girdikleri inkarcı mantığa ve bu mantığa rağmen bazı gerçekleri itiraf etmek zorunda kalmasına bir örnek vererek konuyu biraz daha açalım. Dönemin İçişleri Bakanı Yıldırım Akbulut, yaptığı bir açıklamada ulusal kurtuluş mücadelemizi gerilla savaşı olarak niteledi. Bu açıklaması gerçeği ifade etmektedir. Ama buna karşı Türk burjuva temsilcilerinin gösterdiği tepki ise ilginçtir. Burjuva temsilcileri bunu büyük bir gaf olarak değerlendirdiler.

İçişleri Bakanının bu açıklamasının bir gaf olarak görülmesi, açık ki TC'nin mantığının bir ürünü olmaktadır. Gerilla savaşı üzerine Cenevre konvansiyonunun getirdiği uluslararası ilkelere yukarıda değinmiştik. Bu durumda TC'nin katliamcı yüzü ve mücadelemizin meşruluğu böylece daha da açığa çıkmaktadır. Örneğin Güneş gazetesinde yazan Güneri Cıvaoğlu, İçişleri Bakanı Yıldırım Akbulut'un açıklaması üzerine şunları söyledi:

"Gerçek bile olsa söylenmeyecek olanı sayın İçişleri Bakanının telaluz edebilmesi üzücüdür." Burda da görüldüğü gibi, faşist Türk sömürgecileri ulusal kurtuluş gerçeğimizi inkar etmek ve bunu olduğundan çok farklı göstermek için büyük bir çaba harcamaktalar.

Devamı 31. sayfada

1987 Pratiğiyle Dış ve İç Düşmana Karşı...

Başlarafı 16. sayfada

Parti gerçeği karşısında kişisel durumumun irdelenmesi daha başka açılardan da ele alınıp yapılabilir. Ancak burada yapılanlar bile Parti gerçeği ile çelişen, küçük-burjuvazinin, Türk aydınlaşmasının damgasını taşıyan özelliklerin her alanda var olduğunu, Parti yapısı içinde bu özelliklerle yaşadığımı, bunları yaşattığımı göstermektedir. Bu, bir bütünsellik oluşturmaktadır ve her açıdan görülmektedir. Türkiye'de küçük-burjuva aydınlaşması, Kemalizmin özellikleriyle yoğrulmakta ve her alanda onun özelliklerini taşımaktadır. Kemalizmin doğuşunda nasıl bir sahte solculuk, demokratik maskesi geçirerek halkların katliamını gerçekleştirdiği, nasıl böyle bir katliam temeli üzerinde gelişme gösterdiği, bugün nasıl dünyanın en vahşi bir faşist gücü haline geldiği, onun en temel özelliklerinin içi-köylü düşmanlığı, emperyalizme işbirlikçilik ve uşaklık, anti-demokratiklik, komünizm düşmanlığı, halklara karşı azgın bir şovenizm ve katliamcılık, Kürdistan halkına karşı dünyada eşi görülmeyen bir inkarcılık ve sömürgecilik olduğu bilinmektedir. Bu gerçekler, bugün ancak Kürdistan'daki ulusal kurtuluşçu gelişme ile ortaya çıkarılmış ve toplume gösterilebilmiştir.

Bu özelliklerle yoğrulan küçük-burjuva aydınlaşmasının da nasıl bu özellikleri bütünüyle taşıdığı, nasıl güçten düşmüş, sahte, aldatılmış, burjuvazinin ve hatta onun faşist rejiminin bile nasıl bir hizmetçisi haline gelmiş olduğu, nasıl halktan kopuk, halka düşman ve ihanet etmiş bir yapıyı yaşadığı bugün Türkiye'de çok açık olarak görülmektedir. Bu kesim dünyaya ibret olacak bir sorumsuzluğu, halk karşıtlığını, uşaklığı ve gericiliği yaşamaktadır. Demagojide ne denli gelişmişse insanlıktan da o denli uzaklaşmıştır. Eğer Türkiye proletaryası ve emekçi halkı bugün böyle azgın bir faşist rejimin karanlığını yaşıyorsa, devrimci hareket ve kurtuluş mücadelesi böyle açık ihanetlerle parçalanıp faşizmin değirmenine su taşır hale getiriliyorsa, solculuk ve sosyalizm adına ihanet ve uşaklıkta dünyaya parmak ısırtıyorsa, bütün bunların birincil ve baş sorumlusu bu kesimdir. Bunlar, bugün dünyanın en cüce, en düşkün ve en utanç verici durumunu yaşamaktadırlar.

Devrimcilik bunların bütün bu durumlarına ve özelliklerine karşı her alanda savaşarak gelişmektedir. Bu yapı, bu özellikler egemen sınıf özellikleridir. Kemalizmin yaratığı ve şekillendirdiği özelliklerdir. Bu yapıda halkçı, demokrat, gerçekçi bir yan kalmamıştır, her türlü sahteliği ve demagojiyi bayrak yaparak Kemalizmle donanmıştır. Kemalizm bugün sadece Kürt ve Türk halklarının değil, dünyanın başbelası ve düşmanı haline gelmiştir. Bu yapının sınırlı da olsa etkisini taşımak, bu etkileri koparıp atmak için en keskin bir mücadele yürütmemek insanlık suçu olmuştur. Her türlü devrimci gelişme, ancak böyle bir mücadele ile yaratılabilmektedir. PKK'nin geliştirdiği başarılı devrimcilik bunun en açık bir kanıtı olmaktadır. Türkiye devrimciliğinde de ortaya çıkan, fakat sürekliliği kesilen örnekler, yaratılan sınırlı devrimci gelişme ancak böyle bir mücadele esası üzerinde ortaya çıkmıştır. Ben de bu yapıya karşı olmayı esas aldım, mücadele etmeye çalıştım, ancak şimdiye kadar bu mücadele dışa karşı sınırlı eleştiri biçiminde ve sözde oldu, gerçekte mücadeleyi az yaptım. Mücadelede bile onların tarzına, özelliklerine, yöntemlerine dayandım. Pratik bunu açıkça gösterdi. Kendi yapıma karşı, yapımdaki bu tür özellik ve etkilere karşı özlü, keskin, uzlaşmaz ve sonuç alıcı bir mücadele yürütmedim. Bu tür sahte özellikleri ve demagojik yapıları bir meziyet ve yetenek olarak gördüm. Devrimci pratik çalışma içindeki durumum bunları açıkça ortaya koydu. Devrimciliğin bu yapıya karşı kesin bir mücadele ile ve burada sağlanan başarılarla gelişeceğine inanıyor ve bunu esas alıyorum.

PKK içinde olmak, PKK adına hareket etmek, hem de bunu uzun süre yapmak gerçekte PKK'li olmak anlamına gelmiyor ve şimdiye kadar gelmedi. En büyük yanılgı ve kendini taş gibi koyvermek burada ortaya çıktı. PKK'li olmak için kişinin kendisini PKK'nin doğru uygulayıcısı sanması, böyle görmesi ve göstermesi de yetmiyor ve yetmedi. Açık ki bunun için çok yönlü ve gerçekçi çaba gerekiyor, dikkat ve duyarlılık gerekiyor. PKK kendisine yeni yeni üyeler kazanabilmek için nasıl olağanüstü bir çalışma yapıyorsa, kişinin de PKK üyesi olabilmek için en az o kadar çaba harcaması gerekiyor. Gerçekten PKK'li olabilmek için kişinin kendini böyle sanması değil, PKK gerçeğinde sürekli tartıya vurması, değerlendirme yapması ve Parti tarzını uyguladığının bu ölçekte görülmesi gerekiyor. Gerçek PKK'li olabilmek öyle ucuz ve kolay değildir, ama olunamayacak kadar zor da değildir. Bunun için PKK içinde uzun ya da kısa süre bulunmak da herhangi bir ölçü değildir. Kişi vardır altı aylık eğitim sürecinde kendisini Parti ruhu, Parti ölçüsü, Parti gerçeğiyle donatır veya bunu pratik çalışma ile yapar, PKK'li olma yüceliğine ulaşır. Yine kişi vardır, altı yıl aynı bir yapı olarak PKK içinde tutar, PKK gerçeğiyle bütünleşmez, açık ki o PKK'li değildir. Benim uzun süre PKK içinde bulunmam, ama PKK ile çelişen bir yapıyı yaşatmam sözkonusudur. Parti ölçeği durumun böyle olduğunu göstermektedir.

Bütün bunları, PKK ile çelişen durumumu göstermek için değil, kendi durumumu PKK gerçeği karşısında daha iyi görmek için yazmaya çalıştım. Parti ile çelişen bu yapının, bu özelliklerin övgüyle sözü edilecek, sahip çıkılacak bir durumunun olmadığını, bunların varlığını hemen gidermeyip yaziya dökmenin bile bir insanlık suçu olduğunu, bu yapının en utanç verici bir durumu temsil ettiğini biliyorum ve böyle kabul ediyorum. Bu kadar uzun süre varlık gösterse de ve bu denli bütünleşmiş yapı olarak ortaya çıksa da bunu gidermenin, insanı her şey yapabilen bir kararlılık ve bu temelde geliştirilecek sürekli bir çaba meselesi olduğuna inanıyorum. Partinin yaptığı aydınlatmalar temelinde bu hususta hayalci değil, gerçekçi olmayı esas alıyorum ve Partinin de kesin, gerçekçi devranacağını ve her zaman uzlaşmaz bir kararlılıkla mücadele edeceğini biliyorum.

Partinin geliştirdiği eleştiriler ve değerlendirmeler temelinde gerçekleri daha iyi kavradığımı, güçlendiğimi Parti ile bütünleşme çabamı daha gerçekçi yürütebileceğimi söyleyebilirim. Bir kişi için olumlu bir durum olmasa da, Partinin ve yoldaşların eleştirisine her zaman açık ve kararlarına tabi yaşayacağım. İyi işler beceremesem ve hizmet sunamasam da en azından bu konuda bütün PKK karşıtlıklarını boşa çıkaracak ve PKK geleneğini sürdürecek bir kararlılığa sahibim ve bunu her zaman da koruyacağım. Kavradığım gerçekler temelinde geçmişteki durumlara düşmemek ve PKK gerçeğiyle daha bilinçli tarzda bütünleşmek kararlılığı ve çabası içinde olacacağım, gücümü ve varlığımı PKK'ye verebilmek için gereken her türlü duyarlılığı ve çabayı göstereceğim.

PKK'de Stratejik ve Taktik Önderlik...

Başlarafı 22. sayfada

gereken şeyin yerine öyle örnekler ortaya çıkmaktadır ki, Partiyi altüst eden bir yığın gelişme karşısında sesini bile çıkarmamaktadır. Özellikle pratik önderlik alanında her türlü kuralı ve yaşam biçimimizi altüst eden şeyler ortaya çıkmaktadır. Bunlar yaşamın durdurulması demektir. Bunlar devrimci faaliyetin kesintiye uğratılması anlamına gelmektedir.

O halde başta stratejik önderlik olmak üzere çeşitli yönetim sorunlarımıza doğru yaklaşmalıdır. Her şeyden önce doğru inceleme ve kavrama tam sağlanmıyorsa hiç olmazsa bunun tersi uygulanmamalı, bu konuda hiç olmazsa sessiz kalınmalı, doğru yürüyen varsa onu izleme yeteneğini göstermek mutlaka başarılmalıdır. Böyle davranmak yerine, ucube yöntemlere sarılarak kendini ortaya atmak hoş bir şey değildir. Bunu bir hüner olarak göstermeye çalışmak, içine girilecek en ayıplı tutumlardan birisidir. Bunu en rezil ve en düşkünce tutumlardan birisi olarak değerlendirmek gerekir. Bu durumlar köklü bir biçimde kadroda çözümünü bulmadıkça, ne Parti kadronun yakasını bırakır ve ne de kadro kendisini rahat hissedebilir. Çünkü bu bir kurumun işlemesi, bir devrim kurallarının işlemesi demektir. Kişi kendi bireyselliğini dayatıkça ve bütün geri özellikleriyle bu biçimde yaşamaya çalıştıkça, gelişmenin doğrudevrimci yönü kendisiyle uğraşacak; bu çatışma şu ya da bu biçimde Partinin veya kişinin geri özelliklerinin lehine ya da aleyhine sonuçlanacaktır. Ancak burada durmak ve durağanlık sözkonusu değildir. Görünüşte böyle bir şey olsa bile bu bir yanılgıdır.

Stratejik yönetimin ne olduğunu açmaya fazla gerek duymuyorum. Çünkü parti çizgimizin anlamı zaten budur. Partimizin temel güçleri, amacı, dostları, müttefikleri vb. konular aydınlatılmıştır. Stratejik önderlik budur diyoruz. Stratejik önderlikle uğraşırken, halkımızın dostlarını ve düşmanlarını belirlemede ve ideolojik, politik ve askeri alanlarda uzun bir sıralama yaptık. Ulusal kurtuluş mücadelemizin temel dayanakları, temel güçleri ve sınıflarını tahlili konuları bilinmektedir; bunları tekrarlamaya gerek yoktur. Bunlar stratejinin sorunları olarak işlenmiştir. Bunlar kadrolarımızın epey bilinçlendiği hususlardır. Bunun ayrılmaz bir parçası olan taktik önderlik konusunda geniş açıklamalar yapılmış, örgütlenme ve eylem hattında nasıl yer alınması gerektiği, bunun ülübu, çalışma hızı ve tarzı gibi sorunlar yeterince aydınlatılmıştır. Stratejik önderlik ancak pratik-taktik önderlikle tamamlanırsa yürüyebilir. Bilindiği gibi strateji genel çerçeveyi çizer veya genel hedefi belirler. Hedefleri belli bir sıralamaya tabi tutar. Bu daha çok planlama düzeyinde somutluk kazanır. Ana yönü belirler ve ana doğrultuyu tesbit eder. Bundan sonra gerisi pratik yütütücülüğe kalır. Bundan böyle ana sorun, yönü belirlenen ve başlangıcı yapılan yolda yürümek, yani güç sarfetmektir. Ama bizde yaşanan şey bu gücü sarfederken, örgütlü ve eyleme geçirici güç harcamaktan uzak durmaktadır. Ciddi bir çaba harcamadan, adeta bir koyun sürüsü gibi yürümeye taktik yürüme adı verilebilir mi? Belki bu biçimde bir ayaklanmacı ya da bir kervancı gibi yürünebilir, ama bir devrimci gibi yürünemez. Taktik yürüme başından sonuna kadar her adımının hesaplı kitaplı atılması ve kuruculuk işlevinin yerine getirilmesi gereken bir yürümedir.

Kuşkusuz taktik önderlik çok sıkı bir biçimde stratejik önderliğe bağlıdır. Onu hayata geçirmede, genel plan düzeyinde kalmaktan kurtarmada ve somutlaştırmada yürütebilen ve uygulayabilen düzeye ulaşmak taktik önderliğin ta kendisidir, İşte bu da günlük faaliyet, günlük planlama, örgütlenme, çaba ve denetimdir. Bu konudaki yoğunluk, dayatma ve disiplin ne kadar işletilirse, bütün bunların gerekleri ne kadar yerine getirilirse, stratejinin ve stratejik önderliğin görevlerini yerine getirme olanağı da o kadar artar. Ben stratejik önderlik görevlerini ne kadar yerine getirirsem getireyim, taktik önderliğin,bir türlü başlangıç noktasından ileri yürünmemesi durumunda bu başarı kağıt üzerinde kalan bir plan olmanın ötesine geçemeyecektir. Partimizin çizgisi bu biçimde ele alınır ve uygulanmayla tamamlanmazsa sonuç bu olacaktır. Strateji, herkesin bildiği bir gerçektir. Yazılmış-çizilmiştir. Fakat herkes tarafından uygulanmamaktadır. Bugün PKK'nin siyaseti neredeyse düşmanı bile etkilemektedir. Ama bu etkilenme sadece düşmanın aleyhimize çalışmasını daha da şiddetlendirmesine yol açmaktadır. Çeşitli örgütler de bunu benimsemektedir. Ama taktik denilen şey gündeme geldiğinde veya uygulama sözkonusu olduğunda kendi ters yollarını ve uygulamalarını dayatmaktadırlar. Tabii strateji bu yüzden dumura uğratılmakta ve zarar görmektedir. Yine en yetkin uygulama PKK taktiğinde olduğu için, bugün stratejinin adım adım hayata geçirilmesi kısmen de olsa yürümektedir.

Taktik önderlik sanıldığı gibi ne genelde stratejiyi bilmekle hallederilecek ve de onu sağa-sola çekmeyi dayatmakla çözümlenecek bir konudur. Bugün en çok çaba harcamamız, kılı kırk yararcasına bütün enerjimizi yoğunlaştırmamız, aynı biçimde disiplinli bir uygulama gücü olmak için bütün yönetim incelliklerini sergilememiz, yani her türlü örgütçülük ve eylemcilik biçimlerini sıralıksız sınayıp en doğrularını sürekli egemen kılmamız gereken alan ve temel çalışma tarzı dediğimiz vuruş tarzı ve üslubu budur. Arkadaşların en çok yapadıkları ve içinden geçtikleri alan burasıdır, İstesek de istemesek de Partinin genel çizgisi bellidir. Bu çizgi kabul görmüştür, bütün toplum bu çizginin etrafında giderek bütünleşmekte ve birleşmektedir. Öyleyse biz bu işi genel bir plana ve önderliğe havale etmekle yetinemeyiz. Bunu yapmakla "ne de olsa çizgimiz doğrudur, er ya da geç bizi başarıya götürür" diyen pasifistlerin durumuna düşeriz ve bu durumda kapıyı sonuna kadar yenilgiye açık bırakmış oluruz. Gelişmeyi rastlantılara bırakmak, basit bir ayaklanmacı bile denilemeyecek bir konumda kalarak gösteriler, seçim oyunları ya da şu veya bu burjuva partiye kapılanmakla işlerin çözümlenebileceğini sanan kişiler durumuna düşmekten başka bir şey değildir. Belirttiğimiz hususlar bizim karşı çıktığımız yanlış faaliyet biçimleridir, yanlış taktiklerdir. Bütün gelişmelere direnişi damgası vuruyorsa, bu içimizde ve dışımızda taktiği her türlü çekiştirmaya ve özellikle taktiği uygulatmamaya yönelik çabalara şiddetle karşı durmuş olmamızdandır. Doğru bir yürütme ve yönetme için kıyasıya koparıyoruz. Bu konuda taktiğin önünü açmak için her şeyi, ama her şeyi göze alıyoruz.

DEVAM EDECEK

PKK ile 10 Yıl

Başlarafı 23. sayfada

lara öncedan hazırlık yapmaktadır. Bu anlamda, doğru-devrimci bir gelişmeyi de sağlayamıyorlar. Bu husus akan bir nehre benzetilir. Eğer bu ilişkinin sel bir suyun akışı gibi sürekliliği sağlanmazsa, başka kanallara taşması ve yolunu kaybetmesi işten bile değildir.

Birçok şeyi bu nedenden dolayı yitirdiğimiz billiniyor. Sağlıklı bir ilişki ve coşkuya dayanmayan ortamlarda, Parti dışı bir sürü zararlı anlayışın da filizlenip boy verdiğini ve bazen de tehlike arzettiğini gördük. Karşımıza benzer tehlikelerin ve zararların bir daha çıkmaması için tedbirimizi önceden almamız gerekli. Bir söz vardır: "Ağaç yaş iken eğilir."

III. Kongre gerçekliğimizi bu temelde doğru uygulamalıyız. Bir yılı bulan pratik uygulamalar Partimizin doğru bir yolda olduğunu bir kez daha kanıtladı. 10 yıl öncesinin doğuşunu ciddiye bile almayanlar, bugün PKK'yi önemli bir güç olarak ele almaktalar. Yaşayıp yaşamayacağı bile tartışmalı olan PKK bugün gelişip, serpilmiş, çocukluk çağını çoktan geride bırakmıştır. 10 yılda büyük bir mesafe alan Partimiz, militanların gerçek anlamda taktik önderler düzeyine yükselmesi ile, yeni bir 10 yılda halkımıza en değerli armağan olan zaferi de sunacaktır. Halkımız, Partimizin yeni 10 yılını kendi topraklarında özgür geleceğini kendi elleriyle yaratarak kutlayacaktır. Ve bunun gerçekleşmesi için savaşacaktır.

PKK Yunan mitolojisindeki Prometeus'a benziyor. Prometeus tanrıların kutsal ve dokunulmaz ilan ettiği ateşi Olimpus dağından kaçırmış ve bütün insanlığa mal etmiştir. PKK de üstü örtülmek ve adı unutturulmak istenen Kürdistan ateşini yakmış ve bugün bunu Kürdistan dağlarında alevlendiriyor. Artık ateş bütün insanlığa mal olmuş, ülkemizin dağlarında daha da alevleniyor. Bugün emperyalistler ve sömürgeci Türk devleti bile, yıllardır dokunulmaz ilan ettikleri Kürt sorunu üzerinde konuşmak zorunda kalıyor. İşte, böylesine mal olmuş bir davayı geriye çevirmeye kimsenin gücü yetmez. Bir kez ateş Olimpus dağından halkın eline geçti.

İşte, böylesi bir tarihsel rolü olan ve halkımıza gerçek kurtuluşun yolunu gösteren PKK'nin gerçek bir militanı haline gelmek için, eskiye ait ne varsa, hepsini atalım yeni militan kişiliğin tam temsiline ulaşmayı başaralım. Bunu vazgeçilmez bir görev olarak görmek, tarihin yüklediği görevi başarmamızın da birlcik yoludur.

10. yılı zafer ve gerçek militanlar olma yılına dönüştürelim.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşı Gerçeği...

Başlarafı 29. sayfada

Hatta bu sorun parlamentoya bile getirildi ve bunun üzerine birçok temsilci açıklamalarda bulundu. Ulusal kurtuluş savaşı gerçeğimizi inkar etmek için, yoğun çaba harcadılar. Halen de bu çabalarını sürdürüyorlar.

Faşist Türk sömürgecilerinin, ulusal kurtuluş mücadele gerçeğimizi çarpıtmak için başvurdukları diğer bir yöntem ise, mücadelemizin ekonomik yatırımlarına karşı yürüttüğü savaşımı olduğundan farklı göstermeye çalışıyorlar. Gazetelerde yer alan "PKK terörüne karşı GAP" projesi düşüncesi bunun bir sonucu. Türk sömürgecileri hem ekonomik krizlerini aşmak ve hem de askeri amaçlı olarak Kürdistan'ı yoğun bir şekilde sömürüye açıyor; yol yapıyor, bazı yatırımlara girişiyor. Tabii bu halkımızın değerlerini sömürmeye ve onun ulusal kurtuluş savaşını engellemeye hizmet ediyor. Açık ki, ulusal kurtuluş mücadelemiz, bu oyunu da bozmak zorundadır.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşı Gerçeği

Yazımızın bu bölümüne kadar izah ettiğimiz konulardan da anlaşılacağı gibi, Türk egemen sınıflarının Kürdistan gerçeğini inkar ve ulusal kurtuluş mücadelemizi bir "terör, katliam" hareketi olarak gösterme çabaları boşunadır. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşı gerçeği, faşist Türk egemenlerinin ve efendilerinin bütün komplo ve saldırılarını boşa çıkaracak güce bugün ulaşmıştır. Bu nedenle, gerek ulusal düzeyde ve gerekse uluslararası alanda mücadelemize karşı geliştirilen komplolar birer birer boşa çıkarılmaktadır.

Türk egemen sınıflarının bugün büyük bir saldırganlıkla mücadelemize saldırdıklarını görüyoruz. Özellikle de mücadelemizi uluslararası kamuoyundan teşhir etmek amacı ile bir dizi yeni girişimlere de girmektedir. Ulusal kurtuluş mücadelemizin öncüsü PKK'nin adını adi olaylara da karıştırarak, hareketimizi "basit bir örgüt, siyasi bir örgütten ziyade adi bir suç örgütü" gibi göstermeye çalışıyor. Yazının ilgili bölümünde değindiğimiz ve nedenleri ile açıkladığımız birçok ihtiraslı bugün de sürdürmesinin nedeni de budur.

Bütün bunlara karşı Kürdistan halkının ulusal kurtuluş gerçeği her zamankinden daha fazla bugün uluslararası kamuoyu tarafından tanınmaktadır. Bugün Avrupa olsun, bir başka alan olsun ve sokaktaki adam kadar Kürdistan'da bir ulusal krutuluş savaşının verildiği bilinliyor. Yine bu savaşın sömürgecilığe, faşizme ve emperyalizme karşı bir mücadele olduğu da biliniyor. Uluslararası alana bu kadar mal olmuş bir ulusal kurtuluş mücadelesinin gerçeğini çarpıtmaya ne TC'nin ve ne de efendileri emperyalistlerin gücü yetebilir. Bu gerçeği değiştirmeye veya bunu olduğundan farklı göstermeye de kimsenin gücü yetmez.

Tabii bu gerçeklik faşist Türk sömürgecileri ve efendilerinin ulusal kurtuluş mücadelemize karşı yeni saldırılar geliştirmeyecekleri anlamına gelmez. Bugün olduğu gibi, yarın da ulusal kurtuluş mücadelemizi lekelemek için bir dizi komplo geliştireceklerdir. Mücadelemizin sömürgeciliği silitmesine kadar da bu sürekli bir şekilde devam edecektir. Birçok ülke deneyi ve günümüzde çok somut bir şekilde yaşanarı örnekler, bu konuda benzer türden bir gelişmenin olacağı konusunda bize somut bir bilgi vermektedir. Bugün bağımsızlığını kazanmış birçok ülkeye karşı bile emperyalizmin ve uşaklarının saldırılarının ve komplolarının devam ettiği dikkate alındığında, benzeri gelişmelerin Kürdistan'da da ortaya çıkacağı söylenebilir. Tabii bunun düzeyi ne olacak sorusuna şimdiden tam ve kesin bir cevap vermek mümkün değildir. Diğer halklardan bazı örnekler verirsek, bu konuda belli bir fikrin oluşmasına da yardımcı olur. Örneğin, ABD'nin kontralar eliyle Nikaragua'ya saldırması, Güney Afrika'nın Angola ve Namibya topraklarını işgal etmesi.

Bunları bu şekilde belirtmemizin nedeni Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin sömürgeciliğe ve emperyalizme ağır darbe vuran ve Ortadoğu'da devrimci gelişmeleri hızlandıran bir önemde olmasından dolayı, TC ve efendileri emperyalistlerin saldırılarına daha fazla maruz kalacağıdır. Bu güçler, Kürdistan'ı kaybetmemek için bu alana büyük bir güç yığacaklardır. Tabii bu saldırıların önemli bir yönelimi askeri alanda olacaktır. Ama ulusal ve uluslararası alanda kitlelerin ve devrimci kamuoyunun mücadelemize yaklaşımını da çarpıtmak için çaba sarfedeceklerdir. Şimdi bunlar bilinmeyen ve kavranmayacak şeyler değildir.

Yazımızın buraya kadar açıkladığımız bölümlerini ulusal kurtuluş savaş gerçeğini daha da net bir şekilde ortaya koymak için kısaca da olsa toparlamakta yarar var.

Bugün TC ile Kürdistan halkı arasında amansız bir savaş yürütülmektedir. Faşist Türk sömürgecileri halkımızı tarihten silmek için yukarıda özetlediğimiz bütün saldırılarını gündemleştirmektedir. Kürdistan'da 300.000'i aşan ordu gücü, yüzbine ulaşan polis, özel tim ve köy korucuları ile birlikte, faşist Türk sömürgecileri Kürdistan'da gerici bir savaş yürütmektedirler. Bu gerici savaş ile çoktan tükenmiş olan ömürlerini uzatmak istiyorlar.

Sömürgecilerin halkımız üzerinde uyguladığı bu gerici savaşına karşı Kürdistan halkı, PKK önderliğinde ulusal kurtuluş savaşı vermektedir. Halkımızın verdiği bu savaş tamamen meşru ve haklı temellere dayanmaktadır. Bugün bütün dünya da bunun doğruluğunu ortaya koymaktadır. Uluslararası birçok kuruluş bu konuda gerçeği teşhim etmekle de kalmayıp, bütün dünyaya da haykırmaktadır. Bu gelişmeler bile, ulusal kurtuluş mücadelemizin ulaştığı boyutu ve gerçekliğini çok açık bir şekilde ortaya koymaktadır.

Sonuç olarak, şunları söyleyebiliriz: TC'nin 1920-40 yılları arasında bütün dünyaya yaydığı "vahşi Kürtler ayaklanıyor" safsatasını, günümüzde de "terörist Kürtler ayaklanıyor" biçimindeki bir safsataya dönüştürmesinin olanakları yoktur. Evet, geçmişte halkımızı dünyadan tecrit etmeyi sömürgeciler başardılar. Günümüzde bütün dünyaya gerçekliğini duyurmuş olan ulusal kurtuluş mücadelemizi inkar etmelerinin ve mücadelemizin bu gerçekliğini olduğundan farklı göstermelerinin olanağı kalmamıştır. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşı gerçeği bugün her dönemdekinden daha güçlü ve açık bir şekilde dünya kamuoyunun gündemine kendisini sokmuştur. Bu anlamda TC'nin mücadelemizi tecrit etme çabaları da nafiledir. Tam tersine, TC, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşı gerçeği karşısında dünya kamuoyundan giderek daha da fazlası ile tecrit olmakla karşı karşıyadır. Bugün dünya kamuoyundan tecrit olan TC'dir, ulusal kurtuluş mücadelemiz değildir. Böylece TC işlediği bütün suçlarının hesabını dünya halklarının nezdinde vermekle karşı karşıyadır. Güneş kadar gerçek olan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi de bu hesabı daha da fazlasıyla sormasını bilecek ve mutlaka TC'yi açtığı kuyuya sokmayı başaracaktır.

Mehmet GÜLERCE (Yasin)

Başlarafı 7. sayfada

enerjimi bu uğurda harcamalıyım" demişti.

ARGK birliğine katılma isteği uygun görüldüğünde, hele de 21.6.1987'de komutanıyla görüştüğünde coşkusu artıkça artmıştı. Gap, Bloka ve Diyarbakır zindanlarında, Menteşe'de hemen yanıbaşında sayısız yoldaşı kahpece katledilmişti. İşte şimdi intikamlarını alma fırsatı doğmuştu. Mutluluğu ve coşkusu bundandı...

Gerilla birliğine katılan Mehmet yoldaşın coşkusu her geçen gün biraz daha yoğunlaşıyor, gerilla yaşamının tüm zorluklarına katlanıyor, yoldaşlarına ve Partiye sahip çıktığını, bağlılığını her vesileyle belli etmekten geri durmuyordu. Eylemsiz geçen bir güne tahammülü yoktu. Bentleri önünden alınan sel misali kabına sığamıyordu. Derik ve çevresinde geliştirilmek istenen çeteciliğe karşı amansız bir mücadele verdi.

"Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi için ölünmesi gereken yerde öleceğiz" diyen Mehmet yoldaş, 6 Kasım 1987'de, saatler gece yarısı 00.30'u gösterdiği bir zamanda, bir grup yoldaşıyla birlikte hain, sinsi ve kahpe bir düşman pususuna düştü. Ama O, düşmanın yoğun yaylım ateşi karşısında bile soğukkanlılığı elden bırakmadan, paniğe kapılmadan yaralı olduğu halde, bir yoldaşıyla birlikte düşmanın hain çemberini yarmayı başarır. Çatışma alanından 3 saat kadar yürüyerek uzaklaşır. Fakat havanın yağmurlu, sisli, yerlerin çamur olması O'nun daha fazla uzaklaşmasını engellemiştir. *"Üs alanına doğru gidersem çamurda izler belli olur"* diyerek bulunduğu yerde mevzilenir. Ertesi gün düşman, şehit düşenlerin yanısıra 5 kişi olduğunu görür. Oysa aldığı ihbar 7 kişi olduğu yolundadır. Bunun üzerine iz sürücüleri gibi operasyona çıkan sömürgeciler sonunda Mehmet yoldaşın bulunduğu yere ulaşırlar. İlk ateş yine ARGK gerillalarından gelir. Düşman dört bir yandan kuşatmıştır. Muazzam bir güç dengesizliği olmasına rağmen düşmanın "teslim ol" çağrılarına büyük bir direniş ruhu içinde ateşle karşılık veren Mehmet GÜLERCE yoldaş, bütün dökümanları yaktıktan sonra el bombasının pimini çekip yanındaki yoldaşıyla birlikte;

"Biji Serok APO!
Biji PKK-ERNK-ARGK!
Kahrolsun faşist Türk devleti ve yerli işbirlikçi uşakları!
Kahrolsun teslimiyet, yaşasın direniş!" sloganlarını haykırarak halka ve Partiye bağlılığın en güzel örneğini göstermişlerdir.

Mehmet yoldaş, soylu direnişiyle ARGK'nin manevi bir komutanı mertebesine ulaşmıştır.

Abdullah SEVGAT (Ömer)...

Başlarafı son sayfada

zamanda tamamlayan Ömer yoldaş, daha birkaç ay içinde komutan niteliklerini ortaya koymuştu. 1987 Mayıs'ında başlayan akademi eğitimini aynı yılın ekim ayında başarıyla tamamlamış, pratik sahada görev üstlenmişti. Kasım ayında ise ARGK'nin bir öncü savaşçısı ve komutan olarak savaş alanlarına yürüdü.

Yılların özlemi gerçekleşmiş, silahlı özgürlük savaşçısı olarak ülke topraklarına dönmüş, dev gibi kaynağa dönüş tablosu çizmişti. Sadece kendisinin çektiği acıların değil, yüzlerce yılın intikamını almaya, yüzlerce şehidin hesabını sormaya ant içmişti. O'nun en büyük yemini buydu. Düşmana olan kinini dağ gibi biriktirmiş, öfkesi içine sığmıyordu. Savaşa böyle yürümüştü. Ömer yoldaş, mutlaka intikam alacaktı. Şimdiye dek kimseye boyun eğmemiş, ama sömürgeci boyunduruğu bütün ağırlığı ile hissetmişti. Anası onun kimseye köle olmasını istememişti. O'nun için katlanmadığı fedakarlık kalmamıştı. Bu özelliği ile çevrede sayginlığı olan bir kadındı. Feodallerin tüm baskılarına direnmiş, boyun eğmemişti. Ömer yoldaş, daha aile ocağında edindiği duyguları Partimizin ideolojik-politik hattıyla birleştirdiğinde O'nda düşmana isyanı ve güçlü militanlığı yaratmaması mümkün değildi. O'nun bu köklü yurtseverliği, soylu kini ve güçlü uyumu yoldaşları arasında büyük bir güven kaynağı olmaktaydı. İnsanın böyle bir yoldaşının olması ancak sevinç ve gurur verirdi.

ARGK savaş geleneğinde yoldaşını düşmana kaptırmamak için gösterilen engin fedakarlığı sergileyen Ömer yoldaşın gücünü ve neden kitlelerin büyük bir güven kaynağını oluşturduğunu bu olayda herkes açıkça gördü. Neden O'nun her alanda dürüstlük ve davaya bağlılık sembolü olarak görüldüğü bu olayda daha açık ve net olarak ispatlandı.

6 Aralık 1987 günü peşpeşe yaptığı eylemler ardından manevra yaparken düşmanla en elverişsiz şartlarda karşılaşmasına rağmen, düşmana ağır kayıplar verdirerek şehit düşen ARGK birliğinin içinde Ömer yoldaş da vardı. Yaralı yoldaşını sırtlayarak saatler boyu taşıyan Ömer yoldaş, silahsız ve savunmasız olarak sürdürdüğü bu olağanüstü direnişini elinde kalan son mermisi ile bir el bombasıyla doruğa ulaştırıp, çemberi dağılarak ilerleyen yüzlerce sömürgeci caniyi yenilgiye uğratı. Hiçbir zaman köle olmayan, yurtseverliği derinden duyan, ülkemizi işgal eden sömürgeci çetelerle bir an önce hesaplaşmak için yanıp tutuşan bir kişilik bir veya birkaç yönlü değil, her yönüyle örnek alınması gereken bir kişilikti.

Ömer yoldaşın anısı, bize neyi anlatmaktadır? Haksızlığa karşı direnmeyi ve inandığı davada doğruluğu, dürüstlüğü anlatmaktadır. Yine emperyalist yoz kültüre ve emperyalistlerin insanlarımız üzerindeki çok yönlü tezgahı bozmayı öğretmektedir.

Ömer (Abdullah SEVGAT) yoldaş, suni çelişkilerle bölünen birbirine düşürülen, yüzyıllar boyu güvensiz toplumsal ortamın ERNK ile güçlü bir birliğe dönüştürmeyi ve bunun için her kesimden emekçilerimizin silaha sarılma görevini dayatmaktadır. En çok da Ömer yoldaşın anısı intikamı emretmektedir. Bunun için çok çalışmayı, her alanda düşmanı altedecek güce ulaşmayı gerekli kılmaktadır. Tüm bu alanlarda atılan her adım, sağlanan her gelişme aynı zamanda O'nun damgasını taşıyacaktır.

Ömer yoldaşın anısı, içinden geldiği çevreye en büyük çağrı olmaktadır. Çünkü mücadelemiz ülkenin her alanında girdiği her çevrede en önde gelen, en dürüst, en fedakar, kişisel çıkarlardan arınanları saflarına kalmaktadır. Şimdi gücünü, doğruluğunu kanıtlamış bir davamız var ve zafere en yakın dönemindedir. Artık eski önderlik, eski örgütlenme, birlik ve mücadele anlayışları tarihe gömülmeli; dinsel, aşiretsel yapılanmelarının yerini PKK-ERNK-ARGK'nin modern birlikleri almalıdır. Önderlik anlayışı da değişmiştir ve artık izinden gidilmesi gerekenler dinsel, aşiretsel önderlikler değil; Abdullah SEVGAT (Ömer), Ahmet ERGİN (Rızgar) gibi önderlerin şahsında temsil edilen önderliktir. Onların gerçekleştirmek için canlarını feda ettiği PKK Önderliğinin, Serok APO'nun yolundan yürümek gerekliidir. Bu yürüyüş lafta değil, pratikte olmak zorundadır.

— Abdullah SEVGAT (Ömer) yoldaşın anısı zaferi yaratmak için yürüyenlerin elindeki meşaledir!
— Yaşasın ARGK'nin kahramanlık geleneği!

Silah arkadaşları
15.1.1988

Impressum
V.i.S.d.P:
I. Kadah
Aachener Str. 514-520
5000 Köln 41

Yazışma Adresi
SERXWEBÛN
Postfach 10 16 83
5000 KÖLN 1

Ödeme Adresi
Deutsche Bank-KÖLN
I. Kadah
Konto Nr.: 35 16 036
BLZ: 370 700 60

Danimarka	10.00	dkr.	Norveç	10.00	nkr.
Avusturya	22.50	s.	Fransa	7.50	ff.
İngiltere	0.75	£.	İsviçre	3.00	sfr.
Hollanda	3.75	hfl.	İsveç	7.50	skr.
Belçika	75.00	bfr.			

Dürüstlük, Bağlılık ve Büyük Kişilik Örneği

ÖMER YOLDAŞIN ANISI GERİLLA SAVAŞINI KÖKLEŞTİRME ÇAĞRISIDIR

Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesinin zaferini sağlayacak en önemli özelliği onun toparlayıcılığıdır. Bu toparlama bir yandan halkımızın birliğini sağlarken, diğer yandan her alanda kırıntı kabilinde bile olsa direnme adına ne var ne yoksa açığa çıkarıcı özelliğe sahiptir. Toparlayıcılık ve direnmenin egemen kılınışının en önemli kaynağı ise direniş şehitlerimizdir. Bunun için düşman özgürlük savaşçılarının, fiilen savaşanları ilk şehitlik mertebesine ulaşanları arasında herhangi bir fark görmemektedir. Onu en çok çılgına çeviren de milyarları dökerek maaraf edip katlettiği devrimcilerin ardından yüzlercesinin saflara akmasıdır. Faşist barbarları en fazla acze düşüren —fiziki olarak imha etse de— yiğitlikleri, kahramanlıkları, boyun eğmez direnmeleri ile gerçek zaferi yine bu özgürlük savaşçılarının kazanmasıdır.

Üzerinde en fazla durulması gereken hususlardan biri halkımızın bastırılmış ve yoz kabuklar içine hapsedilmeye çalışılan yurtseverliğin PKK nesneri ile gün yüzüne çıkmasıdır. Özellikle 6 Aralık 1987 Derik direnişi kahramanlarından Abdullah SEVGAT (Ömer) yoldaşın anısını dile getirirken, bu konuya daha bir önem vermek gerekir. Çünkü Ömer yoldaş, derinliklere gömülmüş yurtseverliğin ve ezilmişliğin PKK ile birleştiğinde ne büyük değerler yaratacağının pratik sembollerinden biridir.

Düşman, yüreklerden vatan ve vatan sevgisini çıkarmak için onlarca yıldır eşi görülmedik yol ve yöntemi sürekli geliştirerek uyguluyor. Beyaz katliam denilen asimilasyon ve Türkleştirmeden aşiret-feodal bağları canlı tutup halkımızı birbiriyle çatıştırmaya özen göstermeye kadar binlercedir bunlar. Ya da bunu daha geniş bir ifadeyle TC adına, 'Kürdistan'daki en basit hareket ulusal imha için bir adımdır' diye nitelendirmek gerekir. Son çeyrek asır boyunca insanlarımıza dayattığı yöntemlerden biri de açık ki vatandan uzaklaştırmadır. Vatan sevgisini yüreklerden koparmak için insanları vatandan koparmadır bu. Ülkeyi yaşanmaz hale getirip yurtdışında, sömürgeci metropollerde bireysel kurtuluş umutları yaratmakta; ve yabancılaşma bir de bu yönüyle gerçekleştirilmektedir. Fakat PKK bunun karşısına kaynağa dönüş hareketini koymuş, artık düşmanın hiçbir çabası ürün vermemektedir. Kaynağa dönüş hareketinin pratik uygulayıcısı ve bizzat bu hareketin önünde yürüyenlerinden olan Ömer yoldaş, vatan topraklarına varması çok kısa bir süreyi de alsa ve kısa zaman sonrasında şehit de düşse çok yönlü bir öncüdür.

1959 yılında Beşiri'de doğan Ömer yoldaş, ülkemizde ezilmeyi ve horlanmayı en fazla yaşayan Yezidi kesimden gelen bir yoldaşımızdı. Bu çevre denilebilir ki sömürgeciliğin etkisini diğer insanlarımızdan farklı olarak çok ağır biçimde yaşamak zorunda kalmaktadır. Dinsel farklılıktan dolayı kendi içine atılıdiliğine kapanmış, bunun sonucu olarak feodalizmi en ağır biçimde yaşamaktadır. Feodal kesim bu mazlum insanlar üzerinde hemen her gün yeni oyunlar tezgahlamakta, gerek farklı dinsel inançta olanlarla ve gerekse kendi içlerinde sürekli çatışma halinde tutmaktadır. Kültürel değerlere ve toprağa çok bağlı olmalarından dolayı yurtsever özleri vardır. Ancak var olan yurtseverlik, üzeri binbir çelişkiyle örülerek kapatılmaya çalışılan bir yurtseverliktir. Yine feodallerin oyunları, sömürgeciliğin bilinçli uygulamaları en fazla olarak inançsızlığı geliştirmiş, vatan sevgisinin yerini güvensizlik almıştır. Binbir anlaşmazlık, çatışma, kaos, çaresizlik bu insanlarımızın yaşamı olmuştur.

Abdullah SEVGAT (Ömer) yoldaş, düşmanın ve feodallerin bilinçli çabalarının acıları içinde büyüdü. Daha çocukluğunun ilk yıllarında feodallerle çatışmaya giren babasını yitirdi. Babasının ölümü aynı zamanda yenilgidir. Ama aile bunun boyun eğmeye dönüşmesine tahammül edemez ve göç etmek zorunda kalır. Beşiri'den Viranşehir'in Yaban köyüne göç eden ailesinin yaşamı burada devam eder. Ömer yoldaşın yetiştiği, okula gittiği yer burasıdır. İlkokuldan sonra okula devam edemeyen Ömer yoldaş, kimsesizlik nedeniyle ailenin geçimine katkıda bulunmak zorundadır. Çocuk yaşlarda iken metropollerde ekmek arayışındadır, ama daha küçük olduğundan bunda başarılı olamaz. Aile olduğca zor durumlar yaşamaktadır ve yoksulluk had safhadadır. Ne kadar çalışır didinirse didinsin sonuç farklı olmamaktadır. Ama o yaşta ve o koşullarda bunun nedenini bilecek durumda değildir.

İçinde bulunduğu çevrenin özellikleri Ömer yoldaşta etkide bulunur. Kürtlük, yurtseverlik özellikleri kişiliğinde yer eder. Feodallere ve onun ardındaki devlete içten içe biriken bir kin vardır. Büyüyüp olayları daha iyi kavramaya başladıkça kafasındaki soru işaretleri daha da artmış ve arayış içine girmiştir. Ancak kendi başına kurtuluşu bulacak durumdadır. Avrupa'ya gidip çalışmayı kendine bir yol olarak görür. En genç yaşında, 1977 yılında Almanya'nın Celle şehrine gider. Aynı çevreden insanların akın ettiği bir yerdir burası. Aynı insanlar burada da bir araya gelip dışa kapalı dünyalarını burada da kurma çabasına girmişlerdir. Bu yüzyılların getirdiği bir alışkanlıktır. Çünkü o güne kadar kendilerini ancak böyle korumuşlardır. Ancak bu yapı içten içe çökmektedir. Çünkü yurtdışına göç bu insanlarımızın doğal yapılarını bozmuş, değerlere yabancılaşma başlamış, daha ileriye gelindikçe emperyalistlerin üzerinde önemli hesap yaptıkları çevrelerden olacaktır. Ömer yoldaş, bu yapının içine gider. Bu alanda fabrikada işçi olarak çalışmaya başlar. Avrupa onun için yabancı bir kültür ortamıdır. Birçok Kürt gencini kendi kıskacına almış ve kısa zamanda posasını çıkarmıştır. Bugün de her bir gencimiz açısından aynı tehlike daha da büyüyerek devam etmektedir. Ama Ömer yoldaşın daha çocuk yaştayken ağırbaşlı oluşu, saygı kazanmış ve böylesi bir kültürel ortama yutulmayacak kadar sağlam olduğu belli olmuştu.

Ülkeyle bağlarını koparmamış olması, Ömer yoldaşın bir yandan yabancı kültürden etkilenmesini engellerken, diğer yandan ülkede gelişen ulusal kurtuluş düşüncelerini duymasını sağlıyordu. Kürdistan gençliğinin yaşadığı gelişmeyi O da hissederek arayış içine girdi. Kısa zaman sonra alanda çalışmalar yapan küçük-burjuva reformistlerinin saflarında yer aldı. Mücadelemizin gelişiminden hareketli olmadığından, bir sahtekarlar grubu olmaktan öteye gitmeyen bu reformist kesim içinde kaldı. Ömer yoldaş, daha bu saflardayken ilk öncü özelliğini gösterdi. DDKD şefleri geçinen birçok unsur mevcut dinsel etkileri ağır biçimde yaşarken, O daha ilk adımda bu etkileri bir yana bırakan ve ulusal davasını ön plana alan gelişmeye açık güçlü bir yurtsever oldu. Avrupa'da bile olunsa Yezidi topluluğu içinde geleneklerin dışına çıkabilmek önemli bir olaydır. Kaldı ki Ömer yoldaş, onunla da sınırlı kalmayıp kitleler içinde ulusal fikirlerin bir yayıcısı, öğrendiği her şeyi, özellikle kendi çevresi içinde herkese kavratma çabasının sahibidir.

Denilebilir ki yüzyıller boyu farklı düşüncelerin ve politikaların girmediği bir alan olarak Yezidi çevrede çalışmak büyük bir sebat işidir. Ömer yoldaş bir yandan kendini geliştirirken, bir yandan da içinde yer aldığı örgütün ne kadar kof ve dava arkadaşı dediklerinin birçoğunun sahtekar ve boş kişiler olduğunu kavrar. Gelişen mücadelemizden derinden etkilenir ve mücadelemizle tanıştığı andan itibaren onun saflarında yer alır. Ömer yoldaşın bundan sonraki çalışmaları daha ciddidir. Güçlü bir temele sahip olarak kendi yurtsever faaliyetini sürdürür. Çevresini davranın doğruluğuna ve samimiyetine inandırmak için gecesini gündüzüne katmakta ve olağanüstü çaba harcamaktadır.

Uzun yıllar bölünmüş ve çatışmalı bir ortamda her türlü çelişki ile içiçe yoğrulmuş insanlara güven vermek ve birliğe çekmek güçtür. Yüzlerce yıl çatışma içinde oldukları, birbirlerini katlettikleri insanlarla bir olmak... Çok acı çekmiş ve her alanda ihanete uğramışlardır. Yerlerinden yurtlarından sürülmüşlerdir. Birçoğu asıl kaynağı kavrayabilmekte, gerçek kötülüğün nereden geldiğini sezinlemektedir, ama daha ilerisine cesaret gösterememektedir. Ne olursa olsun bu insanlarda yurtseverlik vardı. Ama açıktan dile getirilen bir olgu değildi. Hatta bazılarını iradesi dışında etkileyen Kürtlük, Kürdistanlılık bir içgüdü gibiydi. Bunun çok iyi farkında olan Ömer yoldaş, çalışmalarını ağırlıklı olarak birlik konularında yoğunlaştırdı. Kendisinin de uzun dönem acılarını çekmesine rağmen kısa zamanda etkisinden kurtulduğu suni bölünme ve çelişkilerin PKK'nin birleştirici gücüyle ortadan kalkacağına olan güveni tamdı. Mücadelesinin odağına aldığı ikinci bir husus ise Yezidi çevresi üzerinde TC ve emperyalizmin oynadığı ortak oyunlardı. Bu insanlarımızı ulusal benliklerinden koparıp tehlikeli oyunlara siet etme hazırlığını yakından gören Abdullah SEVGAT yoldaş, başta yakın çevresi olmak üzere alandaki tüm insanlarımızı bu tuzaklar karşısında her an uyaran ve düşmelerini engelleyen bir otorite haline gelmişti.

Abdullah SEVGAT (Ömer) yoldaş, yıllarca yürüttüğü ve uğruna varını yoğunu ortaya koyduğu ulusal kurtuluş davası için bir iki alanla sınırlı bir yurtsever çalışmayı yeterli görmüyordu. Bulunduğu alanda önemli gelişmelerin ortaya çıkmasını sağlamış ve bir grup yurtseverle birlikte alandaki emekçileri dernekleştirmiş, dernek dışında da diğer propaganda çalışmalarını önemli sonuç alıcı düzeye ulaştırmıştı. Kitleler, O'nun şahsında boyun eğmezlik ve dürüstlüğün en güzel birliğini görüyorlardı. Bu yetim ve kimsesiz bildikleri gencin ağırbaşlılığına, kısa zamandaki ilerleyişine hayran oluyorlardı. En çok ona güveniyorlardı. Çünkü günlük yaşamında kişisel çıkarları için zerre kadar bir şey ayırmadığını görüyorlardı. Her şeye güvensizlik ve şüphe ile bakan bir topluluk içinde bu kadar saygınlık kazanmak O'nun en önemli özelliklerinden biriydi.

Bulunduğu dernek çatısını yurtseverliğin bir kalesi haline getiren, Kürdistan kültür değerlerinin güçlü bir derleyicisinin gerçekleştirildiği odak haline getiren, emekçilerin bir okulu düzeyine yükseltilen çabaların en güçlüsü Ömer yoldaşa aitti. Tüm bu çabalara rağmen vatan için daha çok şeyin yapılması inancını taşımaktaydı. Mevcut konumdaki çalışmasını yetersiz görüyor ve etkin rol oynamak istiyordu. Sadece bulunduğu alanda değil, Partinin görevlendireceği her alanda mücadele etmek istiyordu. Birçoklarının aile ortamını, ana-baba bakımını bahane etmesine en güçlü cevabı veriyor ve devrim ile aile bağlarının ilişkisinin ne olması gerektiği konusunda örnek bir pratik sergiliyor ve birçok tıkanmanın önünü böylece açıyordu.

1984 yılından itibaren Almanya'da, Hollanda'da ve Batı Berlin'de ulusal kurtuluşçu çalışmalara önderlik etti. Gittiği her alanda atak, canlı, olgun kişiliğiyle kitleleri mücadelemize katmada önemli roller oynadı. Her yerde PKK militanlığının çekici özelliklerini temsil etti. Devrim hareketi içinde büyüyen bir şahsiyet oldu. En büyük emeli vatanın dağlarında silahlı bir özgürlük savaşçısı, bir gerilla olmaktı. Bunun için yıllar boyu Partiden sürekli istekte bulundu. Yurtdışında ne kadar kitleler içinde olursa olsun vatan savunmasında silahlı olunmadı mı devrimi yaşayan insanın bunu yeterli görmesi mümkün değildi. Hele 15 Ağustos sonrasında gelişen yüklü savaş, kalbi vatan için çarpanları öylesine çekmektedir ki, Ömer yoldaş gibi biri için uzaklarda kalmak dayanılmaz bir acıya dönüşür. O'nun bu istemi 1987 baharında Partinin **Mehsum Korkmaz Akademisi**'ne alınmasıyla kısmen gerçekleşti. Artık ülkeye adım atması an meselesi idi. Artık ARGK'nin bir neferi, Akademi'nin öğrencisi ve öğretmeni idi. Buradan güçlü bir komutan olarak sıcak savaş alanına akacaktı.

Askeri ve siyasi eğitimini kısa

Devamı 31. sayfada